

Cynomantia canis diuinatio V 653, 38 (*Iuvenal.* VI 551).

Cynominna(?) septentrio V 351, 26 (cynosura *Oehler, Hessels. contam.*?)

Cynomyia musca minuta, item omnimoda V 178, 19. **cynomyia** omne genus muscarum V 353, 61. *V. casnomia.*

Cynoscephalus(!) homines sunt qui capita canina habent IV 35, 14; 219, 31 (ipsi sunt homines); 495, 43. *Cf. Isid.* XI 3, 15.

Cynthia Luna IV 33, 58; 46, 47; 218, 34; 494, 52; V 276, 49; 349, 39. Phoebe, Luna IV 318, 28. dicta est Diana quae auccello mortuo quem amabat tunc eum flendo oculos amisit (*Iuvenal.* VI 7: *duae glossae Wirzio videntur: Cynthia et Lesbia*) V 653, 39. **Cynthiam lunam** IV 32, 39.

Cynthus. *Vergilius (Ecl.* VI 3): cum canerem reges et praelia Cynthus aurem uellit V 178, 20. **Cynthus** auctor Troiae *Virgilius (Georg.* III 36): et Troiae Cynthus auctor V 178, 21.

Cynthus mons in insula Delo IV 437, 3. in insula Delo V 543, 27.

Cynus canis graece IV 219, 29. canis V 350, 3. *Cf. cynici.*

Cyparissus cypressus IV 218, 47 (*Verg. Aen.* III 64; 680); 495, 41. cypressus, graecum est IV 35, 11. *V. cypressus.*

Cyperus κόπειρον (ceptron *cod. nisi* <erysi> *ceptron subest: cf. Diosc.* I 4) III 558, 47. **ciperum κόπειρον** (hipetrum *cod. ἕρπαισκ.*?) III 565, 11. **quiparum** III 574, 56. **cipero casion** III 544, 55. **ciperus iuncus triangulus** III 581, 8; 588, 25; 609, 16. **cipirio iunco triangulo** III 631, 37. **ciperum radix** de iunco triangulo III 555, 57. **radix de iunco** III 620, 15. **ciperu radices** de iunco triangulo III 537, 47. **kyperu iunco radix** III 540, 10. **hiperu** id est radice de iunco III 539, 45. *Cf. Isid.* XVII 9, 8.

Cypressetum (vel cupr.) *κνπάρισσον* II 357, 4; 499, 67; 525, 53. quicquid ex copraesa(!) factum II 575, 53.

Cypressi (vel potius cupr.) *folia girariso* (*κνπάρισσος*) III 563, 69.

Cypressus (vel cupr.) *κνπάρισσος* II 119, 18; 357, 3; III 191, 64; 300, 57; 403, 74; 428, 33. **cypressus κνπάρισσος**

III 26, 11. *Cf. ciprisso copresso* III 631, 36. **kyparissu copressu** III 540, 15. **cupressus arbor mortuis dicata**, de qua *Vergilius (Aen.* VI 216): *feralisque cupressus*, id est mortuis dicatur (dicata?) V 187, 18. **genus ligni** IV 501, 23; V 282, 43. **cypressum κνπάρισσον** III 358, 58. **cupressi κνπάρισσοι** III 403, 75. *V. pomum copressi, pirula cypressi, cyparissus, feralis c.*

Cupressus (copresso *cod.*) arbor cypresso III 609, 68. *Cf. cypresso arbor cupressi* III 559, 22.

Cupressus nigra v. *chamaepitys.*

Cyprinus forneticli (*AS., Forelle?*) V 350, 2. *V. asparagus.*

Cyprius provincia (*Euseb. eccl. hist.* X 5) V 422, 26 = 431, 17.

Cypros insula in Hellesponto IV 437, 1 (*Verg. Aen.* I 622). **Cyprum insula** IV 494, 45.

Cyprus (vel cuprus) *κύπρος* III 559, 27; 589, 26; 609, 59. *Cf. calcuicaumino* (*h. e. χαλιός κευκαυμένος*) cuprum in olla noua coctum et minutatim pulueratum III 581, 36. **cyprus sisipam** (ziziphum *Deuerling ex Plin. Nat. hist.* XII 109) in expositione[m] legimus cantici cantorum quod est tenae (vel *zenē: ubi tenue ex Papii Deuerling: cf. Cant. cant.* 4, 14; *senae recte Buech. coll. Diez* I) *Plac.* V 55, 8. *V. aes ustum et limatura cupri.*

Cypys κνπτός (flexus, meta) II 338, 11 (*gyrus Buech.*).

Cyrne insula graece dicta a Cyro Herculis filio habita<ta>, de qua *Virgilius (Ecl.* IX 30): *Cyrneas taxos. idem et Corsice V 19, 3. V. Cernus.*

Cyssuntem v. *Cissuntem.*

Cytherea Venus IV 408, 5; V 277, 23.

Cytisum fructum IV 35, 22; 218, 48; 495, 44. **genus arboris quasi catanum** (casia tantum *Buech. coll. schol. Verg. Ecl.* I 79; II 64) herba odorifera. *Vergilius (Georg.* II 213): [et] uix humiles apibus casias roremque <ministrat> V 179, 6 (*an casia in lemmae olim fuit?*). **cytisi genus arborum pinguis**. *Virgilius (Georg.* II 431): *tondentur cytisi, taedas silua alta ministrat* V 179, 5. **cutisus κντισος δένδρον** II 119, 35.

D.

Daber tonsor, razor II 576, 16 (*ubi tabernarius Gundermann 'Phil. Anz.' XV p. 522, haber aber Stowasser Arch.* II 320: *inmo claber: cf. craber: videbatur glaber et tonsorem et tonsorium significare.*)

Dabir oraculum IV 225, 11 (= *Eucher. instr. p.* 147, 6; *Onom. sacr.* 41, 19).

Duci Gothorum gens III 513, 35 (*Isid.* IX 2, 90).

Dacrumis (dracumis *codd.*) lacrumis

ἀπό τοῦ δακρύειν (apoto ydracrión G: om. R.) *Plac.* V 16, 18 = V 63, 9. *Cf. Festus Pauli* p. 68, 10; *Loewe GL. N.* 73; 88; 99 (τῶν δακρύων). V. lacrima.

Dactylica metra, iambica et trochaica III 513, 49 (*Isid.* I 39, 6).

Dactylus (vel dactulus) graece digitus V 356, 2. digitus V 404, 47. fructus digito similis. dactulus graece digitus gloss. *Werth. Gallée* 337 (*cf. suppl.*). φοῖνῆξ III 405, 32. fenicis III 546, 24. herba epionia (= παιονία) III 513, 45 (*cf. Diosc.* III 147). **dactyli** (vel dactuli) φοῖνικες III 185, 8; 256, 10; 316, 11. finicis id est dactillis III 563, 4. **dactyli** fructus palmarum III 513, 36. V. Nicolaus, palma cum dactulis. *Cf. Isid.* XVII 7, 1, *Diosc.* III 147.

Daeda v. taeda.

Daedalus artifex summus IV 503, 44. **daedala** πολυμήχανος II 412, 48. ingeniosa IV 409, 16; 503, 43; V 283, 34; 406, 17. docta uel uaria V 287, 32. **daedalum** ποικίλον II 411, 23. *Cf. Festus Pauli* p. 68, 6 et *Verg. Aen.* VII 282.

Daemon δαίμων III 237, 19. larua IV 327, 13. daemones δαίμονες III 8 25/26.

Daemoniacus v. lunaticus; larualis, laruatus, energumina, caducus.

Daemoniosus v. larualis, repticius sub arrepticus.

Daemonizationes superstitiones IV 503, 19. **daemonitiones** superstitiones IV 52, 2; 53, 44; V 189, 2.

Dagon (hebr.) idolum V 404, 44.

Dagus subsellium, ἐπισέλλιον II 310, 46 (thacus? sagma *Vulc.*, *cf. Ducange*).

Dahae Scythiae gens III 513, 32 (*cf. Serv. in Aen.* VIII 728).

Da intellectum aut fac intellegere συνέθεζον III 404, 52.

Da labia δὸς τρανόν (?) III 110, 3 = 640, 7. *contaminata?* da leuia = *Reinschrift Buech.*)

Da legam δὸς ἀναγνῶ III 514, 57.

Dalila paupercula V 404, 42 (= *Eucher. instr.* p. 142, 10). paupera V 355, 67. *Cf. Isid.* VII 6, 56; *Roensch Mus. Rhen.* XXXI p. 459; *Onom. sacr.* 32, 6.

Dalmatica δαλματική III 272, 66; 323, 35. ἀμφίμαλλος III 323, 36. **dalmatica** δελματική II 267, 53. **dalmaticae** tunica manicis latis V 283, 35. **dalmatica** tunica latas manicas habens V 356, 72; 404, 50. tunica lata habens manicas, missalis V 423, 45 (*Gregor. dial.* IV 39). uestis sacerdotalis candida cum claus purpureis V 614, 19 (dalmata). *Cf. Isid.* XIX 22, 9. uestis byssina III 491, 60. **dalmaticae** tunica byssina III 513, 63. **dalmaticam** δαλ-

ματικήν III 217, 37 = 652, 10. V. colobium.

Dalatinum (scil. uinum: almacinum *cod.*) Παννονικόν III 315, 62 (ubi Allemanicum *Boucherie. Cf. Hagen program Bern.* 1877 p. 12. *De Alma monte cogitat H., fortasse recte*).

Dalmatia prima prouincia Graeciae III 513, 50; 69 (*corrupta ex Isid.* XIX 22, 9?).

Dalum uelum nauis III 513, 38. minimum uelum nauis V 614, 20 (*cf. Isid.* XIX 3, 3, ubi dolon = δόλων *recte editur*).

Dama v. damma.

Damascenum Δαμασκηνόν III 428, 21.

Damascena Δαμασκηνά III 185, 28; 256, 28; 405, 33. arbor de Da(ma)sco III 613, 47.

Damascus fortitudo IV 48, 12. osculum sanguinis V 355, 68. sanguinem bibens V 355, 69. sanguinem bibens, osculum sanguinis V 404, 43 (damasculum). *Cf. Roensch Mus. Rhen.* XXXI 459; *Onom. sacr.* 5, 7.

Damasippus lateranis (*scr. Lateranus*) V 653, 19 (*cf. Iuuenal.* VIII 147).

Damasonium cito coctum III 559, 38. V. nasturcius hortulanus.

Damen nomen proprium historici graeci V 566, 43 (*GR. L.* II 221, 17).

Da mesa v. mensa.

Damiator v. damnator.

Da ministrantibus δὸς τοῖς διακόνοις III 514, 72.

Damium θυσία II 37, 26. θυσία ὑπαίθριοι γινόμεναι (ὑπαίθριον γινομενον *cod. em. Petauis.* θυσία ἀνυπαίθριος γινομένη h) II 37, 23. sacrificium quod in aperto fit, quod Bonae deae mulieres faciunt *Plac.* V 16, 8 = V 60, 16. Bonae deae sacrum *Plac.* V 16, 38 = V 60, 17 (*cf. Festus Pauli* p. 68, 8: unde si pendet *Pseudophiloxenus*, 'in aperto' legit: ex *Placido* pendet auctor *praef. Anthol.* V *praef.* VI sum uoti uobis damium: qui tamen uoti damnatus in animo habuisse videtur). *Cf. Dammann Comm. Ien.* V 40; *Buecheler Mus. Rhen.* XXXIII 72; *Keller Nov. Annal. a.* 1897 p. 348; *Wissowa 'Realencycl.'* sub Bona dea.

Damiurgus magistratus V 496, 2.

Damma (vel dama) δομάς II 280, 19; III 258, 45. νεβρός II 375, 30. pigargon (πύγαργον) II p. XII. capra agrestis IV 327, 14. genus quadrupedis capreae similis IV 225, 12. capreola IV 502, 17. bestia, id est eola (*AS.*) V 404, 52; 357, 4. capreoli similis, capra agrestis V 404, 53. dama uel damula capra siluitica uel ibex V 618, 37. **damma** damula diminutiae III 513, 48. cap(re)oli similis uel capra agrestis V 283, 23.

dammam genus ferae capreo<lae> similis V 283, 32. **dammæ** δορκάδες, περμάδες II 37, 22. capreae IV 225, 9; V 449, 10; 496, 1. generis feminini. Horatius (*Carm. I* 2, 11. 12): et superiecto pauidae natarunt aequore dammæ V 187, 23. Cf. *Serv. ad Georg.* III 539.

Dammula aut **damma** capra agrestis IV 47, 36; 502, 11. **dammola** capra agrestis V 543, 28. **dammulas** capras siluaticas V 187, 25. **dammulus** (vel *potius* **damulus**) caprus (!) agrestis III 513, 51. V. periothe.

Dammus νεβρός III 431, 30.

Damnabilis κατακριθρήσμενος II 37, 11. **damnabili** ἐπιζημιον II 37, 20 (*ubi* **damnabiles** ἐπιζημιοι *Vulc.*).

Damnabilitas κατάκρισις, ἐξουρία II 37, 14; 32.

Damnandus κατάκριτος II 37, 16.

Damnasceto σφιλεῖς II 37, 9 (*ubi* **damnas** esto *afh*, ὀφείλεις *Vulc.*, ὀφειλέτης ἔστω *Cuiasius*). Cf. *Serv. Dan. ad Aen.* XII 727).

Damnaticius κατάδικος II 37, 10; 34; III 173, 44; 240, 56. **dediticius** IV 327, 15; V 597, 24. **deditus** V 543, 29. **damnaticium** κατάδικον II 340, 45. **κατάκριτον** II 341, 36. **damnaticii** κατάδικοι II 37, 13; 35. Cf. *Arch.* V 429.

Damnatio κατάδικη II 340, 43. **κατάκρισις** II 341, 34.

Damnator δαμηστής II 37, 15 (*ubi* **damiator** δαμιαστής *h*; **domator** *Vulc. contum.*?).

Damnatus κατάδικος II 340, 44. **κατάκριτος** II 341, 35. Cf. III 303, 4. **damnati** κατάδικοι (? κατάδικοι?) III 303, 2. **damnatissimus** ζημιόσφορος II 37, 33.

Damno ζημιῶ II 322, 22. **damnas** ζημιούς III 142, 60. **damnat** ζημιοὶ III 142, 59. **ζημιάζει** III 445, 2. **κατακρίνει** II 37, 21. **damnabi[li]s** hic liberabis (*cf. Non.* 277, 2; *Verg. Ecl.* V 80), consecrabis, alias dedolabis (? *delebis*?) V 187, 24. **damnatur** κατακρίνεται II 37, 18.

Damnossus ἐπιζήμιος II 37, 31; 308, 6. **πολυζήμιος** II 37, 19. **damna** faciens II 576, 14. **damnosum** ἐπιζήμιον II 37, 8.

Damnum ζημία II 322, 20; 503, 22; 529, 43; 534, 61; III 4, 33; 74, 65; 142, 58; 445, 3. **βλάβη** II 257, 51. **iactura**, detrimentum, dispendium IV 327, 16. **ζημίαν**, **κατάδικη** II 37, 17. V. **affici** **damno**, sine **damno**.

Damnum patior ζημιοῦμαι II 322, 21. **damnum** patitur multatur IV 327, 17.

Damoetas Theocritus in Vergilio V 449, 11; 566, 47 (*Ecl.* 8). Cf. **Damo-tretas** nomen est III 513, 46.

Damonis[mus] **musa** III 491, 63; 513, 39; 70. Cf. *Verg. Ecl.* VIII 5.

Dana[f]l Ἴελληνες II 37, 24. **Danai** Graeci III 491, 53; 513, 40; 71; IV 48, 9; 225, 3; 437, 4; V 283, 30; 404, 48.

Danista fenerator IV 226, 2; V 449, 12 (*reuerator codd.*).

Danunt v. do.

Danus fenerator IV 48, 3; 225, 1; 502, 16; V 283, 26; 356, 74; 404, 51; 449, 18; 543, 30; 596, 48. **fenerator** uel **fenerator** IV 327, 18.

Dapalis cena dapibus plena V 640, 7 (*Non.* 95, 3).

Dapax loquax siue **facundus** V 449, 14; 521, 35; 542, 4; 566, 44. **Dicax**?

Dapet εὐωχεῖται II 37, 1.

Daphinus v. folia daphini.

Daphnin, inde **Daphnis** III 513, 31.

Dapifer uel **diphophorus** (*dipnophorus*?) **discus** V 618, 21.

Daps εὐωχία II 36, 54; 507, 16. **dapes** θοῖναι (*singulare* non habet, nisi haec **daps**, o **daps**) II 328, 53. **εὐωχία** (*singularia* non habent nisi haec **daps** et o **daps**) II 320, 54 (*cf. G.R. L. I p. 33, 9, alibi*). **θοῖναι** III 314, 21; 522, 36. **εὐωχία** II 36, 55. **δαίται**, **εὐωχία** II 37, 2. **πολυτελή** δείπνα II 37, 3 (**dapus**: *corr. c. Vulc.*). **epulae** IV 225, 8. **escae**, **cibi lautiores** IV 48, 4; 502, 5 (*Verg. Aen.* VIII 175). **cibi lautiores** V 404, 57. **escae** uel **diuitiae** IV 327, 19. **cibi**, **diuitiae** IV 502, 9. **dapis** **cibus** V 283, 22. [**damde**] **dapes** **cibus** IV 502, 6; V 404, 56. Cf. *Landgraf Arch.* IX 371. **dapibus** ἐδέσασιν II 36, 56. **εὐωχίαις** II 37, 43. **epulis**, **escis**, **cibus** IV 437, 5. **epulis** IV 48, 8. **pinguibus** V 283, 28. V. **danite** (?) *sub* do.

Dapsile copiose V 356, 62; 404, 49; IV 502, 7. **copiose**, **abunde** V 283, 33.

Dapsilis δαυιλής III 445, 4; 480, 15. **profusus** IV 502, 8; V 355, 57; 404, 41. **profundus** (*profundens*?) aut **profusus** IV 48, 5. **largus**, **profusus** IV 327, 20. **largus** V 543, 31. **profusus**, qui **satis** **erogat** ad **escas** V 283, 25. a **dapibus**, qui **satis** **erogat** ad **escas** IV 502, 10; IV 327, 21 (ab **apibus**). **largus** **dapibus** IV 225, 7 (a **dapibus** *Warren*). **facile** **dans**, **largus** V 521, 37. V. **opimus**.

Dapsilitas **daps** *gloss. Salom. (Loewe Prodr.* 380).

Dardanarius σιτομεταβόλος III 309, 40. **σιτοκάπηλος** II 432, 14. **καλυκάπηλος** II 392, 49; 59. **μεταβόλος** II 368, 44. **παντοπόλης**, **παντομεταβόλος**, **σιτοκάπηλος** II 37, 46. **mobilis** et **instabilis** **mente** II 576, 15 (*ex παντομετ. male translatum*) **Dardanidae** (-des *cod.*) Troiani II 513, 41.

Dardanus Iouis filius IV 409, 15.
Dardani Troiani IV 225, 4.

Data copia fandi data facultate (!) loquendi IV 437, 6 (*Verg. Aen.* I 520; XI 248).

Data (deta *codd.*) **dextra** societatis fides IV 438, 4 (*Verg. Aen.* IV 307; VII 366). *V. dextra* d.

Data die id est missae sunt (miserunt *cod.*) epistolae eo die quando paratae fiunt *gloss. Werth. Gallée* 337 (*cf. suppl.*).

Data fata data responsa IV 437, 7 (*Verg. Aen.* I 382).

Datantur (dandantur *R*) frequenter dantur *Plac. V* 17, 20 = V 60, 18. *Cf. ditantur* frequenter dantur *lib. gloss.*

Data opera ἐπιτηδῆς II 37, 30; 311, 58.

Datatum per manus *abd* IV 230, 20; V 283, 31. uicissim dare V 640, 20 (*Non.* 96, 14). *V. dotatum.*

Date panem δότε ἄρτον III 514, 73.
date panes δότε ἄρτους III 514, 66.

Daticius dediticius IV 48, 6; V 187, 27. pro filius (*cf. adoptaticius*) datus IV 48, 10; V 187, 28; 449, 19. latinum non est, sed dedi<(ti)>cus V 283, 27. latinum non est sed dediticius, id est si barbar (v. barbarus) tradat se Romanis, dediticius dicitur IV 327, 25; V 404, 55 (id est *om.*); 627, 50. latinum non est, sed dediticius, id est si barbarus dedat se Romanis, dedi<(ti)>cus is est V 597, 25. **datic(i)** hostes qui uicti tradunt se in seruitute V 187, 29. *Cf. Loewe Prodr.* 380; *Woelfflin Arch.* V 429; IX 370; culmus.

Datio δόσις II 37, 27; 280, 24. *Cf.* III 599, 54 (daei).

Datio armini (Armenii *Buech. coll. Diosc.* V 105) colitus (collyrius *idem*) purgatorius III 599, 50.

Dat iura imperat IV 48, 7 (*Verg. Aen.* V 758).

Datiuus δοτικός III 376, 19; 382, 57. *δοτική* II 280, 26. **datium** δοθησόμενον II 37, 25. **datiua** donatiua V 596, 61; 633, 33.

Dator δότης II 280, 25. adtributor IV 47, 37; 502, 13; V 449, 16.

Dat populis διδοῖ ὄχλους III 445, 5 (*Verg. Aen.* VII 247?).

Datum δοθέν II 37, 40. **data** δοθέντα II 37, 39; 44. *Cf. data* δόματα III 445, 6.

Datum δόσις II 280, 24; 534, 62. donatio V 452, 31.

Datus (darus *cod. em. Vulc.*) δόσις II 37, 36. *Cf. Arch.* I 74.

Datusa Cappadocum lingua Ianuarius mensis dicitur V 187, 30. *V. menses.*

Dat uenum uendit IV 48, 13; 225, 10; 327, 24; V 404, 54; 540, 28.

Daucus herba fenicula similis III 491, 55 (*cf. Isid.* XVII 9, 65). feniculi similis III 513, 44. **dauco** feniculi semen III 545, 23; 632, *adn.* 1 (feniculi). **dauci** pastinaculae IV 327, 23; V 543, 32 (*ubi* pastinaculae *Hildebrand p.* 91). *Cf. Diosc.* III 76.

Dauid manu fortis IV 48, 11. manu fortis siue defendibilis V 355, 70; 404, 46 (= *Eucher. instr.* p. 142, 12). *Cf. Roensch Mus. Rh.* XXXI 459; *On. sacr.* 35, 11.

Dauus ἄρρων, ἀπειρος II 37, 12 (*ubi* daliuus *Scaliger ad Festum Pauli* p. 68, 1). senex, discinctus V 521, 36; IV 225, 6. senex seu distinctus (*ubi* discinctus *b*) V 449, 15. senex distinctus (!) uel audax V 566, 45. est <h>ebes uel surdus V 618, 35. **Dau[n]jum** ἄρρωνα II 37, 42. *V. haud* Dauus. *Cf. Dammann Conm. Ien.* V 37.

De ἐκ II 288, 23; III 404, 72. ἀπό, κατά, περί, παρά II 37, 47. περί II 402, 4.

Dea θεά II 48, 14; 326, 50; 556, 19 (*invg.*); III 144, 67; 348, 24; 393, 44; 405, 6. **dearum** θεάων III 144, 68; θεά[σ]ων III 291, 2. *Cf.* III 393, 43; 405, 5; 521, 56. *V. gratia.*

De adiectione pere proceones (περί προσθήκης?) V 379, 42.

Dealbator χρίσις III 309, 68. *κονιατής* II 353, 9. *λευκαντής* II 359, 51.

Dealbo ἐλευκάλω II 291, 25. **dealbat** λευκαίνει II 37, 48. **dealbare** decalcare opus tectorium IV 327, 26.

Deambulatio περίπατος II 540, 32; 552, 57.

Deambulatorium περίπατος III 196, 33; 267, 46. peribulum IV 327, 27; 437, 8; V 543, 34.

Deambulo διακινῶ III 135, 25. *διαβαδίζω* II 270, 4. **deambulemus** περιπατήσωμεν III 288, 37 = 658, 19. **deambulare** διακινήσαι III 214, 7 = 229, 63 = 649, 6. spatium habet ambulandi in loca V 449, 20 (deambulacrum?). spatium iterare V 496, 3.

Deamant ualde amat V 287, 31 (*cf. Serv. in Aen.* VIII 428). **deamare** nimis amare V 640, 28 (= *Non.* 97, 23).

Deana v. Diana, nocticula.

Deargentassere v. depeculassere.

Deartuare artus incidere V 640, 10 (= *Non.* 95, 17).

Dea Syria θεὰ Συρία III 521, 58.

Deuratores χρυσάται III 445, 7; 479, 52.

Debacchor ἐμβακχέω II 288, 58. **debacchatur** peruagatur IV 228, 4; 327, 29; V 450, 12 (peruaccatur).

Debellantia bello finienda (*scr. debellanda*; *cf. Verg. Aen.* V 731) IV 437, 9.

Debello bellator IV 226, 50 (v. duellio).
Debello ἐκπολεμῶ II 292, 20. καταπολεμῶ II 343, 5. **debellat** ἐκπολεμεῖ, καταπολεμεῖ II 37, 55. euacuat, euertit, expugnat, uastat IV 504, 1. uacuatur, euertit IV 51, 3. **debella** expugna (debellat expugna ab) IV 225, 29.

Debeo ὀφείλω II 390, 46; III 5, 67; 78, 37. **debebat** ὀφείλεν III 165, 52. **debui** ὀφείλον II 482, 59.

Deber mortem, pestilentiam a post IV 327, 45 (cf. Roensch Mus. Rh. XXX 450).

Debil (debibus cod.) debilis V 640, 15 (= Non. 93, 30).

Debills ἰμπαθής, ἀρηστος II 37, 58. ἀρηστος, παραλυτικός, ἀνάπηρος, πάρετος, ἀσθενής II 47, 46. παραλυτικός II 395, 37. παραλελυμένος II 395, 28. caducus, uacors uel clauda (v. claudus) IV 327, 30. **debile** σαθρόν III 429, 9. **debilla** infirma V 533, 10 (Ter. Ad. 612).

Debilitas insaniam manía III 499, 50. παραλύσις III 363, 38.

Debilitas stomachi athomia (? ἀτονία?) III 490, 2. V. atonia.

Debilitatio capillorum defluxio uel aliorum membrorum III 599, 37.

Debilitatus ἐμβρόντητος, ἀνάπηρος, παραλυτικός II 47, 51. παρεμμένος II 398, 39. uulneratus IV 409, 29. **debilitato** ἐξησθενηκότι II 47, 49; 37, 52/51. **debilitati** παρεμμένοι II 37, 53; 47, 50.

Debilitet debilitate V 640, 35 (= Non. 98, 14).

Debilito ἀρηστοποιῶ II 254, 40. ἐξατονῶ II 302, 23. παραλύω II 395, 38. παραλύομαι II 395, 36. **debilitat** ἀρηστοποιεῖ, παραλύει II 47, 47.

Debita pensio gedēbin gebil (AS.) V 356, 42. gedaebeni geabuli (AS., dat.) V 405, 42 (cf. Oros. V 1, 12).

Debitor ὀφλητής II 390, 63. ὀφειλέτης III 55, 27; 78, 38; 342, 62; 445, 8; 480, 5. χρεώστης, ὀφειλέτης II 37, 57. χρεώστης II 478, 24; 534, 64. **debitori** χρεώστη II 37, 49.

Debitum χρέος II 478, 23; 534, 63; III 336, 57; 468, 49. ὄφλημα II 390, 62; III 336, 60. ὀφειλή II 390, 45; 503, 33. ὀφειλημα, χρέος [τι] II 37, 51 (v. 52). χρέος, ὀφε(ί)λημα II 47, 55.

Deblaterare male loqui V 640, 18 (= Non. 96, 9).

Debusi deque καὶ προσφανῶς (desusdeque Ducange. dilucideque?) de uisu[de]que Buech.) II 37, 54.

Decachinantem deridentem IV 52, 1; 504, 8; V 187, 31.

Decadus ἀποκατασθεδῆναι II 37, 50 (ἀπυκατασθεδείς ἢ). dicatus? contam.? (cf. detineri).

De caelo περὶ οὐρανοῦ III 404, 73.

Decalauticare v. depeculassere.

Decalcatitis de calce albatis (ablatis codd.) Plac. V 16, 41 = V 60, 19 (ubi decalcatitis Kettner coll. Festo Pauli p. 75, 13). V. decalco.

Decalculator (decalcator h. e. decalcator codd.) albator II 576, 50 (decalcator b, Loewe, non recte).

Decalco ὑπολύω II 466, 55.

Decalco dealbo, decaligo IV 327, 28 dealbo V 543, 35; 597, 26. **decalico** κοινῶ II 353, 14. **decaligo** decalcare(!) V 543, 36. **decalcare** dealbare IV 327, 31. Cf. Ritschl Op. IV 177.

Decalefacio ἐκδιεραίνω II 290, 14.

Decalesco ἐκδιεραίνομαι II 290, 15.

Decalogum decem uerba legis IV 225, 13; 502, 28. **decalogia** decem uerba III 515, 33. **decalogi** decem uerba legis V 283, 55.

Decaluo ξυρῶ III 77, 74. φαλακροῦμαι II 469, 51. V. deluare.

Decanus δέκαρχος II 267, 43. **decani** a decim nominantur (reg. Bened. 21, 4. 6. 8.) V 413, 13. **decanorum** qui per x nummos (?numeros?) auguriantur V 422, 66 (Clem. Rom. rec. IX 26).

Decapitat v. decollo.

Decapitatio κεφαλῆς ἀποτομή II 348, 33.

Decapolis decem ciuitates III 492, 54; 515, 34. **decapolim** decem ciuitates in una provincia V 416, 45 (de uerbor. interpr.). Cf. Loewe Prodr. 307.

Decatus v. dicatum.

De caueis de domibus in theatro V 356, 21; 405, 27 (cf. Euseb. eccl. hist. VII 26).

Decedens discedens IV 52, 8. geuuitendi (AS.) V 356, 41; 405, 39 (decidens codd.). V. decidens.

Decedo τελευτῶ II 453, 5. **decedit** et **discedit** ἀποχωρεῖ, ἀναχωρεῖ, ὑποχωρεῖ, ὑφέλκει II 38, 1. **decedit** ἀποθνήσκει, ἀποχωρεῖ, τελευτᾷ II 38, 7. minuitur V 533, 14 (dece cod. cf. Ter. Ad. 816). **decessit** ἐτελεύτησεν II 38, 25. obiit, esse desinuit IV 50, 21; 503, 13 (abiit). V. decessere.

Decem (vel decim) δέκα II 38, 30; 267, 32; III 514, 6; 515, 32.

December v. Ianuarius, menses.

Decem milla μύρια II 374, 9.

Decempeda est mensura decem pedum V 618, 20. **decempes** uirga cum qua mensuratur, habens decem pedes V 551, 27.

Decemplum v. decuplum.

Decem pondo δέκα λίτρα III 445, 9; 479, 31 (λίτρας).

Decemprimus δεκάπρωτος II 267, 42. Cf. Roensch Coll. ph. 87. V. decemui.

Decem tres naues captae V 566, 50. Cf. *Liv. XXXVII* 30, 8.

Decemviri δεκάπρωτοι II 39, 32. x uiri (!) V 583, 22. *V. decurio.*

Decemviriillis δεκαδραχμή II 267, 35.

Decennale (-emn-cod.) bellum decem annis gestum V 187, 34.

Decennalis δεκαετής II 267, 38.

Decennis δεκαετή(ς) II 38, 22. **dicenna δεκαετής** II 48, 34.

Decennoualis v. enneakaideceterida.

Decens εὐπρεπής II 38, 23; 319, 9. **πρέπων** II 415, 21. **pulcher** IV 48, 40; 227, 34; V 284, 20. **pulcher, formosus** (formunsus *cod. Leid.*), **gratus** IV 327, 33. **pulchritudo** (= *πρέπον*) V 406, 63.

Decenter πρεπόντως II 38, 16. **decentius εὐπρεπιστέρας** II 319, 10.

Decentia εὐπρέπεια II 319, 8.

Decepta v. decipio.

Deceptio κολακία II 352, 9. **ἀθέτησις, ἐνέδρα** II 38, 10. **deceptionis περιγραφή** II 38, 20. *V. deuro.*

Deceptor ἐνεδρευτής II 298, 30.

Decermina (deterimi *codd.*) sunt proprie stercora ex frumento quae excernuntur IV 53, 46 (*ubi* recrementa *Nettleship 'Journ. of Phil.'* XIX 119: at *cf. Ind. Ten. a.* 1887 p. V); V 450, 8. **purgani** (purgamenta?) **frumenta** V 496, 43. Cf. *Apul. Met.* I 6; *Festus Pauli* p. 72, 7.

Decernendum v. ad d.

Decerno δογματίζω II 279, 42; III 135, 8; 338, 3; 445, 11; 492, 32. **κυρῶ** II 357, 14. **κυρῶ, δογματίζω** II 38, 12. **ἀποφαίνομαι** II 242, 24. **διακρίνω** II 272, 5. **ἐπικρίνω** II 309, 4. **ἐπιψηφίζομαι** II 313, 10. **καταψηφίζομαι** II 345, 17. **ψηφίζομαι** II 480, 35. **statuo, iudico** IV 503, 29. **diuidico uel definitio, diffinio** (*om. abcd*) IV 50, 18. **decernit δογματίζει, κυρῶ, ἐπικρίνει, ἐπιψηφίζεται** II 38, 11. **δογματίζει, συλλογίζεται** (decret *cod. unde explicita* decre II 279, 42: *ex decreui formatum?*) II 39, 5. **statuit** IV 48, 25; V 407, 15. **separat** (*vel sepe-*rat) IV 328, 16. **statuit, terminauit** (!) V 284, 18. **definit, ordinat, statuit** IV 327, 34. **decernunt statuunt** IV 227, 9. **statuunt, finiunt** IV 50, 19. **degnunt certant** V 449, 57 (*cf. Non.* 285, 32); 496, 30 (*cf. V* 285, 16). **decernere ἐπικρίνειν, ὀρίσαι** II 38, 19. **statuere a post** IV 48, 25. **decreuit ἐδογματίσεν** II 39, 13. **ordinauit** IV 227, 39. **constituit** IV 52, 45. **constituit, deliberat** (!) IV 50, 36. **ordinauit, statuit** IV 327, 46. **statuit, sancxit** V 284, 44. **decreuimus ἐθεσπίσαμεν** II 39, 23. **decreuerunt proposuerunt** V 532, 60

(= *Ter. Andr.* 219). **decernit scriben** (*particip. = scrifen?* *AS.*) V 405, 55.

Decerpo ἀποσπῶ II 240, 47. **ἀποτίλλω** II 241, 27. **δρέπομαι** II 280, 60.

decerpit ἀποδρέπεται, ἀπανθίζει II 38, 8. **auellit** IV 437, 10. **decarpit degustat, minuit** V 627, 52. **decerpserit dissipauerit** IV 52, 18 (*Verg. Aen.* VI 141).

decerpōr δρέπομαι II 39, 35.

Decerptum degustatum sanguinem (*?ubi a sic habet: detestatum sanguine detrahet, aut tenui sermone praestringit aut sanguinem sacrificans fundit, ex contaminatione: v. delibo*) IV 52, 33.

Decertatio καταγώνισις II 340, 35.

Decerto καταγωνίζομαι II 340, 34. **decertat pugnat, dimicat, uincit** IV 51. 22. **pugnat, proeliat, dimicat** IV 504, 2.

Decessant κοσμῶσιν (*χασμῶσι Vulc. h. e. dehiscant*) II 37, 62 (*decorent? deceant? κοσμῶσι?*).

Decessere locum dare IV 50, 37 (*locum dedere? decesse Schoell coll. Ter. Heaut.* 32. *cf. decedo*).

Decessiones διαδοχαί II 38, 24.

Decessor κατοιχόμενος II 346, 22. **προηγνησάμενος** II 38, 2; 417, 47. **depressores διακῆτοχοι** (?) II 38, 26 (*ubi* decessores *c et e*, detentores *Vulc. cf. possessor. depossessores?*).

Decessus et discessus ἀποχώρησις, ἀναχώρησις II 38, 6. **decessus τελεντή** II 453, 3; 488, 19; 510, 43. **obitus, mors** II 576, 27. *V. discessus.*

Decet πρέπει II 415, 20. **πρέπει, ἀρμόζει** II 38, 13. **congruit, oportet** V 532, 64 (*Ter. Andr.* 421). **decet me πρέπει μοι** II 38, 15. **decuit ἔπρεπεν** (*ἐπρεπεν cod. corr. c*) II 39, 40. Cf. **πρέπω deco** II 415, 22.

Decidendum διαμνητέον II 38, 36.

Decidens recidens V 284, 56. **decidentibus morientibus an ramis an foliis de arboribus caden**(tibu)s IV 51, 6.

Decidens διαλλαττόμενος II 38, 35.

Decidentia uerba quae molliter desinunt, hoc est adulatio V 187, 35. Cf. *Hor. Ep.* I 18, 12.

Decido ἀποκόπτω II 239, 48. **ἐκπίπτω** II 292, 8. **καταπίπτω** II 342, 63. **decidit ruit** IV 48, 26; V 405, 40. **ruit, cadit** IV 503, 15. **ruit, cadit uel decumbit** IV 327, 32. **deciditis caditis uel inciditis** *Plac.* V 17, 19 = V 60, 20. **decidat cadat** IV 50, 20. **decidatis cadatis** IV 503, 16. **decidit cecidit** IV 227, 8 (*decidit cecidit ab*).

Decido ἀποκόπτω II 237, 56. **διακόπτω** II 271, 55. **κατακόπτω** II 341, 25. **συνκόπτω** II 440, 39. **ἀφαιρούμαι** II 252, 21. **τέμνω** II 453, 16 (*dicido cod.:*

cf. II 457, 5). **decidit** διακόπτει, συν-
κόπτει II 38, 28. concidit, battuit IV
327, 35 (v. battuit).

Decidium quod cito cadit V 283, 48;
106, 9. quod oetiditur (= cito occ.) V 633,
38. cito descendet (!) IV 53, 37. **decidi-
um** quod cito cadit IV 505, 23. qui (!)
cito decidit IV 228, 14; 327, 36; V 543,
37. qui cito cecidit V 496, 5. quod cito
decidit V 187, 36; 633, 43. quod ueloci-
ter cadit V 187, 37. **decidia** occidua
V 640, 46 (= *Nom.* 100, 6). V. desidiuus.

Decies δεκάκις II 38, 33.

Decima δεκάτη II 38, 31; III 426, 24.

decimum δέκατον II 38, 32.

Decim annis v. bilustrum.

Decimanum ouum et fluctum dicimus,
quia semper decimum ouum et decima
unda maior est V 566, 49 (v. *Festus
Pauli* p. 71, 15; cf. 4, 7). **decumano**
(-ne *R'*) maximo, a fluctu (vel fructu)
decimo *Plac.* V 16, 19 = V 60, 23 (cf.
Ovid. Trist. I 2, 49; *schol. Lucan.* V 672).

Decimatio (vel potius decum.) δεκα-
σιός II 267, 44.

Decimatum (vel potius decum.) δόκι-
μον, επίλεκτον II 39, 30.

Decimo (decemo *cod.*) δεκατένω II 267,
45. **decimat** επιδικατένει, δεκατοί II 38,
29. **decimantur** επιδικατένονται, αποδε-
κατένονται II 38, 38. **decumantur** επιδι-
κατένονται II 39, 29. V. decurio verbum.

Decimus lapis δέκατον μίλιον III
445, 12; 479, 25.

Decingo αποζωννώ II 236, 52.

Decipio ενεδροένει, επιβουλεύω, ἀθετώ
II 38, 34. σφάλω II 449, 19; III 79, 46.
ἀπατώ II 233, 41. ἐξασατώ II 301, 56.
προδιδῶ III 155, 68. **decipit** seducit,
fallit, circumuenit IV 327, 37. **decepit**
ἀθετεί, ενεδροένει, ηπάτησεν II 38, 9.
decipiunt ενεδροένονται II 38, 39. **decepi**
ἠθέτησα III 445, 10. **deceperunt**
προέδωκας (!) III 156, 1. **deceperunt**
ἠθέτησαν II 38, 27. **deceptus** sum
ἀπέτηγον II 38, 21. **deceptus est** προ-
δέδοται II 38, 18. Cf. **decepta** ενι-
δρῆνει, ἀπατά (ubi deceptat *c:* an de-
cept = decipit?) II 38, 17. V. deinceps.

Decipula laqueus IV 50, 13; 226, 5;
503, 18. laqueus, musci<ρ>λα V 187, 40.
deceptio V 187, 39. tendicula, laqueus,
muscipula V 543, 38. tendicula, la-
queus, muscipula uel pedica V 627, 53.
peduca, laqueus, a decipiendo V 187, 41.
bisuicfalle (*AS*) V 405, 6. **decipulum**
deceptionem IV 50, 23. **decipulam** ten-
diculam qua aues capiuntur V 416, 37 (*de
verb. interpr.* = *Hieron. in Matth.* 19, 1).

Decisio τομή πράγματος II 457, 5.
κατατομή II 344, 39. κατακοπή II 341,

24. διακοπή II 271, 54. διάλισις II
272, 31. ἀποκοπή χρέους II 237, 53.
χρεοκοπία II 478, 20. **decissio** incisio,
cassus (*male versum*) II 576, 29. **decisi-
ones** χρεῶν ἀποκοπαί II 38, 37.

Decitiuis de insanis (*inter lemmata
graeca: de verb. interpr.* = *Hieron. in
Matth.* 15, 31, quo loco collato *scr.* de
κνλλοῖς) V 417, 13.

Declamanda ad laudem pertinet V
404, 58.

Declamat μελετᾷ ῥήτωρ II 39, 31.
ἀναφωνεῖ, ἀποφωνεῖ II 38, 40. **decla-
mavit** ἀναφώνησεν II 38, 41.

Declamatio ἀναφώνησις II 24, 40;
199, 12; 351, 65; 395, 19. μελέτη ῥήτω-
ρος II 38, 42; 366, 58.

Declamatorium altum V 567, 5.

Declaratio δηλώσις II 38, 48. διασά-
φσις II 274, 2. φανέρωσις II 470, 3.
φανερσοίησις II 469, 55.

Declaratiuus δηλωτικός II 269, 17.
declaratiuum δηλωτικόν II 38, 49.

Declaro δηλώ II 269, 15. διασασῶ
II 274, 3. ἀποδεικνύω II 236, 13. φα-
νερώ II 470, 1. **declarat** ἀναγορεύει,
σαφηρίζει, δηλοῖ καὶ φανεροῖ καὶ λαμ-
πρόνει II 38, 46. demonstrat IV 437,
11 (*Verg. Aen.* V 246). **declara** delu-
cida IV 502, 26. **declare** σημῆναι,
φανερῶσαι II 38, 45. **declarari** ἀνασα-
φισθῆναι (ubi ἀνασαφηνισθῆναι *e:*) II
38, 47. ἀνασαφηνισθῆναι II 39, 24.

declaratum est πέφ<ανται> II 406, 38.

Declinatio κλίσις II 38, 43; 350, 62.
παρακμή III 205, 68; 572, 72. ὑπολή-
γουσα III 363, 13.

Declino κλίνω II 350, 61. ἐκκλίνω
II 290, 43. κατακλίνω II 341, 15; III
260, 41. παρακλίνω II 395, 15. **decli-
nat** παρεκκλίνει II 562, 12. deuitat IV
437, 12 (*Verg. Aen.* IV 185). derelinquit
IV 504, 39. derelinquit aut uitat IV 51, 35.
euait, obtundit (= hebetat) IV 327, 38.
declinare ἐκκλίνει II 38, 44. **declinavit**
peccauit IV 52, 25. **declinabijtur**
κλίνεται II 350, 57. Γ. deplicare.

Decliuus κἀνανθης II 342, 41; III
445, 13; 480, 14. Cf. II 576, 55. in-
clinatus locus IV 226, 10; 327, 40; V
540, 27. **decliuus** inclinatus V 406, 23.
decliue καταφερέσις II 38, 50. contra-
rium II 576, 60 (*male versum*). **decliua**
incurua IV 327, 39. **decliuum** κἀνανθης
II 342, 39; III 260, 40. καταφερέσις II 346,
51. **decliuum** procliuum II 576, 22.

Decliuus κατάβασις II 38, 51; 339,
36; 46; 488, 21; 510, 36; III 260, 39.

Decoctor ἀποκοπή χρέους II 237, 53.

Decoctor φυραγής III 445, 15; 479, 32.
χρεοκόπος II 478, 21. χρεοκόπος, φυρα-

της II 39, 22. debitum fedus (fenus?) *nole(n)s* accipere, sed gratis uult dare II 576, 47 (*in solo b est*). **decoctores** sunt qui simulata paupertate partem debiti soluunt et in totum accepti latione per fraudem [de]liberantur et infames efficiuntur; ideo decoctores, quod summam debiti decoquunt; aurum enim cum coquitur, minuitur; ergo quasi decoquitur debitum negatione debitoris V 657, 31 (= *schol. Gronov. in Cic. Catil. II 5*).

Decoctum ἔψημα III 445, 16; 479, 63. δέψιδρον II 276, 45.

Decollandum v. ad decollandum.

Decollatio τραχηλοκοπία II 458, 26. κεφαλῆς ἀποτομή II 348, 33.

Decollatus (decollandus *cod. corr. e*) ἐτραχηλισμός II 38, 53.

Decollo ἀποτραχηλίζω II 242, 1. ἀποκεφαλίζω II 38, 52; 237, 26. τραχηλοκοπῶ II 458, 25. ἀποτέμνω ἐπὶ τοῦ ἀποκεφαλίζω II 241, 22. **decollat** ἀποκεφαλίζει, ἐτραχηλίζει II 38, 54. decapitat IV 327, 41. **decollare** deponere V 640, 29 (= *Non. 97, 26*). **decollatur** plectitur IV 437, 13. V. caluo.

Decolor ἄχρους II 254, 48. deformis IV 50, 14 (*Verg. Aen. VIII 326*).

Decolorant dissimulant IV 505, 30; V 283, 36. degradant V 449, 22 (*v. decoloratio*).

Decoloratus non similes IV 52, 50. V. despiciatus.

Decoloratio exhonoratio V 551, 25 (*ubi* defloratio *vel* dedecoratio *Loewe GL. N. 147*).

De confugione (de confugio?) statione, hydde (AS.) V 356, 32; 405, 33 (*hydae*).

Decontra uideo dicitur usu, non ratione. sed melius est 'econtra' quam 'decontra' *Plac.* V 17, 3 = V 60, 22.

Decoquo χρεοκοπῶ III 445, 14; 479, 56. **decoco** ἀρεψῶ II 252, 52. χρεοκοπῶ II 478, 22. **decoquit** καθέψει, χρεοκοπεῖ, μειοῖ II 44, 34. **decoquet** καταψορᾷ (*vel* κάπτει, ψορᾷ *Vulc.*; κατεψορα *cod.*), ἀποτριτοῖ II 39, 19.

Decor εὐπρέπεια II 39, 25; 319, 8; III 445, 17. κάλλος II 337, 35. εὐκοσμία III 3, 21. τὸ εὐπρέπες II 515, 3. decentia IV 327, 42. *Cf.* **decordentia** decorus (*h. e.* decor decentia, decus) V 543, 39.

Decoramenta ἀναθήματα III 170, 58 (*documenta cod.*); 171, 20. κοσμήματα II 39, 14. templi supersellia (*prosellia cod. alter, Maius VII 558: subsellia?*), id est scamnalia V 188, 2.

Decorator v. fullo.

Decoratus κεκοσμημένος II 347, 23.

Decores εὐπρεπέεις II 39, 26.

Decorio ἐκβυρῶ II 289, 10. ἐκδέρω II 289, 16. V. deglubo.

Decoro κοσμῶ II 354, 10. καλλοπιζῶ II 337, 36. **decorat** δοξάζει, κοσμεῖ, καλλοπιζει II 39, 4. **decorant** ornant IV 52, 19 (*Verg. Aen. VI 217*).

Decorosus εὐπρεπής II 319, 9; III 136, 61; 180, 22; 340, 72; 445, 18. decoratus IV 437, 14.

Decortico ἀπολεπίζω II 238, 28. ἐκλεπιζῶ II 291, 22. **decorticat** λεπίζει δένδρον II 39, 43.

Decorus εὐπρεπής III 252, 37; 445, 19; 494, 55. κόσμιος II 354, 3. εὐπρεπής, εὐειδής, κόσμιος II 39, 15. ὠραίος II 482, 27. speciosus IV 52, 30. **decorum** κεκοσμημένον II 39, 27. **magis decorum** πρεπωδέστερον II 415, 23.

Decrastinatio πῶρι τῆς αἰθριον II 405, 18 (*de crastino Buech.*).

Decrepitus ὑπέργηρος (*ὑπεργήρος Vulc.*), τιτυμβαμένος, ἐφθός, γέρον, ταχυθάνατος II 39, 38. ὑπέργηρος, ἐκπεπνευκός, ἐφθός, γέρον II 39, 16. **decrepatus** III 249, 43. ualde senex IV 53, 4; 226, 24; 327, 43. V 284, 6. senis ualde V 188, 3. **decrepita** fracta uel ueter<n>osa (*cf. Isid. Eccl. off. II 7, 4*) V 415, 25 = 425, 2. **dobendi** (AS.) V 356, 6 (*dobiendi, AS., dobendi cod.*); 405, 19. **decrepita** aetate iam fessam V 533, 16 (*Ter. Ad. 939*). **dobend** (AS.; *Gregor. dial. IV 52*) V 423, 43. **decrepiti** non qui a senectute auulsi sunt, sed iam qui crepare desierint, id est loqui cessauerint *Plac.* V 17, 14 (*Isid. X 74*). qui iam dubii uitae mortisque sunt (*unde res dubiae creperes(!)*) uocantur, unde et <de>crepiti quorum funera crepitu et clangore fumile iam conclatur *add. a* familiae iam conclamantur? *cf. Donat. in Eun. II 1, 25*) IV 50, 29. V. strepitus.

Decresco λήγω II 360, 10. **decrescit** λήγει II 39, 17. **decrecere** ἀπομειοῦσθαι II 239, 11.

Decreticum id est conula (*scr. conula*) III 610, 64. **decritio** saturgia (*scr. satureia*) III 545, 26 (*ubi* δικριον *vel* διακρίτριον *Schmidt Herm. XVII 535, recte*). V. conula, colona, colena. *Cf. v. Fischer-Benzon 16*.

Decreto praefecti ἀποφάσει ἐπάροχον III 33, 10.

Decretum ψήφισμα II 480, 39. ψήφισμα, δόγμα, ἐπίκριμα II 39, 6. ἐπίκριμα, ψήφισμα, δόγμα II 39, 12. ψήφος II 535, 3. δόγμα III 276, 47. διάκριμα III 136, 12. ἐπίκριμα III 362, 63. **placitum** uel iudicium IV 53, 34. **placitum**, iudicium, ordinatum IV 327, 44. **defi-**

nitum, statutum IV 226, 22; 503, 30. statutum, praeceptum IV 48, 33. institutum uel placitum V 406, 42. recitius ordinatum uel statutum IV 327, 45. placitum V 407, 29. decreta *δόγματα* III 445, 20; 477, 37. destinata, ordinata, statuta IV 409, 19. gedoht (AS.) V 407, 7. V. degre, directum.

Decubiae (deuibae *cod.*) uigiliae, uulgo paleae mulieris *Scal.* V 597, 36 (*cf. testimonia quae ex Hugutione aliisque adfert Ducange*).

Decubis *μνηστήρ, ἀπόκοιτος* II 39, 7 (*cf. Roensch Coll. phil. p. 137*).

Decudes decuriones V 188, 4. *Cf. decures decuriones Festus Pauli p. 75, 9.*

Decudia *έρεσχελία* II 39, 39 (*ubi delusio Pierson ad Moer. 160*).

Deculate decurbate IV 327, 47 (deculiatae decurtatae *Loewe GL. N. 107, decussatae decuruatae Buech.*). V. decuruate.

Decultarunt ualde occultarunt V 188, 5 (= *Festus Pauli p. 75, 11*).

Decumbit *ἀναπίπτει* II 38, 55. infirmatur IV 228, 13. infirmauit (-atur *abde*), decedit (decidit *de*) IV 327, 48. *Cf. Roensch 'Beitr.' III p. 23.*

Decunx v. deunx.

Decuplum decem partem (partes?) significat V 567, 15. **decemplum** *δεκαπλοῦν* II 267, 41.

Decuratio decuria III 479, 70 (decuriatio?). cura, auxilium II 576, 33 (*male uersum?*).

Decuria *δεκανία, δεκάς καὶ φατρία* (*pro φατρία*) II 39, 18. *δεκανία, φατρία* II 39, 8. *δεκάς ἦτοι δεκανία* II 267, 39. numerus decem hominum IV 226, 21; 503, 20; V 406, 66. numerus decem hominum, sed postea in us[i]um uenit, ut multorum hominum diceretur (*dic cod.*) V 284, 31. **decuriam** *δεκουρίαν* III 34, 10. *δεκάδα* III 388, 52. **decurias** *δεκάδας* III 515, 36.

Decurialis decurionalis II 576, 58. V. decurionalis.

Decurio *δεκατέω* II 267, 45. *δεκατώ* II 267, 46. **decuriat** et **decimat** *δεκατεύει, δεκατοῖ* II 39, 9. **decuriat conuiuius** aut cogitat (cogit ad *Buech.*) conuiuium aut in decem uiros (*contaminata: cf. decuria*) V 188, 6.

Decurio *δεκάρχος* III 276, 12. *δέκαρχος* III 208, 14; 395, 44. *δεκαδάρχος* II 267, 33; III 27, 47. *δεκάδαρχος* II 535, 4; III 298, 55; 352, 58; 405, 19. *βουλευτής* II 259, 16; III 129, 33; 182, 53 (delicio); 276, 18; 298, 56; 362, 57; 445, 21; 479, 67; 490, 73; 511, 45. *bulenta* IV 327, 50. *βουλευτής, δεκάδαρχος*) II 39, 1 (*suppl. e*). concilium

II 576, 31 (*transtulit βουλή*). occupatio (?optio *Vulc.*) V 596, 67 (*at cf. distintio*). nomen gradus ut centurio *gloss. Werth.* (*p. 327 Gallée: cf. suppl.*). **decuriones** *βουλευταί* III 129, 39. *δεκάπρωτοι* II 39, 34. *decani* V 188, 7.

Decurionalis *βουλευτικός* II 259, 20. *δεκαδαρχικός* II 267, 36. *ὁ ἀποδεκτοῦριος* III 445, 22; 480, 13. *consiliarius, iudex* II 576, 57.

Decurionatus *δεκαδαρχία* II 39, 10; 267, 34; 488, 17. (*δε*)*καδάρχης* II 39, 3. *βουλεία, δεκαδαρχία* II 39, 2. *βουλή, δεκαδαρχία* II 510, 45. *dignitas* II 576, 23.

Decurrens *κατατρέχων* II 38, 56.

Decurro *ἀποτρέχω* II 242, 4. *κατατρέχω* II 344, 40. *κατατρέχω, καταφεύγω* II 39, 41. *decurrit κατατρέχει, ἀποφεύγει* II 38, 57.

Decursio *διαδρομή* II 39, 20; III 173, 40. *ἐκδρομή* II 39, 28.

Decurso spatio prope finem uitae V 533, 15 (*Ter. Ad. 860: ubi excursu libri, decurso Priscianus*).

Decursus *καταδρομή* II 39, 42; 340, 49. *διαδρομή* II 270, 49. *διέξοδος* II 276, 28. *προσδρομή* II 510, 42.

Decurtator in sermone crebro offensitas *cod. Sangall. 905 (Loewe Prodr. 380)*.

Decuruate deculate IV 327, 49. V. deculate.

Decus *ἐνδρέπεια* II 319, 8; 506, 57; 529, 56; 547, 19. *πρεπον* II 415, 21. *δόξα, κόσμος, ἐνδρέπεια, προπή (!)* II 39, 11. *κόσμος* II 354, 6; 526, 8. *κοσμίτης* II 354, 5. ornamentum, dignita[ti]s IV 437, 15. *dignitas, honor* IV 52, 21. *gloria* IV 225, 14. *gloria, laus, honesta(s)* V 285, 22. *decore (!)* uel ornamentum IV 52, 9. **decora** decoramenta, ornamenta V 449, 21.

Decutio *ἀποβύλλω* II 235, 47. *ἀποτινάσσω* II 241, 30; 46. **decutit** *ἀποτινάσσει* II 39, 21. *κερρίζει (Salmas. h. A. p. 344)* II 39, 37. **decussit** *ἀπεινάξεν* II 39, 33. *percussit, proiecit* V 405, 1. **decusserat** *detraxerat* IV 52, 46; V 188, 8.

Dedecore *ἀπρεπῶ* II 243, 8. **dedecet** non decet IV 48, 21; 227, 28; V 284, 16; 406, 2. non decet [doccuna] V 367, 1 (*v. digitale*). *Huc pertinere putat Deuering Plac. V 16, 43 ducet det (cf. lib. gloss. V 60, 24): at merito dubitabitur: an duit det? cf. do*. **dedecui[t]** deonestati. *Stattius (Theb. X 339): fidusque sacerdos. Si non dedecui tua iussa* V 188, 12.

Dedecor *ἀπρεπής* II 243, 6. **dedecores** *ἀπρεπεῖς, ἄνομοι* II 39, 45. *Cf. dedecus ingloriosus* IV 227, 29 (*ubi dedecurus Warren*). V. *dedecus*.

Dedecoratio deonestatio V 188, 9;

IV 53, 12. inhonestatio V 188, 10. inhonestat<io>, dehonestatio IV 51, 8. V. decoloratio.

Dedecoratus deturpatus IV 409, 17. **dedecoratus** inhonestatus V 188, 11; IV 504, 11.

Dedecore ἀρεπῶς II 243, 9.

Dedecoro ἀδοξία ἐμβάλλω II 218, 61. **καταισχύνω** II 341, 1. **dedecorant** ἀπομοῦσιν, ἀ<τι>μάζουσιν II 39, 44.

Dedecus ἀδοξία II 218, 60; 506, 58. ἀνοσμία, αἰσχος, ἀδοξία II 39, 46. ἀνοσμία II 223, 24. αἰσχος II 221, 6. ἀπρέπεια II 243, 7; 529, 57. αἰσχόννη, ἀπρέπεια II 547, 16. crimen IV 225, 15. scelus IV 49, 7. macula V 405, 64.

uitium, macula, nota IV 327, 51. turpe, inhonestum IV 327, 52. **dedecora** turpia V 627, 54. V. **dedecor**.

Dedecum φυνικιον II 38, 4; 39, 48 (*ubi* Tyrium Φοινίκιον *Nettle*ship Arch. VI 150: didaema φ. h: Ed. Diocl. 16, 89 δηδιον *pro* απλιον *scribens confert Buech.*).

Dedicatio καθιέρωσις (catherisis *cod.*) III 148, 26. **dedicationes** encaenia IV 328, 2. V. **tabernaculorum** dedicatio, in dedicationem uenit, encaenia.

Dedicatum καθωσιωμένον II 40, 10; 14. καθιερωμένον III 148, 27. deuotatum, sacrosanctum IV 327, 54. deuotum, consecratum IV 502, 18. V. **dicatus**.

De dichoto<me>**matibus** de coaeta-neis(?) V 405, 31; 356, 29 (*cf. Hieron. de vir. ill. 57 et Gen. 15, 9*).

Dedico καθιερω II 335, 18; III 148, 25 (cathero). ἀφιερῶ II 253, 17. καθοσιῶ II 335, 37. **dedicat** καθοσιῶ, ἀφιερῶ, ἀφοσιῶ II 40, 12; 13. καθιδρύει, ἀφιερῶ II 39, 47. consecrat IV 52, 28; 225, 41. consecrat, perficit IV 327, 53. **dedicare** pro religione offerre IV 502, 19 (*v. ab* IV 225, 41). V. **delicare**.

De dictae mao (*vel* de dictemao) de exductione exitus V 356, 12. exitus de exductione V 405, 23 (*obscura*).

De die mature, ante hora<m> cenandi V 533, 17 (*Ter. Ad. 965*).

Dedignata indignata IV 437, 16 (*Verg. Aen. IV 536*). non dignata IV 53, 1.

Dedigno (-or ae) ἀπαξιῶ II 233, 11. **dedignatur** ἀναξιόπαθει II 39, 50. non dignat, spretat (*vel* spernit), contemprat (*vel* contemnit) V 449, 24. **dedignata** non digna, spreta, contempta (*Buech.*).

De dimenso tuo a me[n]siendo dictum [a mentiendo dictum] IV 50, 24 (*uel* ab eo quod in mense uno acceperit uel a m. d. a). *Cf. Ter. Phorm. 43 (cum Donato)*.

Dedisco ἀπομαρθάνω II 239, 1. **dedi**<(di)<ci>, nescio V 449, 23. **dediscere** nescire V 284, 1; 406, 16; IV 504, 12.

est amittere quod di<(di)>ceris **Lucanus** (*late codd.*): longueque togae tranquillior usui **De**<(di)>**dicit** iam pace ducem, hoc est amigit (*Phars. I 130*) V 188, 13. **dedicit** ἐμβαθεῖν (*didicit* ἐμβαθεῖν *vel* *dedidit* ἀπέμαθεῖν) II 40, 11. V. **desciscit**.

Dedita opera ἐπίτηδες II 311, 58. ualde data IV 226, 16; 328, 1; V 284, 29; 405, 8. mala (= ualde) data IV 51, 11 (*Ter. Eun. 841*); 504, 25. V. **deditus**. *Cf. Festus Pauli* p. 70, 5.

Dediticius ἐκδοτος εἰς κόλασιν II 40, 15; 289, 39. ἐαντόν παραδοῦς ἐν πολέμῳ II 283, 2. ἐκδεδομένος II 289, 15. ἐκδοτος, κατάκριτος II 40, 7. tormentis redditus II 576, 28. damnaticius IV 328, 3. pro obside datus IV 51, 28. qui de sua provincia ad aliam se tradet IV 226, 9 (*dediticus cod. Sungall. cf. Arch. XI 85*). **dediticius** (*vel* *dediticus*) si barbarus tradat se Romanis IV 51, 10; 504, 27; V 188, 14. **dediticii** οἱ μετὰ τὸ ληφθῆναι τῇ τῶν νικησάντων πολεμίων ἐξουσία ἐαυτοῦς ἐπι[σ]τρέφαντες, κατάκριτοι II 39, 52. *Cf. Arch. V 423; 429; IX 370; XI 82 sqq.* V. **daticius**.

Deditio ἐκδοσις εἰς κόλασιν ἢ πόλεμον II 289, 38. ἐκδοσις II 535, 1. donum II 576, 38 (*transtulit* δόσις). traditio spontanea IV 51, 9; 328, 4; 504, 26; V 284, 28; 496, 37; 547, 35 (*sp. trad.*). sui traditio IV 228, 10. hondgong (*AS.*) V 356, 44. traditio, handgang (*AS.*), spontane<a> V 405, 43. V. in deditione uenit, dedo

Deditus ἐκδοτος II 39, 53; 535, 2. promissus IV 225, 34 (*per m.?*). traditus, subiectus IV 226, 15. intentus, subditus IV 51, 4. subiectus IV 328, 5. subiectus, seruiens, int<ent>us, subditus IV 504, 24. **dediti** traditi IV 48, 52. **dedi**[c]ta ἐπίτηδες (*scil. dedita opera*) καὶ ἰδοτα (ἐκδοτα) II 39, 51. **dedita** διαδοθέν<τα> II 39, 49 (*didita?*). V. noxae deditus.

Dedo ἐκδίδωμ[α] II 289, 25. ἐκδίδωμι εἰς κόλασιν II 289, 27. trado IV 226, 14. humilio, deputo, obligo, trado IV 50, 42. **dedo**, **dedit** trado, tradit se V 284, 50 (*v. de gente*). **dedunt** tradunt IV 225, 38; 504, 23; V 283, 54; 406, 13. **dedunt** se subcumbunt aut arma tradunt IV 49, 27; 504, 22. **dedere** est a deditione dictum. **deditio** enim dicitur quando se uicti aut uincendi hostes uictoribus tradunt *Plac. V 18, 5 = V 60, 25 (cf. V praef. XVI, Isid. IX 4, 49)*. **dedere** tradere, deputare IV 50, 35. **dedam** ἐκδώσω II 37, 60. **dedas** ἐκδώς II 37, 59. **tradas**, des IV 226, 17.

Dedoceo ἀποδιδάσκω II 236, 31. **de-**

docet ἀποδιδάσκει II 40, 8. **dedocere** de doctrina euacuare IV 227, 45.

Dedolo ἀποπελεκῶ II 239, 41. **dedolat** ἀποπελεκῶ II 39, 54. **dolat** IV 437, 20.

Deducit genus κατάγει τὸ γένος III 524, 17.

Deduco ἀπάγω II 232, 30. **κατάγω** II 340, 30. **καταφέρω** II 344, 53. **κατασπῶ** II 343, 57. **κατακομίζω** II 341, 22. **ὁδηγῶ** II 379, 10. **deducit** καθέλκει, καθαιρεί II 40, 9. **παρεκτείνει** II 562, 13. **καταπίνει** II 40, 20 (*deductis cod.*) **defert** IV 328, 6. **deducunt** e terra deducunt in mare IV 437, 19 (*Verg. Aen. III 71; IV 398; cf. Serv. in Aen. I 551*). **deducas** διαγάγω II 40, 2; 40, 16. **deduc** διάξω II 40, 5. **detrahe**, minue, persequere IV 50, 15. **trahe**, minue IV 504, 33. **deducere** θρέσθαι II 40, 18. **separare** IV 437, 18 (*Verg. Aen. II 800*). **deponere** [inpellunt uel ruinam faciunt: *cf. Nettleship^s Journ. of Phil.* XIX p. 119, *quī derunt lemma inserit*] IV 52, 55. **componere** V 653, 20 (*Iuuenal. VII 54*). **deducor** κατάγομαι II 340, 25. **deducuntur** κατάγονται II 40, 19. **deducatur** διαχθείη II 40, 6. **deducantur** διαχθῶσιν II 40, 3.

Deductio ἀφέλκσις II 518, 26. **διαγωνισμός** (διαγωγισμός?) II 540, 30 (*did.?*). **διαγωνισμός** ἢ **διαγωγή** II 552, 55. **disputatio** uel **deemptio** IV 50, 17. **disputatio** IV 502, 37. *V. diductio.*

Deductis capillis ἀπλόθριξ III 329, 54; 55.

Deductor καθοδηγός II 335, 27. **deductores** καθοδηγοί, ἀρχηγῆται II 40, 4.

Deductus delatus, deuctus, deportatus IV 328, 7. **deductum** tenue uel gracile aut subtile IV 52, 54 (*Verg. Ecl. VI 5*). **deductis** ὄφαιρεθέντων καὶ κατασεθέντων, ὕπεξηρημένων II 40, 1. **ὑπολογηθέντων** II 40, 17. **παρασπασθέντων** II 40, 21.

De exitu animae v. **defixiozodo**.

De experientia dei peridoy cratoros asporios (περὶ τοῦ κράτορος(?)) ἐμπειρίας?) V 377, 47. *Cf. catonperenmatossia.*

Defaecatum liquidum, purum IV 328, 8; V 633, 49. **liquidum**, purum, externum IV 48, 45; 227, 31; V 284, 26. **liquidum**, purum, externum uel purificatum IV 505, 8. **liquidum** *gl. Werth. Gallée* 337 (*cf. suppl.*). **purificatum** V 233, 45. **a faece purgatum** V 285, 21. **defaecatior** purior, lucidior V 567, 11. **defector** putior (= purior) *gloss. Werth. p. 337 Gallée (v. suppl.)*.

Defaecatum uinum purificatum V 356, 56; 405, 52.

Defaeco (defecto *cod.*) διυλίζω II 279,

12. **defectat** διυλίζει, διηθεύει II 40, 25 (*cf. faeco ubi fecto cod.*). **defaecare** est decolare et res quondam mixtas a faecibus segregare *Plac. V 18, 8 = V 60, 27 (cf. V praef. XVI, ubi quasdam commixtas)*. *Cf. Non. 454, 22.*

Defatigat flagellat (fatigat?), lassat IV 49, 18; 505, 6. **defatigat** fatigat, lassat IV 52, 40. **defatiget** (vel **defit.**) fatiget V 356, 15; 405, 24 (**defit.**); 426, 18 (*vit. Anton. interpr. Euagr. 15*). **suenceth** (*AS.*) V 405, 25.

Defatigatio καταπόνησις II 343, 6.

Defatigatus καταπεποιημένος II 342, 57. **defatigati** κεκοπημένοι II 40, 35.

Defautio ἀποτροπή, φόγος II 40, 24 (*dissuasio De-Vit.*). *V. depulsio.*

Defectio λιποθυμία III 363, 34. **ἐκλεισις**, **ἀτονία** II 40, 37. **ἐκλειψις** III 492, 78. **ἐκλειψις**, **ἀπονεμηθεῖς**, **ἀφορισθεῖς** (*contam. cf. deputatus, definit.*) II 40, 26. **ἡλίον ἐκλειψις** II 324, 11. **ἐκλειψις ἡλίον ἢ σελήνης** II 291, 31.

Defectio lunae ἐκλειψις σελήνης III 293, 62; 516, 68.

Defectio solis uel lunae ἐκλειψις III 520, 18.

Defectura aspringendi (*AS. partic. praes.*) V 356, 40; 405, 38.

Defectus ἀγνοία II 537, 57. **ἀτονία** II 250, 18; 550, 12. **ἐκλειψις** II 291, 30. **ἐκλειψις ἡλίον ἢ σελήνης** II 291, 31. **pluraliter**: defectus solis uarios lunaeque labores V 188, 15 (*Verg. Georg. II 478*).

Defectus (et **defessus**) ἀποκαμών II 237, 19. **καταπεποιημένος** II 342, 57. **ἐξατονήσας** II 40, 38. *V. defessus.*

Defendiculum v. **tuitio**.

Defendo ἐκδικῶ II 289, 34. **συνδικῶ** II 444, 48. **ἀπολογῶμαι** II 238, 42.

defendo[r] tueor (= *Non. 277, 24*) IV 437, 21 (*Verg. Ecl. VII 6*). **defendit** excusat, uindicat IV 49, 21. **defendant** ἐκδικήσασιν III 212, 21 = 228, 19 = 648, 4. **defendere** pro alio satis facere IV 48, 46. **defenditur** distenditur (*diff.?*) V 407, 27.

Defenerauit ditauit IV 225, 44; V 627, 55. **ditauit**, **donauit** V 406, 14.

Defensa ἡλιον (*h. e. defrensa*), ἐκδικηθέν II 40, 29.

Defensaculum v. **latibulum**, **tuitio**.

Defensat defendit V 633, 39.

Defensio ἐκδικία II 289, 30; III 445, 23; 479, 69. **ἐκδικήσις** II 289, 29; 535, 18. **uindicta**, **ultio** IV 328, 9. **in defensionem** εἰς ἐκδικίαν III 65, 18. *V. defensum.*

Defensor ἔκδικος II 40, 28, 289, 31; 535, 17; III 445, 24; 480, 9. **σύνδικος** II 444, 47. **defensores** custodes, praesides V 410, 40 (*cf. can. Afric. 75*).

idem sunt qui et tribuni, dicti defensores quod plebem sibi commissam contra insolentiam improborum defendant, at contra nunc quidam auersores, non defensores existunt V 567, 14 (cf. *Isid.* IX 4, 18), qui defenderunt plebem contra nobiles et senatores *gloss. Werth.* p. 337 *Gallée* (v. suppl.). V. sparatistes.

Defensum ἐκδιναία et defensio II 547, 11.

Deferentes παρέχοντες II 47, 12. dissimiles (*h. e.* diferentes) et deportantes V 406, 38.

Defero καταγγέλλω II 340, 9. διαβάλλω ἐπὶ διαβολῆς II 270, 7 (diff.?). καταφέρομαι II 344, 52. **defert** deportat IV 49, 11 **deducit**, deportat IV 328, 10. **negat** V 404, 67 (diffitetur? nuntiat?). **nuntiat** V 405, 65. **accussat** V 406, 6. **wroegde** (= *rügte*, *AS.*, *perfectum*) V 406, 18. **defer** κατένευγε II 345, 33. **διακόμισον** II 40, 27 (differ *Nettleship Arch.* VI 150). **deferre** ἐπάγειν II 40, 50. **nuntiare**, indicare IV 409, 18. **deferebam** κατήγγελλον II 40, 47. **detulit** ἤγαγεν, διεκόμισεν II 47, 23. **indixit** IV 438, 7 (*Verg. Aen.* IV 299). **detulerat** brohte (*AS.*) V 404, 60. **detulisse** παρεσεχημένα II 47, 29. **διακεκομικέναι** II 47, 27. **deferior** διαβάλλομαι II 270, 6. **defertur** meldadun uel wroegdun (*AS.*) V 405, 47. **meldadum** uel roactum (*AS.*) V 356, 51. **deferendum** esse παρασηματιάζον (?) εἶναι II 40, 48 (παρασημαντέον ἢ παρασηχετέον?).

Defero nomen κατηγορώ II 346, 7.

Defersum ἀπόθραγμα II 41, 14 (defersus e). V. defrutum.

Defertor v. delator.

Defessio deliquium IV 328, 13 (defectio? v. deliquium).

Defessus ἀποκαμῶν II 237, 19. **perinfirmus** IV 53, 38; 504, 21. **pro infirmus** V 284, 10 (cf. *Isid.* X 71). **fatigatus** IV 226, 35; 328, 11. **defessa** ἀποκαμοῦσα II 237, 18. V. defectus.

Defetiscor uiribus priuor V 496, 10. **defetiscit** dissoluitur, marcescit IV 52, 32. **dissoluitur**, euanescit IV 49, 16; 505, 21. **deficit**, fatigatur V 496, 6; IV 228, 1 (fatigat: *corr. a*). V. diffitiscit.

Deficio ἀπολείπω II 238, 25. **ἐκλείπω** II 291, 19. **ἐλλείπω** II 295, 26. **ἐκκακῶ** II 290, 26. **λειποψυχῶ** (vel *λιποψ.*) II 359, 16; 361, 37; III 76, 72. **ἀτονῶ** II 250, 19. **ἐξατονῶ** II 302, 23. **ὀκλάζω** II 381, 33. **ὀλιγωρῶ** II 382, 12. **defleat** ἀτονεῖ, λειποθυεῖ II 40, 31. **κάννει** II 40, 49 (defecit). **ἐλλείπει** II 40, 30 (definit). **fatigatur** IV 437, 22. **inhebescit** IV 328, 12. **defleat** fatiget V 415, 67 (*vit. Anton. interpr. Euagr.* 15). **defeci**

ἠθόμησα III 75, 11. **defecit** ἐνέλειψεν II 40, 36. **lassatus** est aut mortuus IV 49, 20. **teditid** (? *AS.*) V 356, 53.

De figmento de plasmatione hominis (*Euseb. eccl. hist.* IV 26) V 420, 37 = 429, 19.

Defingo καταήσω II 342, 60. **defligere** πῆξαι II 40, 45.

Defingo διαπλάσσω III 445, 25; 479, 57. **μεταπλάττω** II 369, 31. **defingunt** pingunt (fingunt? pangunt *H.*) V 449, 25.

Definio διορίζω II 278, 30. **definit** διορίζει, ἀπαλλάττει II 40, 40. **decernit**, destinat, determinat IV 328, 14. **deflnire** dioïoise (διορίζαι?) III 135, 41.

Definis (difinis *cod.*) suide micel (*AS.*) V 409, 2.

Definitio διορισμός II 386, 53. **περιορισμός** II 403, 41; 494, 52. **διορισμός** II 278, 29. **διάλυσις**, ἀπαλλαγῆ II 40, 44. **ὄρος ἐπὶ δύν<ης>** ἦτοι πράγματος II 387, 20. **gissus** (v. terminus) III 513, 23. **statum**, **ὄρος** IV 328, 19. **statum**, **finitum** *abc* *pos* IV 328, 25. **definitionem** ὄρον II 40, 41. *Cf.* II 554, 8 (*myg.*) **απορρισιαίς** (ἀφορρισμοί?) id est **diffinitiones eloquentiae**.

Definitum διορισθέν, τελειωθέν, ἀηχλαγμένον II 40, 39.

Defit deest IV 52, 35 (*Verg. Ecl.* II 22?). **minuat**, **ἐκλείπει** V 449, 30. V. **desum**.

Deflexiodo (de psychae exodo?) de exitu animae V 405, 32. *Cf.* V 356, 30/28.

Defixiones νεκρομαντίαι, κατάδεσμος II 40, 42

Deflexus διαπεπαρμένος II 40, 43.

Deflagare v. defloccare.

Deflagrat furorem ponit. **Lucanus** (IV 280): sic deflagrare minaces V 188, 17. **defrag<r>are**(?) deulgare V 406, 62; V 627, 56. **deflagrari** deulgari V 188, 16. V. **diffammatio**.

Deflagratio ἐκπόρωσις II 40, 34.

Deflat inridet, dedignatur IV 226, 11; V 188, 18. **inludit** V 406, 24.

Deflecto διακάμπω II 271, 35. **ἐκκλίνω** II 290, 43. **περικάμπω** II 403, 6. **deflectit** μετατρέπει II 40, 32. **deuiat** IV 227, 50; 437, 23. **deflexit** transuertit IV 52, 52 (*Verg. Aen.* X 331).

Defleo ἀποδύρομαι II 236, 40. **κατοδύρομαι** II 346, 16. **deflet** luget IV 226, 26. **flet**, **plorat** IV 328, 15.

Defleta desperata IV 226, 45 (defr.); V 496, 9 (*item*); 449, 27 (deflent adespata adesperata). *Cf.* *Verg. Aen.* VI 220.

Deflexu(*m*) **decliu**(*u*)*m*, **descensum** V 284, 46.

Defloccare (deflagare *cod.* deflaccare?) terere, quasi defloccare V 650, 34 (= *Non.* 7, 17).

Deflorare euellare (!) V 418, 6 (*Casian. inst.* V 4, 2).

Defloratio v. decoloratio.

Deflectio (*cf. Firm. Mat. math.* p. 147; 196) ἀπόρροια II 240, 26.

Defluens περιέρχεται II 404, 25.

Defluo ἀπορρέω II 240, 21. ἐκρέω II 292, 31. καταρέω II 343, 28. περιρέω II 404, 24. **defluit** dissoluitur V 188, 19. quod aetate vel uetustate dissoluitur, ut aetas hominis, folium arboris V 188, 20 (= *Isid. Diff.* 234). delapsa est IV 52, 42 (defluxit? *cf. Verg. Aen.* I 404). **defluunt** deficiunt uel cadunt IV 226, 43. licentur IV 437, 24 (*Verg. Aen.* III 28: *cf.* IV 450, 17). **defluxit** κ(α)τέρευσεν II 40, 33. dilapsus est IV 49, 19. delapsa est IV 505, 9. descendit IV 503, 42; V 406, 57. **defluxa** est dimissa est V 449, 26.

Defluxus διάρροια III 246, 40.

Defodio περισκόπτω II 404, 26. **defodit** κατορύσσει, κατορύττει II 40, 52.

Defolio ἀποφυλλίζω II 242, 35. folia carpo V 618, 39.

Defomo ἀποπελεκῶ II 239, 41 (defomito *O. Mueller: cf. Festus Pauli* p. 75, 10, *Salmas. ad Plin.* p. 181).

Deformatio διατόπισις III 135, 42; 269, 23; 338, 9; 445, 26. ὑποτόπισις II 468, 24. κακομορφία II 41, 4. ἀμορφία, κακομορφία II 41, 2. *Cf.* III 194, 14 a.

Deformatus κατασχυνθείς II 41, 1. **deformati** ἀσχημονήσαντες II 40, 55.

Deformis ἀμορφος III 329, 17; 488, 24; 507, 51. δῆμορφος II 282, 1. κακόμορφος II 336, 49. ἀμορφος, ἀηδής II 40, 54. foedae formae IV 48, 27; 227, 35; 437, 26 (*Verg. Georg.* IV 478); 503, 46. *Huc refero: dierni turpis* IV 228, 46; 229, 4; V 450, 32; 496, 63. **dierme** turpe V 496, 58. *Cf. Loeue GL.* N 151. *De deformes* maleforti *cf. Arch.* I 574.

Deformitas ἀμορφία II 41, 3. δυσμορφία II 281, 59. κακομορφία II 336, 50. *Cf.* II 560, 55.

Deformo μεταμορφῶ II 369, 18. μετατυπῶ II 369, 48. ἀφανίζω II 252, 26. **deformat** dehonestat V 284, 49. **deformatur** (?) ἀτιμάζει II 40, 53. **deformaui** διετόπισα III 135, 43.

Defossio κατορύξις II 346, 34.

Defosso κατορύσσω II 346, 35.

Defossus ἀρνημένος II 482, 32.

Defouentum κεφαλαία παρα δλησιονων (?πὰρ τῷ Ἡσιόδῳ *Vulc. male.* ὁ κεφαλαίαν παραβάλπει ὄνων *Buech. dubitans*) II 40, 51. *Cf. Klein Mus. Rhen.* XXIV p. 300, *Osann gloss. lat. spec.* p. 21.

Defragrare v. deflagrat.

Defragro ἀποκλῶ II 237, 44.

Defraudo ἀποστερῶ II 240, 54; 535, 19. **defraudat** fraudem facit V 405, 76; 284, 24 (defraudit: *cf. Petron.* 69). **defraudat** defraudat IV 505, 5; V 188, 22. **defraudat** uel minuit IV 49, 17. **de-trudat** defraudat IV 53, 9. **defrodat** defraudat V 633, 35. **defraudat** minuit quod frui debuit V 188, 23. qui minuit quod frui debuerat IV 409, 20 (*v. dehisco*). **defraudat**, minuit quod fruitur V 653, 23 (*Non.* 31, 9). **defrudit** defraudat, rennuit V 449, 29; V 496, 8. **defrutet** qui minuit IV 437, 27. **defruet** minuit IV 228, 5. **defructat** qui minuit V 449, 28. **defrustat** aliena defraudat V 496, 7. **defrudauerat** defraudauerat, subintellegitur et rennuerat V 188, 25. **defraudare** fructum minuire V 650, 28 (*cf. Non. l. s. s.*). **defrudatur** defraudatur uel minuitur V 188, 24.

Defrensus ἄρουρα τεθειρισμένη II 245, 43. ἄρουρα θειρισθεῖσα II 41, 7. ἄρουρα, θειρισμός II 41, 15. *V.* defensa.

Defresnum (defresum *R*) detritum. unde adhuc frensa (fresa *R*) faba quae obtrita frangitur *Plac.* V 16, 24 = V 60, 28. *Cf. Festus Pauli* p. 74, 17. *V.* faba frensa.

Defreta v. defeta.

Defricat (*corruptum pro defaecat?*) deficat V 543, 41. deficat uel colat IV 437, 25. **defrica** ἀπότρυνον II 242, 6.

Defrigo καταψύχω II 76, 48.

Defrigis confectio est III 559, 40 (diphyrges?).

Defrudatio ἀφροσία (detrimentum, defr., deminutio) II 253, 52 *V.* detrimentum.

Defrudo κλαδεύω II 41, 16 (*cf. Roensch 'Beitr.'* III p. 25). *V.* defraudo.

Defrutum ἔψημα II 41, 5 (deflutum *cod.*); 41, 6 (defictum *cod.*); III 255, 36; II 321, 39 (pluralia non habet: *cf. GR. L.* I 34, 30 et *alibi*). ἀπόβρασμα, ἔψημα II 41, 17. coerin (*AS.*) V 404, 59; 355, 51 (defrutum). quod defraudatur et quasi fraudem patiatur V 653, 21 (*cf. Serv. in Georg.* II 93; *Isid.* XX 3, 14). unum quoquendo defraudatum et dictum defrutum eo quod quoquendo arescat minusue faciat (!) V 653, 22. **defritum** ἔψημα III 15, 33. ἀπέψημα III 315, 42. chroididon (*χορδίδιον Buech.*) III 184, 50. frixum II 576, 19. unum squamaticum III 559, 42. **defrutum** sapa, passum IV 328, 17; V 543, 40. unum quoquendo defrudatum V 188, 21. **defruta** quod aruit: graece enim dicitur ἔψημα, unde et defrutum eo quod coquendo arescat minusue fiat (*vel fecit*) V 188, 26. *V.* defersum.

Defugio περιφεύγω II 405, 36.

Defulsio v. depulsio.

Defunctio τελευτή II 453, 3. καθοσίου II 41, 9.

Defunctorie opere leui, transitorie IV 53, 26; V 188, 27.

Defunctorium est quidquid ita (quod sine ita R) dicitur uel fit, ut ad finem alicuius rei aut terminum spectet. **defungi** enim finire significat, ut de (unde R. unde de *Mai*) morientibus (moribus G) dicimus *Plac. V* 17, 11 = V 60, 29. transitorium IV 227, 17.

Defunctus ἀποβιώσας II 235, 51. τελευτήσας II 453, 4. ἀπολιτοουργήσας II 238, 35. ἀπολιτοουργήσας, τελευτήσας II 41, 12. mortuos (uel -us. cf. *Non.* 287, 4) IV 226, 47; 328, 18. liberatus V 285, 8 (cf. *Serv. in Aen.* VI 83; IX 97; *Non.* 287, 6). deliberatus V 551, 23. **defuncto** ἀποθανόντος II 41, 11.

Defundo μετακινῶ II 369, 1.

Defungitur moritur IV 328, 20; V 406, 27. V. defunctorium.

Defusto ξυλοκοπῶ ὃ ἔστι τόπτω ξύλω II 378, 29. ξυλοκοπῶ III 78, 3. **defu- stat** ξυλοκοπεῖ II 41, 13; III 5, 63; 445, 27; 475, 40. Cf. *Roensch Coll. phil.* p. 122.

Defuturum ἔλλειψόμενον II 41, 10.

Degener ἀγενής II 41, 25; 216, 16. ἀγενής, δυσγενής II 41, 19 (degeneret *cod.*). ignobilis IV 227, 12; V 405, 66. indignus genere V 284, 47. qui de genere optimo nascitur et inhoneste uiuit IV 49, 23; 502, 42 (*Isid.* X 73). **degenere** (m) genere suo dissimile (m) IV 437, 29 (*Verg. Aen.* II 549). **degeneres** ignobiles IV 437, 30 (*Verg. Aen.* IV 13).

Degenerascere degenerare V 188, 28.

Degenerat a genere suo dissimilat IV 227, 1. **degeneret** desimulet parentes V 284, 11. non [dis]simulet parentes V 407, 22. **degenerare** ἐξεγενεῖσθαι, ἀποκίρωσθαι II 41, 20. **degenerabo** (!) ἐλαττώσθαι II 41, 23. **degenerauerat** misthagch (= misthāh, *AS.*) V 406, 75.

Degeneres animi timidi Lucanus (VI 417): degeneres trepidant animi V 188, 29.

De gente in gente V 284, 50 (*Verg. Aen.* II 78?).

Degentes διάγοντες II 41, 21.

Degero v. digero.

Degestat degerit[ur] IV 53, 6.

Degestio egestio IV 328, 22. curatio, purgatio [diger]o V 496, 11.

Deglabro ψιλῶ II 481, 5.

Degladiandi deoccidendi IV 48, 20; V 188, 30. occidendi V 284, 15; 405, 17. **degladiando** pugnando IV 227, 16 (*digl. Warren.*). V. digladiari.

Deglubata recorciata (dec.?) V 284, 58.

Deglubo ἐκδέρω II 289, 16. ἀποδέρω II 236, 21. **deglubat** ἐκδέρει II 41, 24. **declubere** uellicare IV 226, 36; V 496, 4. **deglubere** id est fleat (*AS.*) V 405, 56. **decluere** decor(i)are V 188, 1; 614, 22. **degluere** decoriare V 188, 31. **degluit** decoriauit V 406, 25. **recoriauit** (dec.?) V 284, 57.

Degluptus (decl. R) pelle exutus, id est cute expoliatus (spol. R) *Plac. V* 17, 26 = V 60, 30. Cf. *Plaut. Poen.* 1312.

Dego διάγω ἀντί τοῦ διατρέβω II 270, 36. **degit** διάγει II 37, 56; 41, 22. habitat, uiuit, agit V 225, 40. agit, uiuit IV 51, 12; V 406, 55. uiuit, agit IV 328, 21. consistit, demoratur IV 49, 22; 52, 34. agit, uiuit, consistit, demoratur IV 502, 24. habitat [legit siue dicitur] uel agit V 284, 5. **degunt** transeunt (transigunt?) IV 502, 25. uiuunt uel uersantur IV 48, 51. **degas** διάξεις II 38, 5 (διάγους *Vulc.*). **degere** exigere IV 437, 28 (*Verg. Aen.* IV 551). uitam agere IV 53, 17 (*Ter. Ad.* 522?).

Degradauerit deposuerit (*reg. Bened.* 63, 14) V 413, 2. V. decolorant.

Degrammon bictio V 543, 42 (diagramma pictio?).

Degraphidem v. caelatura.

Degre praecepta, statuta IV 49, 25 (decreta *De-Vit.*: cf. *Arch.* VI 572).

Degreditur καταβαίνει II 41, 26. ab-sistit IV 328, 23. **degreddi** egredi IV 49, 24.

De grege de contubernio V 533, 9 (*Ter. Ad.* 362).

Degressus κατάβασις II 537, 58; 550, 13.

Degulasse gulae dedisse V 640, 30 (*Non.* 97, 28).

Degulator gulae deditus V 496, 12; 566, 51; 567, 16. Cf. *Isid.* X 80.

Degunere ἀπογεύσασθαι καὶ σιγγῶσαι (σιγγεῦσθαι *Scaliger, O. Müller ad Festum.* σιγγρῶσαι h. σιγγρῶσαι d) II 41, 27. Cf. *Festus Pauli* p. 71, 21; *Lindsay* p. 472; *Dammann Comm. Ien.* V 31 (*degumiere Scal. ad Festum*).

Degustatos depastos 'gl. *Werth. Gullee* 337 (cf. *suppl.*).

Degusto ἀπογεύομαι II 236, 1. διαγεύομαι II 270, 26. **degustat** ἀπογεύεται II 38, 3. **degustare** ἀπογεύσασθαι II 41, 28.

De hac uita periotesion V 379, 21 (*περι τῆς ζωῆς Loewe Prodr.* 119).

De hac uita contemplatiua περί τῆς ζωῆς θεωρητικῆς V 377, 40.

Dehinc εἶτα II 287, 63. εἶπειτα II 41, 29; 306, 33. deinde IV 437, 31. hinc, inde IV 328, 24. deinde uel post haec IV 48, 32. deinde uel post haec aut postea IV 503, 51.

Dehiscens in diuersum cedens et patescens IV 437, 33 (*Verg. Aen.* I 106; VIII 243). aperiens, inhians (ianuis *cod. Sangall.* ianuas *Warren*), patefaciens IV 225, 37. aperiens, patefaciens IV 50, 16 (descens). absorbens, diuidens IV 503, 40. obsorbens V 406, 53.

Dehisco διαχαίνω II 275, 50. **dehiscit** διαχαίνει II 41, 30. fluctus marinus quando se aperit IV 409, 20. aperit, patescit IV 503, 39. patescit uel absorbit V 283, 47. patescit IV 48, 49; V 407, 14. patescit, subsidit V 405, 49. os aperit IV 227, 37. **descit** fatescit IV 329, 36 (*cf. Loewe Prodr.* 92; 343; 362). **descat** os aperiat IV 329, 33. **dehiscat** tocinit (*AS.*) V 405, 48; 356, 52. dehiscerat (?) *Plac.* V 60, 34. **dehiscet** patescet IV 437, 34 (*Verg. Aen.* V 142); *Plac.* V 60, 35. **dehiscere** immergere (?) IV 328, 34. **dehiscitur** aperitur, patefacit (!) V 449, 31. *Cf. Sittl Arch.* I 525 sq.; *Loewe Prodr.* 362.

Dehonestamentum ἀτιμία II 250, 8. **Dehonestatio** ἀτιμία II 250, 8. *V.* denostatio.

Dehonestatum ἡτιμασμένον II 41, 32. **Dehonesto** ἀτιμάζω II 250, 5. ἀτιμῶ II 250, 9. **καταισγῶνω** II 341, 1. **dehonestat** ἀτιμάζει II 41, 31. deformat, deturpat IV 409, 21.

Dehonoratus infimus IV 328, 25.

Dehortatae *cf.* deortae.

Behortor ἀποτρέπω II 242, 3. **dehortare** dissuadere IV 50, 33.

Dehospitor ξενίζομαι II 41, 33.

Deicida est qui deum occidit ut homicida qui hominem *Plac.* V 18, 6 = V 60, 31.

Deicio καταβάλλω II 41, 35; III 149, 39. καταβάλλω ἐν πολέμῳ II 339, 42. καταβάλλω τὸ φρόνημα II 339, 43. καταφέρω II 344, 53. ἐβάλλω II 288, 59. ῥίπτω ἐπὶ τοῦ ἀπορίπτου II 428, 22. καθήμι II 335, 21. **deicis** καταβάλλεις III 149, 40. **deicit** καταβάλλει III 149, 41. deturbat IV 227, 14. mactat, delet, deruit IV 328, 26. **deice** κατάβαλλει III 149, 42. **deiecit** κατέβαλεν II 41, 34. dispersit IV 505, 16. allentauit (*v.* destruo), proicit V 496, 13. allentauit V 449, 32. *V.* ab alto deicit.

Deicolae angeli *cod. Leid.* 67 *E* (*Loewe Prodr.* 380).

Dei cultor θεοσεβής III 504, 65.

Delectus ἐκρίφαις II 292, 35. καθιμμένος ὁ στυγρός II 335, 22. **delectum** κατενεχθῆν ἐπὶ τοῦ πεσόντος II 345, 35. decollatum V 407, 5. dispersum (disiectum?) IV 50, 46. **delecta** conlapsa IV 328, 27.

Deiuro deos iuro *Plac.* V 17, 9 = 60, 32. **deierat** per deum iurat, male iurat IV 227, 48. male iurat uel ualde iurat IV 328, 28. male iurat V 540, 21. quicumque maiestati iurat (male uel ualde i.?) V 188, 32. uerum iurat V 188, 33. **deieratis** sancte iuratis IV 53, 13. **deierent** iurent IV 328, 29; V 287, 39 (*duerunt cod.*). **deierare** iurare IV 52, 5; 53, 3; 504, 9. *Cf. Donat. in Hec.* V 2, 5. *V.* deiuro.

Deificum diuinum V 286, 12.

Deificum lumen diuinum lumen (*reg. Bened. prol.* 20) V 412, 61.

De improuiso ἀπροσδοκῆτως II 243, 18. ἀπροσδοκῆτος II 243, 16. ἐξ ἀπροσδοκῆτον II 302, 1. subito V 532, 62 (= *Ter. Andr.* 360).

Dein ἐκείθεν II 289, 50. τότε II 457, 41. **deinde** IV 328, 30; 437, 32; V 284, 30.

Deinceps ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ἐφεξῆς II 303, 30. εἰς τὸ ἐξῆς II 287, 43. ἐφεξῆς II 320, 61. ἔπειτα II 306, 33. τελευταῖον, ἔπειτα, ἐξῆς II 38, 14 (*decipit cod. em. c.*). ἐξῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ τοῦ λοιποῦ II 41, 37. **deinde**, postea IV 225, 47. **exinde** IV 48, 17. postea uel exinde IV 328, 31. posteaquam non fiant IV 52, 23.

De incolumitate περὶ θάσεως II 41, 39.

Deinde ἔπειτα II 37, 61; 306, 33. ἔπειτα, μετὰ ταῦτα II 41, 38. εἶτα II 287, 63; III 141, 13. δεύτερον III 134, 62. ex ordine, demum uel ab hodie IV 328, 32. **exinde**, item, hinc IV 328, 33.

De industria ἐξεπίτηδες II 302, 65. ἐπίτηδες II 41, 40.

De inofficioso testamento *v.* disputatis bonis.

Deintegrare deminuere V 640, 59 (*Non.* 101, 23).

De Iouis nutritu περὶ Διὸς ἐκτροφῆς III 57, 34.

Deiphobe proprium nomen Sibyllae V 566, 52 (*cf. Serv. in Aen.* VI 36).

Dei proueria θεολόγια II 327, 31.

Deitas θεότης III 423, 20. **deitatis** τῆς θεότητος III 422, 28. *V.* numen, diuinitas.

Deiudico *v.* diiudico.

Deiuramentum ὄρκος II 500, 7. iuramentum II 576, 21.

Deiuratio ἐξορκσία III 445, 28; 479, 42.

Deiurium iusiurandum certum iurare *Plac.* V 16, 31 = 61, 1 (certum; <de iurare est> iurare?)

Deiuuro ἀπόμνημι II 239, 12. ὄμνημι II 278, 19. **deiuurat** ὀμνύει II 41, 36. **deiuura** per dominum iurat V 405, 7. **deiuurent** iurent V 287, 39. **deiuurare** iurare V 356, 61; 405, 69. *V.* deiuro.

Delabitur defuit IV 52, 38. lubricat V 406, 30. V. dilabor.

Delabrum πτόνον II 425, 47. **delabra** πτόνον II 522, 25. *Cf. Bluenner 'Maximaltarif' p. 142; W. Heraeus Fleckeiseni Ann. a. 1897 p. 353.*

Delactatus ἀπογογαλκτισμένος II 41, 59. **delactatum** ἀπογαλκτισθέν II 41, 42. V. delicum, depello.

Delanguit deflagrauit uel extinctum est IV 437, 35.

Delanio v. dilanio.

Delapidator consumptor IV 437, 36. V. dilapidator.

Delapido καταλιθάσω II 341, 52. V. dilapido.

Delapsus impulsus IV 328, 35.

Delargitjior (delargior ae) ἀποδαψιλεύομαι II 236, 11. *Cf. G.R. L. VII 433, 28 (ubi delurcor Loewe Prodr. 205, non recte).*

Delassatio κατακόπωσις II 341, 23. καταπόνησις II 343, 6. tiurung (AS.) II 576, 30 (*cf. Gallée 359 et suppl.*).

Delatio προσαγγελία II 420, 16. ἀναφορά. Liber de officio proconsulis (*cf. Rudorff 'Abh. der Berl. Ac.' 1865 p. 279*) II 42, 8/9. adnuntiatio II 576, 35. proditio IV 328, 37. **delationes** prodiones factorum IV 228, 15; V 287, 41.

Delator μηνυτής, ἀγγελος II 49, 47 (dil. cod.). μηνυτής III 179, 65; 252, 12. κατήγορος II 41, 58; 535, 5. καταγγελεύς, ἐνδείκτης II 41, 41. εἰσαγγελεύς II 286, 42. καταγγέλιτης II 340, 11. ὁ καταγγέλλων II 381, 32. uilicus, actor IV 328, 38 (*cf. uilicus*). diabolus, criminator IV 505, 11. excusator (acc.?) V 284, 55. defertor V 405, 77; 285, 41 (dil.). **dilator** (?) differtor IV 507, 44. **dilator** qui detegit quod latebat gloss. Werth. Gallée 337 (*cf. suppl.*). *Cf. Isid. X 77.*

Delatus ἐπενεχθεῖς II 306, 40. κατενεχθεῖς, καταγγελθεῖς II 41, 43. ad ductus (aductus Warren) IV 228, 23. deuctus, deductus IV 328, 39. deportatus IV 49, 13. proditus V 356, 67; 405, 74. **delata** κατενεχθεῖσα κληρομαί (κληρονομία?) II 345, 34. **delatum** κατενεχθέν ἐπὶ τοῦ κτηθέντος II 345, 36.

Delatio ἀπόπλυμα II 239, 58; 498, 38. V. alluio.

Dellectabilis τερονός II 453, 29. porcion (Dorkion nomen H.) II p. XII. affabilis IV 437, 38 (*cf. Verg. Aen. III 621 affabilis*).

Dellectamentum παρηγορία II 398, 25.

Dellectatio τέροψις II 453, 34; III 160, 30. ἀπάτη II 233, 40; III 123, 27 (*cf. Arch. I 76*). ἡδός III 468, 50; 494, 13. iocunditas IV 328, 40.

Dellectator τερονός II 453, 29.

Delecto παρηγοῶ II 398, 26. ἀπατώ II 233, 41 (-or *codd. cf. Arch. VIII 513. v. delectatio*). τέροψα II 453, 33. **delectat** τέροπει, ἡδύει (!) II 41, 45. **delectare** τέροπει II 42, 17. ἀναψόξαι III 113, 43 = 642, 21. illicere V 640, 31 (*Non. 97, 30*). **delectauit** iuuauit (!) IV 437, 40. **delector** τέροποιμαι II 453, 32; III 160, 34. ἀπατώμαι III 123, 25. ἡδομαι II 323, 33; III 143, 49. gaudeo, iocundor IV 328, 41. **delectarius** ἀπατάσις (!) III 123, 26. **delectatur** ἡδεται III 143, 50. ἡδεται, τέροπειται II 41, 46. linit (!), placat, mitigat IV 437, 39. **delectari** τέροπεσθαι II 41, 44. V. prolectet.

Delecto eius legationes (legatione? delectos?) eius V 424, 65 (*de Cassiano*).

Delector (subst.) II 576, 49.

Delectum electio IV 504, 13; V 284, 39; 286, 42 (dilectum). cyri (AS.) uel electio V 406, 22.

Delectus electus V 287, 13 (dil.) ab elegendo IV 409, 42 (dil.). **delecta** de multis lecta IV 437, 37. **dilectum** electum IV 228, 31. **delectum** electum IV 49, 35; 328, 42. electum [flectum] V 496, 14. *Cf. IV 504, 13. V. dilectus.*

Delectus στρατολογία III 445, 29; 479, 33. **delectum** exercitum V 356, 43. V. dilectus.

Delectus agitur modo id est probatio fit tironum *Scal.* V 596, 64.

Delegata τὰ ἀπουνηθέντα III 445, 31; 479, 49.

Delegatio ἀποκλήρωσις II 237, 40. ἐκταγή II 292, 42. abrenuntiatio II 576, 36.

Delegatorias ἐκταγὰς III 445, 32; 479, 20.

Delego ἀπονέμω II 239, 17. ἀφορίζω II 253, 38. ἐκτάσσω II 292, 46. **delegat** ἐκτάσσει, ἐγγειρίζει, ἀποσυνίστησι II 41, 47. ἀποσυνιστᾷ, ἐγγειρίζει, ἀποτάσσει II 42, 28. **delegare** ἐκτάξει III 445, 30; 479, 44. dispertire V 640, 40 (= *Non. 99, 8*). **delegauit** ἀφώρισεν II 42, 7.

Delementum πράξης II 503, 26; 529, 41. κολασία II 352, 9 (delin.).

Delemitus depacatus (?), unctus (= delinitus? unctus c. delibutus uel delitus Warren) IV 225, 24. **delinitus** depacatus IV 49, 29. **deliniti** placati IV 328, 54. placati, uncti (uncti?) V 285, 32. placati, delectati, uncti V 496, 17.

Delestinatio συνεχής ὑπέροφθεις II 445, 52. *Cf. Roensch Coll. phil. 240.*

Deleo λειάνω II 359, 4; 360, 38; III 71, 31 = 638, 6; 121, 31 = 225, 28 = 646, 6; 377, 60. ἐξαλείφω II 301, 43. ἀπαλείφω II 232, 45. **delet** λειάνει, ἀπαλείφει II 41, 51. mactat, deruit

v. deicio) IV 328, 44. dele[de] ἀπάλειψον II 232, 46 (*del. a*). delere ἐπαλείφαι (ἀπ. *Vulc.*) II 41, 50. deleuit κατεστρέφωτο καὶ ἐλείανεν II 41, 52. κατεστρέφωτο II 42, 27. delisit deleuit, inquinavit (deleuerit, inquinaverit *G*) *Plac.* V 16, 42 = V 61, 9. V. deruit.

Delero v. deliro.

Delecticia παλίμψηκτρον II 392, 51. V. charta del.

Deletile quod deleat V 640, 19 (*Non.* 96, 11).

Deletio pernicies V 640, 24 (*Non.* 97, 3).

Deleuati de terra leuati IV 49, 32; 503, 36 (releuati *Nettleship 'Journ. of Phil.'* XIX 118).

Delibatio ἀπαρχή II 233, 33; 535, 6; III 445, 34; 480, 1. re floratio (praef.?), immolatio IV 328, 45. perfusio (v. delibatam) seu perforatio V 449, 37 (praef. b). *Cf. Loewe GL. N.* 113.

Delibatam perfusum, oblitum, minutum (!) V 496, 16 (*contam. v. delibutus*). **delibatis** prolatis V 407, 24.

Delibatus ἀπαρχή II 233, 33. σπονδή II 435, 55.

Deliberandi τοῦ σκέπτεσθαι II 42, 6.

Deliberantes λογιζόμενοι II 42, 12.

Deliberatio βουλή ἐπὶ τοῦ ἐνθυμουμένου II 259, 23. σκέψις II 518, 25. ymbdritung (ymbdringung? *AS.*) V 356, 36. ymbdriondung (*AS.*) V 405, 35. *Cf.* V 413, 15 (*reg. Bened.* 53, 24?).

Deliberator II 576, 47.

Deliberatum cogitatum V 421, 78; 430, 67 (*Euseb. eccl. hist.* VII 12).

Deliberium v. consilium.

Delibero λογίζομαι III 76, 66. διασκέπτομαι II 274, 12. **deliberat** διαπορεῖ, διχογνωμονεῖ, συσκέπτεται, ἐπιθυμεῖ (ἐνθυμεῖ *c*), βουλευέται II 41, 56. cogitat IV 225, 35; 328, 61. cogitat, retractat IV 43, 34; 503, 52. statuit V 285, 2. **delibrat** cogitavit (!) V 405, 18. **deliberare** (!) βουλευέται, διαφόρως σκέπτεται, ἐπιθυμεῖ II 42, 12. **deliberanisse** διασκέψασθαι II 42, 11 (deliberanite *cod.*, *corr. a. deliberare e*).

Delibo ἀπάρχομαι II 233, 35. σπένδω II 435, 38. immolo IV 225, 16. **delibat** ἀπάρχεται, ἀσπένδει II 41, 53. ἀπάρχεται, σπένδει II 42, 18. praecer(r)pit (*corr. Warren*), degustat IV 228, 3 (*cf. delimat praecerpit* IV 328, 53). degustat aut sanguinem detrahit IV 53, 7. degustat aut sanguinem detrahit uel tenui sermone perstringit (*vel praestr.*) *post* IV 49, 28; *post* IV 53, 23; 503, 35; V 188, 37 (v. decerpitum). offert, uotum reddit IV 503, 34. **delibauit** ἀπέσπεισεν, ἐμείσασεν II 41, 54. **delibare** de-

minuere IV 50, 22. **delibor** immolor IV 328, 46. V. deliboro.

Delibratum a libro (*vel potius a libro del. cod.*) decortcatum V 649, 25 (*Non.* 62, 23).

Delibro διαλεπίξω δένδρον II 272, 19. **delibras** deliberas (?) *gl. Werth. Gallé* 337 (v. *suppl.*). V. deliboro.

Delibuo καταβρέχω II 340, 6. ἐλαίω βρέχω (delibito *cod.*) II 294, 11. **delibido** βρέχω II 260, 14. **delibuit** unxit V 405¹, 12. **dillbuitur** ungitur unguento IV 54, 29; 506, 33; V 450, 43; *Plac.* V 61, 4. *Cf. GR. L.* VII 105, 13; 269, 23.

Delibutus κατάρρητος II 50, 4 (dil.) **delibutus** unctus, contactus *Plac.* V 17, 10 = V 61, 2 = V *praef.* XVI (tactus). unctus, perfusus IV 225, 18. delicatus (*om. bcd.*), unctus, perfusus IV 49, 33. perfusus uel bene unctus IV 328, 47. perfusus, perunctus IV 503, 33. perunctus uel perfusus V 283, 58. perunctus, infusus V 405, 11. unctus (*Isid. Eccl. off.* II 26, 2) V 415, 20; 425, 6. perfusus IV 48, 47. gisalbot (*palaeotheod.*?) V 356, 25. gesmirwid (*AS.*) V 408, 7. de oleo unctus ut athletae solent uel in cereumate (!) pueri, hinc et **delibutum gaudio** id est perfusum uel plenum V 627, 58 (*Ter. Phorm.* 856; *Isid.* X 70). **delibutum** dicimus (enim *add. G*) hominem unctum oleo, ut athletae solent uel in cereumate (ceromate *Mai*) pueri exercere (exerceri *Mai*). dicimus et **delibutum gaudio**, id est perfusum uel plenum *Plac.* V 17, 12 = V 61, 3. diligenter unctum V 640, 23; IV 409, 22. *Cf. Donat. in Phorm.* V 6, 16. V. delibatam, delentitus.

Delibutus κατάβροξις II 340, 5.

Delica[n]s παρέλκει(ι)ς II 42, 15 (*παρέλκεις e: pro delicas nescio an deliras verum sit*). **delicat** delirat (declarat?) IV 328, 48. **delicat** probat IV 225, 25; V 449, 36 (deligat). **delica** explana V 640, 32 (*Non.* 98, 4). V. deliro. *Cf. Loewe GL. N.* 113, 150.

Delicare (deligauere *vel* delic. *codd. corr. Mai*) deferre, quod et dedicare dicebant pro commercio litterarum *Plac.* V 16, 11 = V 61, 6. *Cf. Festus Pauli* p. 73, 7; 70, 1.

Delicatis et **querulosis** urastum (*AS.*) V 356, 38 (atque gulosus *perperam Oehler*). **delicatis** et **querulis** wrastum end seobgendum (*AS.*) V 405, 37. *Cf. Oros. IV praef.* VI.

Delicatus σπαταλός II 435, 31; III 179, 11; 251, 38; 335, 69; 373, 1; 503, 77. σπαταλός, καθάριος II 41, 57. ἀβρός

Π 215, 21. *τρυφερός* Π, 460, 49. *wrast* (*AS.*) V 404, 62. *dilicatus dilici*(i)s *pastus gloss. Werth. Gallée* 338 (*v. suppl.*). *Cf. Isid. X* 70. *delicati τρυφεροί* Π 42, 16. *V. designatus.*

Deliciae *σπατάλι* Π 42, 14 (*cf. GR. L. I p. 33, 9 et alibi*). *σπατάλη* (singularia non habet) Π 435, 30. *σπατάλη* III 79, 39. *τρυφή* (singularia non habet) Π 460, 51. *delicia* numero singulari V 640, 49 (*Non. 100, 19*). *delicius* pro (*per cod. an puer?*) in deliciis amatus (*habitus Loewe GL. N. 115*) a domino IV 49, 36. *puer in deliciis amatus a domino* V 284, 36; 406, 67. *pro deliciis amatus* IV 503, 38. *Cf. dicius* V 496, 53. *V. spatulae, delictus.*

Delicias ago *σπαταλώ* Π 435, 32.

Deliciatur *epulatur* IV 328, 49. *Cf. Loewe Prodr. 381, Roensch Coll. phil. 295. V. spatulor, epulor.*

Deliciosus *nutricius* IV 328, 50. *V. nutricius.*

Delictio *desintiria* (= *δυσεντερία*), *distillatio* Π 576, 45.

Delictor (*sine interpr.*) Π 576, 51.

Delictum *ἀμαρτία post* Π 42, 25; 503, 25; 547, 10. *παράπτωμα* Π 396, 10; III 501, 58. *παιῖσμα* Π 41, 55 (*delicium cod. corr. a*). *πλημμέλημα, ἀφέλημα, παιῖσμα* Π 41, 60. *πλημμέλημα* Π 409, 43. *peccatum* IV 225, 33; 228, 2; 328, 51. *delicta ἀμαρτήματα* Π 554, 13; 535, 8.

Delictus *uerruclatus (vel -tu)* quem dicunt IV 52, 7; 227, 30; V 188, 38; 567, 4. *ferru dau clatu quem dī V 284, 19 (h. e. uerruclatu quem dicunt: ubi delicius (h. e. puer delicatus) Loewe GL. N. 115. Cf. F. Schoell Mus. Rhen. XLIII 439. delictus Warren coll. Colum. VII 6, 2 ('caper cui binae uerruculae dependent optimus habetur'); Pallad. XII 13, 7. V. delicum. quae ueruclatu dicuntur (h. e. clausurae genus quod sine clavi potest claudi nec sine clavi aperiri) affert ex Augustini quaest. in Iudic. 23 Mayor Comm. Woelffl. p. 134 (quod vix huc pertinet). V. delicum.*

Delicuisse (*depl. R*) in liquorem et (*in add. G*) defectum conuersum esse *Plac. V* 17, 25 = V 61, 5.

Delicum (*delitum cod. delictum?*) *ἀπογαλακτισθέν* Π 42, 9. *Cf. delictus* *depulsus* uel *berruclatu* quod dicitur IV 328, 52 (*cf. Loewe GL. N. 115*). *V. delictus, depulsus, delactatus.*

Delicum *v. deliquium, delictum.*

Deligatio *ἐπίδεσμος* Π 307, 48; 494, 55.

Deligo *ἐπίδεσμά* Π 307, 49.

Deligo *ἐπιλέγομαι* Π 291, 18. *ἐπιλέ-*

γομαι Π 309, 20. *παράλεγομαι* Π 395, 27 (*delego*). *delegio exelegio* V 496, 15 (*deligo seligo? exeligo?*). *deligit eligit* IV 48, 24. *delegit probat, elegit (vel eligit)* IV 328, 43. *probat V* 449, 36. *eligit IV* 227, 23. *elegit IV* 503, 31. *exelegit IV* 409, 23. *deligunt eligunt* IV 52, 12. *delebant definiebant, deliberabant* V 521, 43. *delegerunt elegerunt* IV 503, 32; V 284, 2; 407, 18.

Delimator *διαρνητής* Π 273, 57.

Delimatum *conclusum uel complexum* V 356, 7. *complexum, conclusum* V 405, 20 (*deliniatum?*).

Delinitus *v. delenitus.*

Del<ino> *παράχρῖο* Π 397, 22.

Delinquo *κατάλειψες* Π 341, 54.

Delinquitio *amissio* Π 576, 44.

Delinquo *ἐλλείπω* Π 295, 26. *πλημμέλω* Π 409, 44. *delinquit peccat* IV 225, 19; 328, 55; 504, 17. *delinquent peccant* IV 52, 26 (*Ter. Hec. 663*). *delinquere ἀμαρτάνειν* Π 42, 13. *deliquit liquefecit (v. deliquat), ἤμαρτεν* Π 42, 2. *ἤμαρτεν, διόλισεν* Π 42, 24 (*v. deliquat*). *delinquit peccauit* IV 504, 18. *deliquit peccauit* IV 48, 38.

Delloca *v. doliola.*

Deliquat *διωλιζει, διηθει* Π 42, 22. *deliquunt ἀποτήκοσιν, μειοῦσιν* Π 42, 23. *deliquit διόλισεν* Π 42, 1 (*deliquait Dammann*). *V. delicas, delinquo.*

Deliquo (*o*) *obliuio Plac. V* 16, 37 = V 61, 8 (*i add. Maius*). *Cf. Plant. Capt. v. 626 et Serv. in Aen. IV* 390.

Deliquium *ἥλιον ἐκλειψῖς* Π 324, 11. *ἐκλειψῖς ἥλιον* Π 503, 28. *ἐκλειψῖς ἥλιον ἢ σελήνης* Π 291, 31. *defessio (defectio?)* IV 328, 56. *defectio* V 405, 68; 415, 31 (*lib. rot. = Isid. de nat. rer. XXIV, 1*); 426, 4 (*item*). *consulis (scr. solis) defectio* V 449, 35. *deliquum defectio* V 356, 58. *delicium defectio* IV 225, 31. *deliquium defectum* IV 225, 22; 49, 34; V 188, 39. *deliquum defectum* IV 505, 10. *V. diliquium.*

Deliquium lunae quod Graeci *eclipsin* uocant IV 50, 27.

Deliquium solis *ἐκλειψῖς ἥλιον* Π 42, 3.

Delirantes *mente deficientes* V 410, 37 (*defin. fid. Chalc. Mansi VII* 752).

Deliro *διαληθῶ* Π 272, 18. *παράληθῶ* Π 395, 30. *delero βαταλογῶ* III 73, 55. *ληθῶ* III 76, 62. *deleras ληρεῖς* III 339, 11; 445, 33. *delirat cessat(?)* IV 228, 7. *delicat* IV 328, 57. *delerat ληρεῖ* III 76, 63. *παρὰλόπτει, ληρεῖ* Π 41, 48. *V. delicas.*

Delirus *ληρός* Π 360, 27. **Delipos** (*delirus?*) *sensibilis (ins.?) uel delerus* V 492, 50 (*biliosus Buech.*). **delerus** *ληρῶν, παράληρος* Π 41, 49. *παράληρημα* Π

395, 29. παραγήραμα II 394, 20; 491, 15. mente defectus per aetatem uel a recto ordine et quasi a lera aberrret V 627, 57 (*Isid.* X 78). **delerum** (?) γελαῖος III 334, 32; 512, 52. *Cf. Haupt Op.* III 535.

Delisit cf. deleo.

Deliteo λανθάνω II 358, 39. ἀποκρύπτομαι II 238, 7. **delitere** latere V 406, 34.

Delitescio διαλανθάνω II 272, 11. ἀποκρύπτομαι II 238, 7. υποστέλλομαι τὸ διαλανθάνω II 467, 52. **delitescit** latet IV 49, 31; 225, 21; 505, 33. **dilitescunt** ἀποκρύπτονται, λανθάνουσιν II 50, 6. **delitescere** diu latere IV 225, 23; 328, 58. moram facere IV 505, 32; V 283, 50; 407, 16. **delituit** ἐλάθεν II 42, 10. **latuit** IV 49, 10; 225, 20; 328, 59; V 285, 38 (**dilutuit**) **latuit**, **oblituit** IV 49, 30; 505, 31. **oblituit**, **latuit** V 284, 27; 407, 2. **dilutuit** **latuit** IV 54, 33 (*cf. Loewe Prodr.* 429).

Delius Apollo IV 52, 13. Apollo ab insula Delo V 285, 15.

Delliones (duelliones *Vulc.*) δηταρται (διακατάρατοι *Vulc.* κατάρατοι *c. δηῶται h. ἀντάρται H.*), ἀκαθοσίωτοι τυραννοὶ καὶ τυραννίδες τυραννίδος *cod. corr. Vulc.* II 47, 31. V. **debellio**, **duellio**, **perduellio**.

Delmatica v. dalmatica.

Delocatio ἐκτόπισις II 293, 11.

Deloco ἐκτοπίζω II 293, 12.

Deloricatum laceratum V 285, 29 (v. **diloricare**).

Delos nomen insulae III 492, 56; 515, 40. insula IV 52, 17.

Delphica (vel **delfica scil. mensa**) δελφική III 197, 17; 321, 24. **deluca** μενιστέριον II 42, 20 (*corr. c h, Meursius: v. abacus*). **delfica** mensa est quae fiebat apud Delfus ciuitatem V 633, 44 (*cf. Friedlaender Iuuenal. p. 106*). **delfica** ciuitas. Lucanus (V 74): 'Delphica Thebanae', et haec Thebanae ciuitas V 138, 36.

Delphinus (pro quo fere ubique delphinus libri habent) δελφίς II 268, 2. δελφίν II 42, 4; III 17, 20; 241, 49 (*sign. caeli*). δελφίνος III 89, 38; 293, 36; 318, 9; 355, 56; 436, 31. V. **simones**.

Delta quattuor III 514, 5.

Delticus (a δέλτος?) litteratus, doctor V 596, 62. est litteratus V 618, 23. litteratus, doctus V 633, 37.

Deluare decaluare V 543, 33 (**Deglubare**? Dealbare **decalicare H.** **Deluare Buech.**).

Delubrum καθίδρυμα II 335, 17; III 301, 35. ἱδρυμα καὶ καθίδρυμα III 238, 32. ἱδρυμα II 330, 58. ἀφίδρυμα II 253, 16. καθίδρυμα, ξόανον, ἀνάθημα

II 42, 5. ξόανον II 378, 19. templum idolorum IV 53, 30. simulacrum uel timphanum (templum, fanum?) IV 53, 16. templum, puluinus (vel puluinar) uel quicquid in idolum colitur IV 328, 60. **dilubrum** templi locus ubi est simulacrum IV 331, 18. templum IV 54, 36. **delubra** καθίδρυματα III 170, 46. fana, templa IV 437, 41. templa IV 48, 16. templa idolorum, quia in ingressu lacus aquae fiebant, ubi se sacerdotes sacrificatori purificabant, et a diluendo, id est lauando delubra dicta sunt IV 227, 32; V 284, 40/41 (in ingr. ipso; *cf. Serv. in Aen.* II 225; IV 56; *Isid.* XV 4, 9; *Diff.* 407). templum, ara idolorum IV 225, 27. templa idolorum aut auaritia (ara? *contam.?* v. **lucrum**) IV 502, 44. templa idolorum V 284, 8; 407, 21. templa deorum (*Euseb. eccl. hist.* XI 28) V 421, 29 = 430, 10. dicuntur templa, nihilominus et simulacra ab eo quod dolantur (*schol. Gronov. Div. in Caec.* 3) V 659, 3. statuae V 407, 57. sacrificia V 407, 11.

Deluca v. **delphica**.

Deludo διαπαίζω II 273, 15; III 134, 12. καταπαίζω II 342, 48. **deludis** διαπαίζεις III 134, 13. **deludit** διαπαίζει III 134, 14. **delusi** διέπειλα III 134, 16. **delusit** διέπειλεν II 42, 25. circumuenit IV 225, 28; 504, 46; V 283, 39 (**deluxit**). V. **pelusit**.

Delumentum thuachl (*AS.*) V 356, 26. dhuehl (*AS.*) V 405, 29. *Cf. sapo.*

Deluo ἀποκλύζω II 237, 43. καταπλύω II 343, 4. **deluit** ἀποκλύζει II 42, 19. **lauit** IV 48, 50; 225, 17; V 496, 18. **deruit** **eluit** IV 329, 32. V. **diluo**, **deruit**. *Cf. Festus Pauli p. 73, 15.*

Delureor v. **delargitor**.

Delusor διαπαίκτης III 134, 15.

Demagis σφοδρῶς II 42, 29. uehementer V 627, 59. uehimens (!) V 285, 30. ualde magis V 640, 36 (*Non.* 98, 16). *Cf. Festus Pauli p. 71, 9 (ubi nimis Dacier, Theureux de Ponor); Loewe Prodr.* 332; *Buecheler Mus. Rhen.* XXXVII 523.

Demanauerint καταδράμωσιν II 42, 30.

Demando παρακατατίθημι II 395, 3; III 156, 5.

Demanduco corrodo *gloss. Arab. p. 703, 55.*

Demeio ἀφορωῶ II 253, 50; III 248, 69. ἔξωρω II 304, 27.

Demendatio commendando (*ubi commendatio b, Loewe*) II 576, 39.

Demens ἀπονεομημένος III 333, 64; 373, 9. ἀνόητος, ἄφρων II 42, 34. ἄφρων II 254, 5; III 334, 4. ἀνους II 228, 36.

ἔκφρων Π 293, 49. infelix IV 52, 48. dementicus IV 504, 38. sine mente, insanus V 532, 65 (*Ter. Andr.* 469). dementes sine mente IV 49, 1. amentes V 406, 43.

Demensum ἀπομέτρημα Π 42, 32. V. demessum, de dimenso tuo.

Dementat ἀφρονεῖ, ἀπορεῖ, καταγνώσκει Π 42, 57. ἐξίστησιν ἰδιωτικῶς Π 42, 35.

Dementatam stultam factam V 567, 2.

Dementatio insaniam Π 576, 42.

Dementia ἄνοια Π 228, 15. ἀπόννοια, ἄνοια Π 42, 36. παράνοια Π 395, 44. uecordia, insaniam, stultitia IV 437, 42 (*Verg. Aen.* V 465). insaniam, amentiam IV 226, 33. insaniam IV 504, 37.

Dementicastis obliuioni tradidistis gloss. *Werth. Gallée* 337 (*v. suppl.*).

Dementicium ἐντροπή Π 503, 27 (*uerecundia in marg.*). deuerticulum ἐκτ. Η.

Dementicus insanus, amenticus IV 226, 31 (*v. demens*). dementicos *v. apodos*.

Demergo καταβυθίζω Π 340, 7. καταποντίζω Π 343, 9. demergit καταποντίζει Π 42, 33. demersit correpit IV 329, 2.

Demersio καταβυθισμός Π 340, 8.

Demessum (demensum *codd.*) incisum IV 49, 42; 53, 31; 505, 25. *Cf. Verg. Aen.* XI 68.

Demetior ἀπομετρώ Π 239, 4. demensus mensurauit IV 50, 43; 504, 20; V 284, 9; 406, 56.

Demeto ἀποθερίζω Π 236, 54. demeta(m) praecidam IV 227, 19.

Demetrios Bithyniensium lingua September mensis dicitur V 188, 40. V. menses.

Demicare διαπληκτίζεσθαι Π 42, 49. V. dimico.

Demiculus σκυφίον μικρόν Π 42, 37.

Demigratio μετάβασις Π 42, 51.

Demigro μεταβαίνω Π 368, 37. μεταναστήω Π 369, 20. demigrat μετ(α)χωρεῖ, μεταίκει Π 42, 52. emigrat, detrudit IV 502, 38. demigrasti παρεβης Π 42, 53 (*Cic. in Cat.* I 19). demigravit μετώκησεν Π 42, 50.

Demingo ἐξορῶ Π 304, 27.

Deminuo ἀπομειώ Π 239, 10. ἑλαττώ Π 140, 51. καταλεπτύω Π 341, 49.

deminuit ἑλαττωῖ, ἑλάττωσεν Π 42, 38.

deminuuntur ἑλαττωῦνται Π 42, 45.

Deminuti minuati V 496, 21. deminuatum *cf. deriuatum*.

Deminutio μειώσις Π 372, 16; 535, 10. ὑποκορισμός Π 466, 38; 494, 60. ὑποκορισμός, μειώσις Π 42, 40. ὑφαίρεισις Π 468, 59; 469, 9. ἀφουσία Π 253, 52. ἑλάττωσις Π 294, 24. V. diminutio, capitulum deminutio.

Deminutio lunae μειώσις σελήνης Π 293, 63.

Deminutiue ὑποκοριστικῶς Π 466, 39. *Cf. Loewe Prodr.* 413.

Deminutus ἑκλειψις ἡλίου ἢ σελήνης Π 291, 31. ἑλάττωσις Π 294, 24.

Demiratus diu miratus, ualde miratus V 189, 1.

Demiror despicio IV 503, 41; V 449, 42; 496, 22. dispicio IV 226, 52. despicior IV 49, 37.

Demissa ἀποβληθέντα Π 42, 39. V. dimissus.

Demissio ἄφρσις Π 252, 49.

Demissus adulescens V 661, 40 = pudore praeditus V 663, 73.

Demitto καταπέμπω Π 342, 54. καθήμι Π 335, 21. ἀφήμι Π 253, 18.

ἀποστέλλω Π 240, 53. ἐξαφήμι Π 302, 26. χαλῶ σχοῖνον ἢ ἄλλο τι Π 475, 12.

demitte ἄφρσις Π 252, 48. εἶσον Π 283, 1 (dimitte?). indulge, relaxa IV 437, 43 (*Verg. Aen.* V 692; *Georg.* IV 542).

demisit καθήκεν, ἐγάλασεν, καθήλεκεν, ἀπεβάλετο Π 42, 41. V. dimitto.

Demo ἀφαιρῶ Π 252, 20. ἀφαιρούμαι Π 252, 21. ὑφαίρουμαι Π 468, 58.

demit ἀφαιρεῖ, ὑφαίρει Π 42, 42. tollit IV 49, 3; V 286, 54; 407, 13. demet tollet IV 226, 54. detrahit aut minuit IV 49, 38; 53, 40 (minuet). demit de-

<mi>nuit, deducit, detrahit uel minuit IV 503, 2. deme ὕφειλε Π 42, 31; 469, 10. demere tollere IV 329, 3; V 405, 61.

dempsi sustuli V 533, 12 (*Ter. Ad.* 736). deduxi, deminui IV 49, 41. dempsit ἀφείλετο Π 252, 42. ἔτεμεν, τέμνει (τεμνῆ?) Π 42, 60. tollit (= tulit?), de-

leuit IV 227, 6. *Cf. diemat* (demat?) dempsit V 356, 33; 408, 12. V. un-

gues demo.

Democraticus v. ratio populorum.

Demoenio τευχίζω Π 452, 36.

Demolior καταβάλλω οἰκοδομήν Π 339, 40. καταστρέφω Π 344, 12. demolit καθαιρεῖ Π 42, 43. demolitur destruit IV 329, 4. exterminatur IV 50, 47; 226, 42; V 286, 10; 408, 59 (*v. dimolitur*).

demolire dissipare IV 52, 10. dimoliri (*scr. dem.*) diruere V 640, 11 (*Non.* 95, 22). *Cf. dimolitur, diruo.*

Demolitio καθαιρέσις οἰκοδομῆς Π 334, 28. destructio Π 576, 43 (*destr. b*).

Demonicus plebis victor Π 491, 77.

Demonstrandī δηλωτικοί Π 269, 18.

Demonstratio ἀπόδειξις Π 236, 20. demonstratōne δηλώσει Π 42, 47.

Demonstratium δεικτικόν Π 267, 8.

Demonstro ἀποδεικνῶ Π 236, 13. ἐπιδεικνῶ Π 307, 45. ἐνδεικνῶ Π 297, 54. ὑποδεικνῶ Π 465, 47. de-

monstrat ἐπιδεικνύει II 42, 46. demon-
strabo tibi, fili ἐπιδείξω σοι, τέκνον
III 283, 43 = 654, 2; 516, 58.

Demorator retentor, litigator, firma-
tor gloss. *Salom.* (*Loewe Prodr.* 381).

Demordeo ἀποδάσκω II 236, 10.

De more ex consuetudine IV 49, 39
(*Verg. Aen.* III 66); 227, 15.

Demoro (vel -or) tardo V 449, 38;
496, 19. **demoro** αὐλιζομαι ἐπὶ ἀνδρώ-
πων (demoror ae) II 251, 2. **demoratur**
διοικεῖ, οἰκονομεῖ II 42, 62 (moderatur?).

Demoueo μετακινῶ II 369, 5. παρα-
κινῶ II 395, 11. παρασαλεύω II 396, 14.
demouit μετέστησεν II 42, 61 **demouerat**
(dim.? cf. *Verg. Aen.* III 589) separa-
uerat IV 49, 40; 505, 12 (seper.). V.
dimoueas.

Demptio ὑφαίρεσις II 468, 59. separa-
tio (vel seper.) IV 329, 5; V 449, 39.
separatio, deminutio V 496, 20.

Demulcanti (demulg.) subfringenti uel
subigenti (*ita Maius.* sub igni *codd.*)
Plac. V 16, 13 = V 61, 10.

Demulceo καταπήχω II 345, 18. **de-
mulceri** exosculari IV 50, 34; V 449, 44.
V. demunxi.

De multis ἀπὸ πολλῶν II 42, 56 = **de-
multia**(?) ἐκλογὴ ἀπὸ πολλῶν II 42, 48.

Demum δῆτα II 270, 1. ἔπειτα II
306, 33. τὸ τελευταῖον II 42, 54; 457,
42. μετὰ ταῦτα, πέρας, τελευταῖον, ἔσθ',
ὅτε II 42, 44. tum, deinceps *Plac.* V
16, 36 = V 61, 11 (cf. *Festus Pauli*
p. 70, 8). iterum, igitur, postea, deinde
IV 437, 44. deinde, deinceps, igitur
uel iterum IV 502, 33. postea, deinde
uel iterum IV 329, 6. postmodum V
356, 35. postmodum uel iterum V 403,
34. iterum, postmodum IV 48, 44.
postremum IV 225, 46. postea (*reg.*
Bened. 2, 22; 73, 19) V 413, 14. conse-
quenter IV 53, 22. denique, iam V
285, 27. nouissime uel denique. *Donatus*
tamen demum uere intellegit *lib. gl.*
(*Georg.* I 47). maxime V 533, 7 (*Ter.*
Ad. 255). **demus** v. do. Cf. ita demum.

Demunero δωροδοκῶ II 282, 51.

Demunxi (-mulsi?) κατέψηξα III 380, 67.

Demusso ἀπονυστάζω, ἀποσιωπῶ II
42, 58. dubito, dissimulo *Plac.* V 16,
30 = V 61, 12.

Demutationes τροπαί (ποιται *cod. corr.*
David) III 425, 6.

Demutilat detruncat, dissipat V 189, 4.
demutilare est aliquid integrum de-
truncare V 189, 3.

Demuto καταλλάσσω III 151, 5. **de-
mutare** ἐναλλάξαι II 42, 59.

Dena δένα II 267, 32. **denum** δένα
II 43, 14.

Denariis centum δηναρίων ῥ III 32,
44. εἰς χρυσόν ῥ III 32, 41. ἐκατὸν
δηναρίων III 516, 19. Cf. **ducentis**

denariis διακοσίων δηναρίων III 514, 22

Denarius δηναρίον II 269, 56; 491, 16;
515, 1; 542, 27; III 274, 17. V. **denus**,
cochlearium.

Denarrabo explanabo IV 50, 32; V
449, 43 (*Ter. Phorm.* 944).

Denaticata v. **deputis**.

De natura loquor φυσιολογῶ II 474, 9.

Denegator ἀπαρνητής II 233, 26.

Denego ἀπαρνούμαι II 233, 24; 27.

Denicalibus ferilis apud paganos
erant eae feriae, quando aquam non
licebat inducere agris paratis ob hono-
rem nympharum V 189, 5. Cf. *Festus*
Pauli p. 70, 9, *Serv. in Georg.* I 270.

Denidor (?) malus odor *cod. Leid.* 67 E;
V 597, 10 (*ubidinidor*). Cf. *Plaut. Most.* v. 5.

Denique τοιγαροῦν II 43, 27. ἄλλο τι,
πέρας II 43, 17. πέρας, γούν, ἀπέλιψε
(de insperato ἀπ' ἐλπίδος c. cf. *despero*) II
42, 63. ἀμέλει, γάρ III 437, 51. ἔπειτα II
306, 33. τὸ τελευταῖον II 457, 42. no-
uissime IV 437, 45. postremum IV 225,
39. ad postremum, nouissime V 532, 59
(*Ter. Andr.* 147; cf. *Serv. Aen.* II 70;
VI 154). postremo IV 502, 40; V 408,
28. pos (vel post) modum, deinde IV
227, 3. utique V 285, 9. ordinatum est
(cf. ordinatum est denique) IV 329, 7
(*omnia ad lemma refert Loewe GL. N.* 112.
contam.? cf. *decretum*). Cf. **denique** ex
de et que interposita ni V 551, 29.

Denique **finiantur** donec deficiant
(v. *donique*) V 449, 41. Cf. *Foerster RF*
I 332, *Arch.* II 104.

Denique ordinatum est v. **denique**
et ordinatum est.

Denixe enixe *Plac.* V 16, 27 = V 61,
13 (*Plaut. Trin.* 652? *Ritschl Op.* V
329; *Bergk Op.* I 20).

Denomino ἐξονομάζω II 304, 3.

Denosco παραδειγματίζω III 156, 16.
V. **dinosco**.

Denostatio ἀπὸ τοῦ **dehonestatio** ἀτι-
μία II 250, 8. Cf. **denotatio**, **deuenusto**.

Denotabilis persona v. **detest.** homo.

Denotatio ἀτιμία II 250, 8.

Denoto δῆλον ποιεῖ II 269, 13. δια-
σημαίνα II 274, 7. **κατασιζῶ** ἐπὶ ὄψεως
II 344, 8. **denotat** detrahit IV 227, 11;
409, 24. **detractat** V 496, 23. **deno-
tate** σκοπήσατε II 43, 20.

Dens ὀδοός II 43, 3; 379, 25; 507, 13;
III 151, 24; 342, 58; 350, 63; 445, 35.
dentēs ὀδόντες II 43, 7; III 12, 26; 85,
50; 151, 25; 175, 23; 247, 44; 342, 59;
349, 37; 350, 64; 394, 42. a **demendo**
V 357, 7; 405, 75. ὀδόντας III 571, 9.

Densae tenebrae βαθὺ σκότος III 294, 25; 510, 61.

Dens aratri γῆς III 262, 53. γῆς ὁ τοῦ ἀρότρου II 265, 28. guris (γῆς?) III 195, 60.

Dens genivinus σωφρωνισ(τήρ) ὀδούς II 43, 25 (add. e).

Densitas δασεία ἐπὶ ὄλης II 266, 39. spissitudo IV 225, 36. Cf. II 560, 54. densitate spissitudine IV 503, 48.

Denso δξυποδῶ II 384, 57. densat πυκνοί II 43, 15. spissa <t>. coniugatio secunda: denset; 'uos un<an>imi densete cateruas' (Verg. Aen. XII 264) V 189, 6. densa te συναγέ σε III 70, 42 = 637, 3; 377, 14; 445, 36; 474, 3. denset densius coaceruat IV 53, 25 (Verg. Aen. XI 650). densentur stipentur IV 52, 49 (Verg. Aen. VII 794). Cf. GR. L. V 482, 16.

Densus πυκνός II 426, 5. densa πυκνή II 426, 3. βαθύ III 294, 24; 510, 62. densum πυκνόν II 43, 2; 13; 426, 4; III 322, 42. νακτὸν τὸ πεπιλομένον II 374, 55 (v. pressus). spissum IV 48, 28; 329, 9; 503, 47; V 405, 16. densi πυκνοί II 43, 16. densae in unum collectae IV 52, 57. densior spissior V 546, 50 (Ovid. Met. I 29). V. deses.

Dentale γῆς III 262, 53. γῆς ὁ τοῦ ἀρότρου II 265, 28. γῆς ὄντως καὶ ἀποτεταμημένος (ἀποτενυμένος cod. corr. h, Vulc.) τόπος τῆς ὄνιδος II 43, 5. ξύλον ἐν ᾧ ἐμβάλλεται ἡ ὄνις II 378, 34. dentalla sules reost (AS.) V 405, 53.

Dentalis γεγομοφωμένος II 261, 60. dentale ὠδονταίμενον II 379, 20. multos dentes habens II 576, 61. dentales aures dicuntur aratri quibus latior redditur sulcus V 189, 7. aures quibus (qui vel quae codd.) latior redditur sulcus V 285, 20; 627, 60 (cf. Serv. Georg. I 172).

Dentaria v. herba d., forfex d., uvae dentarium.

Dentatus συνόδους III 89, 18. φάργος ὁ ἰχθύς II 469, 36. ὀδοντ(έ)ας, συναγρίον (σὺν ἀγ. e), φάργος II 43, 1. V. dentex.

Dentes canini κυνόδοντες II 43, 8 (v. canini d.).

Dentes primarii τομεις III 175, 30; 247, 45 (pr. d.).

Dentex φάργος, συνόδους II 43, 9; III 436, 38 (dentix). dentis dentax συνόδους ὁ ἰχθύς II 447, 2. dentix συνόδους III 16, 58; 186, 42 (cf. III 256, 51). dentex συνόδους III 318, 46; 365, 37; 396, 46; 405, 29. V. dentatus.

Denticare dentes imprimere uel movere Papias.

Denticatus v. argutus.

Denticulum aciarium στομαμάτιον (v. aciarium) II 43, 23.

Dentificium ὀδοντότριμμα II 379, 21. ὀδόντος σμήγμα (ὀδοντόσμηγμα e), ὀδοντότριμμα II 43, 10.

Dentio ὀδοντιῶ II 379, 18. dentis ὀδοντιᾶς III 151, 27/26. dentit ὀδοντιᾶ III 151, 26/27.

Dentiosus ὀδοντιᾶς III 330, 36. V. dentosus.

Dentiscalpium γλυφίς III 325, 22. γλυπτῆρ III 325, 21; 495, 74; 512, 35.

Dentium dolor ὀδοντοπονία III 296, 62. τετράρριζος III 606, 28 (v. Cass. Felix cap. 32).

Dent operam curant (!) V 285, 18.

Dentosus dentibus munitus II 576, 26. V. dentiosus.

Denudatio γύμνωσις II 265, 38.

Denudator γυμνατής II 265, 40.

Denudo γυμνῶ II 265, 39; III 132, 4. ἀπογυμνῶ II 236, 9. denudat γυμνοί, ἐκδύει II 43, 11.

Denumeratio ἐξαριθμῆσις II 302, 5.

Denumero ἀπαριθμῶ II 233, 21. ἐξαριθμῶ II 302, 6. καταριθμῶ II 343, 29. denumerabuntur καταριθμηθῶσιν II 43, 22.

Denundinat omnibus notum facit aut diuulgat IV 49, 44. omnibus notum facit IV 505, 26; Scal. V 597, 15. din.?

Denuntiatio διαλαλία, ἀπόφασις II 43, 18. παραγγελία II 394, 15.

Denuntiator παραγγελεύς II 394, 17.

Denuntio ἀπαγγέλλω II 232, 25. παραγγέλλω II 394, 16. denuntiat ἀπαγγέλλει, παραγγέλλει, ἀποφαίνεται, διαλαλεῖ II 43, 19. protestatur aut praedicat IV 49, 43 (Verg. Aen. III 366). detestatur (praetestatur?), praedicat IV 53, 8. nuntium fert, praedicat (vel praedicat) IV 329, 8. protestatur IV 503, 56. denuntiaui παρήγγειλα II 43, 21. denuntiauit praedixit IV 503, 55; V 407, 8. Cf. II 269, 27 (δημηγορία contio, denuntio).

Denuo ἐξῆς, εἰς τὸ μέλλον II 303, 29. μετὰ ταῦτα II 369, 45. τοῦμπαλιν, ἀρχῆθεν II 43, 12. iterum, secundum IV 227, 47. iterum V 285, 34. iterato IV 50, 1; 502, 34. in futurum, in posterum, rursus IV 329, 10.

Denus nomen pecuniae, unde nummus denarius dicitur IV 50, 2; 226, 53; 505, 27 (defacit pro unde). nomen est pecuniae collectae ex assibus decem, unde nummus denarius dicitur quasi ex assibus constans V 284, 32. decus = decussis Buech.

Deoccidendi v. degladiandi.

Deo datus θεόδοτος II 48, 15.

De ogdoade de nouo testamento (Euseb. eccl. hist. V 20) V 421, 59 = 430,

42. **de ogduade** de octava die gloss. *Werth. Gallée* 337 (v. *suppl.*).
Deo gratus θεόχαρις II 43, 17.
Deo iratus θεοχόλωτος II 327, 31.
Deo notus θεόγνωστος II 48, 16.
Deoperio περισκεπω II 404, 27. V. *detego*.
Deo perosus θεοστρυγής II 327, 40.
 deo odibilis II 576, 25.
Deoppilo παραίλλω II 397, 47.
Deornatus deprauatus IV 437, 46. V. *depran*.
Deorno άποκοσμώ II 237, 55. κατακοσμώ II 341, 27.
Deorsum κάτω II 43, 30; 346, 43; III 149, 43. **susum deorsum** άνω κάτω II 231, 29. **deorsum** χαμάλ III 379, 2. **desursum**, **deorsum** IV 49, 9. **desuso** locum (= iosum = deorsum) V 450, 1. **desursum**, **insuptus** V 496, 24.
Deortae απατραμμεναι II 43, 33 (*ubi detortae άπεστραμμεναι d.*). Cf. *Klein Mus. Rhen.* XXIV p. 302.
Deorum nomina θεων όνόματα III 340, 30.
Deorum reliquorum θεων λοιπων III 521, 39.
Deos amans θεόφιλος III 146, 22.
Deos primum θεους πρώτων III 521, 40.
Depactio v. *depectio*.
Depactus pollicitus, spondit IV 502, 39; V 547, 36.
Depalatio v. *depopulatio*, *diuulatio*.
Depalatus fur inuentus IV 52, 14.
depalata manifestata V 597, 13. *manifesta*, *diuulgata* IV 226, 49. *manifestata*, *deuoluta* (*deuelata*?) IV 504, 42; V 189, 9. *sine deuoluta* V 189, 8. *deuoluta*, *designata*, *delinita* IV 51, 1 (*ubi deuelata*, *Designata delineata Nettleship 'Journ. of Phil.'* XIX 119; *depālata et delimitata Housman ibidem* XX p. 50). V. *diuulgo*, *diuulatio*, *depopulatio*.
Depalo est manifesto V 618, 26.
Depannare dilacerare (*dip.?*) *Scal.* V 597, 48 (cf. *Osborn* p. 175). *dilaniare*, *de panno rapere Papias*.
Departio καταμερίζω II 342, 21.
Depasco καταβόσκω II 340, 2. *επι νέμω επί βοσκής* II 309, 52. *επινέμομαι* II 309, 53. **depasscet** comedit, non consumet, sed degustat tantum IV 226, 44.
Depastus κατανευμημένος II 342, 34.
depastus degustata V 285, 14. **depastum** κατανευμημένον II 43, 39. **depastas** άπογευσάμενας, id est gustatae (!) V 449, 51.
De paupertate περί πτωχίας V 377, 35.
Dep(*ec*)**iscor** transigo IV 52, 6. **transigor** V 189, 15. **dep**(*ec*)**isc** pactio transigere IV 50, 31 (*Ter. Phorm.* 166). **pacisci** V 189, 14. V. *depiscor*.

Depectio pacis confoederatio IV 50, 12 (*rei mansurae confirmatio add. a*); V 189, 10. **depectio** pacis consideratio (!) IV 502, 43.

Depectus pollicitus, exspondit (!) V 285, 23. **depecti** facti V 284, 43. V. *depectus*.

Depeculatio νοσοφισμός δημοσίων χρημάτων II 43, 31; 377, 8. *νοσοφισμός* II 494, 51; III 445, 37; 479, 68. *έξανδροποδισμός, άποσυμφωροψηρησας* (? *άπεφώρησας, άπεφώρησας Vulc. alio spectare putans*) II 43, 34. quando quis sibi aliena furtim reseruat II 576, 32. **despoliatio** V 449, 45. **dispoliatio** V 285, 24. **internicium pecorum** (*male explicatum*) V 449, 50; 496, 27. **internicio pecoris** *Voss. fol. 24 (Loewe Prodr.* 381).

Depeculassere deargentassere **de**(*a*)**lauticare** V 640, 25 (*Non.* 97, 5).

Depeculatur χρημάτων δημοσίων κλέπτης II 478, 32. *δημοσίων χρημάτων κλέπτης* II 269, 49. *κλέπτης χρημάτων δημοσίων* II 350, 29.

Depeculatus depraedatus IV 50, 11; 329, 11; 504, 32; V 283, 46; 356, 65; 405, 72; 542, 6. **depraedatus**, **expoliatus** V 547, 37. **depeculato** de furto publico seu depraedato IV 226, 23. V. *depraedatus*.

Depegisse defixisse (*deflexisse G*), a pangendo dictum uel transegisse a paciscendo *Plac.* V 16, 17 = V 61, 14 (*uelut*). **defixisse** IV 50, 26.

Depelliculari decipere, dictum a pelliciendo V 567, 12 = *Plac.* V 16, 22 = V 61, 15.

Depello αποβάλλω II 235, 47. *αποβάλλωμαι* II 235, 46 (*depellor?*). *άπαθώ* II 243, 34. *άποδούμαι* II 243, 33. **depellit** proicit *Plac.* V 61, 16. **depellunt** detrudunt IV 329, 13. **depellere** άπογαλακτίξειν, id est delactare V 449, 59 (*Verg. Ecl.* I 21). **depulit** deportauit V 284, 45. **depelli** (-olli *cod. corr. e.*) *άποσθήναι* II 44, 17 (*άποστήναι e.*). V. *lacte depello*, *compello*.

Depend(*endi*) **reddendi** reddendi IV 226, 20.

Dependet άπήρτηται II 43, 36. **dependeat** sustentetur IV 505, 24 (cf. 504, 55). **sustentatur** V 406, 58.

Dependo άποκοιέμαι II 237, 58. *ήρτημαι* II 325, 47. *καταβάλλω* ὅ ἐστι δίδωμι II 339, 38. **tribuo** V 551, 26.

dependit αναλόκει, καταβάλλει, σταθμίζει II 43, 40. **reddit** IV 226, 37. pro alio reddit aut soluit IV 52, 37. **soluit**, **reddit** an diligit (?) IV 50, 5; 505, 13 (*an contam. cum* *deperit?*). **dependere** άποδοῦναι, *επολδοῦσαι* II 43, 35. pro alio soluere IV 53, 43; 226, 1; 329, 14. **satis** facere uel pro aliis soluere

IV 505, 14. satis facere uel pro alio soluere uel reddere V 284, 7. persoluere, reddere V 406, 46. satis facere V 406, 48. **dependisset** sustinisset gloss. Werth. Gallée 337 (cf. suppl.). Cf. **dependet**.

Depensaturus daturus V 627, 62 (cf. *Loewe Prodr.* 381). V. **depensusur**.

Depensio ὑπερέκτισις II 464, 11.

Depensum ὑπερέκτισις II 464, 11.

depensi ὑπερέκτισίως II 44, 13.

Depensusur daturus V 285, 13; 406, 47. V. **depensaturus**.

Depensur ὑπερέκτισις II 464, 11.

Deperso ἀπολλύω II 238, 37. ἐξολέθρηνω II 303, 54; 59. **deperdit** ἀπόλλυνω II 43, 37. **deperdere** ἀπολέσαι II 43, 38.

Depereo ἀπόλλυμαι II 238, 38. **deperis** perditte amas *Plac.* V 16, 40 = V

61, 17. **deperit** παραπέλλεται II 396, 5.

inhonesto amore aestuans IV 52, 4 (*Ter. Heaut.* 525); V 449, 55 (honesto). inhonesto amore aestuans inlecebrare nititur *Plac.* V 61, 18 (cf. a IV 52, 4; V

449, 56). **deporant** [de]perant gloss. Werth. Gallée 337 (cf. suppl.). **deperire** perire

IV 52, 43; V 189, 13. **deperiebat** turpi amore diligebat IV 53, 10; V 189, 12.

turpem rem diligebat V 189, 11. turpem (vel turpia aut) rem diligebat IV 50, 7.

Inde corrige: turpnam rediebat (vel redigebat) IV 505, 15. turpia aut rem d.

V 449, 52. Cf. **depirabatum** (deprauatum *Buech.*) quicquid deperit V 496, 26.

V. **depirator**.

Depetigo λέπρα II 359, 32. λέπρα, λειψήν II 44, 27.

Depetigosus λεπρός III 445, 38; 479, 59. **depetiglosus** λεπρός II 359, 33.

Cf. *Arch.* V 213.

Depexum dilaceratum V 650, 34 (*Non.* 7, 20).

Depilator δρωαπανιστής II 281, 19. capillorum rator II 576, 53.

Depilatus μαδισθείς II 44, 33.

Depilo μαδίξω III 339, 35; 445, 39.

depilat μαδίξει II 43, 42. **depilatus est** μαδίσθη II 43, 43.

Depingit ἀποτυποῖ, ἀπογράφεται II 43, 44. ἀπογράφει II 44, 22.

Depiscor [in]celebrare nititur V 449, 56 (ubi inlecebrat depiscari nititur *Schlutter Arch.* X 12: at cf. **depereo**:

videtur igitur pars glossae 55 esse vero interpretamento absumpto). V. **depeciscor**.

Deplacatus v. **delenitus**.

Deplano ἐξομαλίξω II 303, 60. V. **plano**.

De plano ἐξ ἐπιπέδου II 302, 62. ἐξ ἐπιπολής II 302, 64.

Deplanxerunt ἐθρήνησαν III 67, 52.

Deplectitur περικίμπεται (h. e. delect.), δεσμεῖται II 43, 46.

Deplet euacuat IV 226, 46; V 627, 61; 633, 34. **deducit** V 450, 10. euacuat, exinanit IV 50, 4; 502, 32. euacuat, exinaniscit V 496, 28. euacuat, exinaniuit IV 53, 41. **deplere** de pleno

deducere IV 329, 15; V 496, 25; 540, 30. de pleno docere (deducere ab) IV 226, 48. deducere V 406, 21. euacuare IV

50, 3; 502, 31; V 633, 34.

Deplicare decedere, deuitare *Scal.* V 597, 6 (*Osib. p.* 181). declinare *H.*

Deploratio ἀποδυσμός II 236, 41. κατάκλιανσις II 341, 12.

Deploro κατακλαίω II 341, 11. ἀποδύρομαι II 236, 40. **deplorat** ἀποδύρεται II 43, 45. **deposcit** (?) V 284, 48; 406, 37. **deplorant** δδύρονται III 151, 57/58.

Depoline (deponile?) ueftan (? *AS.*) [de exitu animae: cf. 30] V 356, 28.

deponile uefta (? *AS.*) V 405, 30. V. **defixiozodo**.

Depondero διασταθμίζω II 274, 24 (depondo *cod.*). καταβαρῶ II 339, 44.

Deponens ἀπόθετον II 236, 55.

Depono παρατίθημι τι φυλαχθῆσόμενον II 396, 46. παρατίθημι II 396, 45. κατατίθημι II 344, 36. ἀποτίθημι II

241, 26. καταφέρω III 151, 9. **deponit** ἀποτίθεται II 43, 41. **condit**, **reponit**, **collocat** IV 329, 16. **depono** κατὰθες II

340, 54. **deponet** exhonoret IV 52, 29.

Depopulata manifesta, deuoluta (deuelata?) IV 50, 10; V 449, 48. V. **depalatus**, **depopulatio**.

Depopulatio καταλύμανσις II 342, 6. **designatio** V 449, 54. **desinatio** IV

51, 2; 504, 5 (ubi depalatio designatio *Housman 'Journ. of Phil.'* XX 50; cf. **depalatus**, **diuulatio**).

Depopulatur (depop. *cod.*) deprehenditur V 139, 16 (v. **depalatus**).

Depopulatus deuastatus IV 226, 8.

Depopulo ἐκπορθῶ II 292, 26. **depopulor** καταλύμαινομαι II 342, 7. **depopulat** uacuat, euertit IV 50, 9. uocat (uacuat?), euertit V 449, 47. uastat, praedat, spoliat IV 329, 17. uastat IV 504, 4. [d]euertit V 449, 46. **depopulatur** uastat, debellat IV 53, 21. **depopulare** uastare et exoliare IV 53, 29; 504, 3. **depopulari** uastari V 283, 44.

Deportandum v. ad d.

Deportatio ἀποικισμός III 445, 40; 479, 34. ἐξορισμός II 44, 15. ἐξορία ἐν νήσῳ II 304, 13.

Deportatus quem sua bona in exilium non secuntur V 355, 65; 404, 63. Cf. *Isid.* V 27, 29, *Diff.* 200.

Deporto κατακομίζω II 341, 22. **deportat** καθάρει (καθαίρει?) II 44, 30 (de-

putat?). ἀποβαστάζει, ἐξορίζει II 44, 16. διαβαίνει, ἀποτροχίζει (derotat *g*) II 45, 5. deuehit IV 329, 18. deportamus proprie cum oportet portare V 659, 13 (schol. Gronov. in Div. in Caec. 28: v. exporto). deportare ἀποτροχίζαι, μειῶσαι (decurrare *Vulec.*) II 44, 31. deportauit elicit IV 329, 19; 437, 48 (v. elicio). deportor ἀφορίζομαι II 44, 14. V. deputat.

Deposco ἀπαίτω II 232, 40. deposit ualde rogat IV 227, 27; 329, 20; 505, 3. deprecatur IV 52, 16. ualde rogat, deprecatur IV 48, 37. deposititis ξέαιτείτε II 43, 32.

Depositio κατάθεσις II 340, 55. κατάθηκη II 535, 11. compositio, redditio II 576, 40. obductio uel collocatio IV 329, 21.

Depositorium παράθεμα II 394, 41.

Depositum παραθήκη II 394, 44; 503, 24; 547, 12; III 445, 41; 479, 62. παρακατάθηκη II 529, 46. παραθήκη και καθαιρεθέν II 43, 47. creditum IV 227, 10; 409, 26. commendatum II 576, 18; V 284, 4; 405, 73; 356, 66(?). creditum uel commendatum IV 49, 6; 504, 16 (cf. *abc* IV 227, 10). depositis ἀποτεθέντων II 43, 48. V. in deposito.

De potentia dei περί τῆς κρατορίας τοῦ θεοῦ V 377, 43.

Depotior ἀπολαύω II 43, 51. depotitur ἀπολαύει II 43, 49.

Depotior μεθυστιώτερος II 43, 50.

Depraedatus depeculatus IV 329, 24; 437, 49. V. depeculatus.

Deprauator (vel -ur) minorator (vel -ur) IV 502, 35; V 633, 45.

Deprauatu deornatu V 540, 29.

Deprauatus deornatus IV 329, 22. deprauatum deformatum IV 227, 40.

Deprano ἀφανίζω II 252, 26. διαφθείρω II 275, 35. ἐφανιλίζω II 293, 37. στερίσκω II 437, 30.

Deprecandum v. ad depr.

Deprecantes ἱκετεύοντες, παρακαλοῦντες II 44, 23.

Deprecatio δέησις II 267, 1. ἱκεσία II 331, 49. παράκλησις, ἱκεσία II 44, 20. ἀποτροπιασμός II 540, 33; 552, 58 (precatio). frequens oratio V 357, 6; 406, 4. V. precatio.

Depreco λιτανεύω II 361, 38. deprecor ἄξιω, παρακαλώ II 43, 52. deprecionum ἀποκηρύσσω II 237, 34 (depraeconor?). deprecatur παραιτείται, ἀπειθεῖται II 43, 54. ἱκετεύει II 44, 24. deprecatur ἄξιοι, παρακαλεῖ II 43, 53. deprecatus es rennuisti aut rogasti IV 53, 27. deprecare excusare uel expurgare. Cicero (*Verr.* II 278, 198 = *apud*

Gell. VII 16, 13): quid, inquit, facit Hortensius? auaritiāne crimina frugalitatis laudibus deprecatur? V 189, 17.

Deprehendo ἐπιλαμβάνομαι II 309, 17. καταλαμβάνω II 341, 42. anfindo (*AS.*) V 406, 5. deprendit ἐπιλαμβάνεται II 44, 25. deprehendit κατέληγεν, διορθοῦται II 43, 55 (cf. reprehendit). deprehenditur πιέζεται II 44, 4. deprehenderetur ἀποληφθεῖη II 44, 18.

Deprehensio κατάληψις II 341, 51. σύλληψις ἐπὶ τοῦ συσχεθέντος II 441, 33. κατάσχεσις II 344, 24.

Deprehensum (depressum?) κοῖλον, κατηγορέας (κατηρεφει *cod.*) II 44, 1. deprenta συλληφθέντα, πεποθήμενον (*comit.*? πεπορθ. *Buech.*) II 44, 12. deprehensio φωραθέντων II 44, 19.

Depresse καταφερέας II 346, 51 (depressum *e*).

Depressio v. animi depr.

Depresso συσφίγγω II 447, 58.

Depressus συνοχή II 537, 59; 550, 14.

Depressus defossus V 285, 19. humiliatus V 406, 35. deuehus, conuehus, incuruatus IV 329, 25. depressum καταφερέας II 44, 32. V. deprehensum.

Depretiatius uilis effectus IV 50, 8; 504, 6; V 449, 53. depretiati ἐλαττωθέντες II 44, 5.

Deprimo (vel potius depremo) καταπιέξω II 342, 64. deprimat θλίβη III 445, 42; 479, 22. depressit tribulauit IV 52, 27.

Depriuata v. deriuatum.

De professione από τοῦ ἐπιτηδεύματος II 44, 26.

Depromens deferens V 449, 49.

Depromo προφέρω II 424, 31. proxiolizō II 424, 39. depromit eicit foras IV 49, 2. proferit (!) IV 329, 26. proferet IV 50, 6. profert aut proferit IV 503, 5. profert, explicat V 284, 42. depromunt proferunt IV 226, 4; 503, 4. depromat proferat V 406, 29. deprompsit κατήνεγκεν II 346, 10. depromissimus protulimus V 410, 38 (*cap. conc. Carth. praef.*). depromuerunt protulerunt IV 226, 6. depromerunt detulerunt IV 503, 3.

Depubis porcus sugens q... a setis *Seal.* V 597, 32 (cf. *Osb. p.* 178: quasi deorsum a pube i. a setis). V. *Festus Pauli p.* 71, 23.

Depudescentem impudentem *Plac.* V 18, 1 = V 61, 20. depudiscentem impudentem IV 227, 25; V 496, 29.

Depudescio ἀπερυσθιάω II 234, 46. depuduit ἀπαισχύντησεν (!) II 44, 29. ἀπρησθιάσεν, ἀπευσθιάσεν II 44, 2. ἀπρησθύντησεν II 44, 21.

Depudo ἀπαναισχυντῶ II 232, 53. Depudoro *Quicherat*.

Depugis κατὰ πύγος, καταπύγων II 44, 3. **depygis** denaticata, sine natibus. nam pyga extrema pars corporis *Pap.*

Depugno μονομαχῶ II 373, 6.

Depulpo ἀποσαρκῶ II 240, 30.

Depulsio (def.) correctio II 576, 34. *V. defaultio.*

Depulsitasse ἀπωθηθέναι II 44, 9.

Depulso ἀπωθῶ II 243, 34.

Depulsor ἀλεξίνακος (vel ἀν.) II 224, 47; III 289, 63; 445, 43; 480, 10; 507, 58.

Depulsus delictus IV 329, 27. *V. delicum.*

Depultus pro depulsus dicitur *Pap.* (auct. ad *Her.* IV 10, 15).

Depungo κατασιζῶ II 344, 7 (*Pers.* VI 79).

Deputat despoliat, detrahit, sed proprie 'ad purum redigit'. et ex puro clarum accipiemus, ex claro manifestum *Plac.* V 16, 9 (manifesto ex cl.) = 61, 19 (deportat *codd. corr. Kettner*). abdicet IV 50, 44. **deputor** ἀφορίζομαι III 445, 44; 479, 19. **deputatur** ἀμφιβάλλεται II 44, 11 (disp.?). ἀναφέρεται, κἀνατέτακται II 44, 6. **deputantur** ἀναφέρονται, ἀπονέμονται II 44, 28. *Consulto non distingi.* *Cf. colluco, deporto.*

Deputatio ἀπονέμησις, ἀποκλήρωσις II 44, 10.

Deputatus ἀπονεμηθεὶς II 239, 16. ἀπονεμεμῆμένος II 239, 21. κατὰ[τε]ταχθεὶς, ἀπονεμηθεὶς II 44, 7. *V. defectio.*

De quarte εἰς τετάρτην III 296, 15; 517, 12. *Cf. GR. L. I p. 81, 30, Loewe Prodr.* 206.

De quarto de quarta περὶ τετάρτης II 405, 15.

Dequerere querelas ferre *gloss. Sal.* = *Mai* VI 520.

De quinte εἰς πέμπτην III 296, 16; 517, 13.

De quocumque περὶ οὐτινος δήποτε II 403, 46.

Derado καταξῶ II 342, 46. παραξῶ II 395, 48. περιξῶ II 403, 31.

Derarat (deriget *H.*) torpet, frigidum est *Scal.* V 596, 66.

Derbitas impetiginos III 599, 32. similis ersipelatas III 599, 39 (erysipelati?). erpitas (herpetas?) III 600, 30. zernas III 607, 6. iomias (?) III 601, 44. *Cf. Is.* IV 8, 5; 6; *Cass. Fel. ind.* 205. *V. impetigo.*

Derectarius θυροεπανόκτης, ἐπεισηθητής, κατάρατος II 44, 53. ὁ εἰς τὰς ἀλλοτρίας ἔνεκεν τοῦ κλέψαι εἰσερχόμενος οἰκίας II 44, 35. certus (dictus *Nettleship 'Contr.'* 431) latro in aliena domo furans II 576, 24. **derectarii** (def.

cod.) εἰσπηδησιῶνες Lib. de officio proconsulis II 40, 46. *Cf. Rudorff 'Abh. d. Berl. Ac.'* 1865 p. [279. *V. directarius.*

Derectus apertum (= detectum *Nettleship 'Journ. of Phil.'* XIX 119) vel rectius ordinatum IV 51, 39. rectius ordinatum V 405, 13. rectius ordinatum vel rectius missum (*cf. mettre*) IV 503, 21. *Cf. decretum.*

Derelictus καταλειμμένος II 44, 37. dimissus IV 227, 33; 505, 4. solus, dimissus IV 48, 39. **derelicta** καταλειμμένη II 44, 36. *Cf. Plaut. Truc.* 867.

Derelinquo ἐγκαταλιμπάνω II 283, 46. **dereliquerit** (in) futuro sine n scribitur *Plac.* V 17, 7 = V 61, 21 (in *add. Mai*). *Cf. Roensch Coll. phil.* p. 228.

Der repente subito *Plac.* V 16, 21 = V 61, 22. *Cf. Non.* 517, 10.

Der reptum v. direptus.

Derideo καταγελῶ II 340, 16; III 76, 33; 150, 11. **χλευάζω** II 477, 21; III 81, 7; 163, 63. **derides** καταγελᾷς III 150, 12. **χλευάζεις** III 163, 64. **deridet** καταγελᾷ III 150, 13. **χλευάζει** III 163, 65. **deride** καταγέλασον III 150, 14. **χλευάσον** III 163, 66. **derisi** καταγέλασαι III 150, 15. **derisus es** καταγέλασθης III 150, 17.

Derideo adseculam καταγελῶ τοῦ παρασίου, κόλακος II 44, 38.

Deridiculus καταγέλαστος II 340, 14.

Derigenda ἐξαποσταλτέα II 44, 50.

Derigeo ἀποπύθω II 242, 52. **dirigo** ἀποπηνύω II 239, 45. **diriguit** (vel deriguit) ἀπεπάγη II 44, 40. obstipuit IV 51, 32 (*Verg. Aen.* III 308); 56, 9; 226, 25; 437, 51; 505, 2; 506, 14; V 189, 18; 628, 6. hebutus, obstipuit V 286, 57. stupefactus est V 189, 19. rigidus et frigidus est IV 230, 1 (*Verg. Aen.* III 260). **derigeo** ἀποπήσσομαι III 159, 47. *Cf. diriguere* pro stupore pallescere (*Euseb. eccl. hist.* III 6) V 418, 24 = 426, 66. pallescere V 356, 29; 408, 3.

Derigo ἀπενθῶνα II 234, 48. κατιθῶνα II 346, 13. **derigit** rectum facit IV 329, 29. **derigere** ἐξαποστεῖλαι (ubi derigere e) II 44, 48. *V. dirigo.*

Deriguere (dir. *cod.*) oculi[s] stupere obtuto (!) V 287, 23. **derignerunt oculi[s]** stupuerunt V 496, 72. *Cf. Verg. Aen.* VII 447.

Deripio ἀφαιροῦμαι II 252, 21; III 445, 45; 479, 58. **deripit** φαρμάξει II 44, 51 (deriper *cod.*). **deripere** ἀφαιρᾶσαι II 44, 52. *V. diripit.*

Derisor ἐμπαίκτης III 273, 2. καταγέλαστος III 150, 16. *V. derisus.*

Derisoria v. tabula derisoria.

Derisus καταγέλασθεις (καταγέλαστος *cod. unde derisor c; corr. e. καταγέλαστος?*)

καὶ κατάγελως II 44, 41. **derisum** καταγέλαστον II 340, 15.

Deriuantibus ἀποστρέφουσιν II 44, 49.

Deriuatio μεταφορὰ ἐπὶ λέξεως II 369, 51.

Deriuatiuum παραγωγόν II 44, 47; 394, 28. a suo cursu (curru *codd.*) conuersum V 540, 31. **deriuati** (<u>) **a** παραγωγά[ι] II 44, 46 (deriuantiae *Vulc.* deriuatio παραγωγή *h2*).

Deriuatorium v. diribitorium.

Deriuatum deminutum IV 52, 36; 504, 30. deminutum IV 51, 29. sparum (separatum?) IV 227, 18. **deriuata** παρηγμένα καὶ ἀπολυθέντα II 44, 42. παρηγμένα **deriuata**, depriuata II 562, 41. deprauata (depruiata?) IV 437, 52.

Deriuo μετοχτενῶ II 370, 17. **der** (<u>) **uat** παράγει II 45, 2. **deriuat** (*vel dir.*) separat IV 52, 15. detrahit, deducit IV 504, 29; 53, 35; V 283, 42; 407, 10. in aliam partem ducit IV 504, 28. a suo curso (!) conuertit IV 229, 17. a suo conuertit cursu IV 331, 40. **diriuare** deducere aut transferre IV 57, 31. **deriuasse** μετενηρογέναι II 45, 1. **diriuantur** μετοχτετεύεται II 44, 44. **diriuari** παράγεσθαι II 44, 43. V. diriuat.

Derogans detrahens, uituperans IV 226, 39.

Derogatio ἐλάττωσις III 445, 46; 479, 23.

Derogo ἐλαττώ II 294, 20. ἐλλείπω II 295, 26. ἀπομειῶ II 239, 10. ἀπαυαλίω II 233, 1. **derogat** ἐλλείπει II 295, 27. ἐντελέξει, χροεκοπέει II 45, 4. detrahit IV 48, 30; 329, 31; 437, 50; V 405, 70. detrahit, obloquitur IV 503, 25. detrahit, obloquitur (dei longior *cod.*) gloss. *Werth. Gallée* 337 (*cf. suppl.*). **derogari** ἐλλείπει II 44, 45. *Cf. Festus Pauli* p. 69, 13.

Derubesco ἀπερυσθῶ II 234, 45.

Deruit κατέστρεψεν, ἀνα[σ]τρέπει II 45, 3. *Cf. deluit* diruit IV 329, 1 (= deruit *l pro r posito*?) deruit *abcde*: nisi est = deleuit. V. diruo, deluo.

Derutus euersus uel deiectus V 449, 58; 496, 31.

Desaenit ab iracundia lenitur IV 48, 41; 227, 26; 329, 39; V 284, 21; 406, 64. quieuit ab ira V 496, 34 (*cf. Verg. Aen. X* 569 *et Serv.*; *Lucan. V* 303). **desiuit** ab iracundia leniuit uel desiuit (desinuit? *mixta videntur* *desaenit et desiuit*) IV 503, 10.

Desannatio μυκτηριασμός II 373, 57; 494, 54. **desannio** ingannatura II 576, 37.

Desannio μυκτηρίζω II 373, 58.

Descat v. dehisco.

Descendo καταβαίνω II 339, 37; III 76, 31; 149, 44. κατέρχομαι II 345, 43.

descendis καταβαίνεις III 149, 45. **descendit** κάτεισιν II 45, 36. καταβαίνει II 45, 6. aperit (? *cf. dehisco*) IV 49, 4. **descidunt** capatiunt (καταβαίνουσι?) V 287, 12. **descendamus** καταβῶμεν III 468, 51. **descende** κατάβα III 149, 47; 342, 4; 445, 47. κάτελθε II 345, 30. **descendet** καταβή III 149, 46.

Descensio κατάβασις II 339, 36; III 496, 66. κάθοδος II 335, 28; III 427, 25 (*disc.*).

Descensus κατάβασις II 45, 8; 41; 339, 36; 339, 46 (*disc.*); 488, 18 (*discensus*); 537, 61 (*disc.*). **κατάβασις**, κάθοδος II 510, 46. κάθοδος II 335, 28. **descensus** κατάβασις III 353, 66. **discensus** καταφορέως τόπος II 346, 50.

Desciis (?) est ualde sciens V 618, 31.

Descindo κατασχίζω II 344, 25.

Desciscit ἀφαιρείται II 45, 9 (*cf. decido*). separat, disiungit uel recedit IV 329, 35. quod sciuit oblitus est (*dedidit*?) uel definit (*deficit*?) V 284, 51. **desciscit** dissentit, discrepat IV 55, 20; V 451, 25. separat, disiungit V 450, 56. **desciscimus** recidimus (*reced.*?) V 406, 52. **desciscimus** disciscimus V 285, 42. **desciscunt** dissociantur, dissepantur V 450, 57. **desciscat** recedat IV 329, 34. **desciscere** deficere IV 227, 24. dissentire uel a proposito alienari uel seiungi *Plac. V* 17, 23 = V 60, 21 = V *praef. XXXVI*. **desciuit** (*vel disc.*) ἠντομόλησεν II 52, 38. pedem retraxit IV 48, 18; 507, 39. pedem retraxit uel discessit V 284, 13. **dissensit**, disiunxit IV 53, 33 (*desensit*); V 285, 63. **dissensit**, disiunxit, diuerbera(uit) IV 507, 17. recidit V 357, 9; 405, 41. noluit IV 507, 13; V 286, 1; 408, 30. **widstyle** (*AS.*), pedem retraxit V 406, 11. **disciuit** dissentit IV 55, 21; V 451, 24. **disciuerunt** dissenserunt (*vel disceserunt*), recesserunt IV 55, 34; 507, 34; V 451, 36. **deceuisset** pedem retraxisset IV 52, 22. **disciscitur** dissentitur IV 57, 33; V 451, 40. V. clisciscere, discindo.

Descit v. dehisco.

Descobinatis desectis V 640, 45 (*Non.* 99, 24; *cf. Salmas. Pl. ex.* 1077 D).

Descrivo v. describo.

Descripta mea consuetudine V 661, 31.

Descriptio κατάλογος II 341, 59. V. discriptio.

Descriptiuus descriptioni oportunos et necessarius aut (ut?) 'totus hic locus descriptiuus est' V 189, 20.

Descriptor διαγραφεός III 362, 54. ἔγγραφεός II 283, 24. V. discriptores.

Deseco ἀποκρίζω Π 240, 7. ἀποτέμνω Π 241, 21. **desecabantur** occiduntur aut conciduntur IV 53, 39.

Desectio ἀποκοπή Π 237, 51.

Desectum decollatum IV 504, 19; V 283, 51. **desecto** inciso IV 228, 6; 329, 37 (*Verg. Aen.* VIII 438). inciso [ignabo] V 496, 33 (ignabo *ad deses vel desidiuus spectare videtur*).

Desero καταλιπῶν Π 341, 53. λειποτακτῶ (vel λιποτακτῶ) Π 359, 15; 361, 36. ἐρημῶ Π 314, 16. **deserit** καταλείπει παντελῶς II 45, 12. derelinquit, desinit IV 409, 32. **deserebant** καταλιπυανον Π 46, 23. **deseruit** ἀπέλι[ε]πεν, ἐλιποτάκτησεν Π 45, 14. separauit V 406, 59. **diserit** (= deseruit) reliquit, neglexit V 532, 61 (*Ter. Andr.* 270. 291?).

Desertinis parietinis V 356, 23; 405, 28 (desertis, parietinis? cf. *Vulg. Ezech.* 36, 4).

Desertio ἐρήμωσις Π 314, 15. κατάλειψις Π 341, 54. **desertor** (desertio b) ἀναστροφῆ Π 535, 14.

Deserto ἀρίσταται Π 253, 28.

Desertor λειποτάκτης (vel λιποτ.) Π 45, 13; 361, 35; III 445, 48; 480, 6 (λειποτάκτος). **desertores** λειποτάκται Π 352, 49. λιποτάκται III 298, 26; 528, 39.

Desertus ἐρήμωσις Π 314, 15. κατάλειψις Π 341, 54.

Desertus ἐρημος III 178, 65; 251, 23; 260, 65. dimissus V 406, 49. **deserta** ἐρημος Π 314, 13. derelicta, dissoluta (desolata?) IV 226, 19. **desertum** incelebre, desolatum IV 329, 38. **deserta** ἐρημα III 200, 57. **desertas** desolatas IV 437, 59 (*Verg. Aen.* III 4). Cf. **desertem** derelictam (ubi deserta derelicta a) IV 52, 58. V. uadimonium des.

Deses ἄγνωστος Π 45, 38 (deses *codd.* ignarus pro ignauus vertitur). ἄγνωστος, πυγνώσις (?densus πυκνός f. densities?) Π 45, 52. ῥάθυμος Π 427, 19. ignarus (ignauus Warren), piger IV 227, 42. desidiuosus IV 329, 40. suuer (AS.) V 404, 66. **deses desidis** qui aduersatur(!) V 357, 5; 406, 3. **desides** deses desidiuosus V 284, 25. **desidem** pigrum, ignarum(!) IV 228, 32. Cf. **desides** (pro degesis narratio quod in b est, scr. διήγησις n.) Π 576, 59.

Desidebat (dissidebat?) unsibbadae (AS.) V 356, 8; 405, 21. V. desidio.

Desidens negligens uel otium cupiens V 413, 6 (*de regul.*).

Desiderabilis περιπόθητος Π 404, 14 (optabilis?). ἐπιθυμητός Π 45, 16; 19; 308, 21. κατεπιθύμως Π 345, 41.

Desiderans ποθεινός II 410, 58. elaborans V 405, 62. **desiderantissimus** ποθεινότατος Π 410, 59. qui desi-

deratur IV 51, 26; V 189, 21 (cf. desideratissimi qui desideratur V 449, 66). qui desideratur ab eo quod est desiderans IV 503, 22; V 284, 37 (qui desiderat). qui desiderat, ab eo quod desideratur IV 503, 23 (desideratissimus et desideratur — <est> desideratus? nisi eadem est gl. cum 22).

Desideratus v. desiderans. necessarius IV 329, 41. **desiderata** exoptata IV 50, 41. V. desidero.

Desiderium ἐπιθυμία Π 308, 17; 503, 23; 535, 13; III 136, 55; 340, 70; 404, 35; 445, 49; 494, 35. πόθος, ζήτησις, ἀξίωσις II 45, 18. πόθος Π 411, 2; 500, 6; 526, 5; 543, 42; III 154, 35. ἀξίωσις II 232, 7. uotum uel affectum IV 437, 53 (cf. uotum). uoluntatem IV 52, 24. V. suis desideriiis, per desiderium.

Desidero ἐπιθυμῶ καθ' ὑπερολήν Π 308, 23. ἐπιθυμῶ Π 308, 22; III 136, 52; 404, 32. ποθῶ Π 411, 3; III 154, 32. ἐπιποθῶ Π 310, 25; III 494, 34. ἐπιζητῶ II 308, 8. ἀξίῳ II 232, 9. ἐπιρόμαι Π 286, 14. **desideras** ἐπιθυμῶσις III 136, 53; 404, 31. ποθεῖς III 154, 33. **desiderat** ἐπιθυμῶ Π 4, 28; 136, 54. ποθεῖ III 154, 34. ἐπιζητεῖ Π 45, 15. **desideramus** ἐπιθυμοῦμεν III 404, 34. **desiderant** ἐπιθυμοῦσιν Π 46, 26; III 404, 33. **desideratur** ἐπιζητεῖται II 46, 24. Cf. **desiderat** λειτουργία, τελετη (ubi desiderata Scal. λειτουργία, τελετη e) Π 45, 17.

Desidescit regnescit IV 438, 1 (re-quescit? segnescit?). **desidescere** neglegenter agere IV 48, 19; 329, 42; V 284, 14; 406, 12. **desitescere** (vel -iscere) contemnere IV 48, 22; 329, 51 (an despicere? cf. *Loewe Prodr.* 375; *praef.* XV: de desciscere cogitat *Sittl Arch.* I 527; cf. 469 *adn.*); 505, 22; V 284, 17; 356, 75; 406, 1; 449, 62. **desitescere** neglegenter agere, contemnere IV 226, 48.

Desidia ῥάθυμια Π 45, 22; 50, 47; 427, 18. ἀπραξία II 243, 4. pigritia IV 49, 5; 226, 51. ignauia, segnities, pigritia IV 505, 18. ignauia (*reg. Bened. prol.* 5?) V 413, 5. neglegentia IV 329, 43. debilitata (desidia?) IV 52, 51.

Desidio ῥάθυμῶ Π 427, 20.

Desidiosus ῥάθυμος Π 45, 21; 427, 19; III 157, 46; 335, 58. negligens IV 51, 27. negligens uel desidens IV 329, 44. negligens aut otii cupidus uel desidiuus IV 505, 17. ignauus, pigrus(!) (*reg. Bened.* 48, 41; 73, 16) V 413, 1.

Desiduo (?) diu<tu>rne V 566, 53. **dissiduo** diurne V 497, 18. Cf. assiduo.

Desidiuus δλίγωρος II 45, 20. desidiuosus, ignauus IV 53, 14; V 187, 38

(decid.); 285, 39 (diss. et ignarus). desidiosus, non conueniens (?) V 633, 36. desidiosus V 405, 58. ignauus, desiduosus V 409, 1 (diss.). ignauus, [im]piger V 596, 50. ignauus IV 329, 45; V 287, 36 (diss.).

Designatio ἀπόδειξις II 236, 20.

Designator ἐπίσημος III 362, 53 (designatus?). ἀποδείκτης II 236, 18; III 445, 50; 480, 8. imperator II 576, 54.

Designatus ἀποδεδειγμένος, χειροτονημένος II 45, 23. χειροτονηθῆς καὶ σπαταλῶν (σπατ. delicatus esse vidit Cuiacius) II 45, 35. ἀποδεδειγμένος II 236, 14; III 297, 37. ἔμφανερὸς III 297, 38; 493, 3; 517, 23. **designatum** φανερωθέντα ἦτοι δηλωθέντα II 45, 34. **designati** ἐπίσημοι III 362, 62. χειροτονηθέντες II 46, 25. **designatis** ἀποδεδειγμένων II 45, 44. V. desituata.

Designo ἀποσφραγίζω II 241, 14. κατασφραγίζω II 344, 22. δηλῶ II 269, 15. ἀποδεικνύω II 236, 13. ὑποσημειοῦμαι II 467, 40. **designat** dat, tribuit, dicat IV 329, 46. **designet** σημάνη II 45, 33. **designa** ἐπίδειξον II 45, 37. **designare** peccare V 640, 17 (Non. 96, 5). V. dissignat.

Desilio καταπηδῶ II 342, 59. ἀφάλλομαι II 252, 22. καθάλλομαι II 334, 31. **desiliit** καθάλλεται II 45, 26. **desiliuit** καθήλατο II 46, 33. descendit IV 51, 14. **desiliit** IV 329, 47 (Roensch Coll. p. 56). **desiliuit** discrepuit siue descendit (desc. b) IV 502, 36 (v. dissilio).

Desinatio v. depopulatio.

Desinator ἀβοηθήτης II 45, 24 (desinator Scal. ad Fest. Pauli p. 72, 13, desiuatur O. Mueller). V. diesuatur.

Desinentes cessantes IV 50, 48. **desinentia** λήγοντα, λήποντα II 45, 27.

Desino παύομαι II 400, 2; III 155, 24/25. καταλήγω II 341, 50. λήγω II 360, 10. παραχωρῶ II 397, 25. **desinit** παύεται II 45, 28. **desinet** λήγει II 45, 29. **desinit** desisit IV 437, 54. **desinere** desistere, cessare IV 52, 20 (cf. 226, 32). **desiit** ἐπανάσατο [ἐπικλασμός] II 45, 25 (ἐπικλασμός H. ad 24 referens). cessauit V 405, 60. **desiuit** cessauit IV 227, 7. **desiuit** (!) IV 50, 45; V 283, 41; 286, 11. **disiuit** siue **desiit** desinuit, cessauit IV 57, 15. **desit** desinit (desiuit?), cessauit (ubi desinuit b) IV 51, 19. **desierint** cessauerint IV 503, 9. **desisse** (?) tiorade (AS. = *nahm* ab) V 407, 4. V. desipio, decedo.

Desios (Δαίσιος) Perinthinorum lingua Nouember mensis dicitur *lib. gloss.* Cf. Broecker *Phil.* II 259. V. menses.

Desiplens amens IV 226, 30. **desipientes** insipientes IV 49, 14; V 449, 63.

Desipio παραφρονῶ II 397, 9. **desipit** παραφρονεῖ II 45, 30. dirigit (v. derigeo) παραφρονεῖ II 53, 6 (cf. *Arch.* VI 150). a sapientia recedit V 551, 24. sapere desinit IV 228, 33; 329, 48. **desinit** V 407, 64. **desapit** delirat V 627, 64. **desipere** de sapientia exire a post IV 49, 14; 53, 47. per pe, non per pi scribitur *Plac.* V 17, 8 (deripere) = V 62, 15 (disipere). Cf. *GR. L.* I 236, 13. V. dirigeo.

Desipiscentes sunt qui minus sapere incipiunt quam (quam quod G) solebant *Plac.* V 18, 7 = V 61, 24 = V *praef.* XVI.

Desipiscit delerat V 285, 66 (diss.); 409, 7 (dis.). sensum amisit V 284, 52; 406, 31. infatuatur uel delerat IV 51, 21; V 449, 64. delerat uel infatuatur (infatuatur c) IV 504, 36. **dissipiscit** infatuatur IV 56, 19.

Desipo v. dissipo.

Desisto ἀφίσταμαι II 253, 28. ἐξίσταμαι II 303, 41. **desistit** ἀφίσταται II 46, 28. **credita** remittit (?) IV 409, 27. **desiste** desine uel cessa IV 51, 16; 503, 11. cessa V 407, 12; 284, 54 (desista). **desistere** cessare, desine(re), credere (recedere?) IV 503, 12. **desinere**, cessare IV 226, 32. **discedere**, recedere IV 329, 49. **pati** non posse, cessare IV 329, 50. **destitit** ἀπέστη II 45, 42. ἀπέστη, ἐπανάσατο II 46, 9. **cessauit** IV 54, 52 (*Ter. Andr.* 669); 58, 2; 228, 52. Cf. **destiuus** ἀνέστη καὶ μετανέστη (ubi destitit uel desciuit *Vulc.* **destinus** νότος destitit g) II 45, 11.

Desituata delinita forma IV 51, 24; V 449, 65; 496, 32. **delineata** forma V 633, 41 (designata delineata *Nettleship 'Journ. of Phil.'* XIX 119).

Desolanus subsolanus IV 437, 55; V 596, 51. **desolarius** (uentus) ἀφηλιώτης III 11, 25.

Desolatio ἐκτόπισις II 293, 11.

Desolatum μονωθέν, ἐξεδασισθέν (desol.) II 46, 18. V. desertus.

Desolo ἐρημῶ II 314, 16. **εκτοπίζω** II 293, 12. **desolare** solatium auferre V 285, 26. **solum** relinquere V 627, 65.

Desoluo διαλύω II 272, 33 (v. dissoluo).

Desolutus onsaetid (AS.) V 405, 2. V. dissolutus.

Despectabilis contemptibilis IV 228, 49 (cf. *Donat. Pharm.* II 3, 75).

Despectio (disp. *codd.*) καταφρα' ησις II 344, 65. **fastidium**, superbia IV 332, 44.

Despecto βλέπω II 258, 9. **despectat** despicit (vel deorsum aspicit) IV 227, 46.

despectare desuper intendere IV 437, 56 (*Verg. Aen.* I 396: *cf. Serv.*). V. dispectare.

Despector *v. sannator.*

Despectus ἀπεριμεμένος II 234, 43. **despectus** (*vel disp.*) fraecud̄ (*AS.*) V 409, 6. contemptus IV 437, 57 (*Verg. Aen.* IV 36); 228, 20; 506, 52. spretus uel contemptus IV 52, 53. fastiditus, contemptus IV 55, 27. V. despero, dispesco.

Desperabilis (*disp.*) inreuocabilis IV 332, 19.

Desperatio ἀφελπισμός II 252, 46; 494, 53. **desperatione** τολμησεως II 46, 37. V. desperatus (*adiect.*).

Desperator ἀπειρημένος II 234, 13.

Desperatus ἀφελπισμός II 252, 46.

Desperatus ἀφελπισμένος II 253, 3; III 205, 62. ἀνέλιπτος II 225, 46. ἀπέλιπτος II 45, 40. διάδοχος (*contam.?*) II 46, 29. desperati ἀπονουημένοι II 46, 38. **desperate** ἀφελπισμένη III 112, 38 = 641 17 (*cf. Ind. Ien. a* 1892 *p. XVI*). *Cf. aflipismenos desperatio* III 128, 3 (*contaminata?*).

Despero ἀφελπιζω III 128, 8. **desperans** ἀφελπιζεις III 128, 9. **desperat** ἀφελπιζει III 128, 10. diffidit IV 332, 20. **desperant** ἀφελπιζουσιν II 46, 27. **despera** ἀφελπισον III 128, 11. **desperauit** ἀφελπισα III 128, 6. **desperasti** ἀφελπισες (!) III 128, 7. *Cf. desperat* καταφρονηθείς II 45, 32 (*despectus c.*).

Despica *v. prospica.*

Despicabilis despectus, contemptibilis IV 51, 13. contemptibilis IV 506, 53; V 496, 41. despicabilem dispectum, contemptibilem V 451, 8.

Despicata (*disp.*) contempta V 287, 8. **Despicatui** (*disp. cod.*) despectui V 190, 35.

Despicatus disruptus V 355, 52; 404, 61. decoriatus V 633, 46. **despicatis** disruptis V 420, 7 = 428, 67 (*Euseb. eccl. hist.* III 6. *scil. foribus*). patefactis IV 228, 12. patefactis, abruptis, spiculatus V 567, 8. incisus V 355, 56; 421, 34 = 430, 16 (*Euseb. eccl. hist.* XI 24. *scil. uirginibus*). **despicatis** [*que*] partitis, laniatis V 451, 7. **despicatis** (*vel disp.*) decoriatis V 597, 2; 633, 50; 56. decoriatis aut disruptis IV 55, 51; V 451, 43. **despicatis** discordati(s), inruptis (*discoriatis, disr.*) V 190, 34. **despicatis** (*vel disp.*) debis (*diuisis?*), partibus deiectis (*disiectis?*), abruptis V 496, 38. decoriatis (*vel decoloratis*), inruptis IV 55, 14; 507, 35. decoloratis (*decoriatis?*) IV 505, 42. minutis partibus IV 230, 5. **despicatis**[e] diuisis *gl. Werth. Gallée* 338 (*cf. suppl.*).

Cf. Roensch Coll. phil. p. 295, Nettleship 'Journ. of Phil.' XIX 119.

Despicauit (?) diuidit, partitur V 451, 6 (*cf. Ducange despicare* 2).

Despicans desuper aspiciens IV 437, 58 (*Verg. Aen.* I 224: *cf. Serv.*). deorsum aspiciens aut contemptui habens IV 51, 17. desursum aspiciens uel diuersum (*ex deor-*) aspiciens IV 504, 50. contemptui habens IV 505, 1. *Cf. Isid. X* 76.

Despicio βλέπω II 258, 9. καταβλέπω III 151, 6. παρακύπτω II 395, 23. παρορῶ III 152, 68. περιορῶ II 403, 42. ὑπερορῶ 464, 39. καθορῶ II 335, 35. κατοπτειῶ II 346, 28. **despicit** καταορᾷ II 46, 42. de alto aspici[e]t IV 58, 1. *Cf. depegit* contemnit, aspernatur IV 329, 12. contemnit IV 437, 47 (*cf. Verg. Ecl. VIII* 32?) **dispicere** contemnere, spernere IV 54, 44. **despexit** ὑπεριεῖδεν καὶ ὑπόθεν ἀπέβλεψεν, κατεφρόνησεν II 45, 31. **despicuit** rennuit, refellit IV 51, 20. **dispicuit** fastiditur, contemnitur IV 506, 54. *Cf. dilex* despicit V 450, 40. V. dispicio, desidescit.

Despiculare sagittare IV 52, 44 (*dispiculare Loewe Prodr.* 383). **dispiculare** sagittare V 190, 36.

Despirat spiritum tollit IV 227, 49; 502, 41. ualde spirat *lib. gl.*

Despoliatio ἀπέκδυσις II 234, 18.

Despollator ἐκδύτης II 289, 46.

Despoliatura damnium II 576, 17.

Despolio ἀποδύω II 236, 44. ἐκδύω II 289, 48. **despoliat** ἀποδύει, σκυλεύει II 46, 32. **despoliat** nudat IV 332, 25. *Cf. Roensch 'Beitr.'* III *p. 30.*

Despondeo κατεγγνώ πρὸς γάμον γυναικα II 345, 25. κατεγγνώ (*categgigri cod. corr. be*) II 535, 15. **despondet** (*vel -dit*) ualde promittit IV 51, 25; 329, 52; 505, 19; V 405, 14. ualde promittit, [*deflexio*] V 284, 34 (*cf. 33*). **despondi** promisi IV 57, 53. **despondit** κατεγγήσεν, ἐμνηστεύσατο II 45, 45. hic in defectionem dedit (*ubi nil mutandum*) IV 50, 28 (*cf. Ter. Ad.* 670). **desponderit** ὑπέσχετο III 445, 51; 479, 40. **despondetur** κατεγγνᾶται II 45, 47.

Despondit διαχθείς II 45, 48 (*contaminata?*).

Despondit animo ἀθνυμι II 45, 53. deficit IV 505, 20.

Desponsata ἀρμωστή III 253, 36 (*vix vetusta*).

Desponsatur κατεγγνᾶται II 45, 51.

Desponsio κατεγγνή II 45, 46. V. animi desponsio.

Desponsus κατεγγνηθείς[i] II 46, 1. **desponsa** μνηστευθείσα, κατεγγνηθείσα, <με>μνηστευμένη II 45, 54.

Desposin steriles (vel sterilis) IV 50, 30. **desposin** sterelis V 450, 2 (despotici eriles *Nettleship 'Journ. of Phil.' XIX 119. Δεσπόσιοι heriles De-Vit. Ad Euseb. eccl. hist. I 6 'δεσποτικοί id est heriles' refert Schlutter. δεσποσόνους eriles Buech.*)

Despuendo reiciendo IV 51, 15; 57, 11 (disp.); 504, 34; V 451, 44 (disp.): ubi respuendo *Nettleship 'Journ. of Phil.' XIX 120.*

Despuit spumat V 496, 40. rennuit (vel renuit), repellit IV 56, 11 (disp.); 504, 35. **Despumanda** v. effetanda.

Desquamat squamis spoliati V 640, 9 (*Non. 95, 11*).

Destat ualde distat IV 409, 31 (v. dehisco). Cf. **destat** ualde stat *lib. gl., desto* ualde sto *in gloss. Arab. p. 704, 4.*

Destertuit euigilauit V 551, 28 (*Pers. VI 10*).

Destillans ὀπορέον II 467, 35.

Destillatio κατασταγμός II 343, 58. *κατάστροφος* II 46, 34; 343, 31; III 206, 35 (dist.). *διάροια* (vel *διαρρ.*) II 273, 60 (dist.); III 246, 40 (dist.).

Destillo καταρέω II 343, 28. *καταστάζω* II 344, 2. *παράρρω* II 396, 12. **distillo** διαρέω II 273, 53. *διαστάζω* II 274, 23. **destillat** καταστάζει II 46, 2. **Destina** ἔρησμα III 190, 39. V. *anta, destinus.*

Destinatio ἀφορίσις II 253, 39. ἀποχωρισμός II 242, 47. ἀπόσταλμα II 240, 49. ἀπόπεμψις II 239, 44.

Destinatus dispositus uel dilectus V 451, 29. **destinatum** deputatum IV 51, 23; 503, 1. *separatum* V 451, 30. **destinata** ἀφορισμένα II 46, 22. deuota, definita IV 329, 54. V. *ad destinata.*

Destinauit hoc facere V 661, 36.

Distinctus κατάστικτος II 344, 9.

Destinguit ἀποσβεννύει, σαφηνίζει (v. *distingo*) II 46, 5. **destingit** ἀποσβεννύει II 46, 3.

Destino ἀποστέλλω II 240, 53. *ἐξαποστέλλω* II 301, 60. ἀφορίζω II 253, 38. **destino** ἀποπέμπω II 46, 8. **destinat** ἀφοσιώ, προτίθεται, ἀφορίζει, ἀποπέμπει, ἀπονέμει II 46, 4. *περισπᾶ* II 46, 36 (dist. ? cf. *destringo*). *disponit* IV 228, 28. **destinare** ἀποστείλαι II 46, 41. **destinauit** προέθετο, προείρηται (προήρηται e) II 46, 7. **destinor** ἀφορίζομαι II 46, 6. Cf. *Roensch 'Beitr.' III p. 27.*

Destinus μονότονος II 373, 11. V. *desisto.*

Destituo ἀπολείπω II 238, 25. **destituunt** relinquunt IV 227, 44. *relinquunt* καταλείπουσιν V 450, 3. *toworpon* (AS.) V 405, 3. **destitue** relinque,

καταλείφουσιν V 496, 36 (*contam. ? an = gl. insequ. ?*). **destituent** relinquunt, *καταλείφουσιν* V 450, 5. **dist<It>uere** deserere IV 58, 10. **destituit** ἐγκατέλειπεν *καὶ ἐγκατέλειψεν, διέστησεν* II 46, 10. *disturbauit* IV 51, 13; 52, 3; 505, 29; 507, 27 (dist.). **distituit** desedit (disse-dit? deseruit?) IV 332, 52. *disturbauit* aut *disseruit* (deseruit?) IV 56, 16. *obgibeth* (AS. = *obgifeð*) V 404, 64. **destituitur** ἐρημοῦσθαι II 314, 14.

Destituito ἀπόλειψις II 238, 32. **destitudo** destructio IV 329, 53 (cf. *Loewe GL. N. 112, ubi alia conamina adferuntur*); V 597, 27.

Destitutus καταλειμμένος II 46, 35; 341, 47. *μεμονωμένος* II 367, 37. *relictus* IV 228, 8. *derelictus*, *desertus* IV 228, 11. *derelictus* IV 52, 31. *relictus*, *desolatus* IV 329, 55. **destituta** sola sine marito IV 332, 51. **destitutum** ofgefen (AS.) V 409, 14. **destitutae** toworpe (AS.) V 405, 4. **destituta** καταρρηπωμένα II 46, 21. Cf. **destitutus**, *derelictus*, *relictus* V 450, 4.

Dest<r>icare consummare V 406, 19. **destricare** consummare V 596, 63. **distric<ar>e** explicare, consumere V 287, 27. **distrigare** consummare V 597, 23 (cf. *Osb. p. 180*). *districare recte dici videtur. V. disoricare.*

Destricti enses euaginati, id est e (de G) uagina ducti (educti G) *Plac. V 18, 2 = V 61, 25 = V praef. XVI.*

Destrictio περισπασμός II 404, 30; 494, 58. Cf. *districtio.*

Destrictus περισπασθείς, ἀσχοληθείς II 46, 43 (distr.?). **destrictus** sine n scribimus, non *destrinctus*: est autem *destrictus* attentus uel seuerus ac non solutus et lenis *Plac. V 17, 4 = V 61, 26. destrictum* γυμνωθέν II 46, 11. **destricti** συνεχόμενοι II 46, 12. Cf. **destructus** artatus, *distentus* IV 332, 57. V. *destructum, districtus.*

Destringentum γλοιός II 263, 29. Cf. **detrimentum** γλοιός II 526, 4 (*quod tamen uix cum b in mrg. corrigendum*). V. *stringentum.*

Destringilo v. *distrigilo.*

Destringo ἀποξέω II 239, 30. ἀποσφίγω II 241, 13. **destringo** περιξέω II 403, 31. *περισπᾶ* ἀπό τινος (σώματ)ος II 404, 35. **destringo** uerbum est actiuum. *participia* facit *destringens, destricturus, a passiuo destrictus, destringendus Plac. V 17, 5 = V 61 26. destringit* περιξέει, *γυμνοί, ἀποσφίγγει* II 46, 13. **destringit** περιξέει II 52, 54. **destringit** detinet IV 329, 56. **destringe me** περιξίσάν με III 287, 20 = 657, 16.

Destructio καθάρσεις οἰκοδομῆς II 334, 28. καταβολή οἰκοδομῆς II 339, 51. κατάλυμα οἰκοδομῆς II 342, 3. **distructio** καταστροφή II 52, 55. V. catasceue, destitutio.

Destructum καταλελυμένον II 46, 16 (*ubi destructum e*): cf. Roensch 'Beitr.' III 28.

Destruo καθαιρῶ ἐπὶ τοῦ καταστροφῶ II 334, 29. οἰκοδομῆν καθαιρῶ II 380, 27. **destruit** καταλύνει, ἀνασκευάζει II 46, 16. demolitur IV 438, 2 (cf. Verg. Aen. IV 326). **distruit** (?) deiecit, allentavit (v. deicio) V 451, 28; 497, 9. **destrue** euerte IV 53, 2. **distruere** deducere IV 332, 58. **destruxit** καθείλ[κ]εν II 46, 17. V. **distruxit** fructus suos.

De stupatorum (?) spuf[?]tamine id est qui stupe (?) sputum nectantur meando (stupatorum vel stupatorum Buech. sputo umectantur?) gloss. Werth. Gallée p. 337 (cf. suppl.).

Desuadeo ἀποπέιθω II 239, 38.

Desublare pertundere V 640, 43 (*Non*. 99, 27).

Desudare laborare V 405, 5. decertare V 496, 35.

Desudatum sudore transactum Plac. V 16, 12 = V 61, 28.

Desudescere desudare, id est depone sudores Plac. V 16, 26 = V 61, 27 (sudorem).

Desuesco ἀπεθίζω II 233, 46. **desuescit** obliuioni dat V 284, 53. **desueui** desu[a]efecit[?] V 640, 6 (*Non*. 94, 27). **desueit** in <in>consuetudinem exit V 406, 69 (*add. Buech.*).

Desuetudo ἀσυνήθεια II 249, 9.

Desuetus ἀπηθισμένος II 46, 39. inconusuetus IV 227, 36; 329, 57; V 540, 26. **dissuetus** inconusuetus V 287, 22. **desueta** ἀπηθισμένη II 46, 40. non adueta IV 52, 56 (Verg. Aen. II 509?).

Desultor μεταβάτης II 46, 19. ζεόπιπτος II 46, 20. qui de equo in equum transitit V 496, 39; 567, 13 (transiit). **desultores** sunt pedites (cedites *cod. celetes H.*) qui retro equitibus Romanis in caballis sedebant V 618, 41. Cf. Isid. XVIII 39. V. **dissultor**.

Desum ἐνδέω II 298, 7 (desumo *cod.*). **deest** ἔλλειπει II 295, 27. **ἐνδει** II 297, 52. **λείπει** II 359, 13. ὕστερεῖ, ἐνλείπει II 40, 23. **desit** ἔλλειπει (*ubi desit e*) II 295, 27. **deest** (desit?) IV 49, 15; 53, 28; 503, 50. **deerit** περιλείφθη(?) II 40, 22. **ἔλλειπει** II 295, 27. **defuit** ὕστερον, ἐνέλειψεν II 41, 8. **absens** fuit IV 48, 31; 503, 49. **defuero** (!) ἐκλείπω II 291, 19. **ἐλλείπω** II 295, 26; 34. V. non **deest**.

Desuper ἀνωθεν II 231, 28. ἐπάνωθεν II 305, 57. ὑπερθεν II 464, 24. ex superiore parte IV 438, 3. **super**, **superne** IV 329, 58.

Desurgo ἐξεγείρομαι II 302, 29. **desurgit** ἐφοδένει ὡς Ὠφάντιος (!) II 46, 30 (*Sat.* II 2, 77; **desurgit** ἀφοδένει Klein Mus. Rh. XXIV 291). **exsurgit** IV 329, 59.

Detectus nudatus, deopertus IV 227, 2. **publicatus** IV 329, 60. **publicatus**, **disco-opertus** V 496, 42. **det[r]ectus** depuplicatus V 406, 39. **detecta** ἀπιστικασμένα II 46, 56.

Detego ἀποκαλύπτω II 237, 13. ἀποσκεπάζω II 240, 36. **περισκέπω** II 404, 27. **detegit** denudat, manifestat, prodit IV 226, 12. **denudat**, manifestat IV 504, 41. **detexit** ἀπεκάλυψεν II 46, 55. **detegitur** (!) δεικνύνται II 47, 1. V. non **detegere**.

Detemptum (?) rescriptum V 547, 33 (*detentum restrictum?*).

Detendo ἐκτείνω II 292, 48.

Detentator διακάτοχος II 271, 31; III 445, 52; 479, 21. ἐπιδεδειγμένος, ὄνομασθεῖς (designatus?) *δ*, διακάτοχος II 47, 11. **detemptator** possessor V 496, 46. **detentatores** διακάτοχοι III 445, 53; 479, 26. **διακάτοχοι**, **ἐνδεστέρος** (*ubi deterior ἐνδεστέρος Vulc.*) II 46, 46. V. **decessor**.

Detentio κατοχή ἡ διὰ χειρός II 346, 37. occupatio IV 53, 45. V. **distentio**.

Detento διακατέχω II 271, 33. **detentat** retinet V 567, 10.

Detenuatio v. **determinationes**.

Detergo περιρμύχω II 404, 29. **ditergit** abstergit uel declinauit (? *delauit?* delinit?) V 451, 54. **deterge** με περικατάμαξόν με III 217, 30 = 232, 44/45 (*abst.*) = 652, 10. **detersit** lauit IV 329, 64. **abstersit**, **stulauit** (ablauit?), **mundauit**, **lauit** V 496, 45.

De tergo κατά νῶτον II 342, 43.

Deterior ἥσσαν III 480, 7. **χειρών**, ἥττων, **χειρίστος** II 46, 49. **χείρων** II 476, 48; III 164, 4. **ἐλάττων** II 294, 23. inferior, minor, peius (peior *de*) IV 329, 61. **deterius** **χείρον** II 476, 35. **χείρω** (?) II 476, 47. **peius** IV 503, 5; 503, 7. **deterimus** pessimus IV 503, 6. **deterimum** de malo peiore (peius *ab, recte*) IV 226, 3 (cf. *Serv. in Georg.* IV 89 et *diff. script.*). **facilem** (futilem *H.*) IV 50, 40 (*Ter. Andr.* 835). Cf. **deterrimo** malo malo peiore V 450, 6. V. **detentator**.

Determinationes ἐξευγενισμοί, ἐξευτελισμοί (*ubi detenuationes i et ἐξουθενισμοί d, hoc non recte. determinationes ἐξευγενισμοί Vulc.*) II 46, 45. **degenerationes**?

Determinatus ἀφορισμός II 253, 40.

Determino ἀφορίζω II 253, 38. με-
θορίζω II 366, 29. **determinat** definit
IV 51, 41; 504, 40; V 407, 26. dis-
iungit IV 53, 24; V 450, 7. definit, de-
stinat, segregat IV 329, 62.

Detero κατατρίβω II 344, 41. κατα-
τρίβω, ἐλαττώ III 445, 54; 479, 55. ἐκ-
τρίβω II 293, 24. ἐπιτρίβω II 312, 23.

Deterreo καταπτοῶ II 343, 18. ἐκφο-
βῶ II 293, 43. **deterreo** ἀποπτόρω II
240, 12 (deterreo e). **deterreo** detraho
V 533, 5 (*Ter. Ad.* 144). **deterret** φο-
βερίζει II 46, 51. absterret IV 329, 63.
deterrent καταπτοῦσιν II 46, 50. **de-
terreret** detraheret IV 47, 26 (detereret
Vulc., quo non opus; cf. Horat. sat. I 4, 112).

Detestabilis ἀποτρόπιος II 242, 11.
οὐκρός, ἐλεινός, στυγητός II 46, 54.
abominabilis, pessimus IV 226, 28; 504,
47. execrabilis, maledictus IV 330, 1.
taeterrimus, pessimus IV 53, 36. extra
testimonium bonum qui est IV 48, 29;
504, 48; V 406, 7 (qui extra testimonio
boni est). **detestabile** ἀποτρόπιον,
στυγητόν, ἀπεικτόν II 46, 52.

Detestabilis homo V 661, 44 (*quo
pertinet* denotabilis persona V 661, 45;
cf. Ind. Ien. 1888 p. VI).

Detestatio ἀποτροπισμός II 242, 9.
testimonium II 576, 41 (*male versa*).
maledictio, abominatio IV 330, 2.

Detestatus abominatus aliquid IV
51, 37; 504, 49. abominatus IV 330, 3;
V 405, 9. execratus IV 330, 4.

Detestor ἀπεύχομαι II 234, 55. ἀπο-
μαρτύρομαι II 238, 59. ἐπιμαρτύρομαι
II 309, 30. **detester** ἀπόσωμαι II 46,
53 (ἀπόσωμαι e. ἀφοσιῶμαι c).

Detexo καθαιρῶ ἱστόν II 46, 47. ἐκ-
τέμνω ἱστόν II 292, 52 (detexto *cod.
corr. e*). καθυφαίνω II 335, 44. **de-
texere** multum texere, finire, perficere
V 567, 6 (*cf. Serv. in Ecl.* II 72). **de-
texit** ἐξέτεμεν ἱστόν II 303, 10.

Detino (-eo ae) κατέχω II 346, 4.
detineo περικρατῶ II 403, 15. **detinet**
ἀποκατέχει II 47, 2. delectat IV 438, 5
(*Verg. Aen.* IV 348). distingit IV 330, 5.
detineri[t] ἀποκατασχέθηται II 46, 48.

Detium καλόν, ἀγαθόν II 47, 5 (de-
cium vel decium *Vulc. delictum H.*).

Detondo (-eo e) ἀποκείρω II 237, 30
(*cf. G.R. L.* IV 199, 1). **detondit** κείρει
II 47, 4.

Detonsa ἀποκεκαρμένα II 47, 3.

Detorquet deuertit in aliena (alia a b)
parte V 450, 9. **detorquit** (-et a) στρέ-
φει II 47, 8.

Detortae v. deortae.

De toto περί ὅλον II 403, 38.

Detractans λοιδορῶν II 47, 14.

Detractio διαστροφή II 274, 38. ὑφαι-
ρεσις II 468, 59. blasphemia uel repre-
hensio IV 330, 8 (detractatio *abde*).

Detractis ἀφρημένον II 47, 13.

Detracto detrecto ἀπειθῶ II 233, 52.
detracto διασφῶ II 274, 40. **detrecto**
καθαιρῶ δόξης III 445, 55; 479, 54.
παρέλκω II 397, 46. **detractat** ἀπειθεῖ
καὶ παραιτεῖται II 47, 15. **detractat**
ualde [de]tractat (*corr. a c*), contemnit
IV 226, 40. ualde tractat IV 503, 26.
retractat aut recusat IV 51, 40; 503, 27.
resultat, prouocat V 285, 12. contem-
pnit, derogat IV 330, 7. **detractat** ualde
[de]tractat V 406, 41. ualde [de]tractat,
iterum <tractat>. retractare recussare
est V 284, 35. **detractare** recusare IV
503, 28. recusare uel ualde tractare IV
330, 6. **detractare** recusare IV 226, 41.
detractauit forsc (*AS.*) V 356, 46; 405,
44. **detractauit** contempsit V 406, 40.
detractauerent recussauerent V 407, 28.
detractauerint διαψηλαφήσωσι, διατυ-
πώσωσιν II 47, 6. **detractasset** recus-
sasset V 356, 50; 405, 46. *Cf. Festus
Pauli* p. 74, 2.

Detraho ἀφαιροῦμαι II 252, 21. ὑφαι-
ροῦμαι II 468, 58. ἀφέλκω II 252, 57.
διαβάλλω ἐπὶ διαβολῆς II 270, 7. κατα-
σπῶ II 343, 57. κατασφῶ II 344, 18.
detrahit διασφῶ II 47, 16. ἀφέλκεται
II 47, 9 (ἀφελκῶσθαι *cod. corr. e; an* = 10
est?). derogat, abdicat, deducit IV 330, 9.
abdicat uel male exaestimat IV 330, 10.
detrahere ἀφελκῶσαι II 47, 17. **detrahi**
ἀφελκῶσθαι II 47, 10. V. deterreo.

Detrectatio ἀπειθία τοῦ μὴ λειτουργ-
εῖν τῇ πατριδι II 233, 51.

Detrectator ἀπειθής, καταφρονητής II
47, 18.

Detrectauit iudicium V 661, 38.

Detribuit adtribuit IV 330, 11.

Detribuitis ἀφορισμός II 253, 40.

Detributio commendatio V 450, 11;
496, 44. *Cf. destricare.*

Detrimentabilis βλαβερός II 257, 49.
detrimenta faciens II 576, 56.

Detrimentum ζημία II 322, 20; 503,
30; 529, 42; 547, 18; III 74, 64; 404,
36. ἐλάττωσις, ζημία II 535, 16. ἀπό-
τριμμα, ζημία, ἀπουσία, σινιάσμα II 47,
20. σινιάσμα ἢ ὄνταρία τοῦ σίτου II
431, 44. ἀφουσία II 253, 52. **ζημίωμα**,
βλάβη II 39, 36 (decr.). βλάβη II 257, 51.
γλοῖός II 526, 4 (v. destrigmentum).
dispendium IV 228, 9. damnium, dispen-
dium IV 330, 12. damnium alicuius rei
IV 51, 42. damnium IV 503, 37. <a>
deterendo dicitur IV 503, 24. wonung
(*AS.*) V 406, 73. **ζημίαν** III 445, 56;
479, 51. V. terimentum, destrigmentum.

Detrimentum patior ζημιωθῆναι II 322, 21.

De tritrigine (= tritura?) agnidine (vel agnidinne: AS.) V 356, 54; 405, 51. Cf. *Wright-Wuelcker* p. 220, 24; 17, 19. *intertrigo confert Kluge*.

Detriumpho ἐκθρίαμβέω II 290, 22.

De triulo de tribus uis (Euseb. eccl. hist. IX 5) V 421, 43 = 430, 23. de diuersis uis gloss. *Werth. Gallée* p. 337 (cf. suppl.).

Detrudo ἀπωθόμαι II 243, 33. ἀπωθῶ II 243, 34. **detrudit** ἀπωθεῖται II 47, 25. **depellit** IV 409, 28. **excludit**. *Lucanus* (VI 175): nunc sude detrudit muris V 189, 22. **excludit**, **eminat** (eliminat?), **propellit** IV 48, 42. **repellit** uel **excludit** IV 330, 13. **expellit** IV 504, 53. **excludit** V 284, 22; 406, 65. **detrudunt** **depellunt** IV 438, 6 (*Verg. Aen.* I 145). **impellunt** V 406, 28. **abigunt**, **depellunt** IV 52, 41; 59, 3; V 452, 29. **expellunt**, **liberant** *Plac.* V 60, 33.

Detruncatio ἀποκοπή ξύλον II 237, 52.

Detruncatus ἡκρωτηριασμένος II 47, 22.

Detrunco ἀποτραχηλίζω II 242, 1. **detruncat** ἀκρωτηριάζει II 47, 21.

Detrusus expulsus IV 227, 4. **inclusus** IV 48, 43; 504, 54; V 284, 23. **inmissus**, **impulsus**, **inclusus** IV 330, 14. **inmissus** uel **plus impulsus** V 540, 22.

Detudes μιανθέντες II 47, 19 (ubi μιανθέντες c h). Cf. *Festus Pauli* p. 73, 11.

Detunsi deminuti IV 503, 8; V 285, 17; 627, 66.

Deturbo καταθορυβῶ II 340, 59. **deturbat** ἀπαθεῖ, καταβάλλει II 47, 24. **expellit** IV 438, 8 (*Verg. Aen.* V 175; VI 412). **deturbare** **depellere** IV 52, 11. **deicere** V 640, 57 (*Non.* 101, 13). Cf. *praecipitem* **deturbauit**.

Deturpo καταισχύνω II 341, 1. V. **dedecoro**, **dehonesto**.

Deucalione[m] nomen regis sub quo diluuium factum est [non generare] V 422, 57 (*Clem. Rom. rec.* VIII 50: Deucalione).

Deum facio ἀποθεῶ II 236, 57. V. **deus fio**.

Deunculum v. **numen**.

Deunx ἐνδεκαούγιον II 297, 57. **duncem** undecem uncias IV 229, 30; 333, 16; V 452, 4; 567, 39. **undecim** V 567, 9. **deuncem** decem uncias IV 330, 25; V 285, 33 (unciae sunt); 450, 15; 567, 9. **decem unciarum** IV 227, 51. Cf. *GR. L.* VII 118, 27; *Buecheler Arch.* I 108.

Deus θεός II 48, 13; 327, 35; 535, 9; III 4, 66; 144, 63; 278, 15; 338, 37; 348, 9; 393, 29; 405, 4; 445, 57; 521,

26. **Caesar Augustus** V 450, 17. **di θεοί** II 48, 23; 50, 28. **dii θεοί** III 144, 64. **deorum** θεῶν III 144, 66; 291, 1; 393, 28; 405, 3; 521, 55. **dis θεοῖς**, **πλοῖσιος** II 50, 29 (v. **dis**). **dis diis θεοῖς** III 144, 65. V. *di cum epithetis*, **omnium deum**, **pro deum**.

Deus fio ἀποθεοῦμαι II 236, 58. V. **deum facio**.

Deustus διακεκαυμένος II 271, 43.

Deuterogamiae secundae nuptiae IV 504, 14; V 283, 59; 406, 60.

Deuteronomium secunda lex III 514, 8. quasi secunda lex IV 228, 16. **iteratio legis** IV 502, 27; V 283, 56; 406, 51. Cf. *Isid.* VI 2, 7. **deuteronomii** secunda lex (? *reg. Bened.* 13, 14) V 413, 12.

Deuterolin nouitatem V 356, 10 (*refer ad Hieron. de vir. ill.* 18); V 405, 22. **deuterose** renouationes V 416, 47 (*de verb. interpr.* = *Hieron. in Matth.* 22, 23).

Deuado ὑπερβαίνω II 464, 2.

Deuariat v. **diuaricat**.

Deuastatio ἐκπόρθησις II 292, 25. **ἐκπολιόρησις** II 292, 21.

Deuasto et diuasto ἐκπορθῶ II 292, 26. **deuasto** λυμαίνομαι II 363, 8. **πορθῶ** III 155, 41. **deuastat** ἐκπορθεῖ, **καταπορθεῖ** II 47, 30. **deuastare** πορθεῖν III 155, 42.

Deuatico βασταγή II 47, 34.

Deuctus ἀποβασταχθεῖς II 47, 32. **deportatus** IV 227, 13. **adportatus** IV 49, 12. **deuectum** adportatum, **deductum** IV 330, 15. **adportatum** V 406, 33.

Deueho κατακομιζῶ διὰ πλοῖον ἢ διὰ ὄχηματος II 47, 33. **κατακομιζῶ** II 341, 22. ὄρημῶ ἐπὶ λιμένος II 387, 8. **deuehit** **deportat** IV 330, 16. **deuexit** (defunxit vel defluxit *codd.*) **deportauit** IV 504, 45; 505, 28; V 283, 38. **deueximus** **κατηνέγκαμεν** II 47, 42. **deuehitur** **καταπλεῖ** II 47, 35; 342, 66.

Diuello ἀποτίλλω II 241, 27. V. **diuello**.

Deuenio **κατανῶ** II 342, 42; III 260, 42. **κατέρχομαι** II 47, 37. **deuenit** **παρεγένετο** II 47, 36. **aduenit** IV 330, 17.

Deuenustat **deformat** V 406, 26; 627, 67. **deformat**, **deturpat** V 450, 13. **denustat** **deturpat** seu **deformat** V 449, 40. V. **dehonesto**.

Deuerberat v. **diuerbero**.

Deuerbium canticum quod ante mortuum canitur <dum portatur *add. b*> II 576, 20. Cf. *Loewe Anal. Pl.* p. 212.

Deuersor ξενίζομαι II 377, 57.

Deuersorianus ἀπαντητής II 233, 5.

diuorsorianus πανδοχεύς II 393, 17. **diuersorianus** stabularius, hospitiarius II 577, 15. **deuersorianus** *De-Vit.*

Deuorsorium (vel deuorsorium) κατάλυμα, ὅπου μένει τις II 342, 2. κατάλυμα III 20, 32; 92, 4. ἀπαντητήριον II 233, 4. καταγωγείον II 340, 33. πανδοχείον II 393, 16. κατάλυσις, πανδοχείον II 47, 39. domum hospitalet IV 502, 30. V. diuorsorium.

Deuertens consentiens (contam.? v. diuersus) uel auertens IV 330, 18.

De uertice de summitate IV 53, 20 (Verg. *Aen.* II 308); 226, 29. de summitate, de cacumine IV 51, 34; 504, 44.

Deuerticulum ἔκνευσις ὁδοῦ II 291, 50; 503, 29. ἔκνευσις II 547, 17. ἐκτροπή II 293, 26. καμπή ὁδοῦ II 47, 40. ἐκτροπή, ἔκνευσις, καταγωγείον II 47, 43. καταγωγείον II 340, 33 (uerticulum *cod.*). ubi cam<p>satur IV 227, 38. ubi diuertitur IV 48, 15 (*Ter. Eun.* 635); V 189, 26. ubi cansatur uel ubi deuertit<ur> ab [ali]quibus libet, domiculum(?), domus V 284, 12 (*an* domicilium domus *nova gl. est?*). ubi deuertitur, de uia deflexio IV 502, 29. de uia in uia deflexio IV 51, 38. in altera uia deflexio IV 330, 19. de altera uia in alteram deflexio (v. despondeo) V 284, 33. de altera uia in alteram flexio V 405, 10. secus uiam locum V 450, 14. secus uiam, extra uiam V 496, 47. locus secus uiam, ubi cansantur, uel ospitia V 567, 7. **deuerticulum** sunt semitae transuersae V 189, 24 (*Serv. in Aen.* IX 377). **deuerticulis** diebus, uertentibus siue deuoluentibus V 189, 25. V. diuerticulum.

Deuerto κατάλυμα εἰς πανδοχείον II 47, 38. κατάλυμα III 151, 8. ἐκκλίνω II 290, 43. ἔκνευσις II 291, 51. **deuertit** ἔκνευσις, ἐκτρέπεται II 47, 44. ἀποκάμπει καὶ ἀπεκκλίνει καὶ ἔκνευσις II 47, 41. **deuertor** κατάλυμα ἐπὶ τοῦ κατάγομαι II 342, 5. ἀποστρέφομαι II 241, 7. **peruertor** (reuertor *abcde*) IV 330, 20. V. diuortium.

Deuexus περιφερής II 405, 32. **deuexum** κατοφερές II 47, 45. descensum, pronum IV 53, 15; 56, 29 (diu.). inclinatum IV 229, 43 (diu.). depressum IV 330, 21. **deuexu**<m> declinium (? ex declinia declinuis?), descensum V 406, 36. **defexum** declinium esdyni (efdyni *Steinmeyer, AS.*) gloss. *Werth. Gallée* 337 (*cf. suppl.*). **deuexa** declinia V 285, 28. *cf. deuexo* περιφερεια II 47, 53 (ubi aut deuexio aut περιφερει *Vulc. περιφερειά h.*).

Deuia callis hornaegstiig (*AS.*) V 356, 47. horwegstig (*AS.*) V 405, 45 (*cf. Sedul. carm. pasch.* II 103).

Deulat errat IV 226, 7. V. deuito.

Deuinciens v. deuinctus.

Deuinc<i>ο ἀποδεσμῶ II 236, 22. δεσμῶ II 268, 41. **deuinxit** conligauit IV 227, 22. geband (*AS.*) V 405, 54. **deuincxerat** ligauerat IV 503, 17. **deuincimini** obligamini IV 50, 39 (*Ter. Heaut.* 394).

Deuinctus ligatus IV 48, 36; 226, 34; V 407, 25. **diuincties** (deuinctus?) inligatus affectu IV 333, 12; 333, 13. **diuinciens** inligatus seu afflictus (deuinctus inligatus affectu? nisi forte deuinciens inligans affectu *verum est: cf. Loewe GL. N.* 110.) V 452, 2. **diuincians** inligans effectum V 287, 43. **deuinctum** copulatum V 532, 67 (*Ter. Andr.* 561). **deuincto** ligato, ammoto [amoto] IV 50, 38. **deuinctissimo** inseparabili IV 225, 45.

Deuirginata διεφθαρημένη II 276, 44.

Deuirginator διαπαρθενότης II 273, 17; 534, 65. *cf.* II 576, 52.

Deuirgino διαπαρθενῶ II 273, 18. **deuirginat** διαπαρθενῶ II 47, 48; 54, 9 (diu.). corrumpit IV 330, 22; V 597, 28.

Deuito περικάμπω III 156, 57. ἐκκλίνω II 290, 43. **diuerto** (vel deu.) IV 226, 18 (deuio *Warren*). **deuerto** IV 503, 54. **deuitat** ἐκκλίνει, περικάμπει, ἔκνευσις II 47, 52. **παρεκκλίνει** II 562, 12. **spernit** IV 48, 35; 227, 21; 330, 23; 503, 53; V 407, 19.

Deuius παρέκτοπος II 397, 41; 562, 11. ἀνοδος, ὁδὸν μὴ ἔχων II 47, 54. ἀνόδιτος II 228, 9. **deuia** ἄβιατος II 215, 8. sine uia IV 51, 30; 504, 7. **deuium** extra uiam IV 226, 13. absque uia IV 330, 24. V. **deuia** callis.

Deuocatum dedicatum IV 330, 26 (deuotatum?). *cf.* dedicatum.

Deuoco ἀποκαλοῦμαι II 237, 11. **deuocare** desuper conuocare IV 438, 9. **deuocari** V 410, 43 (*de can.*).

Deuolato v. diuulatio.

Deuolo καθίπτωμαι II 335, 24. **deuol**at καθίπτωται II 43, 10.

Deuoluta περιηλθα ἀπεκλύσασθαι IV 48, 6 (deuoluit περιηλθε, ἀπεκλύσεν *Vulc.* ἀπεκλύσθη *H.* ἔ ἀπεκλύσασθ *Buech.*). **Deuolutat** deducit IV 503, 57.

Deuorator καταπότις II 48, 12; 343, 11. καταφαγᾶς II 48, 19. **deuoratores** ambrones V 596, 53. **deuolutores** ambrones IV 330, 28. **deuoratorum** glutonium V 572, 11 (v. lumen).

Deuoro καταπίνω II 342, 61. **κατ-εσθίω** II 345, 44. **deuorat** καταπίνει [καὶ ἐνέδρα καὶ ἀπάτι; v. deceptio] II 48, 11. **gluttit** IV 227, 5. **deuorare** gruttere (= gluttire) V 450, 16. **adu- mere** (abs.?) V 640, 33 (*Non.* 98, 10). **deuorabit** καταφάγεται II 344, 49.

Deotatio per furorem maledictio V 189, 27.

Deotaturus uergendi (AS.) V 356, 1; 404, 65. **denotaturi** maledicturi V 406, 76.

Deote graece ueni hic (?δέθορο δή?) gloss. Werth. Gallée 337 (cf. suppl.).

Deotio καθοσίωσις II 335, 36. καθοσίωσις, κατάρα, ὀλιγογρία, ἀδυνμία II 48, 4. γέρα III 172, 32. φιλοτιμία III 424, 40. obsequio V 407, 1. destinatio IV 225, 42 (uel honor add. a b). obsequio uel oratio (honoratio?) uel oboedientia V 285, 10. **deotiones** honore IV 502, 20. **deutiones** ἀφοσιώσεις, εὐχαί, ἐπωδαί II 48, 7.

Deuto ἀφοσιῶμαι II 253, 45. accuso IV 51, 31; 504, 43; V 597, 14. **denotat** maledicit IV 330, 27. **denotare** exprobrare, maledicere, proprie tamen est uoto se obligare V 567, 1. **denotare** (!) iurare gloss. Werth. Gallée 337 (cf. suppl.). **denotabat** forsuoer (AS.) V 405, 57. **denotauit** despexit gloss. Werth. Gallée 337 (cf. suppl.).

Deotus καθωσιωμένος II 48, 5; 335, 49; 534, 66. dicatus IV 225, 32. promissus, dedicatus IV 502, 21. **deوتا** καθωσιωμένη, κατάρατος II 48, 20. καθωσιωμένα III 170, 67. cystig (AS.) V 407, 9. destinata IV 225, 43. destinata, determinata IV 330, 29. addicta IV 502, 22 (Verg. Aen. I 712). absoluens debita etiam non promissa IV 51, 33. debita exsoluens et non promissa IV 502, 23. **deotissimus** καθωσιωτάτος II 48, 8.

Deoueo ἀφιερῶ II 253, 17. ἀφοσιῶ II 253, 44. καθοσιῶ II 335, 37. **deouet** ἀνατίθησιν, καθοσιῶ II 48, 2. **deouuit** ἀφοσιώσων, ἠξήσατο II 47, 7. **deouesent** (h. e. deuouissent) κατηράσαντο, ἐβλασφήμησαν II 48, 9.

Deuulgo δημοσιεύω II 269, 43. περιδουλώ II 402, 50. **deuulgat** δημοσιεύει II 48, 18. publicat IV 409, 30. quod supra (praecedit) delabatur defluit. contam.?) IV 52, 39. V. diuulgo.

Dextans δευκαοῦνχιον II 267, 40.

Dexter δεξιός II 268, 16; III 172, 26 (uentus = aquilo: cf. Hieron. interpr. Orig. in Ezech. homil. I § 14). ἐπιδείξιος II 307, 43. propitius IV 49, 8 (cf. Serv. in Aen. II 388; IV 294). **dextra** δεξιά post II 43, 29; II 48, 22; 268, 15; III 12, 47; 85, 75; 349, 53; 351, 20; 405, 9; 491, 30. **dextera** δεξιά III 175, 61; 394, 57. δεξιά [λαία pertinet ad 11] III 248, 10. δεξιά, αἰσία II 48, 21. **dextra** prospera siue uirtus IV 51, 36; 504, 52. fides IV 438, 10 (Verg. Aen. IV 597). **dextra** δεξιόν II 45, 39; 46, 14. **dextrum** δεξιόν II 43, 28; 29. **prosperum** IV 226, 38; 504, 51; V 283, 43. **dexti-**

mus dexter IV 50, 25. **dextimum** δεξιτέρον II 43, 26. **dextrum** V 285, 25 (destimum); 627, 68; 640, 5 (Non. 94, 23). Cf. Festus Pauli p. 74, 3.

Dexter modus facilis successus IV 438, 11 (Verg. Aen. IV 294).

Dextra data fiduciam salutis fideique custodire (fidemque -diae?) promittit. Cicero (Phil. XI 2, 5): dextraeque fidei testes esse solent (solebant add. Cic. solent C. F. W. Mueller) V 189, 28 (Is. XI 1, 67).

Dextra laeuaque utraque parte IV 53, 28 (Verg. Aen. I 611).

Dextralia περιχέρια (= περιχέρια) III 22, 36; 93, 45. brachialia V 285, 1; 406, 74; 596, 52. armbages (= armbegas: AS.) gloss. Werth. Gallée 337 (r. suppl.). ampla erant ante manicam, ut possent sibi coniungere uno clauo gloss. Arab. p. 704, 11.

Dextralis securis dexterae habilis lib. gloss., Mai VII 559 (cf. Isid. XIX 19, 11; Loewe Prodr. 382).

Dextrocherium ornamentum dexterae manus V 618, 27 (cf. Osb. 175).

Dextrosum δεξιότερον II 268, 17. **dextrosum** εἰς τὰ δεξιά II 287, 35.

Di dis διὰ ἢ πρόθεσις II 270, 3. κατά II 339, 33. **dis** ἀπό II 235, 40. **di** praepositio est disiunctiua IV 505, 47. praepositio est disiunctiua, quae diuisionem significat et di(s)partitionem V 286, 30.

Dia (Dīa cod.) ἰάτρα, νῆσος Διόνυσος II 50, 39 (ubi Διονύσων e. dirimiae pro redimiae i. ἰερά νῆσος Buech.).

Diabasius mediatorem V 496, 50.

Diab[r]atra (-ro cod.) genus calcei muliebris V 287, 17. Cf. diabathra apud Festum Pauli p. 74, 9, Loewe Prodr. p. 15.

Diabetes passio quasi hydropsis III 515, 44. acceptum potum qui statim per urinam reiectant III 599, 35 (Cass. Fel. p. 202).

Diabolus διάβολος III 237, 20. criminator (= Eucher. instr. p. 155, 17) IV 54, 18; 409, 34; V 286, 41 (cf. Isid. VIII 11, 18). V. zabulus.

Dia chartu (deacarto cod.) medicamen III 600, 2 (cf. Cass. Felix ed. Rose p. 202).

Diachrisma gargarismus III 599, 55.

Diacoehiam confectio lactis (conf letis cod.) qui ex lapidibus fluminalibus [quae] coquitur cum c[on]ocleis III 538, 36 (cf. Cass. Fel. c. 31). **diacoziam** lactis qui ex lapidibus fluminalibus cocuntur III 569, 50 (διά κοχλιών).

Diaconico ministerio V 410, 41 (de canon.).

Diaconissa quam diaconus habuit (de dialog.) V 423, 36.

Diaconus minister (= *Eucher. instr.* p. 160, 7) IV 409, 36; V 285, 35; 356, 60; 407, 30. *Cf. Isid.* VII 12, 22.

Diadema διάδημα II 270, 41. *πεξίδιον βασιλικόν* II 400, 22. uitta capitis regalis IV 505, 37; V 285, 37; 356, 63. uitta regalis capitis V 405, 71. uitta regalis V 407, 41. uitta capitis regis IV 56, 1. uitta capitis IV 330, 30. **diademata** quod consules in capite utuntur in modum coronae V 450, 21.

Diaeta διαίτα II 271, 25. observatio III 599, 36. corporis dispensatio seu sellula (cellula?) V 496, 59. sellula V 567, 22. sellula [procumbit] V 449, 33 (*v. decido*). quod latini regulam dicunt, est observatio legis et uitae V 618, 29 (*Isid.* IV 9, 2). **dictas domos** (vel domus) IV 55, 44; V 451, 49; 496, 61. *V. zeta.*

Dialabis (vel dialapis vel dialapsis) constitutum imperatorum IV 409, 35; V 597, 42 (*ubi* dialeipsis διάληψις, propositum *Pithoeus*. diataxis *Scaliger*, diualis vel dialis apex *alii*: *v. dualis*).

Dialectica eruditio philosophorum et rhetorum V 286, 55. dualis dictio V 356, 11; 408, 2. *V. disputatoria, dialogus.*

Dialecticus disputator IV 228, 18; 506, 16; V 283, 37. disputator uel genus philosophorum IV 438, 13. ipse qui disputat IV 56, 42; V 286, 29; 355, 58; 407, 71. **dialectici** genus philosophorum IV 57, 6. *Cf. dialecticis* fecundia (*scr. fac.*) V 417, 70 (*cf. Cassian. instr.* XII 19: syllogismus dialecticis et . . . facundia et V 417, 69).

Dialexis disputationis V 357, 3; 408, 38.

Dialis ὁ τοῦ Διὸς ἱερός II 48, 3; 26. εἶδος ἱερέως II 330, 55. ἱερέως εἶδος II 331, 15. ἱεραξ III 238, 1 (*novicia*). cottidian(us) IV 229, 52. **diale** diurnum, meridiale V 596, 59.

Dialogus duorum disputatio III 492, 47. duorum disputatio uel conlocatio (conlatio *H.*) sermonum III 515, 23. graece dualis dictio (*v. dialectica*) et dialectica unum est *gloss. Werth. Gallée* 338 (*cf. suppl.*). disputatio IV 53, 48; 228, 17. disputator (?) IV 506, 18. disputatio uel liber disputationis IV 330, 31. liber disputationum uel narratio reciproca uel interlocutiones propter narrationem V 286, 28. liber disputationis V 407, 73. **dialus** liber IV 330, 32; V 450, 22; 496, 48. **dialogus** capituli dictio delectabilis IV 409, 33. *V. liber.* *Cf. Isid.* VI 8, 2.

Diametrum quod per modum fit IV 503, 45. **diametro** quod supra modum fit V 283, 57. quod per modum fit V

406, 15. duplici mensura V 355, 62; 407, 75. *Cf. ex diametro.*

Diamitros (diameros *codd.*) persona comica mitra tecta *Mai* VII 559 = *lib gloss.* (mitrata).

Diana Ἄρτεμις II 48, 30; 246, 4; III 8, 66; 83, 17; 168, 9; 236, 63; 289, 49; 348, 27; 393, 47; 405, 7; 489, 24; 508, 54. Iouis et Latonae filia IV 438, 12. filia Iouis (*vit. Anton. interpr. Euagr.* 46) V 416, 6 = 426, 33. dea, cotidiana (*v. diarium*) V 496, 49. dea seu cotidiana V 567, 20. *V. iusso Dianae, nebris Dianae.*

Diana lucifera Ἄρτεμις φωσφόρος III 291, 11.

Dianaria herba *v. artemisia.*

Dianas fons est V 567, 51 (*Prisc. peregr.* 489).

Diaphonia dissonantia V 355, 40; 407, 68.

Diaphoretica διὰ σπερμάτων III 600, 1 (*cf. Cass. Fel. ed. Rose p.* 202).

Diapsalma spiritus pausat IV 229, 9 (semper aut sempiterna *add. abc*, confirmatio *ab*: *ubi* pausatio *Warren*: *cf. Hieron. Ep. 28 ad Marc.; Is. VI* 19, 14).

Di aquili dii inferi: aquilos (aquilosi *R.* aquilos enim *ex Pupia Deuerling*) antiqui nigros dicebant *Plac.* V 16, 10 = V 61, 29 (*cf. Loewe GL. N. 75; Mart. Cap. II p. 45 E., Festus Pauli p. 22, 2; 26, 11*). **di aquili** manus (*scr. manes*), inferi V 287, 30. manus inuidi IV 502, 4; V 597, 12; 633, 54. **di aquilini** dii inferi V 628, 2. *V. aquilus.*

Diarium σιτόμετρον II 432, 15. ὀψώνιον II 391, 40. **diaria** (diarium?) actio sed unius diei IV 228, 24 (*cf. Isid. Orig. I* 44, 1). aciuos et tuius diei IV 56, 41 (*ubi noli cum Nettleshipio 'Journ. of Phil.' XIX* 119 *cibos unius scribere*): *cf. c et a cibo* sed unius diei IV 507, 45; V 450, 23. **cibus unius diei** V 597, 20 (*mala coniectura*). **diarium** est salarium V 618, 44. **diaria** cottidianaria (!) salaria IV 330, 34; V 597, 29.

Diarrhoea (diarrhia *cod.*) passio circa colum et intestina, quae per uentrem sola diffinitur III 599, 33.

Diasyrtica locutio id est duplex V 551, 32.

Diathecae testamentum V 355, 60; 407, 74. **diathecae** testamenta IV 54, 1; 228, 22; 330, 33; 506, 19; V 286, 17.

Diathima distributio II 577, 3 (*diathema*?).

Diatim per singulos dies V 567, 19; 618, 45. de die in diem V 597, 44 (*Osborn* 172).

Diatribas conflictus V 356, 14; 408, 5. dissensiones uel disputationes (*verb interpr.*) V 417, 21.

Dibon fluens *a c* IV 330, 44. *Cf. Roensch Mus. Rhen. XXX 540 sq., Onom. sacr. 17, 19.*

Dicacitas εὐστομία II 319, 43. eloquentia II 577, 22. breuis et acuta dictio ad hominum risus IV 330, 37; V 450, 25 (hominis risum). est breuis et acuta (cauta *cod.*) dictio uel risui apta V 618, 24. **dicacitates** risum V 450, 26 (*v. a.*).

Dicamen (!) id est largatus (= laricis tus?) III 610, 65; 623, 17; 589, 54. pituina III 582, 1. resina pinia III 599, 51. resina III 559, 46. resina non frixa III 545, 29; 538, 31. *V. pituina, resina pinia.*

Dicarium dictionum V 567, 21.

Dicat ἀφοσιῶ II 48, 25. **dicat** IV 228, 26. recens **dicat** V 286, 21. consecrat V 285, 58; 407, 49 (*dicit*). **dicat**, consecrat IV 54, 7; 56, 51; 505, 35; V 189, 35. designat, **dicat**, consecrat (*vel* consecrat) uel dat IV 330, 38. **dicatis** consecratis IV 53, 18; *cd post* IV 54, 20. **dicare** δοῦναι, ἀφοσιῶσαι II 48, 25. **dicabo** donabo III 515, 35; V 409, 9. consecrabo V 189, 31. donabo, consecrabo V 285, 67. consecrabo aut donabo IV 505, 36. **dabo**, **dedicabo** IV 438, 15 (*Verg. Aen. I 73*). **dabo**, tribuam IV 330, 36; V 567, 23. **dabo**. Terentius (*Phorm.* 62): 'hanc operam tibi dico', id est do. a passiuo participium dictus facit (facti *codd.*), non **dicatus** V 189, 32. utrum **dabo** an ut potioribus in obsequium tradam, ut dicari diis dona **dicunt** V 189, 33. **dicauit** consecrauit IV 450, 24 (*cf. dauit* consecrauit V 449, 17: *v. do*). deuouit, consecrauit V 189, 30. deuouit pro fecit (?) V 286, 50. **dicassit** συνεχῶς λέγει (*λέγη?*) II 48, 35. ἐπαγορεύει (-ῆ?) II 48, 35 (*v. dicto*). **dicauerit** V 189, 34 (*cf. Festus Pauli p. 75, 15, Loewe Prodr. 336*).

dicatur consecratur V 408, 19.

Dicatio ἀφοσιώσις, καθοσιώσις II 48, 40. καθοσιώσις II 335, 36. εντυχίς (*εὐχῆ?*) III 479, 66. ordinatio II 577, 19. consecratio IV 229, 10; 330, 39; V 407, 48. *V. ad dicationem.*

Dictator qui uerbis bene iocatur V 408, 54. *V. dictator.*

Dicatus καθωσιωμένος, ἀνακειμένος II 48, 54. deputatus, **dedicatus** V 187, 32. **dicatum** deuocatum (*deuotatum?*) V 567, 18. deuotum V 627, 69. deuocatum, <con>secratum V 627, 51. **dicati** ἀφιερωθέντες II 48, 54. consecrati V 357, 8. **dicata** consecrata V 189, 36. **dicatas** dedicatas IV 438, 16 (*Verg. Aen. V 60?*). **dicatis** consecratis V 189, 37 (*an verb. est?*). *V. decadas.*

Dicax εὐστομος II 319, 42. λεκτικός II 359, 19. σκόπητης και εὐστομος II 49, 8. στωμύλος II 439, 36 (*dicaxtus* = *dicax, argutus?*). multiloquus, reprehensor II 577, 23. qui bene uerbis iocatur V 286, 48. qui uerbis honeste loquitur V 450, 27. **dicis** quaedole (*AS.*) V 408, 62. **dicac** <ce>m quodol (*AS.*) V 408, 61.

Dicendum fandum IV 330, 40 (*v. fandum*).

Dicens λέγων II 50, 24; III 404, 59. λέγων, οὐχ ὁ λέγων (*ἀδολεσχῶν male Vulc.*) II 48, 37. **dicentes** φάσκοντες II 494, 71. **dicentibus** τοῖς λέγουσιν II 48, 39.

Dicentarius εἴητωρ, δικανικός II 48, 53. λέκτης II 359, 18. δημιουργός III 285, 6 (*dicend.*) = 655, 5. **dictor** causarium uel iudex II 577, 17. **decentarius** promptus, paratus, ingeniosus V 614, 21. **splendidus** V 618, 22. **decentarius** (*vel* **decentorius**) ingeniosus IV 226, 2. *Cf. Haupt Op. II 441 sqq., Funck Arch. VIII 375.*

Dicere mussant dubitant ob timore <m> V 190, 21 (*Verg. Aen. XI 345*).

Dicibile λεκτόν, ῥητόν, λόγος, κήρυξ (*λήρυξ Schoell*) II 48, 41.

Dicimenta tacne (= mit Zeichen, *sing.*, *AS.*) V 409, 5 (*documento?*).

Dicio ἐξουσία II 49, 5; 304, 28; III 275, 40. potestas IV 54, 19; 228, 21; 330, 35; V 407, 38. potestas, imperium, arbitrium IV 505, 56. **dicionem** condicionem IV 57, 10. **dicione** potestate IV 438, 17 (*dict. cf. Verg. Aen. I 236*). imperio V 407, 59. **diones** ἐξουσία II 48, 36. potestates V 285, 46. *V. sub dicione.*

Dicis causa νόμον χάριν, λόγον χάριν II 48, 42.

Dicis gratia νόμον χάριν, ὡς παρὰ Γαῖω (II 103. 104) τῷ νομικῶ II 48, 43. *Cf. Rudorff's Abh. d. B. Ac.'a. 1865 p. 330.*

Dico εἶπω II 286, 20. ἐρῶ, λέγω II 314, 63. λέγω II 359, 7; III 338, 76; 404, 47; 445, 58; 498, 79. ἐρῶ III 340, 68; 445, 59. **dico**, **dicis** aio, aio IV 438, 18. **dicis** λέγεις III 404, 48. **dicis** λέγει II 50, 21; III 5, 29; 404, 49. **adserit**, ait IV 330, 41. **dicionem** λέγομεν III 404, 51.

dic εἶπέ II 48, 32; 49, 52; 286, 17; III 137, 1 (*sine lemm.*); 340, 75; 404, 46; 445, 60. **λέγε** II 359, 6. **dicito** λέγε II 359, 6. **dicite** εἰπατε II 48, 33; III 404, 50. **dicere** ferre, referre IV 409, 37. **dicam** λέξω II 50, 23. **dicē** **dicam** *Plac.* V 16, 23 = V 61, 30 (*cf. Festus Pauli p. 72, 6*). **dicet** λέξει II 50, 22. **dixi** εἶπον III 137, 1 + 2; 340, 76; 404, 54; 446, 35. **dixisti** εἶπες III 137, 3 + 2; 404, 53; **dixit** εἶπεν III 137, 3 + 4; 404, 58. **diximus** εἶπαμεν III 404, 55.

dixerunt εἶπαν III 404, 56. **dicatur** inperitur IV 54, 32 (inperetur? inperitur a, a dicando? dicator imperator?). **dicebatur** autem ἐλέγετο δέ III 516, 58. **dicler** dici, constitui[t] V 287, 34; 628, 1 (*Pers.* I 28). **dictum** est ἐλέχθη III 404, 57. εἰρηται III 139, 26. V. si dicam, qui dicit et similia.

Dicolor v. bicolor.

Dic quibus in terris et eris mihi magnus Apollo (*Verg. Ecl.* III 104) V 189, 38.

Dicta audiens ἐπήκοος II 306, 53. V. dicto audiens.

Dictaenus Cretensis V 287, 18; 408, 49.

Dicta feralia βαρεια ὕβρις III 445, 62; 479, 53.

Dictalium II 577, 11 (dictamnium *Loewe: nisi est* = **dictarium** quod ex memoria dicitur II 577, 14).

Dictamnus (*Pseudapul.* 63; *Diosc.* III 34) δίκταμνος II 277, 45. **diptamnus**

artemediuncra (artemedion *Pseudapul.*) III 550, 42 (*cf.* artes idem **dictamnus** III 542, 11 et artem id est **diptamnus** ibetulus selarusca (eubunion et ustilago rustica *Stadler*) III 535, 50 et artes **diptamnus** III 549, 51). **diptamnus** epimeron (ephemeron *Pseudap.*) III 561, 52. **diptamno** drochadion (dorcidion *Pseudap.*) III 559, 65. **diptamnium** dipsagos (dipsacos *Pseudap.*) III 559, 66. **diptamnus** emenipse (emenypse *Pseudap.*) III 561, 55. **diptamno** id est didimus (*cf.* v. *Fischer-Benzon* p. 68) III 610, 55. **dictamnus** didimus III 589, 55. **dictamno** id est didimum III 623, 19. **dictamnium** leporis auricula III 545, 21. leporis auricula siue benedicta III 632, 2. **dictamno** leporis [d]auricula uel benedicta III 582, 2/3. **condrisos** id est **diptamus** III 558, 17. **condrisum** id est **dictamnium** III 622, 10. **bubuleos** id est **dictamnus** III 554, 42. **buleos** id est **dictamnus** III 618, 72. **bulbocasticon** id est **diptamu** III 618, 11. **eleacotocus** (βελωτόκος *Langkavel* p. 12: *cf.* *Diosc. ἐλαιωτόκος Buech.*) **diptamnus** III 561, 53. **dictamnium** hoc est poleium Martis V 189, 40 (*Serv. in Aen.* XII 412; *Isid.* XVII 9, 29). V. creta, auricula leporis, leporis aur., puleium Martis.

Dictante ἐπαγορεύοντος III 384, 20.

Dictarium v. dictalium.

Dictatio dictatus ὄππηγορα II 465, 12. ὄπαγόρευσις II 463, 4.

Dictator μοναρχος, ἀντιβολεύς, τιμητής H 48, 44. μοναρχος II 372, 55; III 445, 63; 480, 11. ποποτηρητής III 297, 43. ἀντιγραφεύς II 229, 16. ὄπαγορεύων II 463, 6. apud antiquos imperator V 633, 48 (*Loewe Prodr.* 407).

imperator IV 56, 2; 409, 39; 505, 57 (dicator vel dict.); V 408, 25. imperator, tractator V 286, 3. princeps uel praepceptor quinque annis tenens potentiam V 355, 63; 407, 77 (tenet). imperator, qui dictat et ordinat exercitum IV 229, 16. **dictatorem** aldur (*AS.*) V 407, 76. **dictatores** τιμηταί II 49, 7.

Dictatorius ex dictatore IV 330, 42; V 286, 33; 597, 4. **dictatorium** μοναρχικόν II 372, 56.

Dictatum ὄππηγορία II 465, 12. ὄπαγόρευσις II 463, 4. ἀμίλλα II 503, 34; 529, 40; III 25, 6; 327, 30. ἀμίλλαν II 49, 3; III 122, 19 = 226, 14 = 646, 2; 199, 18; 109, 56 = 639, 5. *cf.* **dictatum** ἀμίλλα καὶ ἀναδεδομεναι καὶ μάθηται (ἀναδεδομένα τοῖς μάθηταις *Ducange. ἀναδιδόμενον καὶ μάθημα Salmas. ad hist. Aug.* p. 481) II 48, 46. **dictatum** edictum IV 330, 43.

Dictatura μοναρχία II 49, 6; 372, 54. τίμησις II 48, 45. ἀντιγραφή II 229, 17. ὄππηγορία II 465, 12; 535, 26. ὄπαγόρευσις II 463, 4. *cf.* II 577, 4. honor est super (vel supra) consulatum IV 54, 21; 330, 44; 505, 55; V 286, 34; 408, 68.

Dicteria quasi dicti (dicta?) non seria V 640, 53 (*Non.* 101, 1).

Dictio ῥῆσις, λέξις II 48, 48. ῥῆσις II 427, 55; III 199, 22. λέξις III 328, 19; 499, 4; 529, 37. φράσις III 375, 60. **dic[ti]onis** λέξεως II 49, 4. V. prae oculis dictio.

Dictito λογοποιῶ II 362, 18. **dictitat** frequenter dicit IV 54, 13 (*Ter. Heaut.* 22); 228, 50; 230, 10; V 286, 24; 408, 65. frequenter dictat IV 330, 45. frequenter dictat uel dicit V 189, 41. **dictitant** θρολοῦσιν II 49, 2. V. dicto.

Dicto ὄπαγορεύα II 463, 5; III 80, 16. dictat ἀναδιδασιν, ὄπαγορεύει II 48, 49 (*cf. Haupt Op.* II 511). frequenter dicit IV 505, 43 (dictatit *bc*). **dictauerit** καταλέξει, ὄπαγορεύσει II 48, 51.

Dicto audiens ὄπήκοος, πειθήμιος II 48, 47; III 6, 69 (dicta obaud.). cito audiens IV 54, 12; 330, 46; 506, 47; V 286, 23; 408, 57. V. dicto parens.

Dicto citius citius quam dici potest IV 229, 48; 438, 19 (*Verg. Aen.* I 142).

Dicto parens praepceptor oboediens IV 57, 5; 330, 48; 438, 20; V 286, 2; 408, 31. oboediens praepceptor (!) IV 506, 46. praepceptor audiens IV 330, 47. oboediens IV 54, 31 (*Verg. Aen.* I 695; XI 242).

Dictu τῷ λέγεσθαι II 461, 24.

Dictu effabilis sermone narrabilis V 189, 42 (*cf. Verg. Aen.* III 621, ubi aff.).

Dictum ῥητόν, λόγος II 48, 52. ῥητόν ὁ λόγος II 427, 59. λόγος ἡ ὁμίλια II 362, 19. λόγος II 526, 1; 535, 25;

543, 40. *σκάμμα, σγέδιον (σγεδόν cod.)* II 49, 1. **dicto** τῶ λόγῳ II 461, 25. **dicta** εἰρημένα III 200, 53 (*de rusticatione*). responsa IV 57, 43. **dictis** ἡθδεῖσιν, λεχθεῖσιν II 48, 50. oratione IV 506, 35.

Dictum mirabile (*ita a.*, miserabile *ceteri*) mirificum IV 56, 7 (*Verg. Aen.* III 26).

Dictyarius δικτυοῦχος III 173, 27 (*cf. retiarius*).

Dictynna Diana, Trivia V 287, 25.

Didā *cf. mamma (Paucker Mus. Rhin.* XXXVIII 313).

Didaeum *v. Dedeum*.

Didana (?) locus in effesa (in Epheso? et Diana?) V 287, 26.

Didascal(i)um institutio doctrinae V 287, 44.

Didascalum doctorale (*de dialog.*) V 424, 25.

Didascalus doctor IV 55, 4; V 408, 51. **dascalias** graece, latine doctor *gloss. Werth. Gallée* 337 (*cf. suppl.*). **didascalorum** magistrorum IV 506, 17. **dedascalum** magistrorum V 356, 18; 405, 26.

Didatim diuissim IV 330, 51; V 596, 54; 597, 31 (*diditum De-Vit. cf. Franck Arch.* VII 494). *cf. datatim*.

Didia (?) dilectus, amabilis V 496, 55.

Diditus diuulgatus IV 438, 21 (*cf. Verg. Aen.* VII 144); 229, 41 (*cf. Serv. in Aen.* VIII 132). **diditum** diuulgatum, percrebatum IV 330, 49. *percrebatum*, diuulgatum V 597, 30. **didita** διαδοθέντα II 48, 29. *V. deditus, dido*.

Dido didis diuulgo V 551, 30. **dide** διάδος, μέρισον II 50, 19 (*v. diuido*). **dididit** dispersit, diuulgauit, ut (*Verg. Aen.* VIII 132): tua terris didita fama *Plac.* V 17, 22 = V 60, 26 = V 61, 31 = *V praef.* XVI. **diditur** diuulgatur V 356, 59; 408, 20 (*Verg. Aen.* VII 144).

Didrachmum δίδραχμον II 276, 15. *cf. didragmum* II 577, 10. **didragma** scripuli VI III 492, 39. scriptuli sex III 515, 7. dispensat, erogat IV 409, 38 (*ubi contaminatio admissa est. cf. dispensat*). **dedragma** duae mensurae IV 504, 10; V 283, 52. **dedragmae** duae mensurae V 406, 45.

Diduco διάγω ἐπὶ τῷ διελθεῖν II 270, 34. παράγω II 394, 26. **diducere** distrahere IV 330, 50 (*Verg. Georg.* II 354).

Diductas diuisas IV 438, 22 (*Verg. Aen.* III 419).

Diductio διαγωγή II 270, 35; 494, 59. παράστασις II 49, 29 (*ded.?*). παραγωγή II 394, 27. disputatio aut diminutio IV 56, 13; V 450, 28. *V. deductio*.

Diebus tentis (status?) diebus certis et statutis V 450, 30; 496, 57.

Diecula a die diminutiae; nihil autem

praeiudicat, quia multa (quam nihil *codd.*) diminutia recedunt a nominibus primae positionis, ut scutum scutula, scutella, canis canicula, rana raniculum (!) *Plac.* V 62, 1. *cf. dies*.

Dieculum ἡμεριδιον ὑποκοριστικῶς II 324, 25.

Die et nocte νυκτῆμερον III 342, 39; 445, 64. *V. nocte et die*.

Diegesis διήγησις II 276, 49. *V. deses*.

Diei hora ἡμέρα III 509, 66.

Die inante in ipso die V 450, 31; 567, 17. *V. inante die*.

Diei senectus uesperam significat V 189, 43.

Diei donis (domus *cod. em. Buech.*) per diem dona V 189, 44 (*Verg. Aen.* IV 63).

Diem ei dixit *v. actionem* aduersus eum instituit.

Diem lustrī ἡμέραν τοῦ καθαρῶς III 56, 11/12; 107, 36.

Diem obiit asualt (*AS.*) V 407, 69.

Diem ponet diem finit V 189, 45.

Diennium biennium IV 330, 52; V 596, 55. *V. biennium*.

Die noctuque ἡμέρας καὶ νυκτός II 324, 23.

Dieperdulum *v. ardea, AHD. GL.* IV 185 *adn.* 12.

Die quarta, die quarto εἰς τετάρτην II 287, 37. *V. dequarte*.

Die quinta εἰς πέμπτην II 287, 22. *V. dequinte*.

Dierme *v. deformis*.

Dies ἡμέρα καὶ ἡμέραι II 49, 10. ἡμέρα II 50, 35; 324, 21; 488, 20; 510, 49; 535, 24; 537, 62; III 9, 14; 75, 20; 143, 47; 168, 33; 169, 35; 243, 66; 295, 62; 347, 25; 56; 393, 26; 426, 6; 494, 25; 507, 42; 562, 7. **diei** ἡμέρας II 324, 22. **dies** pluraliter ἡμέραι III 9, 60. ἡμέραι III 83, 32. soles IV 438, 23 (*cf. sol et Verg. Aen.* III 203). προθεσμία III 336, 67 (*v. dies* statutus). ἡμέρας III 405, 10. cum multa significet, significat etiam tempus plerumque generale, quod et dies et nox comprehendatur V 189, 46. generis masculini bonum tempus, feminini malum significat V 190, 1 (= *Isid. Diff.* 279). **dies** secundum artis regulam feminini generis est, cum significat tempus. eius diminutio diecula e(s)t. ablatiuus casus producta e littera terminatur, ut 'ab hac die', 'ab hac re', 'ab hac specie'. uerum masculino genere dicendum in trina observatione retinemus, in qualitate, numero, aduerbio. qualitate ut 'serenus dies', non (numero *codd. corr. ex Servio*) 'serena'; numero ut 'bis quinos silet ille dies' (*Aen.* II 126), non 'bis quinas'. aduerbio

ut 'hodie', non 'hac die'. Ceterum *diecula* nihil praedicat, quia multa (*Deuering ex Servio Dan. ad Aen.* II 324: qui nihil *codd.*) diminutiua reeidunt a nominibus primae positionis, ut scutum scutulata scutella, canis canicula, rana ranunculus *Plac.* V 62, 2. *V.* criticus, sancti d., nefastus dies, profesti d., fastus dies, insollicitus dies, in diem, bono die, inter dies, de die. per singulos dies.

Dies caniculares *ευνοκαυματικοί[s]* III 599, 19.

Diescit patescit V 450, 29; 496, 56 (debiscit?). **dies fit** V 596, 46. **diet nunc** dies fit(?) V 596, 45. *Cf. Brevil. Benthem. (Hamann progr. Hamb. 1879) p. 5: diesco* a dieo, id est incipit esse dies.

Dies feriat *ἀπρακτοί ημέραι* III 445, 65; 479, 45 (*ήμ. om.*).

Dies festus *ἑρὰ ημέρα* II 331, 8. *ἑορτή* II 49, 13; 305, 1; 488, 22; III 10, 17; 171, 36; 294, 54; 371, 53; 517, 2. *ἡμέρα, ἑορτή* III 83, 71. **festus dies, festi dies** *αἱ ἑορτάσιμοι ημέραι* III 243, 71. **dies festi et castitatis feriae** *τὰ τοῖς κατοχόμενοις (καθηγιασμένοις Boucherie) ἐπιφροῦμεν(α)* III 295, 9 (*v. castitas*). **festi dies** *ἑορτάσιμοι ημέραι* III 295, 8. *Liberalia* IV 330, 53 (*v. Liberalia*).

Dies finitus *προθεσμία* II 49, 9; 417, 56. **fnita dies** *ἐμπροθέσμιος ημέρα* II 296, 50. *V.* dies.

Dies infanda dies tristis, exossa V 287, 10 (*Verg. Aen.* II 132).

Dies numerum (*vel numerus*) punitio reorum V 356, 24; 408, 6.

Dies perennis (*perendinus Buech.*) **petendus** est V 661, 42.

Diespiter quasi diei pater V 551, 33 (*cf. GR. L.* III 515, 2; *schol. ad Hor. carn.* III 2, 29; *Serv. in Aen.* IX 567). *V.* Dis pater.

Dies praefinitus *ἡμέρα ὠρισμένη* III 337, 1.

Dies sollemnis *ἔθιμος ημέρα, ἑορτή* II 49, 11.

Dies statutus *προθεσμία* II 49, 12. *V.* statutus dies.

Diesatur (*desinatur Scal.*) *βοηθεῖτα(ι)* II 48, 24. *V.* desinator.

Die tertio tritihēra III 111, 44 = 641, 13 (*τρίτη ἡμέρα*). **tertium diem** *την τρίτην ἡμέραν* III 113, 58 = 642, 22

Dixenum dextrum seu diesextum (*dixestum?*) V 450, 33. dextrum, *dixestum* V 496, 60. *Obscura: v. bisextum.*

Dioxodus (*-edus cod.*) *cursum aquarum* V 567, 24.

Difariam *διχῶς* III 445, 66; 479, 41. *V.* bifariam.

Diffamo *διαφημίω* II 275, 34. *ἐπι-*

φημίω II 312, 42. **diffamatur** publicatur, detegitur IV 330, 54.

Diffarrentio dissolutio inter uirum et feminam *Scal.* V 597, 49 (*Osb. p.* 175; *Festus Pauli p.* 74, 13).

Differens (*differans*) *ὑπερθετικός* II 464, 26. *pertrahens* V 287, 5. *reseruans* V 285, 11. **differentes** dissimiles et deportantes IV 507, 12 (= *def.*). **differentia** *distantia*, *diuersa* IV 330, 55. **differentior** eminentior IV 54, 24; 505, 41; V 597, 1. **differentissima** *plenissima* IV 57, 19; V 450, 36 (*differtissima?*). *V.* deferentes.

Different *διαφόρος* II 275, 44.

Differentia *διαφορά* II 49, 14; 275, 42. *distantia* IV 438, 25 (*an partic.?*) est species diffinitionis, ut illud: *diffinitur* (?) inter regem et tyrannum; rex modestus est et temperans, tyrannus est crudelis *gloss. Werth. Gallie* 338 (*cf. suppl.*).

Differitas *differentia* V 640, 14 (*Non.* 95, 28).

Differo *διαφέρω* II 275, 31. *ἐνδίδωμι* II 298, 9. *ὑπερτίθημι* II 464, 51. **differt** *διαφέρει* II 275, 30. *διαφέρει, ὑπερτίθεται* II 49, 15; 24. *interest, distat* IV 438, 24. *distat* IV 332, 46. *honorat* IV 507, 9 (*defert?*). *honorat uel procrastinat* V 450, 35. *dispergit* V 407, 55; 408, 60. **differat** in diuersum ferat. *Terentius (Andr. 408): orationem sperat inuenisse qua differat te* V 190, 2. *sollicitet (Ter. Andr. 408) V* 532, 63. **distuli** *dissimulaui* IV 507, 54; V 285, 49; 407, 32. **distullit** *ὑπερέθετο* II 46, 44; 52, 56 (*Verg. Georg.* IV 144). **distulerant** *disparserant* IV. 57, 40 (*Verg. Aen.* VIII 643); V 451, 47. **distulero** *ὑπερτίθημι* II 464, 51.

Difficile *δυσχερῶς* II 282, 28. *χαλεπῶς ὅ ἐστι δυσχερῶς* II 474, 47.

Difficilis *δύσκολος* II 281, 50; III 334, 34; 373, 3; 445, 67; 491, 82; 514, 54. *δυσχερῆς* II 282, 26. **difficile** *δυσχερῆς* II 282, 27. *δυσχερῆς, δύσκολον* II 49, 16. *σκολιόν* II 433, 47. *durum* IV 57, 25. *rarum, arduum* IV 330, 56. *uernislicae (AS)* V 356, 45. *warnyislicae (AS)* V 408, 34. **difficilem** *δύσκολον* II 281, 52.

Difficultitas *v. difficultas.*

Difficultas *δυσκολία* II 281, 51. *δυσχερῆς* II 282, 25. *labor aut difficultas uel dubietas* IV 505, 54. *dubietas aut difficultas* V 285, 45. **difficultatem** *δυσχερῆσαν* III 119, 17 = 223, 9 = 614, 1; 404, 13; 283, 10 = 654, 1.

Difficulter *δυσκόλως* II 281, 54. *δυσχερῶς* II 282, 28. *tarde* IV 53, 50; 228, 29; 330, 57; 505, 53; V 286, 14; 407, 51; 542, 7. **difficile** V 547, 34. *V.* *haud diff.*

Difficulto δυσκολοιάνω II 281, 53.
Diffidens ἀπειθής ὁ μὴ πιστεύων II 233, 49. ὁ μὴ πεποιθὸς II 383, 5.
Diffidentia ἀπιστία II 49, 19; 22; 236, 13. *V.* dissidentia.
Diffido ἀπιστῶ II 235, 14. **diffidit** οὐ πέποιθεν, δυσπίθει II 49, 17. non credit IV 54, 22; 506, 7. **disperat** IV 331, 3. **diffidere** desperare IV 54, 23; 506, 8. **diffusus** desperavit V 283, 53; 407, 17.
Diffindo διασχίζω II 274, 42. **diffindit** διασχίζει II 49, 18. **diff<n>dere** inspicere IV 331, 2 (*corr. Hildebr.*).
Diffingit describit II 49, 23 (*cf. Porphyr. p. 240, 10 ed. Meyer; Hor. sat. I 10, 36.*). *V.* defingo.
Diffinitio *v.* def.
Diffissio διάσχισις III 445, 68; 480, 3.
Diffusus μὴ πεποιθὸς II 49, 20. **disperans** IV 54, 48; 58, 5; 506, 9; V 286, 7. non praesumens IV 331, 4. **disperatus** IV 57, 51; 228, 30. *V.* diffido.
Diffiteor nego V 408, 42. **diffitetur** ἀρχαίως ἀρνείται, ἀπαρνείται II 49, 21. **negat** IV 54, 38; 331, 5; 506, 10; V 283, 40; 408, 52. **diffitentur** negant IV 54, 25; 506, 11; V 286, 40; 405, 15; 408, 39. *V.* defero.
Diffitit dissoluitur, marcescit IV 55, 49; V 190, 3. **dissoluitur** V 596, 65. **diffitescere** separare *gloss. Salom. (cf. Loewe Prodr. 362; 382.)*. *V.* defetiscor.
Diffiamatio deflagratio IV 438, 26.
Diffiare dissipare V 640, 26 (*Non. 97, 9*).
Diffugatum *v.* dispalatum.
Diffugio διαφεύγω II 275, 33.
Diffugium διαφυγή II 275, 46.
Diffundo διαχέω II 275, 53. **diffundit** perfundit IV 331, 6. **perfundit**, liquescit IV 438, 27 (*Verg. Aen. IV 195; XI 465*). **diffunditur** διαχέεται II 275, 55. **distentitur** IV 506, 41 (*Verg. Aen. VII 708*). **ostenditur** (*extenditur?*) V 285, 68.
Diffusio διάχυσις II 275, 57.
Diffusus διακεχυμένος II 271, 41. **dispersus** IV 331, 8. **diffusus** apertis, extensus IV 331, 7. **diffusiores** largiores IV 506, 40; V 285, 44; 406, 54.
Diffutat (*vel* disfutat. *disputat?*) **disceptat** IV 332, 13. *V.* discepto.
Difrax *v.* bifax, diprax.
Digamiae tuae illi dicitur qui secundam uxorem habuit *Plac.* V 62, 3.
Digamus secundae uxoris uir IV 49, 28. **secundae uxoris uir** aut uirgo (*bimarius?*) IV 504, 15. **secundae uxoris uir**, id est duplicato matrimonio *Plac.* V 62, 4.
Digero διαχειρίζω II 275, 51. **πέπρω** II 401, 54. **ἐνπεπτῶ** III 141, 22. **digerit** κατατάσσει, διοικεῖ, διατίθεισιν II

49, 43. **digerit in numerum ordinat** IV 438, 28 (*Verg. Aen. III 446*). **digerit ordinat**, **disponit** IV 438, 29 (*Verg. Aen. II 182; cf. Serv. in Aen. III 446*). **disponit** IV 57, 44. **ordinate distribuit** IV 49, 26; 507, 58. **ornate describit** (*discreuit cod.*) IV 57, 14. **degetit** conscribit V 406, 61. **digestit** conscribit IV 507, 59. **degitit** describit V 543, 43. **digeram** ordinem IV 507, 57. **digessi** κατέπεψα, κατέταξα II 49, 26. **degressi** κατέπηξα(?), κατέπεψα(?) II 41, 18 (*Plaut. Truc. 113*). **digessit** disputavit V 407, 35. **ordinavit** uel exposuit IV 55, 2. **digessimus** congregauimus, ordinauimus (*reg. Benedicti 17, 3*) V 413, 7. **degesti sunt** congregati sunt V 413, 5 (*Cassian. inst. V 1: dig.*). *V.* non digero.

Digestae περιαιρέσεις III 445, 69; 479, 29.

Digestio διατύπωσις III 445, 70; 479, 47.

Digestum διάλογος II 272, 27; 500, 9. **διάστρομα** II 49, 28. **διατύπωσις** II 535, 23.

Digestus ἐβέπτος II 318, 59; III 141, 21. **digesta** descripta IV 54, 26. **descripta** IV 508, 1. **ordinata** V 286, 58. **disposita** IV 409, 40; V 405, 67. **digestum** ordinatum uel expositum IV 58, 18. **degesto** geraedit (*AS.*) V 407, 6. **digesto sereno** uel **praeclaro** IV 507, 56; V 283, 49 (*deg.*); 406, 10 (*item*). **digesti** dispositi, **excocti** (*reg. Bened. 8, 5?*) V 413, 11.

Digitabulum digitum IV 331, 9. *V.* digitale.

Digitale δακτυλήθρα ἡ βέανος II 266, 5. **digitale et digitabulum** δακτυλήθρα II 49, 30 (*cf. Keil ad Varr. p. 115*). **digitalium** musculorum, **fingerdoccana** (*AS.*) V 408, 37. **mu[n]usculorum**, **fingerdoccana** (*AS.*) V 357, 2/1 (*v. dedeceo*).

Digito δακτυλοδεικτῶ II 266, 14.

Digitus δάκτυλος II 49, 27; 266, 15; III 351, 24; 445, 71; 491, 44. **digiti** δάκτυλοι III 12, 44; 85, 72; 175, 55; 248, 14; 311, 12; 349, 55; 394, 59. *V.* undarum digiti.

Digitus Veneris *v.* caput canis.

Digladiani dissentire, dictum a gladiis V 650, 26 (*Non. 65, 10*). **degladiati** sunt persecuti sunt V 356, 37; 405, 36. *V.* degladiandi, inter se disgladiantur.

Digladiani occisi V 408, 63. *V.* degladiandi.

Dignatio ἀξίωμα III 445, 72; 480, 4. **ἀξία** II 49, 33. **dignitas** II 577, 21. *V.* dignitatio.

Dignatus ἀξιωθεῖς II 49, 35. **dignate** digne habite IV 438, 30 (*cf. Verg. Aen. III 475 et Serv.*).

Digne ἀξίως II 49, 37; 232, 8; III 445, 73.

Digneris me litteris tuis V 661, 41.

Dignitas ἀξίωμα II 49, 36; 41; 155, 21 (*mrg.*); 232, 3; 499, 15; 522, 27; 535, 22; 545, 29. *Cf.* II 560, 57. ἀξία II 231, 40; III 9, 29; 112, 44 = 642, 17. nobilitas IV 54, 51. fasces, auctoritas IV 331, 10. *V.* praeditus dignitate, sine dignitate.

Dignitatio ἀξίωμα II 232, 3; 498, 39.

Dignitosus ἀξιωματινός II 49, 38.

dignitosa meodomlice (*AS.*) V 409, 8.

Dignor ἀξιώ II 232, 9. dignum me extimo IV 438, 32 (*Verg. Aen. I* 335: *cf. Serv.*). **dignatur** καταξιοῖ II 49, 32. **dignet** dignos putet V 640, 34 (*Non.* 98, 12). **dignum** extimet IV 438, 31 (*cf. Verg. Aen. IV* 192). **dignabis** ἀξιώσεις II 49, 34.

Dignorat ἀναπτύσσει II 49, 31. **dicorat** διαγγνώσκει II 49, 40 (*corr. aci.*). *Cf. Festus Pauli p.* 72, 16.

Dignus ἀξιος II 231, 53; 535, 21; III 124, 44. **meritus** IV 331, 11. **dignum** ἄξιον II 49, 39. **dignissimus** ἀξιολογώτατος II 231, 46. *V.* laudi dignus, etemum dignum.

Dignus iudicatur καταξιοῦται II 342, 44. **dignus** exaestimatur IV 331, 12.

Dignus munere dignus pecuniae V 450, 37.

Digrediens ἀποβαίνων II 235, 45. **descendens** (discendens?) IV 56, 38.

Digredior διεξέρχομαι II 276, 27. **digreditur** ἀνοικιάμπει II 49, 44. **digredi** egredi IV 56, 3; 507, 41. **digressus** est abiit IV 230, 2.

Digressio ἀπόβασις II 49, 46; 49.

Digressus ἐξελθών, ἀποβάς II 49, 45. **discedens** IV 409, 41. **digressum** profectum V 287, 14.

Digressus διάβασις II 537, 60; 550, 15.

Dii caelestes θεοὶ οὐράνιοι III 8, 22/23; 82, 53; 167, 27(?); 236, 24; 290, 37; 340, 32; 404, 74; 445, 74; 521, 46.

Dii gloriosissimi οἱ θεοὶ κούδιοι III 236, 27.

Dii immortales θεοὶ ἀθάνατοι III 82, 57; 167, 28; 236, 22; 290, 38; 340, 33; 445, 77; 504, 30; 521, 47.

Dii inferi θεοὶ καταχθόνιοι III 290, 40; 504, 32; 521, 49. θεοὶ ὑποχθόνιοι III 290, 39; 521, 48.

Dii infernales θεοὶ ὑποχθόνιοι III 405, 1.

Dii inferni θεοὶ καταχθόνιοι III 8, 24 + 25; 82, 56. θ. ὑποχθόνιοι III 504, 31. χθόνιοι θεοὶ II 477, 4 (*inf. dii*).

Dii magni θεοὶ μέγιστοι III 167, 32; 340, 37; 445, 78.

Dii manes (manes *dii cod.*) δαίμονες θεοὶ III 82, 59. **dis manibus** diis inferorum IV 438, 33 (*Verg. Aen. III* 63); 229, 25. **diis inferorum** uel **dii**(s) mortuorum V 450, 63. *V.* manes.

Dii marini θεοὶ θαλάσσιοι III 8, 23 + 24; 82, 55; 167, 30; 236, 32; 290, 34; 340, 35; 404, 75; 445, 76; 504, 27; 521, 43.

Dii maximi θεοὶ μέγιστοι III 236, 25; 290, 44; 504, 35; 521, 53.

Dii parentes θεοὶ πάτριοι III 290, 36; 404, 77 (*patrenses*); 521, 45.

Dii patril θεοὶ πατρῶοι III 290, 35; 504, 28; 521, 44.

Dii Penates θεοὶ πατρῶοι III 167, 31; 340, 36; 445, 79. θεοὶ κατοικίδιοι III 82, 58. **dii domestici** IV 55, 39; V 460, 53.

Dii propitii θεοὶ ἔλειοι (*vel* ἔλαιοι) III 8, 21 + 22; 82, 52; 167, 26; 236, 23; 290, 33; 340, 31 (*λαφοι*); 445, 80; 504, 26; 521, 34; 42.

Dii diutinis V 640, 52 (*Non.* 100, 25).

Dii summi θεοὶ ὄψιστοι III 167, 33; 236, 26; 290, 43; 340, 38; 445, 81; 504, 34.

Dii superi θεοὶ ὄψιστοι III 290, 42; 521, 51; 52.

Dii terrestres θεοὶ ἐπιγίαιοι III 8, 22 + 23; 82, 54; 167, 29; 236, 28; 290, 41; 340, 34; 404, 76 (*terreni*); 445, 75; 504, 33; 521, 50.

Diudico (dei *cod.*) διακρίνω II 272, 5.

diudicat discutit, discernit IV 56, 18; 51, 7 (dei.). **diudicetur** statuatur V 496, 64.

Dilabor inmemor (delibor immolor?) *v.* inmemor IV 331, 13. **dilebor** inmemor V 567, 26. **dilabitur** defluit IV 54, 27; 57, 13; 506, 51. **delabunt** deficiunt (dilabuntur *Warren*) IV 225, 30. **delabere** deficere IV 505, 7.

Dilacero διασπαράσσω II 274, 17. **diuello** et **dilacero** διασπῶ II 53, 39. *V.* dirus.

Dilancino est lacero V 618, 40 (*cf. Osb. p.* 177; *Salmas. Pl. ex.* 876 B).

Dilanio διασπαράσσω II 274, 17 (delano *cod.*). **delaneo** delacero IV 328, 36. *Cf. Festus Pauli p.* 73, 12.

Dilapidato patrimonio *v.* disputatis bonis.

Dilapidator prodigus, perditor V 190, 8 (*cf. Loewe Prodr.* 382). *V.* delapidator, prodigus.

Dilapido διασπαράσσω II 274, 17. **dilapidat** erogat IV 55, 1 (*Ter. Phorm.* 898); V 190, 6. **proiecit** V 407, 67. **euerit** V 188, 35 (del.). **dispicit** (dispergit?) V 190, 7. **delapidat** delacerat V 633, 42

(dilat. dilac.?). male expendit (extend. *cod.*) V 449, 34 (del.). **dilapidare** euertere IV 57, 28; V 450, 45. V. delapido.

Dilapsium συμπεπτικός II 442, 42.

Dilargitur ualde largitur IV 331, 14; V 450, 39; 567, 28.

Dilargus multum donans IV 53, 49; 228, 19; 331, 15; 506, 39; V 190, 9; 286, 13; 408, 47; 597, 17.

Dilatatio πλατυσμός III 272, 49 (*de vestibus*). statum seu statim (= sine dilatione) V 450, 38.

Dilatat orationem suam v. colorauit rem et perplexe loquitur.

Dilate διὰ πλατέων II 273, 31. *au* dilatate?

Dilatatio ὑπερθεσις II 49, 48; 464, 25; III 446, 1; 479, 50. *παρολκή* II 399, 7. *recrastinatio* II 577, 20. *aelding* (*AS.*) V 408, 8. **dilatationem** ὑπερθεσιον II 49, 60. V. sine dilatione, dilatatio.

Dilato πλατόνω II 409, 4; III 156, 36. **dilatat** differet IV 53, 14. **dilatare** amplificare IV 331, 16. **dilatauit** ἐμήκωνεν II 49, 59.

Dilator v. delator.

Dilatus ὑπερθεμένος II 49, 42. *proditus* [aut *adductus*] IV 507, 43 (*cf.* *delatus*). **dilata** in longum ducta IV 225, 26; 230, 11. **dilatum** aliquid recens in posterum dimissum (*vel* *dem.*) IV 55, 5; 507, 42; V 286, 22 (*recens om.*). **dilatatis** (-lotis *cod.*) todaeldum (*AS.*) V 408, 1.

Dilectio ἀγάπη II 50, 2; 9; 215, 46; III 73, 17; 128, 63; 468, 52. *στοργή* III 424, 48. *ἐπιλογή* II 309, 27 (*delectio?*) *caritas* III 524, 8. V. *agape*.

Dilectus ἀγαπητός II 215, 48; III 446, 2. *ἀγαπηθείς καὶ στρατολογία* (*contam.*) II 50, 7. *carus* IV 228, 44. **dilecta** ἡγαπωμένη (!) II 556, 17. *electa* IV 57, 45. **dilectum** carum IV 54, 9; 506, 49. **dilectissimus** ἡγαπημένος II 50, 3; 8. *ἀγαπητός* II 215, 48. V. *agape*, *delectus*, *diligens*.

Dilectus στρατολογία, *δοκιμασία* II 49, 53. *στρατολογία* II 438, 50; 510, 40. **dilectum** meniu (= *Menge*, *AS.*), *exercitum* V 408, 33. V. *dilectus*, *delectum*, *dilectio*.

Dilibuo v. delibuo.

Dilibutus v. delibutus.

Diligens ἐπιμελής II 309, 33; III 140, 66; 373, 4. *ἐπιμελής, ἀγαπῶν, [ἀγαπηθείς ad 53 dilectus trahit e]* II 49, 54.

Diligenter ἐπιμελῶς II 49, 63; III 4, 29; 141, 12; 198, 54; 446, 3; 515, 55. **diligentius** ἐπιμελέστερον II 49, 64. *impense, enixe* IV 331, 17 (*ἐκτενέστατα add. abc*)

Diligentia ἐπιμέλεια, ἀσφάλεια II 49, 55; 535, 7. *ἐπιμέλεια* II 309, 32; III 140, 67. *ἐπιμελεία* III 81, 3.

Diligo ἀγαπῶ II 215, 47; III 73, 16; 128, 58; 337, 48; 446, 4. *στέργω* II 437, 21. **diligis** ἀγαπᾷς III 128, 59; 405, 39. *φιλείς be* II 50, 1. **diligis** ἀγαπᾷ, *στέργεις* II 49, 61. *ἀγαπᾷ* III 128, 60. *ἐπιμελεῖ* III 446, 5. **eligit** amare IV 56, 48. **dilige** ἀγαπήσον, ἐπιλέξει (*ἐπιλέξον h. delige ἐπέλεγε Vultc.*; v. *deligo*) II 49, 51. *ἀγαπήσον* III 128, 61. **diligere** ἀγαπᾶν II 49, 62. *ἀγαπήσαι* III 128, 62. **diligam** te ἀγαπήσω σε III 507, 38.

Diliquium II 577, 6. V. *deliquium*.

Dilis cotidianis (v. *diis*: *nam δειλῆς huc vix spectat*) V 496, 66. V. *diarium*.

Dilitesco v. *delitesco*.

Diloricare scindere V 640, 55 (*Nou.* 101, 7). V. *deloricatum*.

Dilucescit διαφανέει II 275, 29.

Dilucidare adaperire V 450, 41.

Dilucide δηλονόως (!) II 269, 10. *aperte* IV 331, 19. *diserte, scholastico, latino, plano sermone* V 190, 10.

Dilucidum limpidum, perlucidum IV 331, 20. **dilucida** aperta, manifesta V 286, 51. V. *diluculum*.

Diluceit διαφανέει (!) II 275, 29. V. *dilucescit*.

Diluculascit dilulescere incipit V 190, 11. **diluculesceret** dilulesceret V 190, 12. (*cf.* *Loewe Prodr.* 382).

Diluculum λυκόφως II 363, 7. *λυκόφωτος* (!) III 244, 17. *ἄρθρος, διαγάμμα, διάφανμα* II 49, 56. *ἄρθρος* II 50, 5 (*dilucidum: corr. c.*); III 244, 8. **diluculus** ἄρθρος II 386, 42. *cf.* *ἄρθρος* *mature, diluculum* II 426, 2. **diluculum** ἢ πρὸ ἡλίου ὄρα II 325, 37. **diluculum** (*vel* *diluculo*) ante mane IV 54, 2; 228, 38; 506, 50. **diluculo** ante mane, albiscente caelo IV 331, 21. *albiscente caelo* V 450, 42; 496, 65; 567, 27.

Diluit erimen et refutauit V 661, 28.

Diluo καταλύω II 341, 18. **diluit** ἀνίησιν, *διαλύνει* II 49, 57. *purgat, defendit* IV 54, 28. *pugnat* (*scr. purgat*), *defendit* IV 56, 5. *abluit, lauat* uel *purgat* IV 505, 39. *delauit* V 286, 52. *creuit* (*diligenter luit Hildebr. cribrauit Buech.*) uel *relaxat* uel *diligit* IV 331, 25 (*contam.?*). **dilue** ἀπόπλυε II 50, 1. **diluere** purgare V 287, 7; 407, 40. *cf.* **dilui** *fraus* (v. *discus*. *dolus Hildebr.*) IV 331, 24. *cf.* *deluo*.

Dilutio κλύδων III 29, 34 (*solus cod. Leid.*).

Dilutum gelidum (*liquidum? κλύδων?*) IV 331, 22.

Diluues κατακλυσμός II 341, 17; III 446, 6; 480, 20.

Diluuium κατακλυσμός II 42, 26 (del.); 49, 58; 341, 17; 500, 10; 526, 2; III 244, 65; 425, 52; 497, 12; 523, 64 (kata-klysmum). **κατομβοία** II 346, 25. **eluuium** IV 438, 34. **lauacrum** IV 228, 58; 505, 38. **graece cataclismum**, latine **tempestatas** IV 54, 30; 507, 40; V 450, 44. **inundatio** IV 331, 23.

Dimensae separatae IV 331, 26. **dimense seperati**(!) V 287, 38.

Dimensio διαμέτρσις II 50, 10 (δια-μετρησις *cod. corr. e.*); 272, 50. **διατύ-πωσις** III 446, 7; 479, 38. **largitio**, **distributio** IV 331, 27.

Dimenso διαμετρῶ II 272, 51.

Dimensum v. de dimensio tuo.

Dimensum insecuimus id est inmen-suratum (in mensura satum *Buech.*) V 286, 46.

Dimetior διαμετρῶ II 272, 51. **di-metiar** diuidam IV 55, 6; 505, 49.

Dimicatio διαγωνισμός II 270, 39. **ἀντικατάσσις**, **μάχη**, **πύκνισσις** II 50, 18. **πυγμή** II 425, 64.

Dimicationem facit διαμάχεται II 272, 40.

Dimico διαμάχομαι II 272, 39. **dimicat** **πύκνυνε**, **διαμάχεται** II 50, 17. **pugnat** IV 226, 27; 228, 47; 331, 28. **certatur**(!), **pugnat** IV 54, 8. **dimicauerunt** **ἐπύκνυσαν** II 50, 33. **V. demicare.**

Dimidia ἡμισυ II 50, 20. **dimidium ἡμισυ** II 325, 3; III 446, 8.

Dimidium caput ἡμικέφαλον III 87, 33.

Diminorauerat **dissipauerat** *gloss. Sal.*

Diminuo (diminuo *cod.*) διασχίζω II 274, 42. **diminuit** **confregit** IV 54, 14; 331, 29; 506, 58; V 407, 45.

Diminutio minoratio IV 507, 1. **dam-num** seu **detrimentum** V 450, 46. **dimi-nutiones ἀρομειώσεις (aromasis)** III 169, 32. **V. deminutio.**

Dimiscuit cognouit (? **conglobauit** *Buech.*), **iunxit** V 496, 67 (**dimiscuit** *H.*).

Dimissoria ἀποσχετική III 446, 9. **ἀπολυτική** II 238, 56 (dem.); III 479, 61. **famuli uoluntaria dimissio** II 577, 2 (*gloss. nom.*). **V. absolutium.**

Dimissus ἀπολελυμένος III 209, 29. **ἀπολυθείς** III 124, 66. **humilis**, **abiectus**, **abominatus** IV 331, 31 (dem.?). **Cf. dimisis asclaeacadu** (= **aslaecadum**: *AS.*) V 409, 4 (**ubi nescio an demissis uerum sit**).

Dimitto ἀπολύω II 238, 48; III 124, 60; 404, 15. **διαφίριμι** II 275, 40 (dem.). **dimittis ἀπολύεις** III 124, 61; 404, 16. **dimittit ἀπολύει** III 124, 62; 404, 17. **dimittunt (scil. spectacula) ἀπολύσσω**

III 113, 69 = 643, 22; 404, 18. **dimitte** **ἀφες** III 446, 10. **ἀπόλυσον** III 124, 63; 404, 14. **dimitte me ἀφες ἐμέ** III 114, 48 = 643, 24. **dimittamus ἀπολύσωμεν** III 404, 19. **dimisi ἀπέλυσα** III 124, 64. **dimisit ἀπέλυσον** II 50, 25; III 124, 65. **V. demitto.** *Cf. linquo, relinquo (Loewe Prodr. p. 422, Roensch 'Beitr.' III 29).*

Dimolitur exterminat IV 506, 55. **dimolire** **dissipare** IV 55, 7; 229, 5. **exterminare**, **dissipare** IV 506, 56. **V. demolior.**

Dimon silentium post IV 330, 34 (*cf. Roensch Mus. Rh. XXX 450*).

Dimoucas auertas V 533, 6 (*Ter. Ad. 170*). **dimouit διέστησεν, μετέστησεν, ἀποκινεί (-κίνει *e*)** II 50, 27. **dimouerat deduxerat** IV 57, 50 (*Verg. Aen. III 589*). **diuomerat aperuerat** V 596, 60 (**separauerat Graeuus**). **V. demoueo.**

Dimus bimus IV 331, 30; V 597, 37.

Dindyma τὰ Με<γα>λήσια III 239, 50 (**didima**). **Μεγαλήσια** 171, 56 (**diduma**). **mysteria** IV 55, 8 (*Verg. Aen. IX 618*); 506, 57; III 492, 46; 515, 22. **sacra**, **mysteria** IV 56, 46. **tertia pars montis Idaei** V 287, 16. **mons Phrygiae** IV 410, 5.

Dinoseno γινώσκω II 263, 18. **διαγι-νώσκω** II 270, 27. **dinoscit εμφανίζει** II 50, 11. **dinoscitur cognoscitur** IV 331, 32. **dinoscitur φαινόμεθα** II 54, 6. **V. denosco, dignorat.**

Dinumerans conputans V 190, 13; 450, 48 (*Verg. Aen. VI 691*).

Dinumerat diligenter numerat IV 331, 34; V 450, 47; 628, 3. **dinumerare** **diribere** IV 331, 33. **V. diribere.**

Dinumeratis diebus V 661, 27.

Diobolares δυο βουλον (διόβολοι f. διαβολαίοι h. διαβόλον Buech.) II 53, 14. **uillissimae meretrices** V 496, 68. *Cf. Plaut. Cist. 407, Festus Pauli p. 74, 6, Wessner Comm. Ien. VI 96, 13; 119.*

Diocidio (diocitio a) dispositio uel subligentia (subiacentia a) IV 229, 33 (**ubi descriptio et sub licentia Warren temptauit**). **V. dioecesis.**

Diocetes operis impulsor V 355, 54; 407, 70 (*cf. ergodioceten apud Hieron. de vir. ill. 61*).

Diodorus ppt (proprium scil. nomen?) uiri V 422, 49 (*Clem. Rom. rec. VIII 15*).

Dioecesis (pro qua scriptura ubique est form. roman. dioc.) parrochiis, id est **adiacens domus uel gubernationibus** V 410, 36 (*can. conc. passim*). **dioclesia gubernatio (= Eucher. instr. p. 160, 12)** V 356, 17; 408, 4. *Cf. V 410, 42.* **dioclisus graece**, latine **terminus uel locus subiectus gl. Werth. Gallée 338 (cf. suppl.)**. **diocesim**

gubernationem (*reg. Benel.* 64, 10) V 413, 3. in diocesi in parrochia V 424, 15 (*Gregor. dial.* IV 55). V. diocidio.

Diolco nomen loci IV 58, 17 (Diolcos).

Dione Venus V 287, 15.

Dionymus qui duo nomina habet gloss. Werth. Gallæ 338 (*cf. suppl.*).

Dionsius Byzantinorum lingua Februarius mensis dicitur V 190, 14. Bithyniensium lingua Ianuarius mensis dicitur V 190, 17 (*v. diploide*). V. menses.

Dionysus Liber pater IV 409, 43.

Dionesius Liber pater IV 55, 40.

Dios Macedonum lingua Nouember mensis dicitur V 190, 15. Bithyniensium lingua Martius mensis dicitur V 190, 16. V. menses.

Dioscori gemini II p. XIV. *Cf. Onom. sacr.* 68, 18.

Diota ἀμφορίων, οἰνοπόριον II 54, 12 (*cf. Hor. Carm.* I 9, 8).

Diotrephes speciosus, insulsus uel decor insaniens V 496, 70. *Cf. Onom. sacr. p.* 73, 10.

Diphrum tribunal eburneum, in quo consules sedent V 567, 25; 521, 40 (*drifum*); 452, 8 (*dyphum* et sedunt). tribunal eburneum V 497, 36.

Diploide id est uestimentum duplex IV 48, 23. **diploidem** duplicem IV 331, 36; V 542, 10. **diploidis** sagum uel elamidis IV 505, 46. V. duplex et V 190, 17^b (*cf. Eucher. instr. p.* 156, 20).

Diploma δῖπλωμα II 278, 44; III 446, 11; 479, 64. duplicatio V 355, 59; 407, 72. hoc **dipluma** et haec **diplomata** sicut hoc thema et haec themata. est autem **dipluma** duplicatio IV 349, 30. hoc **diploma** et haec **diplomata**. est autem duplicatio latine [hoc ambiguum et haec ambigua; subaudis ut negotia] V 300, 61 (*cf. ambiguus*).

Diplomatarius (*vel* diplom.) duplicator IV 229, 37; 409, 25; V 496, 71; 596, 49. *Cf. diplomaxarius* duplicator V 628, 4.

Diplomum (*vel* duplum) duplex II 577, 35. **diplumum** (*vel* diplomum) duplicatum IV 229, 35; 331, 37; V 540, 20. gubernatum (duplicatum) **geminatum** (*Hildebr.*) V 596, 56. *Cf. G.R.L.* VII 109, 8.

Diplosa diuisa uel separata *Plac.* V 17, 17 = V 62, 5.

Dipondium *v. dupondium*.

Diprax qui perdit sermones et aliud hinc inde aliud defert IV *praef.* XVIII (*differax* *Loewe*: prodit et differt *Goetz Mus. Rh.* XL 325: an diprax = difrax? *v. bifax*: quod si probaveris, perdit bonum erit). *Nescio an huc spectet dapax*.

Dipsas serpens IV 229, 6. serpens intolerabilis IV 56, 40; 331, 38; V 190,

18 (dipsa); 286, 39. **dipsadis** serpens intolerabilis IV 506, 3. **dipsa** genus serpentis III 492, 11. **depraces** genus serpentis IV 227, 41; 329, 23 (serpentium). **dipsades** genus serpentis V 285, 56. *g. serpentium* *Plac.* V 62, 18. **dipsadis** genus serpentium IV 56, 50. **dipsas** nomen serpentis IV 230, 9. genus serpentis est intolerabilis; quando percusserit hominem, siti moritur ipse homo, unde ipsa serpens dipsas, id est sitio dicitur. habet longas pedes et † semes (squamis *Buech.*) grossitum sicut duae palmae ambiunt, et de cauda percutit, quia uenenata et curua est V 408, 35. *Cf. Isid.* XII 4, 13 + 32.

Diptamnus *v. dictamnus*.

Dipt(h)ongas duae litterae sunt uocales V 286, 43.

Diptycha duae tabulae III 492, 50; 515, 27. sunt tabulae V 618, 46. tabellae quas ferimus V 597, 5.

Dipyrenis διπύρηνης III 207, 63.

Dique denique IV 56, 39; 433, 37 (*Verg. Aen.* VI 64); 505, 48; V 286, 27; 408, 66; 596, 57 (dique deique *Burmanus, bene*). *Cf. Locue Prodr.* 375.

Dirae ἄραι III 237, 33. ἄραι (singulare non habet) II 243, 41 (*cf. G.R.L.* I p. 33, 9, *alibi*). **κατάραι** (singulare non habet) II 343, 21. **κατάραι, όργαι, θιοχολωσία** II 50, 36. duae Noctis filiae V 287, 21 (*Verg. Aen.* XII 845 sq.). **dirarum τών όργών** II 50, 16.

Diraeus fons Thebeon, locus unde petras mouebant V 449, 60. **Diraena** Θηβαία II 328, 16.

Diractarius θυρεπανοίκτης III 179, 36; 251, 61. V. derectarius.

Directio (*der. cod.*) εὐθύτης II 317, 27.

Directe κατ' εὐθύν II 345, 48.

Directus ἀποσταλεις, καταπεμφθεις 50, 12. rigidus IV 331, 39. **directum** κατὰ κανόνα όρθωθέν, ἰσυνθέν, γραμμισθέν II 50, 13. rectius missum, iucundum (= dilectum?) V 286, 35. **discretum** (?an discretum? dissectum?) diuisum IV 332, 28. V. in **directum**.

Direptio διαρπαγή II 50, 34; 273, 59. **καταρπαγή** II 343, 30.

Diriptus praedatus IV 229, 18. **diriptum** praedatum, separatum IV 329, 28 (*der.*). **disreptum** (= diremptum?) separatum, disperatum (dispertitum *Nettleship 'Journ. of Phil.'* XIX 119) IV 55, 50. disiunctum IV 57, 34. **direpti** separati IV 55, 9; 507, 36.

Diribere dinumerare IV 54, 45; 56, 47 (*den.*); 58, 4; 229, 20; 331, 41; 505, 34; V 285, 60; 408, 27 (*den.*); 450, 49; 567, 29; 597, 38. V. disciribo.

Diribita digesta uel separata. **diribitio** enim dicitur aliquid rerum (*om. R.*) digestio uel separatio: unde **diribitores** (*diriuatores R. discriptores G: corr. Mai*) dicuntur qui populum per centurias et tribus diuidunt *Plac.* V 17, 24 = V 62, 7. *Cf. V praef. V (ubi diributa cod.).*

Diribitores: diuisores et diriuatores dicebantur qui suffragia populi diuisa in locos tributim separabant IV 57, 23. erant qui suffragia populi in tabulis scripta separabant *Plac.* V 62, 6 (*dirimutores codd.*). diuisores V 190, 19. *V. diribita.*

Diribitorium (*pro qua scriptura aliquoties deriuatorum exstat*) locus contubernii IV 53, 53; 228, 40; 331, 45; 507, 6; V 190, 20; 191, 4; 286, 16; 406, 72; 409, 13; 450, 52; 597, 18 (locus campi Martii *Oehler*).

Dirigeo v. *derigeo.*

Dirigo ἰθύνω II 331, 41. εὐθύνω II 285, 29. ἀπιθύνω II 235, 9. κατενθύνω II 345, 49. ὀδηγῶ II 379, 10. ἀποστέλλω II 240, 53. **deflasi** (*derigit?*), **dirigit** ἀνευθύνει (*ἀπ.?*) II 44, 39. **dirigit** transmittit, mandat IV 331, 42. **diriguntur** ἐξαποστέλλονται II 50, 51. *V. grumat, derigo, desipio.*

Dirimere fructus V 661, 47.

Dirimiae v. *dia.*

Dirimo διαίρω II 271, 21. διαίρω ἤφρονος II 271, 22. διαμερίζω II 272, 49. διαχωρίζω II 276, 4. διαστῶ II 277, 13. diuido IV 56, 12. **dirimit** ἀφαιρεῖ II 50, 43. διαστέλλει II 50, 38. diuidit IV 228, 35; V 424, 45 (*de Cass.*). separat, diuidit IV 53, 52. diuidit, intercidit, separat IV 329, 30. diuidit, interducit (= intercidit) IV 54, 35. diuidit, separat, intercidit IV 505, 51. digerit, diuidit, separat IV 331, 43. **dirimat** diuidit, intercidit, finit V 285, 55. separat V 407, 44. **dirimamus** τελέσωμεν II 50, 48 (*Verg. Aen. XII 79?*). **dirimere** separare IV 229, 21. **derempsi** separari V 287, 24. **derepsi** separari V 627, 63. **diremit** ἀφείλατο II 50, 14. discussit, separauit abinuicem V 286, 45. separauit V 546, 41 (*Ouid. Met. I 21*). **deremsi** separatio (?) V 285, 5. *Cf. Loewe Prodr. 361.* **dirimuntur** secernuntur IV 505, 52; V 285, 51.

Dirimor διερευνῶ II 276, 31. **dirimat** κατερευνᾷ II 50, 44. scrutatur, requirat (!) V 287, 4.

Diripit ἀφαρπάξει II 50, 15. uastat, debellat, separat (*h. e. dirimit*) IV 438, 38 (*cf. Verg. Aen. VII 227; X 414; 475*). uastat, deuouit (*deuorat Buech.*) IV 55, 47. **diripiunt** auferunt IV 228, 36. **dis-**

rapiunt rapiunt, rumpunt IV 506, 15. **diripiebat** uastabat IV 55, 48; 331, 44. **diripuit** ἀφῆρασαν II 50, 31. *V. deripio.*

Diritas δεινότης II 50, 30 (*cf. II 560, 59*). saeuitia V 640, 50 (*Non. 100, 22*).

Diriuat unamquamque rem in aliquid transducit IV 409, 44. *V. deriuo.*

Diructio ἀποκατάστασις II 50, 37 (*directio? deductio?*).

Dirumpo (*dirumpo cod.*) διαρῆσω II 273, 55. **derupsit** dispersit *Plac.* V 16, 34 = V 61, 23 (*ubi dirupsit cod. Vatic. libri gloss., dirupit eiusdem alii libri, Deuering*).

Diruo καταβάλλω οἶκον II 339, 39. καταλῶ ἐπὶ οἰκοδομῆς II 342, 4. καταστρέφω II 344, 12. **diruo** diruis **diruit** cum una r dicimus *Plac.* V 17, 6 = V 62, 8. **dirunt** (!) conuellunt IV 331, 47. **diruit** κατέστρεψεν II 49, 25. demolit, κατέστρεψεν, κατέβαλεν οἰκοδομῆς II 50, 40 (*cf. Hor. ep. I 1, 100*). eiecit, euertit IV 229, 51. euertit IV 58, 9. deiecit V 407, 37. deiecit IV 331, 46. obruit (*Cassian. inst. XII 3*) V 417, 63. **diruunt** dispersit, dissipauit, IV 332, 29. *V. deruit.*

Dirupta dilusa (*diuisa?*) V 430, 24 (*Euseb. eccl. hist. IX 6*).

Dirus θεοχόλωτος, δεινός II 50, 45. μαρός II 371, 34. πανηρός II 413, 28. χαλεπός II 474, 44. crudelis IV 228, 59. atrox, crudelis, terribilis IV 54, 16. inmanis IV 55, 41. crudelis, terribilis, pessimus IV 331, 48. parcus, dilacerator [seu euellit] V 450, 50 (*v. diruo*). **dira** δεινή II 267, 18. exsecranda IV 438, 35. mala, horrida IV 55, 42 (*cf. Serv. Aen. III 235*). **dira[nus]** amara, crudelis, terribilis [idem aliam quicque dicitur] V 285, 36 (*mali quicquam et antea dira mens Buech.*). **dirum** στυγνόν II 50, 41. σκληρόν II 50, 42. atrox, crudele[m] IV 56, 43. asperum, durum (*reg. Bened. 2, 52*) V 413, 8. quasi deor[um] ira missum V 650, 27 (*Non. 30, 14*). **dirarum** miserarum IV 57, 32. **dirissimum** seuerum V 640, 51 (*Non. 100, 23*). *Cf. Isid. X 75, Festus Pauli p. 69, 12.*

Dirutus deiectus IV 331, 49. **dirutus**, **erutus** poetae dixerunt IV 505, 45; V 633, 55. poetae dixerunt propter metrum V 407, 50. **diruta** euersa V 286, 44. **dirutum** distractum IV 55, 43.

Dis v. *di.*

Dis diues singulari numero V 190, 4. diues. Terentius (*Ad. 770*): si dis quilibet esses, Demea V 190, 5. beatus, locuples uel diues V 533, 13 (*Ter. Ad. 770*). **ditis** πλούσιος II 410, 21; 535, 36. **dites** diuites IV 506, 44. **ditior** πλουσιώ-

τερος II 410, 23. dinitior [doctus] IV 230, 6. plus dines V 190, 42. ditiores diutiores IV 58, 16. ditissimus πλοσιώτατος, ἰκανότατος II 53, 4. πλοσιώτατος II 410, 24.

Dis v. Dis pater.

Disalcio ὑπολῶν III 161, 6. disalcias ὑπολῶεις III 161, 7. disalciant ὑπολῶσιν III 161, 8. disalciare ὑπολῶσαι III 161, 10. disalciani ὑπέλυσσεν III 161, 9. disalcior ὑπολῶμαι II 466, 53 (nisi discule — *librorum bonum est*).

Discarruta (= discarica) solue carum, id est ondhleth (= *entlade*, AS.) gloss. Werth. Gallie p. 338 (cf. suppl.).

Discendentibus abeuntibus IV 438, 39 (cf. abiens et Verg. Aen. I 196).

Discedo ἀφίσταμαι II 253, 28. ἀπαλλάττομαι II 232, 43. scedo disuado V 623, 40. discedit ἀναχωρεῖ II 51, 26. abscedit, recedit IV 331, 50. discede ἀπόστηθι II 241, 1. discedere diuidi V 640, 39 (Non. 99, 2). discessit ἐξέχωρησεν, ἐξέστη [ἐκχώρησεν] II 50, 54. recessit, ambulauit IV 331, 58. discessimus recedimus (an desciscimus? cf. bc) IV 507, 53. disceduerunt disenserunt, recesserunt IV 56, 17; V 451, 38; 497, 12. disc(ed)itur dissentitur V 451, 40. V. decedo, discindo.

Discentes μαθηταί III 25, 22.

Discensor ungedyre (AS. = dissensor: cf. Wright-Wuelcker 248, 17) V 408, 26.

Discensus v. descensus.

Discepit diuisit lib. gl. V. disceptus.

Disceptanti διαγωνίσκοντι II 52, 47.

Disceptatio διάγνωσις II 270, 28. διαδικασία II 270, 44. διάγνωσις, διασκέψις, διαδικασία, διάλεξις, διαίτησις II 50, 52. παρατριβή, ζήτησις II 52, 63 (περιτριβή c. διατριβή e). altercatio, contentio, examen, dimicatio IV 55, 11. rixa, contentio IV 331, 53. altercatio, contentio IV 506, 5. contentio, disputatio V 286, 9. iudicium Plac. V 62, 9. disceptationis διαγνώσεως II 52, 45.

Disceptator διαγνώμων II 270, 29. διαγνώστης II 270, 30. διαιτητής II 271, 28. litigat(or) IV 228, 56. litigator, contentiosus, altercator IV 506, 4. disputator IV 331, 54; V 450, 54; 540, 24. inquisitor, examiner V 287, 9. examiner, inquisitor V 407, 31. disceptatores iudices IV 55, 10; V 451, 13.

Disceptim σαφῶς, φανερώς II 50, 50 (ubi disertim i, Vulc.). V. disertim.

Discepto διαγωνίσκω II 270, 27. διαιτῶ II 271, 30. διαλαβάνω II 272, 10. disceptat disputat IV 54, 10; 228, 53. disputat, tractat, aestimat IV 506, 6.

dissipat (disputat? c. discrepo) V 567, 34. diffutat, (disputat?) diuidit IV 331, 52. disceptant διασκεπτονται II 52, 43. fitat (AS.) V 356, 34. fitat (AS.) V 408, 14. disceptent διασκεψωνται II 52, 44. disceptauero sciro V 408, 41. disceptari manifestari V 409, 16. V. diffutat.

Disceptus (disceptus Hildebrand p. 108. potuit discerptus) diuisus IV 331, 55. disceptis scrutatis IV 505, 50; V 450, 58 (discreptis cod. discretis Buech.). V. discepit.

Discerile ἐνόμιον II 50, 49 (ubi disparelle c i, Cuiac., Vale., discernile e).

Discernendum v. facile d.

Discerniculum ornamentum capitis uirginalis ex auro V 285, 61; 408, 56. ornamentum capitis uirginalis IV 54, 47; V 450, 55. ornamentum capitis uirginis Plac. V 62, 10. ornamentum capitis mulieris IV 229, 15. ornamentum capitis IV 56, 23; 331, 56. <a> discernendo V 650, 30 (Non. 35, 29). (cf. Loeue Prodr. 325; Varro de l. l. V 129).

Discerno διατέλλω II 274, 26. διαχωρίζω II 276, 4. διακρίνω II 272, 5. discernit diiudicat IV 228, 27. discernere διανοεῖν, διακρίνειν III 279, 47. diuidere, separare IV 56, 8. separare uel iudicare IV 331, 51. discernit separauit IV 230, 7; 332, 8; 506, 31. separauit V 285, 62. discernerat intexerat IV 438, 41 (Verg. Aen. I 264). discernantur διαχωρισθήωσαν II 51, 40.

Discerpo ἀπομυρίζω II 239, 3. διαμερίζω II 272, 49. διασπαράσσω II 274, 17. διαχωρίζω II 276, 4. lacero V 286, 4. discerpit deuorat V 408, 10. discerpere membra laniare uel lacerare IV 331, 57. discerpit diripuit IV 228, 45.

Discerptus διασπαραχθείς II 51, 31. discretum(?) deuastatum aut ab arbore detractum IV 54, 20; 506, 32; V 451, 33.

Discertat plus certat IV 409, 45 (cf. Arch. II 347; Osb. p. 177).

Discessio διαχωρισμός II 276, 1. διχόνοια II 279, 24. διχοστασία II 279, 27. ἀποστασία II 51, 18. diuortium: Terentius (Andr. 568): si ueniat quod dii prohibeant discessio lib. gl. diuortium V 332, 68 (Ter. Andr. 568). separatio IV 57, 54.

Discessus ἀποχώρησις II 510, 44. χωρισμός II 479, 51. V. decessus.

Discidium ἀποστασία III 446, 13. διαχωρισμός, χωρισμός II 52, 13. διαχωρισμός II 276, 1. χωρισμός II 50, 53; 479, 51. διασις (h. e. δέσις) II 271, 23. διάξενξις γάμον II 271, 1. δάλωνις γάμον II 272, 32; 503, 35. διχόνοια II 529, 39. diuortium, diecit (δέσις f),

διάλυσίς γάμον II 50, 55 (*ubi* diuortium διέσεις *pro* noua *gl.* esse uult *Vulc.*). separatio IV 53, 51; 228, 34; 507, 29; V 407, 52. separatio per uim facta IV 229, 23. repudium, separatio IV 332, 1. seperatio, diuortium V 286, 15. euerisionem, hoc est infernum (interitum *Buech.*) IV 409, 46. ἀποστασίαν III 479, 43. V. discedo.

Discifer est qui discum fert V 618, 34; *gloss. Sal.* V. discophorum.

Discinetio ἀπόζωσις II 236, 53.

Discinctus λυσιζωνος II 45, 10; 363, 18; III 446, 14; 479, 60. ἄζωστος ὁ μὴ ἔχων ζώνην II 219, 22.

Discinctus ἀπόζωσις II 236, 53.

Discindendi(s) *τηρέταις, ἐν τῷ τέμνῃ τὰς δίκας* II 52, 5.

Discindo διασχίζω II 274, 42. **discidisse**(?) pedem detraxisse IV 54, 50; V 451, 35 (*discedisse pro* discessisse? *desistisse?* *desciuisse?*). V. desciscit.

Discingo ἀποζωννῶ II 236, 52. **discinxi** ἀπέζωσεν II 51, 1; 52, 57.

Disciplina ἀγωγή, ἐπιστήμη, μάθησις II 51, 2. ἀγωγή ἐπὶ τῆς ἀναγωγῆς II 218, 2. ἀγωγή μαθήσεως II 51, 45. ἀγωγή III 352, 10; 487, 42. ἐπιστήμη II 311, 15; III 25, 26; 198, 28. παιδεία II 392, 5. μάθησις III 499, 53. eruditio, doctrina IV 332, 2. **disciplinam** παιδείαν III 404, 20. V. sine disciplina.

Discipulae μαθήτριάς III 352, 9.

Discipulati edocti IV 55, 36; 228, 57; 506, 34; V 190, 22; 597, 16. *Cf. Roensch Coll. phil. p.* 91; 295.

Discipulatus μάθησις II 510, 41 (μαθήτευσίς b).

Discipulus μαθητής II 51, 3; 363, 61; III 277, 34; 327, 14; 499, 51; 530, 46. φοιτητής III 327, 13. **discipuli** μαθηταί III 25, 22; 77, 5; 198, 26; 352, 8; 404, 60; 499, 52.

Di(s) **disio** διαίρεισις II 271, 15. *dec.?*

Discisum (*discissum a*) δισηγμένον II 52, 20.

Diseludo διανοίγω II 273, 7.

Disclusum diuisum, patens IV 54, 34; V 409, 10; 451, 34. diuisum IV 507, 20; V 190, 23. **disreptum** V 633, 52. diuisum, disciuitum (*v.* discubitum) IV 332, 4.

Disco μανθάνω II 51, 47; 364, 47; III 77, 3; 404, 62; 446, 15; 499, 58. **discis** μανθάνεις III 404, 66. **discit** μανθάνει II 51, 5; 48; III 5, 86; 404, 67. **discimus** μανθάνομεν III 404, 64. **discunt** μανθάνουσι III 404, 65. **disce** μάθε III 404, 61. **μάνθανε** III 77, 4; 398, 36. *cognosce* IV 57, 46; 505, 44. **discite** μάθετε II 51, 4; III 404, 63.

discere μανθάνειν III 327, 66; 530, 51. **iam didici** ἤδη ἔμαθα (!) III 71, 39 = 638, 7 (ἔμαθον). **didici** μεμάθηκα III 77, 18. **didicit** ἔμαθεν II 40, 11 (*dedicit* ἐμβαθεν *cod.*: *ubi* dididicit ἀπέμαθεν *g.* *Vulc.*). **didicimus** μεμαθήκαμεν II 49, 50. V. *dedisco*.

Discobolus διασκοβόλος III 173, 5.

Discoctum διεφθον III 183, 55.

Discolatis (= *discholatis*) id est a discolorato quasi stero lesum (*stéorléasum* = *steuerlosen, AS?*) *gloss. Werth. Gallée* 338 (*v. suppl.*).

Discolor ἀλλόχρους, ἐτερόχρους II 51, 6. **ποικιλόχρους** II 411, 27. **διχρους** II 279, 29. **διχρωμος** II 279, 30. **dissimilis** IV 55, 16; 57, 12; 228, 48; 507, 7. **uarius** IV 332, 5. **discolores** ἀλλόχροοι II 51, 55. V. *discor*.

Disconduci ἐπαγορεύει II 51, 25 (*ἀπαγορεύει Vulc. ἐπαγ. est* *dictat*).

Discooperta domus ἄστεγον οἰκημα, ἀπερικάλυπτον III 268, 48.

Discoopertus v. *detectus, renudatus.*

Discophorum(!) discum ferens IV 58, 15; V 451, 41. V. *discifer*.

Discor dissimilis V 407, 42 (*v.* *discors. an* *discolor?*).

Discordale (*discordate gi*) διχονοητικώς II 51, 39.

Discordantes controuersiam inter se habentes IV 332, 6.

Discordator v. *dissensor.*

Discordia διχόνοια (*singulariter tantum declinabitur*) II 279, 24. **διχοστασία** II 51, 7; 279, 27. **furor, intentio** IV 438, 40.

Discordi(t)as discordia V 640, 23 (*Non.* 97, 1).

Discordo διχονοῶ II 52, 42; 279, 25.

discordo (-or a) διαφέρομαι II 275, 32.

discordat dissentit, dissidet IV 332, 7.

Discorliatus v. *despicatus.*

Discorio ἐκδέρω III 141, 23. ἀποδέρω II 236, 21.

Discors διχόνοος II 279, 26. ὁ μὴ ὁμοιοῶν, διχόνοια II 51, 10 (*cf.* discordia). **dissimilis** cordis IV 229, 12 (*v.* *discor*). **discordes** διχονοοῦντες II 52, 41. V. *discor*.

Discrepans ὁ μὴ συνηγῶν, τοῦτ' ἔστιν ὁ μὴ ὁμοιοῶν II 383, 4. non conueniens IV 54, 40. **disconuenit** (-ueniens?) IV 507, 15.

Discrepo ἀνηγῶ II 235, 8. διαφωνῶ II 275, 49. **screpas** dissentis, irascens V 483, 4; 515, 7. **discrepat** ἀπαθεῖ II 232, 33. **διαφωνεῖ, σκάζει** II 51, 9. **ἀνηγεῖ, οὐ συμφωνεῖ** II 51, 11; 52, 60. **dissipat** (? *v.* *discepto*) IV 54, 11. non conuenit IV 57, 7; V 407, 56. **dissentit** IV 229, 49. **dissonat, non consentit** IV 332, 9. V. *concrepo*.

Discretio διάκρισις III 424, 32. διαχωρισμός II 276, 1. separatio, diuisa (!) (reg. *Bened.* 64, 34. 37) V 413, 4.

Discretum χωρισθέν II 479, 50. diuisum, separatum IV 54, 17; 506, 30; *Plac.* V 62, 11. diuisum IV 229, 2; V 408, 22. V. *discriptus*, *directus*.

Discretus lecto ἀποκοίτος II 237, 45.

Discribo (desc. *cod.*) διαγράφω II 275, 52 (cf. *Buecheler Mus. Ithen.* XIII 598). **discribere** διαγράφει II 52, 61. **discribere** (descr ?) dictionis uel ordinationis est, **discribere** dinumerare V 190, 24 + 25. Cf. *Isid. de diffiq.* 99: inter conscribere, exscribere et reliqua: Placidus: conscribere, inquit, est multa simul scribere, exscribere quod alibi scriptum sit, transferre, transcribere, cum ius nostrum in alium transit, inscribere accusationis est, ascribere assignationis, **describere** dictionis uel ordin(ation)is (cf. *Loewe GL. N.* 86). (cf. *GR. L.* VII 117, 9; 269, 20.

Discrimen διάκριμα II 51, 41; III 93, 37; 202, 67; 367, 58 (*de iurcis*). **διάκρισις** II 272, 4. **διαφορά** II 275, 42; 506, 28; 547, 9. **διαβολή** II 529, 55. **ἀνακένισμα**, **διάκριμα** και κίνδυνος II 51, 12. **κίνδυνος** II 526, 9; 535, 31. **ἀνάκρισις** II 535, 28. aliquando duarum rerum separationem ostendit quae coniunctae esse possunt, ut est in ornamentis mulierum, aliquando uero (*om. R.*) periculum uitae et capitis *Plac.* V 18, 9 = V 62, 12 = V *pracf.* XVI (cf. *Non.* 282, 14). differentia II 577, 24. separatio, dici differentia IV 409, 47. separatio aut periculum IV 54, 5. periculum IV 228, 54; 332, 11. periculum, praeiudicium IV 508, 26. periculum uel diuersitas V 285, 50 (*GR. L.* VII 120, 4). et periculum significat et discrepationem V 286, 31; 407, 47. diiudicatio aut periculum (!) IV 57, 16. separatio, discretio IV 506, 28. separatio V 407, 43. pari (periculum *H.*) ornamenta capit[ib]us V 450, 59 (v. *discriminale*). **discrimine** differentium (?), periculum IV 438, 43 (*Verg. Aen.* IX 210). distantia aut periculum (!) IV 56, 6. **discrimina** laboris (*vel* -es), pericula IV 438, 42 (*Verg. Aen.* I 204); 55, 23; 506, 25; 27. V. sine *discrimine*, praefectus iuris dicundi, in *discrimine*.

Discriminale διάκριμα III 22, 28; 324, 11; 492, 21; 514, 43. **discriminilia** capitis ornamentum, causa (acus, a *Volkmann*) discernendo (cf. *AHD. GL.* I 589, 16; III 298, 38) V 287, 3. capitis ornamentum V 408, 44. ornamenta mulierum V 618, 36. Cf. *Isid.* XIX 31, 8. V. *discrimen*.

Discriminatio διάκρισις II 272, 4. **διαφορά** II 275, 42.

Discriminator discretor IV 56, 4; V 451, 37. discretor, diuisor IV 506, 29; V 497, 11.

Discrimino διακρίνω II 272, 5. **διαχωρίζω** II 276, 4. **discriminat** intersecat, disiungit IV 53, 42; 55, 13; V 451, 14. diuidit, diiudicat V 287, 19. (cf. *Roensch 'Beitr.'* III 30.

Discriptio (descr. *cod.*) διαγράψις II 275, 51. **διαγραφή** II 535, 12. **discriptio** διαγραφή II 52, 22; III 446, 16; 479, 27 (*an* descriptio?). scrutatio uel quinantur (?ordinatio *Buech.*) V 567, 35.

Discriptores dicuntur qui populum per centurias et tribus diuidunt V 190, 26. V. *diribita*, *descriptor*.

Discrucior animi βασανίζομαι τὴν ψυχὴν II 51, 13 (cf. *GR. L.* VII 424, 21).

Discubifio ἀνάκλισις III 378, 79.

Discubitum disiunctum V 450, 60; 567, 31. disiunctum, semotum V 496, 73. **disciuitum** disclusum IV 332, 3. V. *disclusum*.

Disculsio expulsio V 189, 39 (= *disclusio*? *dispulsio*?).

Discubentes fusi IV 438, 44 (cf. *fusi Aen.* I 214).

Discumbit iacet, epulatur V 450, 62. **discumbamus** ἀναπέσωμεν III 218, 19 = 233, 26 = 653, 11. **discumbe** ἀνάπτεσον III 218, 22 = 233, 29 = 653, 11. **discubuit** accubuit, incubuit V 450, 61.

Discuro διατρέχω II 275, 16. **περιτρέχω** II 405, 24.

Discursio διαδρομή II 270, 49.

Discus δίσκος II 278, 53. **δικάριον** II 51, 46. uasculum, fuscum (ferculum? *Loewe GL. N.* 108) IV 332, 12. **scus** *discus* II 552, 45 (*Isid.* XX 4, 9). **discum** δίσκος III 379, 8. **discos** frans V 407, 39 (*obscura*: cf. *fiscus*, chronographum, dilui *sub* diluo). V. *dapifer*.

Discussio λογοθεσία II 51, 15. **ἐξέτασις** II 303, 8. examinatio (*reg. Bened.* 2, 13) V 413, 10.

Discussus διερευνηθέντων II 51, 51.

Discussor λογοθέτης II 51, 14 (logotheta II 51, 14 *margo*.); 362, 15. **examinator** IV 332, 10; V 597, 39. **discussores** λογοθέται III 446, 17; 479, 24.

Discutio διασείω II 274, 6. **discute** διασκεδάσων και πρὸς τὸ ἀκριβὲς ἐξέτασον II 51, 17; 52, 8. **discutere** disserere, dicere IV 506, 48. **disserere** V 407, 33.

Disdonat diuersa donat V 356, 70; 597, 3; 633, 57. per diuersa donat V 286, 32; 408, 23. V. *distonat* et *dissonat*. Cf. *Loewe Prodr.* 383.

Diserte λογίως II 362, 12. **disserte** εἰπικῶς, ἔλλογιμῶς II 51, 44 (λεπτικῶς *f. συνετῶς Vulcanius*). σαφῶς III 284, 23 = 655, 2; 446, 26; 480, 21. elegant, eloquenter IV 332, 32.

Disertim disposite, digeste V 521, 34 (*cf. disertim et Festus Pauli p. 72, 17*).

Disertus λόγιος II 362, 6; 535, 29; III 178, 16; 250, 51; 332, 23; 373, 5 (*diss.*); 446, 18; 499, 31; 529, 51. ἔλλογιμος II 295, 35. **dissertus** ἔλλογιμος III 446, 25; 479, 28. λόγιος, φιλόλογος II 52, 37. eloquens, λόγιος II 52, 17. **disertus** σάφρων III 332, 61. σαφής III 332, 53. prudens, intellectus(?) IV 57, 27 (*dis. et diss.*). doctus, eloquens IV 332, 33 (*dis. et diss.*). **dissertus** scolasticus V 190, 29. **dissertum** expositum IV 229, 27. **dissertos** scolasticos V 190, 28. **dissertissimus** ἔλλογιώτατος II 52, 16; 18. *Cf. Festus Pauli p. 72, 15*.

Dis genitus θεογενής II 50, 46.

Disgladior *v. inter se disgladiantur*.

Disgrex segregus V 596, 47 (*cf. Osb.* 181: disgreces segreges, diuisi, separati).

Dislecit dispersit, disiunxit IV 55, 18. **dissipauit**, dispersit, disrui IV 332, 14. **dirumpit** V 408, 53. **disicitur** (*dige-gitur cod.*) dissipatur IV 229, 19. *Cf. dissico*.

Disiectus διασκεδασθεῖς II 50, 32. **disiectum** dispersum V 287, 11. **disiectam** dispersam IV 507, 49. **disiectas** dispersas aut distantes IV 57, 2.

Disiunctas dispersas aut distantes IV 55, 25. longe separatas IV 55, 26.

Disiunctio διαστολή III 492, 48. διάζευξις II 271, 1.

Disiunctiuus διαζευκτικῶς II 271, 2.

Disiungo διαζευγνύω II 271, 4. **disiungit** separat, diuidit IV 332, 15.

Disligo soluo *gloss. Arab. p. 704, 24*.

Dis liquidis dis perspicuis, id est quos (*ita Deuerling. ut G. quod R*) liqueat esse, ut est Sol et Luna *Plac. V 16, 32 = V 62, 16*.

Dismirando emirando *Plac. V 16, 20 = V 62, 17*.

Disoricare consum(m)are IV 54, 46 (*scr. districare. v. destricare*).

Dispalat διασπᾶ II 46, 31 (*despoliat alii apud Labb.*). **dispalare** separare V 640, 54 (*Non. 101, 4*).

Dispalatum diffugatum IV 56, 26; 229, 3; 507, 3; V 190, 30; 286, 38; 356, 73 (*dispoliatum*); 408, 36.

Dispalesco σκορπιζομαι II 433, 56.

Dispar ἄξυγος II 219, 20. ἄνισος II 227, 62. dissimilis IV 55, 22. **dispa-**

rile, dissimile IV 332, 16. **dispares** ἄνισοι, ἄξυγοι, ἀνόμοιοι II 51, 8. **dissimiles** IV 229, 50.

Disparatus separatus V 451, 2.

Dispargo διαραίνω II 273, 52. διασκεδάζω II 274, 11. διασκορπίζω II 274, 14. διασπείρω II 274, 20. ἐπιπάσσω II 310, 11. σκορπίζω II 433, 57. **dispergo** dissico V 633, 53.

Disparille ἄξυγον, ἄνισον II 52, 39. **dispar[sum]**, dissimile IV 57, 8. **dispar**, dissimile IV 507, 11; V 236, 8. **dispar** V 407, 62. dissimile IV 58, 6; 230, 3. V. **discerile**, **dispar**.

Disparilit (*dispartiti?*) distribuit *lib. gl.*

Disparilitas dissimilitudo IV 55, 24; 507, 8.

Disparsio διασκοπρά II 274, 21.

Disparsus διασκορπισμός II 274, 13.

Dispartio *v. dispartio*.

Disparuit exoleuit *gloss. Werth. Gallée 337 (cf. suppl.)*. ungesene wearð (*AS.*) V 408, 16; 356, 39.

Dis pater Πλούτων III 167, 36; 343,

51; 446, 12. **Dis Pluton Ditis** II 507, 15.

Ditis pater Πλούτων II 52, 58; 53, 13;

III 8, 41; 82, 72; 290, 59; 446, 30;

480, 16. Pluton IV 332, 59. **Ditis**

Pluton II 410, 27. *Cf. Ditis Χάρωντος*

II 53, 12. Plutonius V 451, 53. Πλού-

των Pluto, **Dispiter**, **Ditis** III 236, 37.

Dispater Di<t>is pater V 450, 64. **Dis-**

pater duorum pater V 497, 1. **Des-**

piter Χάρων II 51, 20.

Dispectare dispicere IV 55, 3, V

407, 36; 451, 48. **discedere** (*discernere?*),

dispicere V 497, 3. **dispicere** seu **disce-**

re (*vel discedere*) V 451, 4. **disspec-**

tare disspicere V 190, 31.

Dispello *v. dispulit*.

Dispend<i>o feriendum ζημία ὑπο-

κεισομένη, ὑπαχθησομένη II 51, 37 (*fe-*

rienda ag.).

Dispendiosus ἐπιζήμιος II 308, 6.

Dispendium ζημία II 51, 35; 322, 20;

529, 44. **damnum** IV 228, 55; 506, 20;

V 286, 25; 407, 54. **damnum**, **detrimentum** IV 332, 18. **wom** (*AS.*) V 408,

13. **dispendii** τῆς ζημίας III 446, 19;

479, 48. **dispendio** damno IV 54, 15;

V 542, 9. **dispendia** detrimenta IV

55, 29; 506, 21. V. **suspensium**.

Dispendo ὀλιονομῶ III 151, 28; 342,

60; 446, 20. **dispendit** disponit, **moderatur**,

distribuit IV 55, 15 (*distribuitur!*);

507, 10 (*dispendat codd. an dispensat? v. dispensat*).

Dispensat δαπανᾶ, ἀναλλοκτεῖ II 51, 19.

remunerat, erogat IV 55, 38. **disponit**,

moderatur, gubernat IV 55, 52. **dispo-**

nit, moderatur, distribuit[ur] IV 57, 1.

gubernat V 287, 6; V 406, 32. *V. didrachmum, dispendo.*

Dispensatio *οικονομία* II 380, 31; III 446, 21; 480, 2. *ανάλωα* II 545, 28. *distributio* IV 332, 17; V 451, 3. *scir* (AS.) V 409, 3.

Dispensator *οικονόμος* II p. XIII; 380, 32; 535, 32; III 261, 73; 300, 6; 304, 65. *οικονόμος, επιδαπανητής* II 52, 40. *επιδαπανητής* III 307, 41; 518, 2. *dispensatores οικονόμοι* III 446, 22; 479, 39. *V. aduentor, cenacularius.*

Disperdo *ἀφανίζω* II 252, 26. *ἐξολεθρῶ* II 303, 54; 59.

Disperdulus (*pri- ut vid. cod.*) *acuaerna* *nel sciron* (AS.) *gloss. Werth. Gallée* 338 (*cf. suppl.*). *V. disperdulus.*

Disperco *ὑπεραπόλωλα* II 463, 58. **disperit** *ἀπόλλυται* II 51, 22. *perit V* 190, 32. **disperi**(*i*) *ualde peric(i)* V 533, 8 (*Ter. Ad.* 355). **disperii** *responde* (*despondi*?) IV 58, 3; V 451, 45. *Cf. disperit suscepti*(?) V 451, 5; 497, 4. **disperit eum** (= *amat perditum et perdit*) V 661, 37 = V 660, 15 (*Arch.* IX 143).

Dispergo *v. dispargo.*

Disperio *dissipat* IV 409, 48 (*an dispergit*?). *contemnit* IV 229, 32. *V. eiero.*

Dispersi *diffusi, dissipati, diruti* IV 332, 21.

Dispartio *ἀποπέμω* II 239, 17. **dispartio** *διαμερίζω* II 272, 49. **dispartit** *partitur* IV 229, 22; 332, 22. **dispartiam** *διελῶ, διαμερίζω* II 52, 33. *Cf. dispartio iudex, arbiter* V 497, 2; 451, 1 (*an contaminata*? *dispartitor*?).

Dispescit *διαχωράει* (*despectus cod. corr. c*) II 45, 43. *secernit* IV 55, 37 (*dispescit*); 332, 23; V 408, 58 (*dispescit*); 451, 42 (*item*); 286, 26 (*dispescit*); 497, 13 (*dispescit*). **dispescat** *distet* V 657, 5 (*Apul. de deo Socr.* 4: *cf. Arch.* IX 174).

dispescant *distant* (*distent*?) V 567, 33. **despiciant** *pro distant* V 449, 61.

despescite (*dispertite* *V*) *separate* *nel seingite* *Plac.* V 17, 21 = V 62, 19 (*ubi dispescite Maius*). **dispescitur** *diuiditur* IV 57, 22. **dispesci** *separari* V 190, 33.

Dispex *ὄξυβλέπτῃς* II 52, 14.

Dispiciens *v. despiciens.*

Dispiciens *καθ' ὁρῶν* II 51, 50 (*dispicere cod. corr. e. desp.?* *καθ' ὁρῶν H.*).

Dispicio *θεωρῶ* II 328, 15. *διαθεωρῶ* II 271, 8 (*dispico*). **dispice** *καθ' ὄρα* II 52, 36 (*desp.?*). **dispicere** *διαβλέψασθαι* II 51, 49. *contemnere, spernere* IV 54, 44 (*desp.?*). **dispiciam** *prouidebo* V 533, 1 (*Ter. Andr.* 622).

Dispiculare *v. desp.*

Dispilatum *dispersum* *seu dispectum* (= *despiciatum*? *disiectum* *Buech.*) V

451, 9. *dispersum* V 497, 5. *V. dispalatum.*

Dispilo *σπαράσσω* II 435, 19. *σολῶ* II 441, 39.

Displacidus *morosus* IV 332, 24; V 597, 40.

Displicat *ἀναπτύσσει* II 51, 53.

Displicens *δυσάρετος* III 334, 33; 492, 52; 515, 30.

Displiceo *ἀπαρέσσω* II 233, 20 (*displico*). **displacet** *ἀπαρέσκει* II 51, 52. **displuicet** *ἀπέρσειεν* II 51, 54.

Displodit *dissoluit* V 190, 37 (*classoluit codd.*).

Displosa *diuisa* IV 229, 44. **diplosa** *diuisa* *nel separata* *Plac.* V 62, 5. **disploso** *repulso* IV 438, 50 (*cf. Verg. Aen.* II 13). *percusso* IV 57, 24.

Dispolio *v. despolio.*

Dispono *διατίθημι* *ὁ ἐστι διατυπῶ* II 275, 7. *διατίθημι* III 134, 42. *διατυπῶ* II 275, 21. *καθίστημι* II 335, 26. **disponit** *κατατάσσει, διατυπῶ* II 53, 5. *προσδοκᾷ* (*προσδοικεῖ*?) II 51, 16. *δοικεῖ, διαπλάττει* II 51, 21.

Dispositio *διατύπωσις* II 275, 20. *ὑποτύπωσις* II 468, 24. *διαταγή ἢ διατύπωσις* II 274, 45. *διάθεσις ἢ διατύπωσις* II 271, 7. *διάθεσις* III 25, 15. *διαταγή* III 276, 45. *οικονομία* III 151, 59/60; 342, 72; 446, 23. **dispositione[m]** *foedere* IV 57, 42. *V. hypotheseon, disputatio.*

Dispositor *διατακτής* II 274, 47.

Dispositus *διακειμένος* II 271, 36. *ἐβ[σ]τακτος* II 319, 52. *τακτικός* II 451, 15. **disposita** *διατυπωθέντα* II 51, 36.

Disprofcit *a profectu deficit* V 497, 15.

Disputitum *pucluit, rubor(i)* *fuit* *Plac.* V 16, 43 = V 62, 20 (*corr. Kettner*).

Dispuit *inpletur* *Plac.* V 62, 21. **dispicit** *intuetur* *H.* *V. despuit.*

Dispulit *disσεκέδασεν, ἀπάθησεν* II 51, 23. **dispersit** IV 58, 8; 229, 42; V 451, 10. **dispulerat** *disiecerat* IV 438, 51 (*Verg. Aen.* I 512). *distraxerat* IV 57, 49.

Dispuluerare *in puluere(m)* *redigere* V 640, 13 (*Nom.* 95, 26).

Dispuncta *dispensata* IV 507, 50; V 285, 53; 408, 40. *extorta* V 190, 38.

Dispunctor *ἐλογοστής* II 291, 33. *λογοθέτης* II 362, 15. **dispunctorem** IV 56, 45. **dispunctoraque** [*discolisque*] V 190, 39. *V. dispungo.*

Dispungo *διαστέλλω* II 274, 26. *διαστίζω* II 274, 30. **dispungit** *donat, largitur, et ideo dispunctores dicuntur qui militibus dona erogant* V 286, 59. *donat, unde et spumatores (= spunctoros) dicuntur qui militibus dona erogant* V 408, 55. **dispungere** *donare, unde dis-*

punctores, qui dona militibus erogant V 597, 46/47.

Disputandi διαφιλονεικεῖν, μάχεσθαι II 52, 46.

Disputatio ὁμιλία II 51, 28. διάλεξις II 272, 17. διάλεκτος II 272, 12; III 24, 45; 132, 66; 351, 68; 395, 22. διάλογος II 272, 27 (disputio *cod. corr. a e*). dissentatio (n pro r?) IV 332, 26. **disputationum** yeresyposeon (ὑποκρίσεων?) V 401, 6. ypyotoyan (ὑπόνοιαν?) V 401, 7. ytyptotytiocen(?) V 401, 8 (dispositionum ὑποτυπώσεων?).

Disputatis (dissupatis?) bonis dilapidato patrimonio, de inofficioso testamento V 661, 32; 33; 34 (*Ind. Ien.* 1888 p. VI).

Disputator dialecticus, genus philosophorum uel narrator IV 438, 47. disceptator IV 332, 27.

Disputatoria dialectica III 492, 38; 515, 5.

Disputo διαλέγομαι II 272, 15; III 132, 63; 337, 52; 446, 24. **disputas** διαλέγῃ III 132, 64. **disputat** διαλέγεται, συζητᾷ (τέ) II 53, 2 (*suppl. e*). διαλέγεται III 132, 65. tractat, extimat IV 55, 30. **disputare** διαλέγεσθαι III 408, 74. **disputavit** διελέχθη, ἐφιλονίκησεν II 51, 27. V. diffutat.

Dissaeptus diuisus IV 54, 3; 56, 49; 507, 30; V 286, 18; 406, 70; 407, 46; 451, 32.

Dissectio διαίρεσις III 514, 28.

Dissectus diuisus IV 228, 42. **dissectum** disclusum, dissaeptum V 451, 11; 497, 6. V. directus.

Dissedabitur καταπανοσθήσεται II 52, 12.

Disseminator diuulgator IV 332, 37. Cf. diuulgator.

Disseminatus διεσπαρμένος II 276, 36. **disseminat** diuulgatum V 287, 42; 628, 6. V. diuulgatus.

Dissemino διασπείρω II 274, 20. **disseminat** διασπείρει, διαδίδωσιν II 52, 25. dispargit (vel dispergit) IV 507, 52; V 284, 3; 406, 50.

Dissensator v. schismatici.

Dissensio διχόνοια II 52, 19; 279, 24. διχοστασία II 279, 27. ἀμφισβήτησις, διχόνοια II 52, 50. separatio IV 409, 50. discordia IV 230, 8.

Dissensor ἑτερογνώμων II 315, 54. discordator V 285, 52.

Dissensus διχόνοια II 510, 47.

Dissentaneum discors V 640, 45 (*Non.* 100, 4).

Dissentationes (?) disputationes, discordationes IV 332, 30. disputationes V 451, 17. Cf. dissertationes, disputatio.

Dissentio διχονοῶ II 279, 25. διαφέρομαι II 275, 32. διαφωνῶ II 275, 49.

dissentit discordat IV 332, 31. discrepat, discordat IV 506, 12.

Disseparamur disiungimur uel separamur IV 57, 30.

Disseparatus separatus, diuisus V 451, 12.

Dissequentium discordantium V 567, 36. dissequat *Not. Tir.* 30, 7.

Disserenat in diuersum serenat IV 56, 25; 507, 2; V 190, 27; 286, 36. Cf. **disserasset** disserenasset V 567, 32. Cf. Liv. XXXIX 46, 4.

Disserenus Voss. oct. 2a² (*Loewe Prodr.* 383).

Dissero διαλέγομαι II 272, 15. διασαφῶ II 274, 3; III 133, 55. φράζω II 52, 49; 473, 3. ἐπιτόθῃμι ἀντὶ τοῦ λέγω II 292, 62. declaro IV 56, 14; 57, 17. **disseris** διασαφεῖς III 133, 56. **disserit** διαλέγεται II 52, 23. διασαφηνίζει II 51, 43. διασαφεῖ II 51, 57. enarrat IV 409, 49. exponit IV 54, 53. diluculo (!) narrat V 449, 67. disponit, narrat IV 229, 36. computat IV 506, 23. **disserant** διαλεχθῶσιν II 52, 26. **disserere** διασαφηνίσει II 52, 24. ἀφηγησάσθαι II 51, 42. διηγείσθαι II 52, 15. **disseruit** interpretatus est IV 506, 22.

Dissertans dicens IV 506, 24; V 286, 6. perorans V 285, 65; 408, 46.

Dissertationes (dissent. *abcd*) disputationes IV 229, 24. V. dissentationes.

Dissertim (disertum *R*) disposite, digeste *Plac.* V 16, 14 = V 62, 13. Cf. *Festus Pauli* p. 72, 17. V. disertim.

Dis(s)ertio ἀμφισβήτησις II 52, 10. **dissertationes** separationes V 451, 16 (cf. *Festus Pauli* p. 72, 3 disert.).

Disserto φράζω II 473, 3.

Dissertor σοφιστής II 435, 4. expositor V 451, 15.

Dissico διασχίζω ἑμάτιον II 274, 43. διαρίπτω II 273, 58. διασκορπίζω II 274, 14. **dissicit** disturbat V 286, 49 (*Verg. Aen.* XII 308). discernit uel submergit, dissipat V 451, 20. separat V 451, 19. submergit, dissipat, dispergit, tollit V 497, 7. **desiccit** (deicit?) detruddit V 405, 50. **dissicant** dissociant seu separant V 451, 22. **dissice** disperge, effuga, discute IV 55, 19 (cf. *Verg. Aen.* I 70; VII 339). separa, diuide IV 332, 34. disperge IV 507, 51; V 408, 32; 451, 21; 633, 47. effuga, dissipa V 633, 51. tolle, disperge, rumpe, frange V 567, 30 (*his locis sunt qui* disicio, disicit, disice *praeferant*). **dissecere** dissipare et in diuersa secare (*ubi* disicere et dissecare *Warren*) IV 229, 53. dissipare, ressecare (*risicare* *codd.*) V 497, 16. **dissiscere** dirumpere, dispergere IV 438, 46.

Cf. Plant. Curc. 424. *V. disicio*, dispargo.

Dissidens ἀποκεχωρισμένος II 51, 58. **dissidentes** discordantes IV 230, 4. **dissidentia distantia, differentia** IV 331, 1.

Dissideo διχοστατῶ. Cicero pro Marco Marcello (*c.* 10): sed armis etiam <et> castris dissidebamus II 279, 28. διαφέρωμαι II 275, 32. **dissidet** διαχωρίζεται II 51, 59. discordat IV 54, 43; 229, 11; V 408, 67. discordat, dissentit IV 56, 22; V 285, 59. dissentit, discordat IV 332, 35. desentit V 287, 20. dissentit, distat, discordat IV 506, 13. **dissident** discordant V 285, 7. **dissidebat** discordabat V 356, 31; 408, 11. *V. dissentio.*

Dissignat ordinat, distribuit IV 57, 26; V 451, 46; 497, 14. *V. designo.*

Dissilio διαρήγνυμαι II 273, 56. **dissiluit** ἐλάκησεν II 52, 54. ἐρράγη, ἐλάκησεν II 53, 3. discrepuit siue descendit (*v. desilio*) V 285, 43 (*cf. Oros.* IV 20, 35). **dissiluisse** aperuisse, crepasse IV 55, 28 (*Verg. Aen.* III 416). *V. desilio, dissoluo.*

Dissiliunt utres rumpuntur *Plac.* V 18, 4 = V 62, 14.

Dissimilis ἀνόμοιος II 52, 62; 228, 24. **dissimile** dispar, disparile IV 332, 36. **dissimilem** ἀνόμοιον II 52, 3. **dissimili** dispari V 533, 4 (*Ter. Ad.* 41). discrepanti IV 57, 29.

Dissimilis sum ἀνόμοιός εἰμι II 228, 26.

Dissimilitudo ἀνομοιότης II 228, 27.

Dissimilo *v. disto, dissimulo.*

Dissimulanter προσπεποιημένως II 422, 43.

Dissimulata παραπροσποιηθέντα II 52, 11.

Dissimulatio μετεωρισμός II 370, 5; 494, 56. παρενθύμησις, παραλογισμός II 51, 33. προσποιήσις II 422, 51. παραπροσποιήσις II 396, 8. ὑπόκρισις II 466, 43. **dissimulatione** fctione, celtatione V 451, 18.

Dissimulatio ὑποκριτής II 466, 44.

Dissimulo ὑποκρίνομαι II 466, 42. πλάττωμαι II 408, 63. εἰσθνῶ II 427, 20. προσποιούμαι II 422, 52. παραπροσποιούμαι II 396, 9. παρενθυμούμαι III 154, 13. ἀφοσιούμαι II 253, 45. **dissimulo** ἔνομοιῶ II 228, 25. **dissimulo** praetereo V 286, 47. **dissimulat** παραλογίζεται, παραπροσποιεῖται II 52, 6. conticiscit, praeterita neglegit V 410, 44 (*cf. can. conc. Afric.* 93; *decr. Fel.*) praeterita neglegit (*reg. Bened.* 2, 56?) V 413, 9. midid (*AS.*) V 408, 15. **dissimulent** παρενθυμούνται, ὑποκρίνονται, προσποιούνται II 52, 2 (*dissimulant e.*

cessent (celent?) IV 438, 49 (*Verg. Aen.* IV 291). **dissimulavit** distulit IV 58, 11. **dissimulatur** ἀποπροσποιεῖται II 51, 34. σιωπηθῆ II 52, 7. **dissimulari** ἀφοσιῶσθαι II 52, 9.

Dissinus *v. Dossenus.*

Dissipatio διασπασμός II 274, 19; 494, 57.

Dissipatum καταλυθέν II 52, 31 (*distipulum cod. corr. c.*); 35.

Dissipescit *v. desipiscit.*

Dissipo διασπῶ II 274, 22. διασκορπίζω II 274, 14. διασιεδάζω II 274, 11. σκεδαννώ II 432, 52. **dissipat** παρακῶνει (παρακῶνει *apud. Labb.* = desipit?), παρατάσσειται (*ad dirigit* 6?) II 53, 7 (*desipat g.*) διασκεδαννώ II 52, 29. disturbat (*vel det.*) IV 54, 41; 507, 28; V 407, 60. **dissipa** disrue, disperge IV 332, 38.

Dissire desuere (*dissuere Loeue GL. N.* 108. desiuere desinere *Bugge Fleck-eiseni ann.* 1872 *p.* 96) IV 332, 39. *V. cuso, dissuo, result.*

Dissociata disiuncta V 546, 47 (*Ovid. Met.* I 25).

Dissocio διαλύω κοινωνίαν II 272, 34. κοινωνίαν διαλύω II 351, 56. διαλύω II 535, 30. διαχωρίζω II 276, 4. **dissociat** διαλύει κοινωνίαν II 52, 27.

Dissologia duplex locutio IV 56, 20.

Dissolutio διάλυσις II 272, 31; III 135, 62; 338, 10; 446, 27. διευνύτωσης II 276, 42.

Dissolutus ἔκλυτος II 291, 34; 36. διαλελυμένος II 272, 16; III 136, 1. **dissoluta** conuulsa IV 438, 46 (*cf. Verg. Aen.* II 507 *et* conuulsa). infecta, fracta IV 332, 42.

Dissolutus διάλυσις II 272, 31.

Dissoluo καταλύω III 176, 43. διαλύω II 272, 33; III 135, 59. παραλύω II 395, 38. dirumpo V 551, 31. **dissoluis** διαλύεις III 135, 60. **dissoluit** διαλύει II 52, 4; III 135, 61. exoluit IV 332, 41. **dis(s)oluerat** ascaelte (?*AS.*) V 409, 11 (*cf. Wright-Wuelcker* 385, 30). **dissoluisse** (*dissiluisse Nettleship 'Journ. of Phil.'* XIX 120, *recte*) contremuisse IV 57, 37. in(h)iasse (inaniasse *a*), crepuisse IV 56, 10 (*contam. cf. dissilio*). *V. desoluo.*

Dissona dissimilia V 628, 7.

Dissono ἀπηγῶ II 235, 8. διαφωνῶ II 275, 49. **dissonat** per diuersa sonat IV 56, 24. non consentit IV 332, 43. non conuenit IV 507, 21. diuisi (?*an contam. cum dissortes?*) IV 507, 26. **desonuit** desentit V 405, 59. *Cf. distonat, disdonat, dissulto.*

Dissortes διακληρωθέντες II 51, 24. dis(s)ociat(i), sine sorte V 287, 35. desociati, diuisi, sine sorte sociati V 628, 8. *Cf. Isid.* X 51.

Dissortium διαχωρισμός, διάστασις II 53, 10.

Dissuadeo ἀποτρέπω II 242, 3.

Dissuasio ἀποτροπή II 242, 10.

Dissuetus v. desuetus.

Dissulto διαπηδῶ II 273, 28. **dis-sultant resonant** IV 57, 39 (*Verg. Aen.* VIII 240; XII 923). per diuersa sonant IV 507, 24 (*v. dissono*).

Dissultor μεταβάτης II 368, 36. **dis-sultores singulares** IV 332, 40; V 596, 58 (dissoluta res singulares *Hildebrand* p. 113). *V. desultor.*

Dissum ἀκέραιον II 52, 28 (dissulcum *δίκραιον c. non recte. cf. bissum*).

Dissuo παραλύω II 395, 38; III 156, 15. **dissuit παραλύει** II 52, 52; 53, 9. *V. dissire.*

Distabul tabefactus V 425, 11 (*Casian. inst.* V 30, 1). **distauit** elanguit, distillauit V 451, 23; 497, 8. **distabu-erunt** contabuerunt V 628, 9. **asundun** (*vel asundum, AS.*) V 408, 18; 356, 49.

Distans διεστώς II 276, 39. **ἀφροστη-νός** II 252, 50. **distantes διεστώσας** III 135, 29. **distantia διεστῶτα, διχον<ο>-οῦντα** II 52, 21. *V. distantia.*

Distantia διάστασις II 274, 25. **δι-χόνοια** II 535, 34. **inaequalitas** IV 55, 31; 507, 18. **differentia** IV 332, 45 (*partic.?*).

Distario v. distentio.

Distendo διατινώ II 274, 59. **disten-dit περιτίνει** II 52, 51. **distendunt** implent IV 57, 48 (*cf. Serv. in Aen.* I 433); 506, 38; V 451, 26. **replent** IV 438, 48 (*Verg. Aen.* I 433; *Georg.* IV 164); V 407, 66. **distenditur** discerpitur IV 506, 43; V 285, 48 (*excerpitur*).

Distensis uentilatis causis V 285, 6.

Distentio occupatio IV 54, 49; 506, 42. **distensio occupatio** V 285, 64. **disturio** occupatio IV 55, 35; 57, 4; 507, 33; V 190, 41. **distario** occupatio V 597, 19. **distentione δια[σ]τάσει** II 52, 48. *V. decurio.*

Distentus διατεταμένος II 274, 56; 60. **satis plenus** IV 228, 39. **cibo plenus** aut <ad> uirgas extensus IV 229, 34 (*cf. ad* IV 228, 39). **satis cibo plenus, pin-guis, corporulentus**(!) IV 332, 48. **satis cibo plenus** uel ad uirgas extensus V 451, 27. **satis plenus cibo** uel ad uirgas tensus V 540, 25. **adegen (AS.)** V 409, 15. **distenta extenta** V 285, 47; 407, 23. **distentas plena ubera lacte** V 286, 53 (*Verg. eol.* IV 21. 22?).

Distermio διαορίζω II 278, 30. **dis-terminat** disiungit IV 57, 20.

Distidere v. procedo.

Distillo v. destillo.

Distinctio διαστολή II 52, 32; 274, 34; III 515, 25. **διάλυσις** II 535, 33. **διάσειξις** II 274, 32. **διασιγή** III 199, 2. **σαφήνεια** II 45, 50. **separatio** IV 229, 39. **rigor** IV 507, 55 (*districtio?*). **sensus, separatio** IV 332, 49. **distinctionem διαίρεσιν** II 51, 29.

Distinctor διασπίκτης II 274, 31. **δια-στολέος** II 274, 33.

Distinctum σιγμόν III 381, 36. *V. ad distinctum.*

Distinctum separatum, distructum(?) IV 332, 50. **apertum, manifestum** IV 229, 28. *V. destructum.*

Distineo (*destino cod.*) **ἀντέχω** II 229, 22 (*detineo e: quo fortasse non opus*).

Distingo ἀποβάπτω II 235, 48.

Dinstingo διαστέλλω II 274, 26.

distinguo διακρίνω III 135, 23. **διαστέλλω** II 274, 30. **destingit σαφηνίζει, σίζει, δια-ρει** II 45, 49. **distinguit διασίζει, σίζει** II 52, 30. **seiungit** aut **uariat** IV 55, 17.

distinxi ἐστιξα III 384, 24. **distingui-tur** designatur V 408, 29. **distinguntur** uariantur IV 57, 9. *V. destinguit.*

Distipulum v. dissipatum.

Disto δυστώ II 277, 13. **διέστηκα** II 276, 38. **διαστέχω** II 274, 27. **dissim-ilo, differo** IV 228, 51. **differo** IV 505, 40. **distat** separat aut **meritis seiungitur** IV 55, 32. **separat** uel **dis-sentit, discrepat** IV 507, 19. **differt, interest** IV 332, 47. **distitit** discordat, **dissentit** IV 507, 16. *V. destat.*

Distonat per diuersa tonat (*sonator codd.*) IV 507, 25. *cf. dissono et Loewe Prodr.* 383. *V. disdonat.*

Distorqueo περιστρέφω II 405, 12 (*d******). **distorquet** discruciat, **dislaniat** V 451, 31; 497, 10.

Distortus peruersus II 577, 18.

Distortus διαστροφή II 274, 36.

Distractat elongat a uino IV 57, 3 (*v. distractum: distracta elongata ueno?*).

Distractio διάπρασις II 273, 45. *περᾶσις* II 52, 53.

Distractor πράτης III 446, 28; 480, 12. **διαπράτης** II 273, 46.

Distractor lanae ἐρεθιστής (*contam.*) II 314, 5 (*v. adnot. et lanae uenditor*).

Distractum uenum datum IV 229, 29. **distracti diuisi** aut **uenditi** IV 55, 12; 507, 38. **distracta elongata a uino** (*ueno?*) IV 507, 32 (*v. distractat*). **elon-gata** aut **uendita** IV 55, 33.

Distraho διασπῶ II 274, 22. **δια-πιπράσω** II 273, 29; III 134, 2. **δια-πωλώ** II 273, 51. **distrahis διαπιπρά-σκεis** III 134, 3. **distrahit διαπιπράσκει** III 134, 4. **distrahere διαπωλῆσαι** II 51, 32. **deducere** (*did. b*) IV 332, 53

(*v. destru*). **distrahit** ἀπέσπασεν II 51, 56. **abstrahit** IV 228, 25. **uendit** IV 332, 54; V 408, 17 (= *Non.* 287, 8). **uendidit**, **diuidit** (*cf. Non.* 287, 18) V 356, 48 (*v. Oros.* III 13, 3). **distrahuntur** uenduntur V 425, 14 (*Cassian. inst.* IV 14).

Distribuo διανέμω II 272, 57. **διαδίδωμι** ὃ ἔστι διανέμω II 270, 42. **distribuit** diuidit IV 332, 56. **distribuisi** διένιμιας II 51, 38. **distribuit** διένειμεν II 52, 1.

Distributio διανομή, διαμέρισις II 53, 1. **διανομή** II 273, 2. **διανέμησις** II 51, 30; 272, 55; 535, 35. **διαμερισμός** II 272, 47. **dispensatio** IV 332, 55. *V. agape*, *illaesa distributio*.

Distributor διανεμητής II 272, 56. **ἀπονεμητής** II 239, 20.

Districtio rigor V 628, 10. *Cf. districtio*, *distinctio*.

Districtus *v. examen districtum*, *circum negotium districtus*.

Distrigula με περιέξασόν με III 446, 29; 477, 26. *Cf. Finck Arch.* VIII 375.

Distringo *v. destringo*.

Distros (Δίστρος) Macedonum lingua Martius mensis dicitur V 190, 40. *V. menses*.

Distruxit fructus suos V 661, 35 (*cf. dirimere fructus et Arch.* IX 143).

Distulis *v. tero*.

Disturbo διαθροβῶ II 271, 12. **διαταράσσω** II 274, 52. *V. destituo*.

Disturio *v. distentio*.

Disuleis χύρος, δικαίτης διαβλαξ (*ubi χοίρος gl*, *δικαίτης et δικαίτης g*, *δικαίτης h*, *διχλήης H.*) II 53, 8. **disulea** χηλή II 476, 60. *Cf. II* 577, 5. *V. dissum*, *bisuleis*. *Cf. Dammann Comm. Ien.* V 33.

Disuado *v. discedo*.

Ditabilis locupletabilis V 451, 50.

Ditare facere V 451, 52 (= *diuitem* facere). **ditauit** locupletauit, *diuitem* facit IV 332, 60. **fecit** V 451, 51. **ditor** gifyrdro (= *ich förderer, AS.*) V 356, 27; 408, 9. **ditatur** diues fit IV 58, 12.

Ditatus diues factus IV 58, 13.

Ditescio πλουτῶ II 410, 26. **ditescit** πλουτίζεται II 52, 59; 53, 11.

Ditro id est quod intra bubone de palma nascitur III 538, 28 (δέτρονον *confert Buech.*).

Diu δηθά III 468, 53. ἐπὶ πολὺ II 53, 15; 310, 28; III 69, 61 = 637, 1; 141, 36; 376, 58. **πολὺ ἐπιρρημα** II 412, 29. **diutius** IV 332, 61. **diutius** ἐπὶ πλέον II 310, 18. ἐπὶ πλέον, ἐπὶ πολὺ II 53, 56. ἐπὶ πολὺ II 310, 28. **dudum** uel **diu**, quod longum tempus fit IV 333, 21. **diutissime** ἐπὶ πολὺ II 310, 28. *V. ut diutius*, *ac diu*, *hau diu* *est*.

Diu pro die V 640, 37 (*Non.* 98, 20).

Diu celauit (<) multo tempore occultauit (<) IV 438, 55 (*Verg.* I 351).

Dium ἀστραπή II 53, 16. **Dium** (<) dius Ζεύς κεράνιος II 54, 11 (*suppl. c.*). *Cf. Festus Pauli* p. 74, 15; 75, 14; *Dammann Comm. Ien.* V 32. *V. Iupiter*.

Diurnalis ἡμεροσύσις (*ἡμερησίσις Vule.*) II 53, 51. **diurnales** ἡμεροσύσιαι II 53, 52. **Diurnare** cottidie uidere (*uidere Gellius XVII* 2, 16) V 640, 47 (*Non.* 100, 14).

Diurnus καθημερινός II 335, 10. **diurna** ἡμερηιή II 324, 26. **diurnum** καθημερινόν II 335, 11; 535, 27. **εφημερίς** II 320, 70. **ἡμερολόγιον** II 324, 27 (*diurnum apud Labb.*). **ἡμερησιον** II 53, 50; 324, 24; III 143, 48. **opus unius diei** II 577, 12. **unius diei** IV 56, 37; 229, 8; 507, 46; V 286, 30; 408, 43. **diuale** (*diuale? cf. Hildebrand p.* 115) IV 333, 19. **diurno** καθ' ἡμέραν II 53, 49. **diurnis** per singulos dies III 600, 3 (*GR. L. V* 578, 3).

Dius fidius Iouis filius *Plac.* V 16, 33 (*dium fidius: cf. dium*) = V 63, 3. *Cf. Varro de l. l. V* 66.

Diutare ἀποκαλωσαι, βραδυναί II 54, 14 (*diutinare? deutare Buech.*).

Diutine ἐπὶ πολὺ II 53, 54.

Diutinus χρόνιος II 53, 53; 478, 55; III 164, 5. **diutinum** uberrimum, multum IV 439, 7 (*cf. Verg. Aen.* I 3; III 348 *et* multus). **diuturnum** IV 54, 39; 58, 7; 229, 26; 40; 507, 48; V 287, 37; 407, 3. **diuturnum**, qui diu aliquid operatur IV 331, 35. **uberrimum** IV 333, 20. **longinquum** V 407, 61. **cotidianum** (*diuturnum a, recte, ut opinor*) IV 55, 45.

Diuturnitas αἰωνιότης II 221, 43; III 242, 29.

Diuturnus διηνεκής II 277, 1. **χρόνιος** II 478, 55. **diuturnum** διηνεκές II 276, 56. **αἰώνιον** II 221, 42. **πολυχρόνιον** II 53, 55; 413, 18. **diutinum**, quod habet temporis longinquitatem IV 333, 22. **diutinum** uel **multi temporis** V 285, 40. **per multa tempora** II 577, 13. **multi temporis** IV 56, 33; 229, 13; 507, 47; V 408, 45. **abundantissimum** IV 55, 46.

Diuae **armipotentis** Mineruae IV 439, 1 (*Verg. Aen.* II 425).

Dualis ὁ τῆς θείας μονήμης III 479 *adn.* 6. **princeps**, **imperator**, qui quasi deus habebatur IV 228, 41 (*v. diuus*). **constitutus** (!) **imperialis** V 497, 19. **constitus imperialis** V 451, 57. **constitutus**, **fundatus** V 497, 26. **constitutus** **imperatorum** (!) V 451, 56. **diuale** **diui-**

num IV 56, 34; 228, 37; 438, 53 (diurnum: cf. diurnus); 506, 2; V 451, 59; 542, 11; 597, 8. diuino V 356, 64; 408, 21. sententia dei, iudicium V 451, 58. V. dualis, dialabis.

Diuricac διασκελίζει καὶ ὑπερβαίνει II 53, 17. praeuricac IV 333, 1. **deuricac** expandit pedes V 285, 3. prostituit IV 53, 32; V 450, 20. praeobobet (vel -it:?) IV 51, 5; V 189, 23; 450, 18. discutit, decernit (vel discernit?) IV 504, 31. **diuricari** distendi, tendi V 650, 29 (*Non*. 34, 12). **deuricare** separe V 405, 63. separe V 406, 20.

Diuricatus satis separatus IV 438, 54. satis separans(?) IV 229, 45. **diuricatum** deprauatum, extensum in diuersa V 287, 28. **deuricatis** expansis cruribus uel pedibus V 285, 4. **diuricatis** satis separatis V 451, 55; 567, 41.

Diuasto v. deuasto.

Diuatus ὁ τῆς θείας μνήμης III 446, 31. V. dualis.

Diuello v. duello.

Diuello διασπῶ II 274, 22. ἀποσπῶ II 240, 47. **diuellit** διασπᾶ, διακαρῶται (διασπ.?), ἀποσπᾶ II 53, 19. dirrum-pit IV 54, 54. Cf. *dehelle* rumpit IV 227, 20 (ubi diuellit Warren; cf. *abcd*). **deuellunt** discerpunt V 407, 34. **diuellere** rumpere IV 506, 36. dissoluere, dirrumperere IV 438, 14 (*Verg. Aen.* II 220; IV 600). **diuellimur** in duas partes diuidimur IV 53, 19; 56, 31; 506, 37. separamur IV 439, 3 (*Verg. Aen.* II 434). V. dilacero, deuello.

Diuendita diuise uendita V 567, 37 (*Liv.* XXXVII 5, 3).

Diuerbero διαμασίζω II 272, 38. **diuerberat** διασπαθίζει, κατα[α]ραάσει II 53, 43 (*del. Buech.*). disiungit IV 56, 36 (*Verg. Aen.* V 503; IX 411); 229, 7; V 285, 57; 406, 71 (deu). disiungit, interuenit IV 54, 37. interuenit, separat V 407, 58. disiungit uel in<ter>uenit V 451, 64; 497, 22 (v. diuerto). disiungit, separat IV 333, 8. percussit IV 52, 47. V. diuerto.

Diuerblum v. deu.

Diuersa pars ἐξ ἐναντίας μέρους II 53, 22.

Diuersati in loco positi IV 333, 3; V 451, 62; 497, 20; 567, 40 (in diuerso loco p. *non recte Nettleship* 'Contr.' 442).

Diuersatio διαφορά III 135, 9. V. cognitio.

Diuersclinia heteroclitia V 597, 35 (cf. *GR. L.* III 145, 3).

Diuersitas διαφορά II 53, 40; 275, 42. separatio IV 333, 4. **diuersitatis** διαφορᾶς II 53, 24.

Diuerso κατέναντι II 53, 46.

Diuersorium κατάλυμα, πανδοχείον II 54, 5. πανδοκίον III 306, 54. diuerticulum IV 438, 56. receptaculum aut hospitalitas IV 56, 27; V 497, 23 (ospitalium). hospitium a diuertendo IV 229, 47. καταγάγιον graece, πανδοχείον V 287, 1. domum hospitalem V 287, 2. compendium uif[tae] V 451, 61. ubi uiator callem diuertens potest succedere (vel -cidere) V 191, 10; 451, 60. **diuorsorium** receptorium hospitale V 191, 6. receptaculum aut hospitale V 191, 7. cellula hospitalis V 191, 8. ubi uiator callem diuertit V 191, 9. ubi uiator callem diuertens potest succidere V 191, 10. V. deursorium, diuortium.

Diuersus διάφορος II 275, 43. διάφορος, ἀλλοδαπῆς (αλλοδαπῆς *cod.*) II 53, 42. non conueniens IV 507, 22. non consentiens IV 507, 14; V 285, 54. **diuersum** et **differens** διάφορον II 53, 41. **diuersum** non conueniens IV 56, 35. non consentiens IV 229, 1; 333, 5. resonat (resonans? *an ad 24/25 spectat?*) IV 507, 23. in diuersum, contrarium *Plac.* V 62, 22. **diuerso** uario, dissimile IV 439, 4. **diuersa** διάφορα, παράλληλα II 53, 21. separata IV 409, 51. distantia, differentia IV 333, 2. contraria, 'nam praelata suis numquam diuersa dolebit Castra ducis magni' (*Lucan.* II 274 sq.) V 190, 43. V. ex diuerso, diuersa pars.

Diuerticulum quod breui loco diuertitur IV 229, 38. breuis locus in quo diuerticulum (diuortium *Hildebrand* p. 114) est, id est diuersorium IV 333, 7. breuis locus in quo diuertitur V 451, 63; 497, 21 (diuertit). hospitium, locus requiei II 577, 7. uia ubi camsatur V 191, 2 + 3. Cf. *Donat. in Eun.* IV 2, 7; *Serv. in Aen.* IX 377. **diuerticulum** diuersorii siue hospitii IV 57, 36. V. diuerticulum.

Diuerto διαστρέφω II 274, 35. **diuertat** (diuertit *Hildebrand* p. 114) disiungit uel in<ter>uenit (v. diuerbero) IV 333, 6. V. deuerto.

Dies et **locuples** et **fortunatus** πλούσιος II 53, 47. **dies** πλούσιος, πλουσία II 53, 23. πλούσιος II 410, 21; III 14, 14; 87, 5; 178, 49; 202, 24; 251, 6; 274, 8; 370, 77; 446, 32; 502, 49; 503, 4 (pluto). ἄλβιος II 381, 44. **optimus**, **locuples** IV 333, 9. **diuitior** copiosior V 640, 56 (*Non.* 101, 11). **ditissimus** dies, **locuples** IV 57, 47 (*adde ad dis*).

Dies opum abundans diuitiarum IV 506, 45. abundans opum V 408, 64. **locuples**, abundans IV 439, 2 (*Verg. Aen.* I 14; II 22; *Georg.* II 465). **locuples** IV 229, 46.

Diuidia διγόνοια II 53, 32. odiosa V 640, 21 (*Non.* 96, 22). **diuidiae** disensionis V 640, 58 (*Non.* 101, 19). Cf. *Festus Pauli* p. 70, 15; *Wessner Comm. Ien.* VI 97, 6; 120. V. diuiduus.

Diuidiae erant discordiae uel molestiae erant IV 57, 18.

Diuidiose moleste *Plac.* V 16, 29 = V 62, 23.

Diuido διαδίδαμι ὃ ἐστὶν διασέω II 270, 42. διανέω II 272, 57. διαίρω II 271, 21; III 133, 31; 515, 21. **diuidit** διαμερίζει, διαίρει II 53, 25. segregat, intercidit, scindit IV 333, 10. **diuidere** discernere, separare IV 56, 30. **diuisit** διελέν II 535, 20. **diuidimus** (!) διείλαμεν II 53, 45.

Diuidue διαμεμερισμένος II 272, 45.

Diuiduus διαμεμερισμένος II 272, 44. εὐδιάρτος II 316, 39. εὐδιανέμτος II 316, 40. εὐδιάρτος, ἀνδιάρτος (?), εὐμέριστος, διαμεμερισμένος II 53, 26. diuius V 287, 33. diuisus, diuidendus V 628, 11. **diuiduum** διαρίσιμον II 271, 17. εὐμέριστον II 53, 34 (diuidulum: corr. e). quod diuidi potest V 452, 1. **diuidos** separatos V 640, 12 (*Non.* 95, 24). **diuidua** ἐπαχθῆ II 53, 33 (*ubi* diuidia ἐπαχθῆ g, ἐπάχθεια *Herald.*).

Diuigena θειογενής (*vel* θεογ.) II 327, 12; 29. Cf. II 577, 1.

Diuinacula sortes V 191, 1.

Diuinatio μαντεία II 364, 52; 557, 19; III 446, 33. praesagium, quod ante nuntiat IV 333, 11.

Diuinator μάντις III 238, 6.

Diuine θεϊόθεν II 327, 10.

Diuini apices v. apex.

Diuinitas θεϊότης II 53, 31; 327, 9; III 278, 16 (θεότης); 446, 34; 504, 58; 521, 19. Cf. II 560, 56. deitas V 451, 66. V. ex diuinitate.

Diuinitus θεϊόθεν II 327, 10. quod ex diuinitate fit IV 230, 12; V 451, 65; 497, 24. ex diuinitate IV 333, 15; V 451, 67. V. caelitus.

Diuino μαντεύω III 77, 34. **diuino** diuinor μαντεύομαι II 364, 51. Cf. diuinusso μαντεύομαι II 53, 30 (*ubi* diuinus sum i, diuinasso g). **diuino** ἀποθεῶ II 236, 57. diuinat μαντεύεται II 53, 28. diuinor ἀποθεοῦμαι II 236, 58.

Diuino consilio V 661, 43.

Diuinum factum sacrificatum *Plac.* V 16, 15 = V 63, 1.

Diuinum uitium cum impediunt auspiciam actionem (<aut cum neglectum est> auspiciam, quod quis secutus prospere rem gessisset *Plac.* V 16, 39 = V 62, 24 (*suppl.* *Buech.*)).

Diuius ἔνθεος II 299, 14. θεϊός,

μάντις II 327, 6. θεϊός i. **diuinus** III 145, 31. **diuinus** μάντις III 10, 6; 77, 36; 83, 61; 171, 23; 301, 72; 362, 20; 468, 54; 499, 55. Cf. diuinusmatis μάντις (*h. e. aut* diuinus μάντις *aut* d. uates μάντις) II 54, 7. areolus (*h. e.* hariolus, areolus) aut a barbaris (autem ab aris?) dicitur V 287, 40. et **diuina** καὶ θεία III 422, 71. **diuinum** θεῶν III 468, 55. θεῶν καὶ μάντιν II 53, 27. **diuini** uates, praesagi IV 333, 14. **diuinos** uuitgan (*AS.*) V 409, 12. diuinior diuinitate reuerentior IV 56, 32; V 452, 3 (refector); 497, 25 (*item*); IV 57, 21.

Diuis auspiciis (<a> dis, qui auspiciis fauent, id est initiis V 191, 5.

Diuisio διαρίσεις II 271, 15. διανέμησις II 272, 55. διαμερισμός II 272, 47. διανομή II 273, 2. διαρίσεις, μερισμός οἶκον (*οικος cod. corr. h. εἰκός Buech.*) II 54, 10. θόμος diuisio II 556, 18 *adm.* 3 (τόμος?).

Diuisor διαίρετης II 271, 20. διαμεριστής II 272, 48.

Diuisus διηρημένος II 277, 4. κηωρισμένος II 348, 51. deseptus, separatus IV 439, 6 (*Verg. Ecl.* I 66). **diuisum** ἀπομερισθέν II 48, 1. διηθρομενον (*ubi* διελόμενον i, διχοτομούμενον g, διηθρομμένον H, διηρημένον *Buech.*), διαμεμερισμένον II 53, 44. **diuisa** disposita V 532, 66 (*Ter. Andr.* 476). **diuiditus** v. sulcatus.

Diuisus διαρίσεις II 271, 15. διανέμησις II 272, 55. diuisus, quartae declinationis V 667, 38.

Diuitant diuitis faciunt V 640, 8 (*Non.* 95, 6).

Diuitiae πλοῦτος II 53, 35; III 202, 23; 274, 7; 370, 54. πλοῦτος (singularia non habet) II 410, 25 (*GR. L.* I p. 33, 8; *alibi*). χρήματα (singularia non habet) II 478, 28. περιουσία II 403, 44. diuitia ὁ πλοῦτος II 492, 66.

Diuium διαδία II 503, 32.

Diuis δυσόδεντος II 282, 3 (deuius a). V. deuius.

Diuortium δίαυις (δέσεις?) II 271, 23. διάλυσις γάμον II 272, 32. διάξενξις γάμον II 271, 1. δίαυις (δίαυις f. δέσεις gh), διάλυσις γάμον καὶ χωρισμός καὶ ἐκκοπή II 53, 48. διαζυγή II 503, 31. διάστασις II 274, 25. διαστροφή II 274, 36. **diuortium** dicimus, cum mulier a uiro diuortium facit, deuertit uero qui a uia uel ratione deflexit: tamen cum deuertit (*om. G*) dicatur, **diuersorium** magis quam **deuersorium** usus obtinuit. ergo utrumque usu et ratione dicimus *Plac.* V 17, 1 + 2 = V 63, 2. Cf. *Isid. Diff.* 147. repudium IV 228, 43; V 286, 19. **separatio** aut

repudium IV 54, 4. separatio IV 57, 35. discidium IV 54, 42. discidium, separatio uel lis IV 333, 18. discidium, dissensio, discordia uel repudium uel diuisio coniugiorum IV 507, 31. diuisio coniugiorum; **diuortia** dicuntur inter uiros et feminas, quando diuertuntur a se V 286, 5. deflexio a deuertendo, inde inter uiros et feminas **deuortia** dicuntur, quando deuertuntur V 406, 68. deflexio a diuertendo IV 333, 17 (cf. Non. 290, 22). **diuortio** repudio uel separatio (!) V 542, 8. **diuortium** (vel dif.) ueggedal (*Wegscheide*, AS.), repudium V 407, 53. pensatorium, petra uel plumbum II 577, 8. V. discidium.

Diuulatio designatio IV 56, 15. **debulatio** designatio IV 503, 14. **deuolatio** desinatio V 633, 40. **dibalatio** designatio V 189, 29. **bibolatio** designatio IV 25, 61 (diuulgatio? depalatio = dipalatio? cf. depalatus. uolatio dissignatio *Nettleship*. Cf. *Housmann Journ. of Phil.* XX p. 50). **debolatio** *Buech. coll. Arch.* I 289. Cf. **deuolato** designatio IV 53, 11; V 450, 19.

Diuulgatio ἐξαγωγή, δημοθρηλία (*ubi δημοθρηλία i. δημοθρηλία H.*) II 54, 4.

Diuulgator disseminator IV 333, 24. V. disseminator.

Diuulgatus διατεθρολημένος II 274, 55. diditus IV 439, 8 (cf. *Aen.* VII 144 et dido). **diuulgata** διαπεφημισμένη II 273, 27. **diuulgatum** ubique disseminatum *acd post* IV 56, 31; 507, 4. diditum, percerebatum (-bratum *abcd*) IV 333, 23. **diuulgata** διαθροληθέντα II 54, 2. notum (!) facta, manifesta IV 507, 5. V. diditus.

Diuulgo διαθρολώ II 271, 14. διαφημίζω II 275, 34 (deu.). **diuulgat** διαφημίζει II 54, 3. **diuulgat** (vel deu.) puplicat IV 227, 43. notum facit IV 56, 28. V. deuulgo.

Diuulsum separatum V 407, 63.

Diuum pater atque hominum rex Iupiter IV 439, 5 (*Verg. Aen.* I 65; II 648).

Diuus θεῖος, ὁ ἐν θεοῖς (ἐκ θεῶν ε) II 327, 5. deus uel imperator, quod (vel qui) post mortem quasi deus factus est IV 333, 25; V 403, 48; 286, 20 (factus *om.*). imperator qui post mortem ut deus habetur IV 54, 6; 506, 1; V 410, 39 (*de canon.*). imperator qui post mortem dei nomen accepit V 597, 9. diis dicatus locus V 452, 5. **diua** dea IV 438, 52. **diuo** deo V 407, 65. **diui** θεοί II 53, 36. **diuae** musae IV 57, 41 (*Verg. Aen.* VII 645). **diuum** θεόν, θεῶν II 50, 26. deorum IV 57, 38. **diuus** (= diuos) θεῖος, ἡμιθέος II 53, 29.

diuus θεός (diuos θεῖος a), ἡμιθέος II 53, 37. V. sub diuo.

Diuus fratruelis II 577, 16 (*θεῖος est auunculus uel patruus*). Cf. *Diez* I zio.

Diuus filius Διὸς υἱός, Ἡρακλῆς II 54, 1 (*ubi* Dius fidius ε).

Do δίδωμι II 54, 13; 276, 18. **didō** III 132, 67. **das**, **do** διδοῖς, δίδωμι II 37, 37. **das** διδοῖς III 132, 68. **das mihi** διδοῖς μοι III 136, 4. **dat** δίδωσιν II 37, 29. **didōi** III 132, 69. tribuit, persoluit, sacrificat IV 327, 22. **dat mihi** διδοῖ μοι III 136, 5. **dat**, **dedit** δίδωσιν, ἔδωκεν II 37, 38. **danunt** dant V 640, 27 (*Non.* 97, 13). **dant**, **dederunt** V 566, 48 (cf. *dianunt* δίδωσιν II 48, 28 <*ubi* *dantant ac*>). **duunt** dant, tribuunt IV 508, 25; V 409, 51. tribuunt V 356, 68. **dunt** dant, tribuunt IV 58, 53; 439, 40; V 452, 27; 497, 44. **duem** dem V 521, 39; 567, 55. **duis** duas res significat: nam et pro δις ponebatur et pro dederis V 521, 42; 567, 57 (*Festus Pauli* p. 66, 15). **des** δόσις δώσις? II 45, 7 (cf. dot δωσις II 55, 36: *ubi* dos δόσις ε). **duit** δοῖη II 56, 36. **dedit** *Plac.* V 17, 18 (diuidit) = V 63, 13 (*ubi* *nescio an dederit scribendum sit*). Cf. V 567, 58 et **duerit** dederit V 452, 20; 497, 41; 567, 53. **duet** det V 191, 29; 521, 38; 567, 54. **duit** det, tribuit V 409, 52. tribuit IV 508, 24. tribuit uel det V 287, 60. **demus** [ποτέ, πότρου] δῶμεν II 42, 55 (v. demum). **dent** δίδωσιν II 43, 4; 24. **duint** dent. Terentius (*Andr.* 666): at tibi di dignum factis exitium duint V 191, 30. **duent** dent, tribuant IV 333, 53; 508, 26; V 191, 27. **dent** uel imbuunt V 567, 56. **dent** V 452, 22. **duint** δοῖεν, δῶσ[ω]ν II 56, 35. **dent**, tribuant V 287, 59. **da** δός III 132, 70. **da mihi** δός μοι III 136, 3; 338, 11; 405, 40. **dic** V 283, 29. pro dic, ut Virgilius (*Ecl.* I 18): da, Tityre, nobis V 566, 46 (cf. *Non.* 278, 33; *Serv. in Aen.* I 676; III 85; VI 66). **dare** δούναι II 37, 28. **duere** dare, uincere *Papias* (v. duere). **damde** (vel *dande codd.*) date V 283, 24; 404, 45 (danite *Loewe Prodr.* 425; *Landgraf Arch.* IX 371. Cf. *W. Foerster Z. f. rom. Phil.* XXII p. 524 *qui* danite *reicit*). V. dapes. **dabam** ἐδίδουν II 37, 7. **dabant** ἐδίδουν II 37, 4. **dabo** δίδω II 37, 6 (dato *didon* ε). δῶσω III 132, 71. **dabo**, **dem** δῶσω II 282, 55. **dabo** tribuam, dicabo IV 327, 12. **dabis mihi** δώσεις μοι III 136, 6. **dabit** (dauit *codd.*) consecrabit IV 48, 1; 502, 15 (dicauit consecravit *Loewe GL. N.* 147; v. dicat). **dedi** ἔδωκα III 140, 17. **δέδωκα** III 136, 2. **dedisti**

ἔδωκες (!) III 140, 19. **dedit** ἔδωκεν III 140, 18. fecit, permisit IV 437, 17 (cf. *Verg. Aen.* I 62; 66 et *Serv. in Ecl.* I 18; *Aen.* II 464; 482; XII 267; 453). **dor** (*GR. L.* I 379, 25) **δίδομαι** II 55, 9. **dantur** **δοθῶσιν** (dantur **διδάσκουσιν** *Dammann Comm. Ten.* V 43) II 37, 41; 45. **dentur** **δοθῶσιν** II 43, 6. **dari** ο(β)uium fieri V 187, 26. **datum** est **ἐδόθη** III 140, 20. *Verbum* duo, dui, duere *extitisse videtur*. V. non datur, operam do, dent operam, dat uenum, dat iura, da legam, ne dederis, dedecore, duis.

Doceo **διδάσκω** II 54, 18; 276, 14; III 198, 18; 277, 28; 337, 50; 404, 22; 446, 36. **doce**s **διδάσκεις** III 404, 23. **docet** **διδάσκει**, **παιδεύει** II 54, 31. **διδάσκει** III 132, 59; 404, 30. **docet bene** **διδάσκει** **καλῶς** III 352, 17. **docemus** **διδάσκουμεν** II 54, 20; III 404, 24. **docent** **διδάσκουσιν** III 404, 26. **doce** **διδάξον** II 276, 8; III 132, 60; 404, 21. **doce me** **διδάξόν με** III 515, 11. **docebo** **διδάξω** II 54, 19. **docui** **ἐδίδαξα** II 54, 21; 55, 40. **docuit** **ἐδίδαξε** II 54, 22; III 516, 61. **docuerunt** **ἐδίδαξαν** III 404, 25. **docetur** **διδάσκεται** III 404, 28.

Docheatas (δοκίμαστός? documentatus?) probatus *gloss. Werth. Gallée* 338 (cf. *suppl.*). **δοχθέντος** probatos *Buech.*

Docibilis **ἐνδιδάκτος**, **ἐνμάθης** II 54, 15; 55, 44. **ἐνμάθης** III 331, 53; 373, 6; 493, 59; 519, 41. **διδασκτικός** II 276, 13. **παιδευμένος** III 178, 20. est qui facile discitur, **docilis** qui facile docetur, non quod sit doctus, sed quod doceri potest V 618, 32 + 33 (cf. *Isid.* X 66; *GR. L.* III 219, 16). **docibiles** pro dociles traditum. dicimus enim utrumque (deutrumque *R*), et docilis et docibilis *Plac.* V 17, 6 = V 63, 4. qui ab aliis docentur V 551, 35. V. docilis.

Docibilitas **παιδείσεις**, **ἐλλογιότης** II 54, 17. **διδασκαλία** II 55, 48.

Docilis **ἐνμάθης** II 318, 21. **ἐδίδακτος** II 316, 41. qui docet IV 439, 9. **docibilis** IV 333, 26. **ingeniosus** IV 508, 13; V 409, 29. qui docet uel ingeniosus IV 58, 20. sequax IV 58, 33. **ingeniosus** et qui cito potest discere IV 333, 35. qui cito di(s)cit V 496, 54 (dicilis). **ingeniosus** uel qui docet uel qui legis sit (loqui scit?) V 287, 48. **dociles** qui alios docent V 551, 36. Cf. *Anthol. ep.* 483, 6. V. docibilis.

Docte fabre, ingeniose, scienter IV 333, 28.

Doctilogus (= doctilocus) est docte loquens V 618, 30.

Docitat frequenter docet IV 508, 17; V 597, 21.

Doctor **διδάσκαλος** II 54, 34; 276, 12; III 132, 61; 198, 19; 277, 29; 327, 10; 337, 51; 404, 27; 446, 37. Cf. **διδάσκαλος** **doctor**, **magister** III 514, 55. **doctor** **παιδευτής** II 392, 9. **καθηγητής** III 496, 63. **ἐπιστάτης** III 352, 6. **sequax** IV 58, 21 (v. docilis). **praeceptor**, **magister** IV 333, 30. **doctores** **ὁδηγοί** III 152, 22. **διδάσκαλοι** II 54, 24. **doctoribus** (duct.?) **maiestratis** (!) V 628, 12. V. **legum doctor**, **iuris doctores**.

Doctrina **διδασκαλία**, **διδασκαλία** II 54, 16. **διδασχῆ** II 276, 7; III 25, 24; 132, 62; 198, 23; 446, 39. **διδασκαλία** II 54, 23; 276, 10; III 327, 17; 352, 7. **μάθησις** II 363, 60; III 339, 14; 446, 38. **διδασκῆσιον** III 404, 29. **eruditio**, **disciplina** IV 333, 31. **emiatinon** (**μαθησιων**?) **doctrinae** V 358, 14. Cf. III 515, 59.

Doctrinum **διδασκαλίειον** II 276, 11.

Doctus **δεδιδασμένος** II 55, 43; 266, 58; III 178, 44; 250, 75. **παιδευμένος** II 401, 26; III 373, 7. **δεδιδασμένος**, **μεμαθηκός** (**παιδευμένος** **adde** **ca** 27: cf. e) II 54, 26. **πολυμαθής** II 412, 44. **εὐπαιδευτός** III 331, 55; 519, 43. **ἐλλογιμος** II 55, 45. **disertus**, **eruditus**, **sciens**, **ingeniosus**, **peritus** IV 333, 32. **docta** **ἐλλογιμη** II 55, 46. **doctior** **scientior**, **ingeniosior** IV 333, 29. **doctiores** **ἐλλογιώτεροι** II 55, 50. **doctissimus** **εὐπαιδευτός** II 318, 52. **διδασκαλικότητας**, **ἐλλογιμότητας** II 55, 49. V. **documentatio**.

Doctus **διδασχῆ** II 276, 7. **παιδείσεις** II 392, 8.

Documentat **νοηθεῖ** II 54, 58. Cf. *GR. L.* VII p. 436, 13.

Documentatio **νοηθεσία** [**παιδευμένος**] II 54, 27 (v. doctus). **νοηθεσία** II 377, 13. **documentum** II 577, 30.

Documentor **doctor** II 577, 33 (documentator?).

Documentum **μάθημα** II 363, 58. **πείρα**, **ὀπόδειγμα** II 54, 29. **δικαίωμα**, **διδασκαλία** II 55, 47. **νοηθεσία**, **ὀπόδειγμα** II 547, 13. **διδασχῆ** II 635, 37. **exemplum** IV 230, 16; V 409, 35. **manifestum**, **probatum** uel **exemplum** IV 333, 33 (**contam. cum** **documentatum**?). quod docetur ignorans IV 58, 34. **documentum** **alterius exemplum** IV 250, 22; 333, 27. **documenta** **exempla** IV 58, 27; 508, 3. **probationes**, **testimonia** IV 508, 2.

Dodonus (?) **dona**, **munera** V 452, 6; 497, 27 (dodomas). **do** **domus** **et** **dona** **munera**? **δεδομένα** *Buech.*

Dodoronus **erissimo** III 589, 70; 611, 37. **dodoronus** **erissimo** III 623, 42. V. **semen** **dodoronae**, **eruca** **agrestis**.

Dodrans **ἐναόγκιον** II 297, 33. **aegur** (**vel** **egur**, *AS.*) V 355, 61; 409, 18.

Doga βοῦττις (βοῦττις ε) II 54, 28.
Dogarius βουττοποιός II 54, 30.
Dogma doctrina IV 230, 13. doctrina uel regula IV 58, 23. doctrina uel definitio IV 508, 10; V 410, 35 (cf. *can. apost.* 38). a putando dicta(!) V 355, 64; 409, 20 (*Isid.* VIII 2, 1). placitum, dissensio, consultum IV 409, 52.
dogmam doctrinam V 497, 34. **dogmata** iteratio doctrinae IV 508, 11; V 409, 24. iteratio doctrinae uel doctrina V 287, 46. secta IV 508, 12. consolatia (consultia?) doctrina V 452, 11.
Dogmatica consolatia V 409, 33 (v. dogma). propria consulta, consultum IV 410, 1. V. dogma.
Dogmatizo decerno, censeo V 567, 43. Cf. *GR. L.* VII 271, 2.
Dolabellum deminutium V 287, 54 (cf. 53). **dolabella** securicula uel dux (= Dolab.) II 577, 26.
Dolabra ἀξίνη τεκτονική (dolab. *cod.*, non dolob.) II 54, 32. ἀξίνη III 325, 56.
dolabra ἀξίνη III 204, 31. **dolabrum** ἀξίνη II 55, 42; 503, 37. ἀξίνη πελεκητρῆς II 547, 15. **dolabra, dolobrum** ἀξίνη II 231, 43. **dolabra πέλεκυς** III 368, 62; 502, 34. ὄρουξ II 387, 31. securis bipennis, dolatoria II 577, 25 (cf. *Isid.* XIX 19, 11). ascia lapidaria IV 58, 37; V 191, 11; 287, 49; 409, 30. securis lapidaria IV 333, 34. securis lapidaria, ascia V 497, 28. securis uel ascia lapidaria IV 230, 18. **dolubra** instrumenta rusticana V 633, 60. **delebra** instrumenta rusticana quos dicimus rastros V 284, 38. **dolabrum** est dolaturia V 287, 53 (cf. *Roensch Coll.* p. 198). V. dolamen, delabrum.
Dolamen (dolumen *codd. corr. Scal.*) uelabrum (dolabra *Scal.*) IV 333, 37; V 597, 41 (cf. *Loewe GL. N.* 110). Cf. delabrum. **dolonem** uelum paruum *H. dolo* minus uelorum *Buech.*
Dolat εἰσπαθεῖ III 367, 69 (*cap. de aureis, sed aliunde illata: dolet δυσπαθεῖ?*).
Dolator πελεκητρῆς II 400, 49; III 309, 15.
Dolatorium graece, ascia latine, aetsa (adesa?) saxonice *gloss. Werth. Gallée* 338 (cf. *suppl.*). V. dolabra.
Dolatum gesnidan (*AS.*) V 355, 55. gesniden (*AS.*) V 409, 17.
Dolatura brandlastercus (*recte* brádlást aex, *AS.*) V 409, 21. **dolaturae** braedlaestu aesc (*AS.*) V 356, 5.
Dolba cf. eruca (*et Loewe Prodr.* 418).
Dolens aegre ferens IV 439, 10 (*Verg. Aen.* I 9). indignans IV 508, 4; V 287, 45; 409, 28.
Dolenter fero δεινοπαθεῖ II 267, 21. V. adolenter.

Doleo ποῶ II 54, 36; 413, 32 = 35; III 153, 17. ἀλγῶ II 224, 41. **doles** πονεῖς III 153, 18. **dolet** πονεῖ, ἀλγεῖ II 54, 43. πονεῖ III 153, 19. **dolebam** ἤλγησα II 54, 35. ἐπόνον III 138, 64. **dolebas** ἐπόνεις III 138, 65. **dolebat** ἐπόνει III 138, 66. **dolui** ἐπόνησα III 138, 67; 446, 44. V. oculus doleo, dolat.
Doleo uicem tui et uicem tuam συμπάσχω σοι II 54, 44. Cf. *GR. L.* I 293, 9.
Dolesco ἄχθομαι II 254, 24.
Doliarius (dulearius *cod.*) πιθοπλαστής III 309, 13.
Doli[c]tum dolatum [harpa forceps v. harpa] V 640, 41 (*Non.* 99, 15).
Doliola (deliioea *R.* delioqua *G: corr. ex Festo*) locus depressus prope cloacam maximam, ubi appropinquantibus Gallis sacra quaedam Romani loco occulto defoderunt (defenderunt *R*) *Plac.* V 16, 35 = V 61, 7 (oculto *cum nonnullis libri gloss. eazemp. Deuerling: an doliolis occulta? condita?*). Cf. *Varro de l. l.* V 157; *Festus Pauli* p. 69, 8; *Liv.* V 40, *Serv. in Aen.* VI 238.
Doliolum βικίον III 446, 41. βίκιος III 24, 12. **doliola** βικία III 207, 46.
Dolium πίθος II 54, 46; 407, 49; 500, 11; 526, 3; 543, 41; III 153, 39; 193, 65/66; 270, 52; 326, 29 (duleum); 339, 59 (doleum; cf. *GR. L.* IV 198, 2; *Not. Tir.* 96, 21); 366, 51; 369, 11; 446, 40; 572, 47 (dulium). Cf. **doleum** πίθον III 24, 4. **doleum** uas fictile ducentis decimatis(?) II siclos capere potest *gloss. Werth. Gallée* 338 (cf. *suppl.*). ludulio (duliolium?) V 497, 30. **dolei** πιθοῖ III 357, 58. **dolea** πιθοῖ II 54, 42.
dolia hydr<i>ae, uasa V 497, 29. **doleta** uascula sunt magna lapideae et uitrea, alia capientes modia CC, alia C, aliaque diuersae magnitudinis sunt *gloss. Werth. Gallée* 338 (cf. *suppl.*).
Dolo πελεκῶ II 400, 53. **dolat** πελεκᾷ καὶ τύπτει II 54, 41.
Dolo flagellum intra cuius uirgam latet pugio seu ingens contus cum breuissimo ferro; dicti dolones a fallendo V 551, 34 (cf. *Isid.* XVIII 9, 4). est gladius ligno latens V 618, 28. **dolones** tela abscondita IV 230, 19; 333, 36 (telae absconditae); 508, 21; V 191, 12; 287, 47. tela, arma absconsa V 409, 26. hunsporan (? *AS.*) V 409, 31. Cf. *Serv. in Aen.* VII 664.
Dolon v. dalum.
Dolopes milites duces (ducis?) Graecorum IV 508, 16. milites fini condotati per manus IV 230, 20 (ubi fenicum et dotatim <h. e. datatim> per manus ab; cf. datatim). Cf. *Verg. Aen.* II 7; 29.

Dolor πόνος καὶ ἀλγῆμα *be post* II 54, 57. πόνος II 413, 30; III 29, 52; 153, 20; 206, 4; 296, 40; 339, 53; 363, 64; 446, 42; 502, 44. πόνος, ὠδίν III 468, 56. ἀλγηδών II 224, 40; 489, 70. ἀλγῆμα III 489, 64; 509, 62; 596, 5. δδώνη II 379, 26. tristitia, molestia IV 333, 38. premens angor dicitur V 658, 16 (*schol. Gronov. Cic. pro Marc.* 1). dolores ἀλγηδόνες, πόνοι II 54, 38; 45. ὠδίνες III 571, 4. V. lateris dolor, dentium dolor, dolus, altum dolorem, sine dolore.

Dolor capitis κεφαλαγία III 149, 20. κεφαλαργική III 599, 11. V. capitis dolor.

Dolore perfrusus V 661, 39.

Dolose δολῶς III 135, 12.

Dolus δόλος II 54, 40; 280, 7; III 446, 43. δυσπειθής III 136, 15. callidus, [in]sensatus, malitiosus, insidiosus IV 58, 32. callidus, [in]sensatus V 452, 7. callidus aut uersutus uel insidiosus, fraudulentus IV 508, 6. insidiosus, malignus *Plac.* V 63, 5; *Isid.* X 76.

Dolus δόλος II 280, 8; 535, 38; III 136, 8. δόλος, ἄλγος, ἀλγῆμα II 54, 37 (dolos = dolor). fraus IV 230, 14. error, fallacia IV 439, 12 (*Verg. Aen.* II 390). dolo fraude IV 508, 5. malitia, fraude IV 439, 11. dolos fraudes IV 58, 36. V. carere dolo, sine dolo.

Dolus malus δόλος πονηρός III 136, 9.

Domans δαμάζων II 266, 18.

Domata moenia uel superiores domos IV 58, 26; 508, 8. moenia dicuntur uel certe superiores domus IV 230, 23 (*ubi Maeniana Warren*). quae moenia latine dicuntur uel superiores domus V 287, 52. quae moenia Latini dicunt V 409, 34. **domatis** (*genet. sing.*) huses (*AS.*) V 409, 27. **domatibus** solaris V 356, 22; 409, 25. tectis V 633, 58. porticibus V 497, 31. *Cf. vulg. Ierem.* XIX 13.

Domator v. damnator, dononarius.

Domesticatio proprietatis II 577, 31.

Domesticus οἰκίσιος, οἰκιακός II 54, 59. οἰκίσιος II 54, 48 (domicus); 380, 2; 535, 39; III 303, 30; 375, 41. οἰκιακός III 254, 45 (*de pane*). agaso, cliens uel proximus IV 333, 39. **domesticum** οἰκιακόν III 183, 7 (*de pane*). **domestico** (*scil. uino*) οἰκιακῶ III 214, 21 = 230, 14 = 650, 7. V. bellum domesticum.

Domesticum κατοικίης II 346, 17. οἰκητήριον II 380, 13. ἐφέστιον II 320, 63; III 267, 20. ἐποικισμός, κατοικισμός II 55, 16. οἰκητήριον, ἐφέστιον II 54, 60. domus uel habitatio IV 508, 9. nidum auis V 521, 33. **domicillis** ἐφεστίοις II 55, 41.

Domicorruptor οἰκοφθόρος II 55, 1; 380, 41. qui malis sermonibus dehonestat domum II 577, 34.

Domiculum v. deuerticulum.

Domicus v. domesticus.

Domina δέσποινα II 54, 50; 268, 47; III 133, 1 (domna); 304, 49; 337, 54; 491, 67; 514, 10. κυρία III 28, 57; 149, 12; 304, 50; 341, 75; 374, 69; 525, 26. δέσποινα, κυρία III 446, 45. **dominae** δέσποιναι II 54, 52. κυρίαί plurali numero III 528, 19.

Dominatio δεσποτεία II 268, 48; 535, 40. τυραννίς, δεσποσύνη II 55, 33. προσκύρωσις III 336, 50. **dominatum** IV 333, 40. **dominationes** κυριότητες III 279, 1 (*vulg. Col.* I 16). **dominationum** κυριοτήτων III 424, 1. V. dominium, paucorum dominatio, populi d.

Dominatus δεσποτεία II 268, 48. κυριότης II 357, 11. ἡ τυραννίς II 510, 39.

Domī natus οἰκογενής II 55, 2; 535, 41. V. domo natus.

Domine, miserere nobis κύριε, ἐλέησον III 524, 1.

Dominicus κυριακός III 497, 49. **dominica** κυριακή III 149, 13; 341, 73; 446, 46. **dominicum** κυριακόν III 149, 14; 341, 72; 446, 47.

Dominium κυρία II 55, 17. τυραννίς II 529, 45. **dominium et dominatio** δεσποτεία II 54, 53.

Dominor δεσποτέω II 268, 51; III 133, 47. δεσπάζω II 268, 52. κυριεύω III 149, 10. **dominatur** δεσποτέει, τυραννεί II 54, 54. κυριέει, δεσποτέει II 54, 57. **dominabitur** imperabit IV 439, 14 (*Verg. Aen.* I 285). **dominabunt** κυριεύουσιν III 52, 37. **dominauit** (domit.?) subiecit, summisit IV 333, 41.

Dominus δεσπότης, κύριος II 54, 55; III 446, 48. δεσπότης II 268, 46; III 132, 72; 182, 20; 304, 47; 337, 53; 491, 66; 514, 9. κύριος III 28, 56; 149, 11; 278, 53; 304, 48; 341, 74; 374, 68; 528, 20. erus, uir magnus IV 333, 42. **domini** δεσπότες II 54, 51.

Domitatio οικειότης II 55, 3. V. domesticatio.

Domitio δάμσις II 266, 22.

Domitio reditus ad propriam domum II 577, 32. **domitione(m)** ἐπάνοδον II 55, 4. **domitionem** domutionem V 640, 16 (*Non.* 96, 1). **domitum** (domutionem b²) domus (domui G) reditum *Plac.* V 16, 16 = V 63, 7.

Domito δαμάζω II 266, 17. V. domo.

Domitor δαμαστής II 266, 23.

Domitus δαμαστός III 446, 49.

Domitus δάμσις II 266, 22.

Domnaedius et **caenacularius** σταθμῶχος II 55, 18. V. cenacularius.

Domo δαμάζω II 266, 17; III 133, 2. **domas** δαμάξεις III 133, 3. **domat** δα-

μάξει III 133, 4. **domat et domitat** δαμάξει II 54, 47. **domui** ἐδάμασα II 55, 19. **domaui** ἐδάμασα II 54, 49. **domulsti** ὀπίταξας II 465, 8. **domuit** fregit IV 508, 18. **domauit** contundit IV 439, 13 (cf. *Verg. Aen.* I 264 et contundo). **domuerunt** uicerunt IV 58, 29; 508, 19.

Domo natus οἰκογενής II 380, 21 (v. domi n.).

Domuitio v. domitio.

Domuncula οἰκίδιον II 380, 18; 496, 54. οἰκίσκος II 380, 19. conclauium, domus V 521, 32; 567, 44. domus diminutiuē gloss. *Werth. Gallée* 338 (cf. *suppl.*). Cf. *G.R. L.* VII 270, 9.

Domus οἶκος II 380, 35; 492, 67; 518, 28; 540, 29; 552, 54. οἰκία II 55, 20; 380, 15; 535, 42; III 19, 26; 78, 23; 91, 18; 190, 16; 202, 37; 312, 31; 364, 75; 405, 23. οἰκία, οἶκος III 268, 23. χωρία (ad 65?) III 370, 66. publica aedificia, id est theatra, amphitheatra, circi, balnea siue thermae, nymphaea, culinae, pistrina, hippodromi et reliqua II p. XII. familia IV 333, 43. **domum** familiae IV 438, 36 (cf. *Verg. Aen.* IX 448 et *Serv. ad hunc locum et alibi*). **domi** **domo** κατ' οἶκον, ἐν οἴκῳ II 54, 56. **domi** οἴκου II 380, 30. οἴκαδε II 379, 65. καὶ οἴκου et **domi** II 336, 15. domi humi et cetera aduerbia (-um *codd.*) sunt *Plac.* V 18, 3 = 63, 6. **in domo** ἐν τῇ οἰκίᾳ II 81, 6. **domo** οἰκοθεν II 380, 29. ἐξ οἴκου II 303, 52. **domos** penate(s), lares IV 333, 44. **domibus** tectis IV 508, 7. V. aedificata domus, paruum membrum domus.

Domus Assaraci imperium Romano-
rum IV 439, 15 (*Verg. Aen.* I 284).

Domus lubentis amissuræ dignitate(s) IV 439, 16 (*Verg. Aen.* IV 318).

Domus omnibus peruiam aperta V 661, 30.

Donabilis χαριστικός III 164, 7.

Donarium gazophylacium V 452, 12; 497, 32; 567, 45. est in quo conlocant oblata V 191, 14 (*Is.* XV 5, 1). **donaria** χαριστήρια, ναοί, τεμένη, ἱερά ἀναθήματα II 55, 54. ἀναθήματα III 446, 50; 479, 37. loca templi ubi dona reponuntur V 191, 13. loca donorum IV 58, 31; V 452, 13 (*Serv. in Aen.* II 269; XII 199; *Georg.* III 532). munera IV 508, 14.

Donaticius δωρητός II 55, 37.

Donatio δωρεά II 55, 8; 282, 43; 535, 43.

Donatium δῶρον στρατιώταις II 282, 53. χάρισμα II 535, 44. χαριστήριον II 475, 45. est stipendium V 618, 42.

Donator δωρητικός II 282, 48.

Donatus δωρητός II 55, 5. **donati** munerati IV 439, 17 (*Verg. Aen.* V 268).

Donec ἕως II 55, 52; 321, 50. μέχρι II 370, 28. ἄχρι II 254, 42. μέχρις οὐ II 370, 34. ἄχρις οὐ, μέχρι II 54, 33. quam diu IV 58, 22; V 287, 51; 409, 19.

Donicum ἕως II 55, 53. ἄχρις οὐ II 55, 35 (*αχρηστον cod. corr. g.*). Cf. *Roensch Coll. phil.* p. 27.

Donicum eiuem (euitem R) donec refutum *Plac.* V 16, 28 = V 63, 8.

Donique v. denique finiantur (*Roensch Coll. phil.* 27).

Donis opulentum muneribus plenum IV 439, 18 (*Verg. Aen.* I 447).

Dono χαρίζομαι II 475, 37; III 4, 19; 80, 65; 163, 27; 163, 33 (χαρίζω); 343, 37; 446, 51. δωροδομαι II 282, 54; III 134, 5. **donas** χαρίζη III 4, 20; 163, 28. doriso (δωρεῖσαι?) III 134, 6. **donat** δωρεται, χαρίζεται II 55, 7. χαρίζεται III 4, 21; 163, 29. δωρεται III 134, 7. **donant** χαρίζονται III 4, 22. **дона** δώρησαι II 54, 25. χάρισαι III 4, 23; 163, 30. **donabam** ἐχαρίζομην III 4, 24. **donabas** ἐχαρίζον III 4, 25.

Dono collato δωρηθέντα II 55, 39 (dona collata c).

Dononarus domator V 497, 33 (donatarius donator?).

Donum δῶρον, χάρισμα, ἀνάθημα, χαριστήριον II 55, 10. δῶρον II 282, 52; III 134, 9; 468, 57. χάρισμα III 163, 31; 362, 16 (dona). ἀνάθημα III 301, 64. χαριστήριον II 475, 45. munus IV 58, 30. **donā** δῶρα II 55, 6; III 134, 8; 170, 53; 238, 54. ἀναθήματα III 10, 2; 301, 63. munera [duces Graecorum] IV 508, 15 (v. 16).

Donum exitiale equum, exitiale [exitiare] mortem Troianis laturum [remortii] IV 439, 19 (*Verg. Aen.* II 31).

Don<u>sa nomen insulae IV 230, 21 (*Verg. Aen.* III 125).

Dorcās δορκάς III 189, 2. caprea IV 230, 17; 58, 24 (capreas). **dorcales** quadrupedes capreolae similis IV 230, 15. genus quadrupedum IV 333, 45; V 409, 32; 287, 50 (quadripedis).

Dorcōnes (h. e. lurcones) audi uoratores V 191, 15.

Dor<i>cus(?) girec (crec?) saxonice gloss. *Werth. Gallée* 338 (cf. *suppl.*). **Dorica** Graeca IV 58, 28; 508, 20. **Dorica castra** stationes nauium IV 410, 4 (*Verg. Aen.* I 27; V 597, 43. Graecorum IV 439, 20 (contaminata est gl. quam traxit *Hagen Grad. ad cr.* 101).

Doris mare IV 58, 25 (mare uel mater Nereidum aut nymphae c: cf. **Doris** maris annifer nimpheus (h. e. mare, mater Nereidum, nymphae) V 497, 35). Cf. *schol. ad Verg. ecl. X* 5.

Dorium (?) indiculum gloss. *Werth. Gallée* 338 (cf. *suppl.*). elogium *H.*

Dormiente κοιμωμενοι (ubi dormientes a e: nisi praestat κοιμωμένον) II 55, 34.

Dormio κοιμῶμαι II 55, 11; 351, 47; III 147, 42; 404, 38. καθεύδω II 335, 2. καθεύδομαι III 76, 9. **dormis** κοιμᾶσαι (!) III 147, 43; 404, 39. **dormit** κοιμᾶται II 55, 12; 21; III 5, 18; 147, 44; 446, 52. **dormiamus** κοιμηθῶμεν III 404, 45. **dorni** κοιμῶ III 404, 37. **dormite** [ἐ]κοιμήθητε III 404, 43. **dormitui** ἐκοιμήθην III 404, 40. **dormisti** ἐκοιμήθης III 404, 41. **dormiui** ἐκοιμήθην III 404, 42. **dormierunt** ἐκοιμήθησαν III 404, 44.

Dormitto quies V 640, 44 (*Non.* 100, 1).

Dormito νυστάζω II 55, 28; 377, 39; III 77, 46; 342, 30; 404, 69; 446, 53. **dormitas** νυστάζεις III 404, 68. **dormitat** νυστάζει II 55, 13; III 404, 70.

Dormitorium ἐγκοιμηθρον II 55, 23; 284, 3; III 269, 42 (ἐγκοιμηθρον); 323, 27; 518, 69. pretium meretricis II 577, 28. **dormitoria** ἐνκοιμητρα III 193, 19; 369, 65. **dormitoria** <m> ἐγκοιμητραν III 120, 58 = 645, 2 (cf. 224, 55). Cf. *Funck Arch.* VIII 391.

Dorsiuersator v. tergiuersator.

Dorsuarius νατοφορός II 55, 15. **dorsorius** (?) qui dorso portat II 577, 29. **dorsuaria** νατοφορά II 55, 51.

Dorsum νῶτος II 55, 14; 377, 45; 500, 12; 526, 6; III 12, 34; 85, 62; 175, 69; 247, 71 (νῶτον); 311, 48 (dorsus); 349, 62; 351, 35; 394, 66; 405, 11 (dorsus); 468, 58 (νῶτον); 531, 11; 570, 15. ῥάχις, νῶτος, ὀχίον II 55, 32. uertebra II 577, 27. **dossum** lumba, ὀχίον II 333, 39.

Dorsum immane saxa sunt inter Africam et Siciliam, quae est Sardinia IV 439, 21 (*Verg. Aen.* I 110).

Dos φερνή II 470, 34. προίξ II 418, 6; 507, 17; III 202, 54. φερνή, προίξ II 55, 27. προίξ, φερνή III 253, 27. uituma (*AS.*) V 356, 9. uituma uel uuetma (*AS.*) V 409, 22. **dotem** προίκα II 55, 25. **votes** προίκας II 55, 24. Cf. aduenticia dos, profecticia dos, doto.

Dosius uel **dosinus** equus asinini pili V 597, 33 (cf. *Mus. Rhen.* XLVIII 482). V. cinereus.

Dosmul (= δός μου?) dome(?) saxonice gloss. *Werth. Gallée* 338 (v. *suppl.*).

Dossenus persona parasitorum V 408, 50 (diss.); 597, 11 (dors.); 633, 59. genus parasitorum V 191, 16.

Dotale strumentum (instr. a c) προικῶν II 55, 29.

Dotales Tyrios uice dotis censuros (census? cysuros?) IV 439, 22 (*Verg. Aen.* IV 104).

Dotalicium v. doto.

Dotalis προικιμαίος II 55, 26; 418, 3; 535, 47; III 446, 54; 480, 18. ἐνπροικος III 305, 7; 493, 16; 517, 64. **dotale** προικιμαίον II 55, 38. **dotalia** προικιμαῖα II 55, 22; 535, 46.

Dotamen donum pro uxore *cod. Leid.* 191³ (*Loewe Prodr.* 384).

Dotanda προικιζομένη II 55, 31.

Dotata προικοφόρος II 418, 4. ἐμπροικος II 535, 45. προικοφόρα (!) II 55, 30.

Dotatim per manus uel abundanter V 497, 37. abundanter V 521, 45; 567, 42. V. datatim, Dolopes.

Dotis titulo λόγω προικός III 446, 55; 479, 30.

Doto προικίζω II 418, 2; 535, 48; III 446, 56; 479, 35 (dito). est dotalium (*contam.* v. dos) uel numero V 618, 38.

Doxa gloria uel claritas IV 58, 38.

Doxifico glorifico V 618, 43.

Drachmum δραχμή of ἑξ ὀβολοι II 280, 57. δραχμή II 503, 36. **dragum** uiginti siliquis V 452, 14. **dragma** genus denarii, certa pars ponderis IV 410, 2.

Draco δράκων II 55, 55; 280, 40; III 19, 10; 91, 3; 170, 9 (*sign. caeli*); 190, 1; 241, 64 (*sign. caeli*); 259, 62; 293, 26 (*sign. caeli*); 305, 21; 376, 28; 514, 4. **draco** dicitur et **dracena** sicut leo et leaena V 191, 17 (cf. *GR. L.* I 328, 28; II 146, 13). **draco** δράκων ὁ ἰχθύς II 280, 41; cf. III 186, 32; 256, 45. **dracones** τυφῶνες III 523, 5.

Draconarius δρακοντοφόρος II 280, 42.

Draconitis gemma ex cerebro serpentis V 409, 40 (dracontias?). **dracontia** gemma ex cerebro serpentis IV 502, 14. gemma ex cerebro IV 48, 2. **grimrod** (*AS.*) V 356, 55. **gimrod** dicitur (= gimrod, *AS.*) V 409, 39. **draconia** gemma ex cerebro piscium IV 225, 5. **dramicomica** gemma ex ce(re)bro **drac**onis V 542, 5. Cf. *Isid.* XVI 14, 7.

Dracontea (vel dragontea: cf. *Pseudap.* XV; *Diosc.* II 195. 196) herba uaria ut serpens III 589, 38; 610, 48; 623, 1. herba in modum [herbae] serpentis V 409, 43. pitonion (pythonion *Pseudap.*) III 573, 28. asclepias III 550, 57. antomalis (anchomanes *Pseudap.*) III 550, 53. pagromaton (panchromaton *Pseudap. cod. Vratisl.*) III 573, 29. afrissa III 550, 59.

therion, thyonis(?), terifonon (theriophonon *Pseudap.*) unum sunt, id est **dragontea** III 578, 28. **dragontea** dorcadion III 560, 2. corcodrillion (crocodrillion *Pseudap.*) III 557, 63. eminent III 561, 64. colubrina III 557, 62; 622, 18 (*quae secuntur om. Ackermannus, habet paene omnia cod. Vratisl.*). proserpinale III 559, 41. alipitanon (alii pythionon?) III 582, 12. aucyion III 550, 60. adrizafot III 550, 61. adilla III 550, 62. cronice III 557, 61; 621, 67. licorcon III 567, 45. licorcorcon III 568, 12. licopsolon III 567, 46. ezegontas III 561, 63. oricula asinina III 570, 48. ameus as lepadias (homoeos asclepiadas?), Itali **dracontea**, alii auricula asinina III 633, 17—20. talpiriola III 578, 72. talpiriola id est **dragontea** simulat III 629, 53. talpiriola erba **dragontea** similis III 595, 56. lalela id est **dragontea** II 625, 52. *Cf.* III 538, 23. *V.* semen draconteae.

Draconteae radix dragontius rizis III 560, 45.

Dracontopede homo est qui caudam habet draconis IV 502, 12; V 287, 56. homo caudam habens draconis V 409, 42. **dracontopedes** homines draconum similis *gloss. Werth. Gallée* 338 (*v. suppl.*). *V.* anguipedes. *Cf. Lact. Plac. ad Theb.* V 569.

Dragaganta, dragantus *v.* tracacantha, aeris flos.

Dragma δράγμα II 280, 38.

Dragnatur *v.* capulare.

Drama capitantium(?) V 356, 19; 409, 38 (drachma capit tantum? *mutitata*).

Dramatis mutatio <mutatio> personarum uel introductio V 356, 69; 409, 41.

Dramea post framearum *Scal.* V 597, 34. *Cf. Not. Tir.* 67, 65.

Drauca *v.* personacia, lappa.

Drepana urbs Siciliae IV 439, 23 (*Verg. Aen.* III 707).

Drimyphagia acria cibaria III 560, 42; 582, 9 (cefaria); 589, 42; 610, 58; 623, 5.

Drocila *v.* quinquefolium.

Drodonus *v.* dodoronis.

Dromedarius (vel dromidarius) seorodmon (eorodman? *AS.*) V 409, 37. seoritmon (*AS.*) V 356, 4. **dromedarii** cursores V 567, 46 (*cf. vulg. Isai.* 60, 6). **dromedariae** naues dicuntur XXX in quo remigant qui gubernant et trahunt draconem, qui capiunt L uel LX homines *gloss. Werth. Gallée* 338 (*v. suppl.*). **dromonariae**?

Dromes (δρομεῖς? dromones?) cursores graece, ideo et dromedae quia ueloces V 191, 18. *V.* lembus.

Dromidus afyred olbenda (*AS.*) V 409, 36. afyrid obbenda (! *AS.*) V 356, 3.

Dropaelista δραπαλιστής II 281, 19.

Drupae γεργέριμος, έλαία μελανή (*μέλανα e*) II 55, 56.

Druseos Ellenorum lingua Iulius mensis dicitur V 191, 19 (*Δροσόειος?* *v.* menses).

Drusus patiens, rigidus aut contumax *lib. gloss.* (= *Loewe Prodr.* 398). patiens aut rigidus V 614, 23. *Cf. Hamann 'Mittheil.'* p. 5. *V.* hirsutus.

Dryocolaptes auis quae in capite suo in modum galli cristam habet, quae ore suo arborem fodiens ibidem sibi nidum facit *Plac.* V 17, 16 = V 63, 10.

Dualis δνικός II 55, 58; 281, 22; III 376, 12; 382, 66. diuinus uel sacerdos II 577, 44 (*videtur ad dualis spectare*). diuisa, femina (diuina, gemina?) V 614, 24. **duale** δνικόν II 55, 57.

Dualitas II 560, 58.

Dualiter δνικώς II 281, 23.

Duanus gaudens V 567, 49 (*scr. ouans*).

Duas coronas duo panes pertussos similes coronae V 424, 4 (*Gregor. dial.* IV 55).

Dubat dubitat V 521, 44: *cf. Festus Pauli* p. 67, 6.

Dubia fama opinio IV 334, 5. *V.* opinio.

Dubie *v.* haud dubie.

Dubie < > nus δισός II 55, 62. **dubius** δεσπότης II 56, 6 (*ubi* dubienus *Scal. ad Festum Pauli* p. 67, 7: *cf. Dammann Comm. Ien.* V 30. dubienus = dubius: dominus *corruptum* ex dubius. *cf. Pauli locus, quem aliter tractat Birt Mus. Rhen.* LI *suppl.* p. 70. diuinus (= binus) δισός *H.* *Cf. Schenkl 'Z. f. ö. G.'* XLVI p. 613).

Dubietas ἀμφιβολία II 55, 59.

Dubingeniosus ἀφνήσις II 56, 29 (*Roensch 'Coll. phil.'* p. 299). *during. H.*

Dubio διστακτικώς II 279, 4.

Dubitante διστακτικώς II 279, 4.

Dubitantes ἀμφιβάλλοντες II 56, 3.

Dubitatum dubitanter V 640, 38 (*Non.* 98, 26).

Dubitatio δισταγμός II 494, 61; 540, 31; 552, 56; III 446, 58. *V.* sine dubitatione.

Dubitator confida IV 334, 6. *V.* confida.

Dubito διστάζω II 279, 2. ἐνδοιάζω II 298, 11. ἀμφιβάλλω (ἀμφιβολῶ? *at cf. dubitantes, ancipit*) II 55, 61. **dubitatio** διστάζει II 55, 60; III 446, 57. *Cf.* non dubitauit, nec dubito quin.

Dubium quin (quin *codd.* quid *cod. Cors.*) numquid dubium *Plac.* V 17, 15 = V 63, 11 = *V. praef.* XVI (id est numquid). **dubium quidni** numquid dubium V 567, 47.

Dubius anceps, incertus IV 334, 8. **dubium** ἀμφίβολον, ἄδηλον, δισταγμός II 56, 1. incertum IV 58, 40; 230, 24. clanculum, ambiguum IV 334, 7. **dubia** apocrypha III 489, 17. V. sine dubio, haud dubium, non dubium, procul dubio.

Duca formula IV 230, 32; V 452, 9; 497, 38; 567, 48 (dica *Buech.*).

Ducale (ductale *dg*) ἀγωγέος ὁ τῶν κτηρῶν II 56, 42. **ducale** ἀγωγέος III 370, 38. Cf. *Ducange et Bluemner* 'Maximaltarif' p. 130, *GR. L.* V 500, 14.

Ducator (ductor *e*) ἀγωγέος II 217, 56. ἀγός, προηγούμενος II 56, 18. qui viam ostendit V 452, 10; 497, 39. **ducatores** ἀγολί, ἡγεμόνες II 56, 2. Cf. *Roensch Coll. phil.* p. 23.

Ducatus ἡγεμονία II 56, 17. V. ducarium.

Ducatus v. bene ducatus.

Ducatus latronum ἀρχὴ ληστείας II 56, 20.

Ducenarius διακοσιοστός II 56, 28. praeses V 355, 53; 409, 46. **ducenarium** praesidem (*Euseb. eccl. hist.* VII 26) V 422, 9; 431, 3.

Ducendi ἀπαντέοι II 56, 21.

Ducenti διακόσιοι II 56, 22. **ducentae** διακόσιαι II 56, 24. **ducenta** διακόσια II 56, 25. **ducentorum** διακοσίων II 56, 7. **ducentos** διακοσίους II 56, 23.

Ducenties διακοσιοντάκις II 56, 9.

Ducentissimus διακοσιοστός II 56, 26. **ducentissima** διακοσιοστή II 56, 27.

Ducit uxorem γαμεῖ II 56, 8.

Duco ἔλω II 295, 22; III 138, 13. ὀδηγῶ II 379, 10. ἄγω II 217, 55; III 128, 68. acceptum habeo IV 58, 41. ego duco me ἐγὼ πορεύομαι III 516, 18.

ducls ἔλκεις III 138, 15. ἄγεις III 128, 69. **ducit** ἄγει, ἔλκει, ἡγείται, προλαμβάνει, ψηφίζει II 56, 5. ἄγει III 128, 70. ἔλκει III 138, 16. extimat uel exercit IV 439, 24. trahit IV 333, 47.

ducimus ὑπειλήφαμεν II 56, 32. **ducunt** aestimant IV 439, 27. **duc** ἄγε II 216, 8; III 127, 10. **ἔλκε** III 138, 14. **duc te** ὄπαγε II 56, 11 (*Plaut. Bacch.* 593); III 6, 57. **ducite** ἔλκετε III 446, 60. **ducere** ἔγει II 56, 14. deponere IV 58, 49. decipere, fallere V 533, 2 (*Ter. Andr.* 644).

ducerent ἡγίσσονται II 56, 15. **duxī** ἐλογισάμην, ἔλκυσσα II 57, 30. aestimari, arbitraui IV 334, 10. **duxit** ἔλκυσεν II 57, 29. nutrit (nutriuit?) V 288, 7.

duxerit νομίση II 57, 28. **duxerint** ὑπολάβωσιν II 57, 27. **ducitur** ἔγεται, ἔλκεται II 56, 30. trahitur IV 58, 52.

duci trahi, nasci IV 439, 25. putari, aestimari V 533, 3 (*Ter. Ad.* 5). V. uxorem duco.

Ducta tracta IV 439, 26. **ductis** βαλλομένων. Virgilius VI Aeneidos (v. 22): ductis sortibus II 255, 42.

Ductarium ἀγωγέος II 56, 16 (-us *cod.*); 217, 56; 500, 13; III 326, 69; 446, 61; 479, 65. ἀγωγέος, ἑυτήρ II 56, 10. ἐπαγωγέος III 194, 24. ducatus II 577, 36.

Ductile ἔλκυστόν II 56, 31; III 368, 39. ἔλατόν II 294, 17; III 325, 5; 518, 75.

Ductio δημοσία (cf. δημόσιος. auctio δημευσις *H.*) III 479, 46. ἔλκυσμα II 295, 19. a ducendo II 577, 41.

Ducto διέλω II 276, 25. **ductat** διέλκει II 56, 50. frequenter ducit (dicit *cod.*) V 288, 3. ducit frequenter V 409, 47. **ductare** ducere IV 58, 50; 508, 23.

Ducto auspicio ex diuina requisitione V 567, 50. ex diuina requisitione quod potest duci uel nuntiaari IV 333, 48. ductu auspicio *manvlt Hildebrand* p. 117.

Ductor ὀδηγός II 379, 9. dux IV 333, 49. **ductores** duces IV 58, 53 (*Verg. Aen.* II 14; IV 37; IX 224); V 287, 61. duces militum IV 508, 28. duces, principes, archontes V 452, 15.

Ductor nauis τριηραρχος II 459, 7; III 446, 62; 480, 17. nauclerus II 577, 45.

Ductu auspicioque ille qui duxit non duxit nisi uidit signum de caelo aliquod V 288, 5.

Ductus ἀγωγέος ὕδατος, ὕδραγάγιον II 56, 43. ἀγωγός II 218, 3. χαραγμή II 488, 23 (cf. *GR. L.* I 552, 6); 475, 24; 538, 1. V. aquaeductus.

Dudum πάλαι II 56, 12; 392, 25. olim, iamdudum *Plac.* V 63, 12. iamdudum, pridem, diu IV 439, 28. olim, iam antea IV 58, 48. diu, diutius IV 333, 50. paulo ante V 288, 6; 409, 57, ungeora (*AS.*) gloss. *Werth. Gallée* 338 (v. *suppl.*). V. iamdudum.

Duella scripula octo IV 230, 33.

Duellio (diuellio *cod.*) πόλεμος (-ios *alii*) II 53, 18. **duellio** bellum duplex IV 410, 3. bellum, pugna in hostem duplicem *cod.* *Voss. lat. fol.* 24 (*Loewe Prodr.* 125). rebellis IV 58, 45; 508, 29; V 191, 21; 452, 26; 597, 22. **debello** rebellis V 567, 3. **duellio** rebellis, quia antiqui duellum bellum dicebant eo quod generatur sibi contrarius, a duobus (!) partibus V 287, 62 (eo quod geratur a duobus partibus sibi contrariis?). pugnator, belligerator, rebellis V 567, 52. pugnator, belligerator, quod docet (*non plena*) IV 333, 52. pugnator, belligerator V 452, 18. debellans pauperes V 497, 40. bella pauperum V 452, 19 (debellans pauperes?). **duellio** perditis (perduellis *Nettlethip* 'Journ. of Phil.' XIX 120) IV 58, 55; V 191, 20; 452, 21;

497, 42. **duellionis belli** (*de verb. interpr.*) V 416, 51. **diuellionis πόλεμοι, ἀρπαγαί(?)** II 53, 20. *Cf. Loewe Prodr.* 125, 384, 407. V. delliones, belliger, debellio.

Duellis tyrannus V 567, 51. **duellibus aduersariis** IV 230, 34. *Cf. agonía.*

Duellium v. duellum.

Duellona πολεμική II 56, 34. V. Bellona.

Duellum πόλεμος ἀρχαίως II 56, 33. πόλεμος II 500, 14. bellum duorum hominum IV 230, 35. duorum hominum bellum V 452, 17. dicitur quod duae sunt partes pugnantium *gloss. Werth. Gallée* 338 (*cf. suppl.*). bellum V 191, 23; 287, 58. bellum uel pugna V 191, 22. pugna V 191, 24. secundum bellum V 191, 25. bellum, perduellem repugnantem V 191, 26 **duellium τυραννίς** II 461, 7 (*v. duellis*). secundum bellum IV 230, 29. bellum IV 58, 46; V 356, 57. bellum, pugna IV 59, 1, pugnam, hostem IV 508, 30. bellum dixerunt qui(a) ex utraque parte geritur V 409, 50. **diellium bellum** IV 57, 52; V 450, 34; 496, 62. **duella bellum, pugna** IV 333, 51. bella, pugnae V 452, 16. V. perduello, auellum.

Duere uincere V 191, 28 (*ouare Hildebrand p.* 118). V. do.

Duicensus XII tab. (*διταβ cod.*) δέυτερον ἀπο(γε)γραμμένος II 56, 4 (*cf. Klein Mus. Rhen. XXIV p.* 301, *Ind. Jen.* 1889 p. IV; *Festus Pauli p.* 66, 14).

Duis (*dis uis cod.*) δίς (*δος cod.*) II 53, 38. V. bis. **Duis δός τωιαυτ Buech.**

Duis v. do.

Duitas δνάς II 281, 21. **δοίαις** II 279, 45.

Dulcacidium δξύγλυκον(!) II 56, 41; 384, 49. **ducadetum suurmil(s)c** (*AS.*) II 577, 37 (*cf. gl. Werth. Gallée* 359; *suppl.*). **ducacidus** δξύμελι, μελίκρατον II 577, 38. **dulcatium(?) γλυκώπικρον** II 263, 33.

Dulcedo γλυκώτης II 56, 48; 263, 36; III 446, 64. <ή>δύτης, σμοδια (*εὐωδία ch*) II 54, 39.

Dulce nectar deorum potus IV 439, 29 (*Verg. Aen.* I 433). **melle(!)** IV 508, 27.

Dulces animas dulcem spiritum IV 508, 22 (*Verg. Aen.* III 140).

Dulciamenta v. libus.

Dulciamina v. placenta.

Dulciarium γλυκωπράτιον II 263, 34.

Dulciarius γλυκωσπράτης II 263, 31 (*dulciario*). **πλακουντάριος** II 408, 34; III 309, 2.

Dulcidum v. passum.

Dulcis γλυκός II 56, 49; 263, 35; III 132, 15; 177, 64; 250, 35; 331, 24; 495, 73; 512, 46. **ήδύς** III 255, 51. **dulce γλυκό** II 56, 37; 263, 32; III 15, 23;

132, 14; 315, 40; 340, 58; 364, 62; 446, 63; 512, 24; 564, 51. **dulcem γλυκόν** III 364, 48; 398, 34. **dulcia iocunda** IV 230, 30. **dulcior γλυκότερος** II 56, 38. **dulcius γλυκότερον** III 132, 16; 20 (*indulcius*). **dulcissimus γλυκώτατος** II 56, 40.

Dulcis musa v. Camena.

Dulcis sapa caerin (*AS.*) V 355, 50; 409, 44. V. defrutum (*dulcisapa Aldhelm. de laud. virginis.* LX).

Dulcitas dulcido V 640, 22 (*Non.* 96, 27).

Dulcitudō γλυκώτης II 263, 36.

Dulcium πλακούντα II 56, 39.

Dulcolatur dulcedine repletur V 191, 31 (*dulcoratur cod. Vatic.; cf. AHD. GL.* I 538, 29). V. *vulg. Prov.* XXVII 9.

Dulia (*δουλεία. dolia cod.*) seruitus hominum V 287, 55.

Dum ἕως II 57, 23; 321, 50. **μέχρι** II 370, 28. **ἄχρι** II 254, 42. ἕως τοῦ II 321, 53. ἐφ' ὅσον II 321 21. **dum-dum** ἕως, ἄγε II 56, 13 (*ubi ἕως agedum ἕγε h*).

dum donec, quamdiu IV 439, 30; V 409, 55. **donec, quandiu. dum** aliquando significat quod actum, aliquando modo V 287, 63. **quoadusque uel donec** V 567, 59. **quoadusque** V 521, 41. V. **dudum, at dum, age.**

Dum anni uigent dum uiuent V 452, 23.

Dum auxiaretur dum contristaretur V 628, 13.

Dum calet ἕως θερμοῦν ἔσται III 446, 65.

Dum conderet dum muros fabricaret IV 439, 31 (*Verg. Aen.* I 5).

Dum dico v. qui.

Dumestis(?) sella equorum V 618, 47.

Dumetum ἀκανθών ὁ τόπος II 222, 15. ἀκανθών III 264, 56. **dumeta λογμώδης ἢ θαμνώδης τόπος** II 57, 21; 33 ἀκανθεῖνες II 57, 19. **spinosa** IV 439, 33 (*Verg. Georg.* I 15). **loca siluestria spinosa** IV 230, 28.

Dumiscere spinis obseri V 452, 25; 497, 43.

Dummodo ἵνα μόνον II 332, 23. **dum, tantummodo** V 288, 4.

Dumosa loca χερσώδεις τόποι II 57, 31. **siluestria** V 409, 56. **siluestria uel spinosa** V 191, 34.

Dumosus χερσώδεις II 57, 32. **spinosum** V 628, 14. **dumosa θαμνώδης** (*θαμνοδεις cod.*) II 57, 20. **spinosa aut loca siluestria** IV 58, 42 (*cf. Serv. in Verg. Ecl.* I 76). **dumosis spinosis** (*de Clem.*) V 422, 37.

Dumtaxat μόνον II 373, 7. **μόνον καὶ μέχρι τούτου, δηλαδή** II 57, 22. **τεῶς** II 454, 53. **utique** IV 439, 35. **praecipue, sine dubio** IV 230, 25. **sine**

praeiudicio aut utique IV 58, 47. sine praeiudicio, tamen V 191, 35. tantummodo V 288, 8; 409, 45. maxime (*Cassian. inst.* XII 28) V 418, 2. dum dicit V 452, 24.

Dumus δῦμον II 222, 13; 510, 37. θάμνος II 56, 58; 326, 26. χέρση γῆ ἢ χέρσης τόπος II 476, 55. spina IV 230, 31. thyrnae (*AS.*) V 355, 66; 409, 48. masculinum V 288, 10. **dumi** loca siluestria uel colles asperi uel spinosa V 191, 33. spinae IV 230, 27. **dumos** spinas IV 58, 35; 43. **dumos dumis** spinas spinis V 288, 9. **dumis** arboribus uel siluis. plerumque pro (*om. R.*) spinosis et obscuris ponitur *Plac.* V 17, 13 = V 63, 14 (ponitur et obscuris). locis siluestribus uel spinosis *Plac.* V 63, 15. spinis IV 334, 1; 439, 32 (*cf. Verg. Aen.* IV 526); V 287, 57; 409, 49. spina in qua nascitur morum siluestre, id est rubus V 191, 32. locis siluestribus siue spinae IV 59, 2. *V. dumsium.*

Dum uela darent dum nauigarent IV 439, 34 (*Verg. Aen.* II 136).

Dum uiderit dum contuebitur, dum contuebit [dicit nominabit, ubi dum c] IV 439, 39 (*Verg. Aen.* I 265).

Dum uiuas quam diu uiuas V 533, 11 (*Ter. Ad.* 681).

Duo δύο II 56, 60; 281, 35. **duae** αἱ δύο II 56, 45. **duorum** δυοῖν II 56, 52. δύο II 555, 54. **duorum** rationis est, dum euphoniae V 288, 1 + 2; 409, 53 + 54; *cf.* IV 58, 44. **duum** duorum IV 58, 56; V 452, 28. **duobus** δυσίν II 56, 53; 51 (duolo). **duo** τὸς δύο II 56, 57. **duas** τὰς δύο II 56, 46.

Duodecennes duodecim annorum IV 59, 5; V 452, 30.

Duodectes δωδεκάτων (δωδεκάτης c: quo non opus) II 56, 44.

Duodecim δώδεκα II 282, 40. **δέκα** δύο II 267, 37. **duodecim** quoque signa δέκα τε καὶ δύο ζώδια III 425, 25.

Duodecim ταβ. (= τάβουλαι) δύο καὶ δέκα II 57, 11. *V. dicensus et Dammann Comm. Ien.* V 36 (duplionem duplum duodecim tabulis).

Duodecima δωδεκάτη II 56, 59; III 426, 25. **duodecimium** δωδεκάτη II 56, 54. τῆ πρό δέκα δύο II 56, 55.

Duodena δέκα δύο II 267, 37. δώδεκα II 282, 40.

Duo ergo sunt δύο ὅν εἰσιν III 515, 12.

Duo et dena pondo δύο καὶ δέκα λίτρας III 446, 66; 479, 36.

Duo milia mullerum διαχιλία γυναικες II 56, 61.

Duonitas benignitas siue bonitas *cod.* Voss. fol. 24 (*Loewe Prodr.* 363).

Duonus ἀγαθός II 56, 56. bonus V 618, 25; 628, 15; 633, 61. *Cf. Festus Pauli* p. 67, 1; *Loewe Prodr.* 363.

Duorum paulmentorum domus διώφορον οἰκῆμα III 268, 51.

Duo signa δύο ζώδια [id est philosophus astronomus] V 452, 32. *V. dyozoda.*

Dugia εἶδος σκεύους II 57, 1 (*dugia g, quo non opus*).

Duplator v. bimator.

Duplex διπλούς II 57, 5; 278, 41; (*de morib. hum.*) III 136, 17; 250, 50; 334, 28; 369, 40; 514, 53. **διπλός** III 178, 15; 338, 14; 446, 68. **διπλή** II 278, 40. **duplice** (m) **διπλήν** III 193, 15. **duplices** διπλοῖ II 57, 2. **διπλοῖδες** III 185, 15. **diploides** uel **bilices** IV 334, 2. *V. bilix.*

Duplicati διπλωθέντες II 57, 4.

Duplicatio δίπλωσις, διπλασιασμός II 57, 7.

Duplicem gemmis auroque corona (m) **duplice** IV 439, 41 (*Verg. Aen.* I 655).

Duplices palmas manus ambas IV 439, 42 (*Verg. Aen.* I 93; IX 16).

Dupliciter διχῶς III 135, 18.

Duplico διπλώ II 278, 45. δι[α]πλασιάζω II 278, 39. ὑποδιπλώ II 466, 9.

duplicat διπλοῖ, διπλασιάζει II 57, 6. **duplicare** geminare IV 334, 3. **duplicauit** ἐδίπλωσεν II 56, 47.

Duplicarius διμοιρίτης II 57, 8. **duplicarius** qui duabus partibus alterum uincit II 577, 39 (*male uersum. alias dicitur dupliciarius*).

Duplicones διπλοῖ II 57, 9. *Cf. Festus Pauli* p. 66, 12 (*v. duodecim et Dammann Comm. Ien.* V 36).

Duplitas duplicitas II 577, 42 (*Dualitas b*).

Duplo διπλώ II 278, 45. **duplauit** ἐδίπλωσεν II 57, 3.

Duplum διπλοῦν II 57, 10 (*v. duodecim*); 278, 43; III 446, 67. **διφθόγγον** (dyptongum) III 514, 39. *Cf. Loewe Prodr.* 305.

Dupondium διλιτρον II 277, 52. **dupondium** ββολός II 378, 50; 500, 8. **dupondium** duo V 286, 56. **depundium** δίνουμμον II 44, 8. **dipundium** διπλοῦς χροσίνος ἦτοι ββολός II 278, 42. **dipondium** id est oboli (!) hoc est sex cillice (= siliquae?) II 577, 9. **dipundius** δισταθμός II 279, 3. **διώβολον** II 279, 35. **dipondius** duo pondi (!) uel numi III 515, 28. **dipondio** duo minuata *gloss. Werth. Gallée* 338 (*v. suppl.*). *Cf. Arch.* VI 566.

Durabilis longanimis IV 334, 4.

Duracinum δαρκανόν (δαρκανον *cod.*) II 282, 42. malum persicum dicitur

tur, quod pomum eius referat V 567, 61 (cf. *Isid.* XVII 7, 7). *μηλοδοράκιον* III 316, 21; 580, 31. *duracina* *δαρακινά* III 405, 35. V. *mespilum*, *persum*. Cf. *Bluennner* 'Maximaltarif' p. 95; *Keller* 'Volkset.' p. 234.

Duramentum *μακροθυμία* II 547, 14.

Duraria ancilla (*h. e.* toraria) V 547, 39.

Duretu(m) *τρᾶχος*(?) III 199, 52.

Duribuccius v. *barba sterili*.

Duri ingenii *ἀφνης* III 334, 5. V. *dubingeniosus*.

Duriosus (*durosus* b) *perdurans* II 577, 40.

Duripes *σκληρόπους* II 433, 40.

Duritas *σκληρότης* II 433, 43.

Duritia *σκληρότης* II 433, 43. *ἀμότης*, *σκληρότης* II 57, 13. *σκληρία* II 433, 39; III 207, 33; 605, 16 (*sclero duria: ubi σκληρώμα durities a*). *σκληρότητα* III 503, 63.

Duritudo *duritia* V 640, 48 (*Non.* 100, 17).

Durius *fluivius* nascitur in campis Hispaniae, infundit in Oceano occidentali inter duos oppidos(!), post hoc currit milia quingenta octoginta V 191, 36.

Duro *μακροθυμά* II 364, 15. *σκληρόνω* II 433, 45. **durat** *κατερεί*, *μακροθυμεί*, *ὀπομένει* II 57, 17. *perseuerat* IV 439, 36. **durate** *perseuerate* IV 439, 43 (*Verg. Aen.* I 207). **durauit** *ἐκαρτέρησεν* II 57, 18. **durauerit** *ἐπιμείνη* II 57, 24.

Durus *ἀτηρόγνωμος* (*ἀτειρογνώμων* *Vulc.*), *ἀστηρός*, *ἀπότομος*, *σκληρός*, *ἀκλινής* II 57, 14. *σκληρός* II 433, 41; III 330, 43; 335, 62; 373, 8; 503, 61. *ἀπηνής* II 235, 5. *στερεός*, *σκληρός* III 254, 47. *ἀστηρός*, inde *austerus*, id est *durus*, *asper* *margo* II 554, 8. **durus** *malitiosus*, *callidus*, *uerbosus* IV 439, 38. [*in*] *patiēns*, *contumax*, *rigidus* IV 58, 54 (*drusus* *Loewe Prodr.* 398: v. *drusus*). *seruus* V 547, 38 (*dulus*?). **dura** *σκληρά* III 209, 42. **durum** *ἀτηρόν* (*ἀτειρές c*), *σκληρόν* II 57, 12. *rigentem* IV 439, 37 (*Verg. Aen.* I 648; VIII 621. v. *rigens*). **durior** *σκληρότερος* II 57, 16. **durissimus** *σκληρότατος* II 57, 15. *ἀποτομώτατος* II 241, 53. *ἀπηνέστατος* II 235, 6. V. *dirus*, *tetricus*.

Dusius *daemon* *Scal.* V 597, 45 (cf. *Osib.* 172; *Isid.* VIII 11, 103).

Dusmum *incultum*, *dusum* uel *squalidum* *Plac.* V 16, 25 = V 63, 16. Cf. *Festus Pauli* p. 87, 8. V. *dusum*.

Duumuir *στρατηγός* II 438, 44. *δῶν* *δρος* III 182, 41. *dux* exercitus, praefor II 577, 47.

Duumuiralis *δυναδρικός* II 281, 20. unus e duobus II 577, 46. **duouiralis** cf. *Loewe Prodr.* 384.

Duumuiralitas dignitas magistri militum II 577, 43.

Duumuiratus *στρατηγία* II 438, 41.

Dux *ἡγεμὸν* II 56, 19; 323, 22; 507, 14; III 27, 39; 298, 33; 352, 53; 362, 45; 395, 41; 446, 69; 494, 12; 520, 15. *στρατηλάτης* III 298, 34; 446, 70; 480, 19. *στρατηγός* καὶ *στρατηλάτης* καὶ *ἡγεμὸν* II 57, 25. *πολεμάρχης* II 535, 49. *ἀρχιστρατηγός* III 182, 33. *ἀρχηγός* III 490, 21. *ἡγούμενος* sive *ἡγεμὸν* III 405, 17. **ducem** *ὀδηγόν* III 501, 22. **duces** *ἡγεμόνες* III 405, 18. Cf. **duces** *γεμῶνες* (*ἡγεμόνες*?) II 555, 41. **duces** *ductores* IV 230, 26; 333, 46. *comites* IV 59, 4.

Dux exercitatus *στρατηλάτης*, *λοχαγός* II 57, 26. *ἀρχιστρατηγός*, *στρατηγός* III 275, 56.

Dux gregis *ἀγέλαρχης* II 216, 13.

Dux itineris *ὀδηγός* II 379, 9.

Dux sum *ἡγούμαι* III 75, 18.

Dydehae *sententias uidit* (*uidī*) V 356, 13; 409, 58 (cf. *Roensch Mus. Rhen.* XXXI 459). Cf. II 577, 1 (b). *διαθήκης* *sententias dei* *Buech.*

Dyozoda (= *δύο ζώδια*) *philosophus*, *astronomus* V 496, 69 (*v. duo signa*).

Dyscolus *difficilis* *bc post* IV 55, 36; IV 56, 21; 229, 31; V 286, 37; 356, 71; 408, 24. *indisciplinatus a post* IV 54, 40 (*v. discolatus*). **dyscolis** *difficilis* IV 334, 9. *mor[t]alibus uel difficilioribus* IV 56, 44; V 451, 39 (*I Petr.* 2, 18). Cf. *Loewe GL. N.* 107, *Schnitz* 'Beitr.' 298 sqq.

Dysenteria (*des. cod.*) ulceratio intestinalinarum lapsa cum fluxu reumatismo III 599, 41 (cf. *Isid.* IV 7, 36). **difanteria** *curso uentris* V 287, 29. **desinteria** *utsy[n]ht* (*A.S.*) *gloss.* *Werth. Gallie* 337 (*v. suppl.*). V. *delictio*, *lienteria*.

Dyspno(o)ia *ὀρθόπνοια* III 599, 46. Cf. *Loewe GL. N.* 120.

Dyspnoicos *difficultas spirandi* IV 229, 14.

Dysuretica *passio* quae *urinam mouet* III 599, 45.

Dysuria *impedimentum urinae* et ipse morbus, generat *furfuras* III 599, 31.

disiria *difficultas urinae* *gloss.* *Werth. Gallie* 338 (*v. suppl.*).

Dysuruntas (*deseruntas cod.*) *linuntas* (*h. e.* *λιθιδώντας*) III 599, 48.